

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 50

VI Legislatura

Any 2004

Sessió plenària
realitzada el dia 15 de setembre de 2004
(Primera reunió)

DEBAT DE POLÍTICA GENERAL

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Julio de España Moya

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 37 minuts)

Debat sobre declaració de política general realitzada pel President de la Generalitat Valenciana, Molt Honorable Senyor Francisco Camps Ortiz, de conformitat amb el que disposa la Llei 6/1987, de 23 de setembre, que modifica l'article 50 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, de Govern Valencià.

Intervenció del Molt Honorable Senyor Francisco Camps Ortiz.

Intervencions del síndic del GP Socilista-Progressistes, l'Il·lustre Diputat Senyor Joan Ignasi Pla i Durà.

(Se suspén la sessió a ls 14 hores i 32 minuts)

(Es reprén la sessió a le 16 hores i 42 minuts)

Intervencions del síndic del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, l'Il·lustre Diputat Senyor Joan Ribó i Canut i del síndic del GP Popular, l'Il·lustre Diputat Senyor Serafín Castellano Gómez.

(S'alça la sessió a les 18 hores i 39 minuts)

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 15 de setembre de 2004. Comença la sessió a les 10 hores i 37 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Sessió plenària número 30. Primera reunió.

El senyor president:

La presidència accepta la oferta de les Corts i declara obert el període de sessions.

De acuerdo con el artículo 56 del Reglamento, tengo que comunicar a la cámara que durante las últimas vacaciones parlamentarias la Mesa de la Diputación Permanente se reunió los días 13 y 27 de julio. La Diputación Permanente no se ha reunido.

Punto único, debate sobre la declaración de política general realizada por el molt honorable señor presidente de la Generalitat Valenciana, de conformidad con lo que se ha dispuesto en la Ley 6/1987, de 23 de septiembre, que modifica el artículo 50 de la Ley 5/1983, del 30 de diciembre, del Gobierno Valenciano.

Para formular la declaración de política general, tiene la palabra el molt honorable señor presidente del Consell. Por favor, señor presidente.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Hace poco más de un año, esta Cámara me eligió como Presidente de la Generalitat. En el discurso de investidura, asumí que mi programa electoral pasaba a ser mi programa de gobierno, con compromisos de los que hoy me corresponde dar cuenta, para que pueda realizarse un balance de gestión que determine la posición social y política de la Comunidad Valenciana respecto de aquella fecha.

Hoy me siento especialmente feliz porque he tenido la oportunidad durante algo más de un año de hacer realidad mi vocación de servicio a todos y cada uno de los ciudadanos de esta comunidad desde la más alta responsabilidad de la Generalitat.

Hoy me siento especialmente satisfecho porque muchos de mis compromisos son ya una realidad y otros lo serán muy pronto. Señorías, mi gobierno ha trabajado mucho y ha trabajado bien.

En este último año, se han generado 64.300 empleos y hemos aumentado nuestra convergencia con Europa en casi un punto.

Lograr el pleno empleo al final de esta década y converger con las regiones más prósperas de Europa son mis principales compromisos para el crecimiento de la Comunidad Valenciana.

Señorías, en un solo año, hemos cumplido el 45% del compromiso de legislatura de crear 145.000 nuevos puestos de trabajo. Hoy, en la Comunidad Valenciana, hay 1.838.300 personas trabajando.

La Encuesta de Población Activa del segundo trimestre de 2004 demuestra el acierto de las políticas de empleo de mi gobierno:

Se han incorporado 46.500 nuevas personas al mercado laboral y, además, la tasa de paro se ha reducido en 1,1 punto porcentual durante el último año. Esto se debe al fuerte crecimiento del empleo a un ritmo del 3,6%, 1,3 puntos por encima de la media nacional.

Sobre la base de una clara confianza en nuestro proyecto político y económico, el tejido empresarial valenciano ha aprovechado nuestras oportunidades de inversión y ha generado empleo.

En el 2004, un total de 23.000 personas se han beneficiado de los programas de fomento del empleo destinado a los colectivos que, aún hoy, tienen dificultad para acceder al mercado laboral: los jóvenes, las mujeres, las personas con riesgo de exclusión social y los mayores de 45 años parados de larga duración.

La Comunidad Valenciana ha sido la comunidad autónoma que más ha disminuido el paro en el último año en términos absolutos, 17.800 personas, un 8'1%.

El desempleo femenino entre el segundo trimestre de 2003 y el segundo trimestre de 2004 se ha reducido en 10.700 mujeres –un 8,6% menos–, mientras que el desempleo juvenil en la presente legislatura ha bajado en seis décimas.

Este escenario laboral permite que las metas y los objetivos futuros sean hoy más ambiciosos, creíbles y esperanzadores. Por eso he manifestado reiteradas veces que esta comunidad tiene la capacidad y el derecho de conseguir la sociedad del pleno empleo. Estamos en el periodo de nuestra historia en la que la tasa de paro es de las más bajas, a la vez que más personas trabajan en nuestra comunidad.

A fecha de hoy, la Generalitat Valenciana ya ha ejecutado el 64,6% del Pacto Valenciano por el Crecimiento y el Empleo, consensuado con los agentes sociales, y con un presupuesto ejecutado superior a los 2.983 millones de euros.

Estas iniciativas se han puesto en marcha dentro del adecuado clima de respeto a la concertación social en el marco de dicho pacto, que ha presidido las relaciones entre los agentes sociales y la administración, y que confío que perdure en beneficio de nuestra sociedad.

En este año hemos destinado cerca de 120 millones de euros a programas de formación, un 23% más que en 2003, con un número de beneficiarios superior a 60.000 personas.

Una de las primeras leyes que se han aprobado en esta legislatura a iniciativa de mi gobierno es la Ley de creación del Instituto Valenciano de Seguridad y Salud en el Trabajo.

Además, en esta materia de prevención de riesgos laborales, hemos puesto en marcha, en el mes de febrero, un plan de actuación centrado en los accidentes mortales, al que hemos destinado 3 millones de euros y ha reducido de un 40% el número de accidentes mortales en el primer semestre del 2004.

Hemos tenido un fuerte aumento de la contratación estable. La proporción de nuevos contratos indefinidos en 2004 es del 10,1%, un punto y dos décimas por encima de la media española. En los ocho primeros meses de 2004 se han realizado 103.201 contratos de carácter indefinido.

Estos datos avalan que no sólo generamos empleo, sino que, además, este empleo es más estable, más seguro y de más calidad. Les puedo asegurar que la Comunidad Valenciana avanza con paso firme hacia el objetivo del pleno empleo, reduciendo el paro, creando empleo indefini-

do y de calidad e incorporando a las mujeres y a los jóvenes al mercado de trabajo. Y todo ello en un momento de especial dificultad por la coyuntura económica internacional claramente desfavorable.

Señorías, la Comunidad Valenciana en este año está creciendo algo más de un 2,7%, una décima por encima de la media española y 7 décimas por encima de los países de la zona euro.

No sólo crece el empleo, sino que también estamos generando riqueza. Somos una de las autonomías con mayor tasa de crecimiento. Las expectativas son óptimas. Las previsiones nos sitúan en un crecimiento del 3,2% al final del 2004, por encima de España y casi un punto y medio por encima de la zona euro.

Seguimos convergiendo con Europa a un ritmo rápido. Nuestro PIB per cápita es casi el 84% de la Unión Europea antes de la ampliación.

El comercio exterior ha crecido en el primer semestre del 2004 en un 5%. Somos la segunda comunidad más exportadora, tras Cataluña, con unas exportaciones que representan el 12,1% del total nacional. Nuestra tasa de cobertura, es decir, la proporción entre exportaciones e importaciones, es del 107,6%, mientras que en el conjunto de España es del 73,4%.

Los datos son contundentes y testimonian la importancia de nuestro proyecto, a la vez que denotan un momento de prosperidad y progreso sin precedentes en nuestra comunidad.

El compromiso financiero más amplio y ambicioso de la historia de la autonomía se ha concretado en el Plan de inversión de la Generalitat 2005-2007, con una financiación pública de 9.482 millones de euros.

3.735 millones se destinarán al capítulo de infraestructuras y transporte; otros 1.012 millones se destinarán a Sanidad, 1.584 millones se destinan a Cultura y Educación y 941 millones a empleo y fomento económico, por citar sólo algunas de sus partidas más importantes.

Este Plan de inversiones se va a ejecutar junto con el Plan de saneamiento económico-financiero que la legislación dispone para los supuestos en los que se encuentra nuestra comunidad, y que nos va a permitir alcanzar el equilibrio presupuestario en el horizonte del año 2008, sin necesidad de que limitemos la inversión prevista en el primero. Esfuerzo de contención del déficit y de la deuda que venimos realizando en el último año y que ha traído consigo la reducción de ésta en el último trimestre.

Además, hay marcadores que demuestran que existe un clima de confianza en las posibilidades de mayor crecimiento de nuestra comunidad, a pesar de los mensajes de desconfianza que se trasladan a la sociedad desde los grupos de la oposición. Yo no voy a darles ni opiniones, ni sensaciones, ni temores, les voy a dar datos objetivos perfectamente constatables.

Según el Ministerio de Vivienda, en el mes de mayo de 2004 el número de viviendas cuya construcción se ha iniciado en nuestra comunidad ha crecido un 14%, respecto al mismo mes de 2003. Mientras el porcentaje de crecimiento español es del 7%, exactamente la mitad que el valenciano.

Otro dato que demuestra el optimismo con el que se ve por los valencianos la situación económica y que hace que actúen con tranquilidad en sus inversiones particulares, es el

de la compra de automóviles. En este aspecto, según datos de la Dirección General de Tráfico, el incremento en la compra de vehículos entre los meses de enero a agosto de 2004, en comparación con el mismo periodo de 2003, ha sido ni más ni menos que del 16,7%, cifra superior en dos puntos y medio sobre el contexto nacional.

Pero si existe un marcador fiable en cuanto a la confianza en el futuro de nuestros conciudadanos, ese es el de las hipotecas concedidas por las entidades financieras. El último dato oficial del Instituto Nacional de Estadística, correspondiente al periodo entre enero y mayo de 2004, respecto al mismo tiempo del año anterior, indica una gran subida en la Comunidad Valenciana, habiendo crecido el número de hipotecas en un 20,4 %, más de dos puntos por encima de la media nacional.

Y en este clima de confianza seguimos bajando impuestos. Estamos eliminando progresivamente el impuesto de sucesiones.

Desde el 1 de enero del 2004 esta en vigor una bonificación del 99% para las transmisiones mortis causa para los parientes del causante pertenecientes al grupo 1 de la Ley del impuesto sobre sucesiones y donaciones, así como para todos los discapacitados físicos o sensoriales con minusvalía igual o mayor 65% y psíquicos con minusvalía igual o mayor 33%.

Esta es una promesa electoral más que se convierte en realidad y forma parte de las reformas fiscales que han generado en los ciudadanos una enorme confianza en nuestras posibilidades.

Señorías, el Plan de infraestructuras estratégicas 2004-2010 contempla inversiones próximas a los 15.000 millones de euros en infraestructuras para la Comunidad Valenciana.

Este primer año de legislatura la Generalitat está realizando un importante esfuerzo económico, con una inversión cercana a 400 millones de euros en su red viaria.

Se han puesto en servicio 43 nuevos kilómetros de carreteras.

Obras como la Morella-Zorita, la variante de Buñol, la de Macastre, los accesos a Teulada, el tercer carril de la autovía Llíria-CV-35 o el tramo Televisión Valenciana-by pass Paterna son ya una realidad.

Además, estamos trabajando en otros 126 kilómetros mediante 46 actuaciones que contemplan una inversión de 469 millones de euros. Como por ejemplo, la autovía Gandía-El Morquí, la autovía Sax-Castalla, la conexión del by pass con el distribuidor sur, la vía parque Elche-Alicante, el desdoblamiento de Betxí-Borriol, o la duplicación de la Nules-Burriana.

Se han adjudicado todas las obras de conservación, reparación y adecuación de toda la red viaria de la Comunidad Valenciana para los próximos cuatro años, con una inversión total de 118 millones de euros.

Ya hemos sacado a información pública el primer gran proyecto de carreteras previsto en el Plan de infraestructuras estratégicas: la CV-35 entre Valencia y Losa del Obispo y su conexión con la CV-50.

Más de 57 millones de pasajeros han utilizado los ferrocarriles de la Generalitat en el último año, un 12% más que el año anterior.

Este año hemos puesto en servicio 21 obras en infraestructuras ferroviarias, que han supuesto una inversión de

150 millones de euros, y estamos trabajando en 15 más, por un importe de 224 millones de euros.

El ramal de acceso ferroviario a Torrent y su nueva estación, los tramos 3, 5 y 6 del corredor Alicante-Altea, los tres primeros tramos urbanos del tranvía de Alicante o el tramo Paterna-l'Elia de la línea 1 de FGV son obras que están ya finalizadas.

Estamos avanzado a gran velocidad en el desarrollo de Metro Valencia con los tramos Mislata-Quart y Ayora-Marítimo de la línea puerto-aeropuerto, la estación de Bailén, la prolongación de la línea T-4 Televisión Valenciana-Barri de La Coma-Terramar, el tramo norte Torrefiel-Oriols de la línea 2 y de la línea 4 del tranvía, por ejemplo.

En el Tram de Alicante, estamos trabajando en el tramo Finca Adoc-Mercado Central, en la propia estación del Mercado, y el tramo Lucentum-Costa Blanca.

Estamos renovando el material móvil de metro y tranvía, con 59 unidades nuevas, de las cuales 19 ya están adjudicadas y 40 están en tramitación, con una inversión de 240 millones de euros.

Hemos suprimido 10 pasos a nivel en este año y estamos en proceso de suprimir 13 más.

En breve los aeropuertos valencianos superarán los 11 millones de pasajeros.

Obras como las del aeropuerto de Castellón Costa Azahar, primer aeropuerto de gestión privada en España, con una inversión superior a los 146 millones de euros, o la ampliación de la terminal de carga del Altet, son fundamentales para el desarrollo económico de las ciudades interiores y del litoral.

En el último año hemos presentado cinco planes sectoriales de vital importancia:

En el Plan de puertos de la Comunidad Valenciana se contemplan 10.000 nuevos amarres, con una inversión de 653 millones de euros. Ya hemos sacado a concurso concesiones para crear 1.682 nuevos amarres deportivos en Burriana, Santa Pola, Torrevieja y Denia.

El segundo Plan de saneamiento, con una inversión de 1.054 millones de euros, cuyo objetivo fundamental es la mejora y ampliación de los sistemas de depuración y la reutilización de las aguas depuradas con el tratamiento de los fangos. Está prácticamente terminada y a punto de entrar en servicio la ampliación y modernización de la depuradora de Pinedo, con una capacidad de 100 millones de metros cúbicos al año, la cual será utilizada para el riego de la huerta de Valencia y el mantenimiento del caudal ecológico de La Albufera.

El Plan de ahorro y eficiencia energética, que prevé la autosuficiencia energética para 2006 y un 20% de excedente eléctrico un año después.

Y por último, los dos planes que componen el proyecto Avantic: el Plan estratégico valenciano de telecomunicaciones avanzadas y el Plan estratégico para la consolidación de la sociedad tecnológica y del conocimiento en la Comunidad Valenciana, con un elevadísimo esfuerzo inversor de 2.740 millones de euros, que es un modelo para otras comunidades autónomas.

Además, continuamos ejecutando el Plan de infraestructuras eléctricas, que representa 1.300 millones de euros de inversión en transporte y distribución; el Plan valencia-

no de electrificación rural –Placer–, con una inversión de 27 millones de euros; o la tercera fase del Plan de gasificación, con la construcción de 386 nuevos kilómetros en gaseoductos.

Todas estas actuaciones vienen encaminadas a fortalecer la Comunidad Valenciana para dotarla de las infraestructuras estratégicas que le permitan situarse en cabeza de las regiones más avanzadas.

Evidentemente, en materia de infraestructuras hay que referirse a actuaciones que competen a la administración del Estado y sobre cuya previsión el Consell ha formulado su programación plurianual.

En estos momentos, tras seis meses desde la formación del nuevo gobierno de España, pesan ciertas incertidumbres y ambigüedades que quisiéramos despejar y que necesitan, ante todo, de una voluntad política clara. El Gobierno de la Nación debe expresar con claridad si va a apoyar los grandes proyectos sobre los cuales está asentada la prosperidad de la Comunidad Valenciana durante los próximos años. O, por el contrario, si, como parece, opta por entorpecer u obstaculizar estos proyectos. Como por ejemplo, la no ejecución del trasvase del Ebro significa 5.000 puestos de trabajo y dos décimas de crecimiento de PIB. (*Protestes*)

El senyor president:

Silencio, señores diputados, por favor.

El senyor president del Consell:

Señorías, se han creado 16 empresas al día durante los últimos doce meses, es decir, un total de 5.766 empresas. Esto es casi un 5% más que el interanual anterior.

En el primer semestre de 2004 se crearon en la comunidad 8.856 empresas, un 16% más que en el mismo semestre del año 2003, casi seis puntos por encima de la media española.

Una muestra clara de la tendencia positiva de nuestros sectores industriales es que el índice de producción industrial ha crecido un 1'5% en el primer semestre de 2004 respecto al mismo periodo del año 2003.

Además, el desempleo industrial registrado en la Comunidad Valenciana en el primer semestre de 2004 se ha visto reducido un 11'3% disminuyendo el desempleo en más de dos puntos respecto de la media española.

En el periodo enero-junio de 2004, las exportaciones de la Comunidad Valenciana han ascendido a un valor de 8.861 millones de euros, una cifra que representa un crecimiento del 5% respecto al mismo periodo del año 2003, frente a un 4,8% de la media nacional.

Las exportaciones en este primer semestre de 2004 presentan un panorama de crecimiento y mejora de muchos de nuestros sectores básicos:

El sector del automóvil ha registrado un incremento de sus exportaciones de un 22,7%. Un 14,8% los componentes de automoción. El 12,2% en el caso de los cítricos. El sector cerámico recupera exportaciones, con un 3,2% de ascenso respecto a las cifras registradas en el mismo periodo del año anterior. Tendencia también experimentada por el sector de fritas y esmaltes, que mantiene su crecimiento y registra un ascenso del 11,6%.

Son datos que avalan un crecimiento global de nuestras exportaciones a pesar de que algunos sectores muy significativos dentro de nuestro tejido empresarial como el mueble, juguete, calzado y textil están viviendo una ralentización de sus exportaciones, basada principalmente en cuestiones coyunturales.

En esta fotografía del presente de la Comunidad Valenciana hay, como verán, motivos para el optimismo, aunque desde luego nunca para la complacencia. Hay otros datos que no son de exportaciones que demuestran la vitalidad y la confianza de nuestros sectores productivos, como el aumento de la matriculación de vehículos industriales en un 10% en el último año; la inversión industrial registrada, que creció un 4,8% en el mismo periodo, y la producción y distribución de energía eléctrica y gas, que ha crecido un 22,3%, cuando en el conjunto de España ha sido de un 15,6%.

Vamos a seguir apostando por todo aquello que mejore nuestros índices de competitividad, potenciando la inversión, la innovación y la internacionalización.

Hemos incrementado en 65 millones de euros la dotación para investigación y desarrollo en los presupuestos de este año, con más de 400 millones de euros, que representan el 8,8% del total.

El Impiva aportó a la Red de Institutos Tecnológicos en 2004 la cantidad de 20,4 millones de euros, que supone un aumento del 40% respecto al año anterior. Redit cuenta ya con 7.000 empresas asociadas, 13.000 usuarias y más de 1.000 proyectos de investigación, desarrollo e innovación, que han permitido a los institutos financiarse en un 50%.

En junio de 2003 se creó la Comisión Delegada del Consell para la Investigación e Innovación Tecnológica, orientada al diseño de las líneas directrices de la política de investigación y desarrollo de la Generalitat, cumpliendo así con uno de mis compromisos en el debate de investidura.

En esta legislatura hemos realizado 129 acciones de promoción exterior en Europa, y el Ivex cuenta en 2004 con un presupuesto de casi 12 millones de euros, que es casi un 5% más que en 2003.

Hemos abierto oficinas del Instituto Valenciano de Exportación en Praga y Viena, y una oficina empresarial en Varsovia, dentro de nuestra estrategia de penetración en los mercados de Europa Central y Oriental. Además, contamos con cuatro nuevos puntos de apoyo a la empresa valenciana en Egipto, Bulgaria, Brasil y Vietnam.

Tenemos la segunda mayor red exterior de las comunidades autónomas de nuestro país. Es especialmente destacada nuestra presencia en China, con cuatro oficinas, que nos sitúa como la comunidad autónoma con mayor presencia en ese país, por encima incluso de la presencia nacional.

Hemos sido pioneros en dotar de ayudas al sector textil. El 16 de febrero de 2004 firmamos el convenio para completar el acuerdo marco nacional, al que destinamos cerca de 4 millones de euros. Atender las necesidades de nuestros sectores tradicionales es una prioridad básica y nadie puede dudar de nuestra colaboración, ahora y siempre, con los que generan riqueza, prosperidad y empleo.

Señorías, este año hemos compatibilizado un incremento del 7,5 % en la oferta turística con un aumento de casi medio punto en la ocupación.

El grado de ocupación hotelera en nuestra comunidad durante agosto ha sido del 94%.

Hemos alcanzado la cifra record de 325.085 plazas de alojamiento en nuestra comunidad.

La oferta ha seguido creciendo en los siete primeros meses de 2004: un 3,45% los hoteles, 1,13% los hostales, un 1,61% los apartamentos y un 6,91% las casas rurales.

El alojamiento rural registró hasta julio de 2004 un 40,5% más de viajeros, creciendo las pernoctaciones un 60%.

Los apartamentos han experimentado en los siete primeros meses de 2004 un crecimiento del 17% en viajeros y un 13% en pernoctaciones.

Los hoteles de interior han experimentado un incremento de 4,3%, llegando su ocupación al 78%.

Otro ejemplo del incremento en la diversificación de nuestro turismo es el aumento en un 14% en este último año en el número de visitas a los balnearios en nuestra comunidad.

El incremento de llegadas de turistas extranjeros a los aeropuertos valencianos se cifra, en los siete primeros meses del año en el 2,3%.

680.000 viajeros utilizaron la línea Alicante-Denia de FGV en el período enero-julio, más del doble que en el mismo período del año pasado, y los peajes de Benidorm, ciudad turística por antonomasia, registraron un aumento del 6% de vehículos.

Señorías, hemos realizado 728 proyectos de mejora en la modernización de las explotaciones agrarias, con una inversión de 47 millones de euros, desde junio de 2003 hasta junio de 2004.

Los arroceros valencianos han aumentado en más de 1.000 euros por hectárea sus rentas por el cultivo del arroz, gracias a la regionalización de las cuotas de la producción.

Dicho esto así puede parecer un dato irrelevante, pero si les digo que la cantidad por hectárea que se percibía era de 121 euros y la actual es de 1.123, entenderán que me sienta orgulloso de que en mi primera legislatura hayamos dejado de ser sancionados injustamente por el exceso de producción de otras comunidades y hayamos conseguido una mejora tan sustancial de las rentas agrarias.

Hemos incrementado este último año un 31% la superficie de agricultura ecológica, alcanzando las 31.375 hectáreas.

Se ha incrementado la investigación, el desarrollo y la innovación agraria hasta llegar al 5,7% del presupuesto del 2004 y un 8,8% en el presupuesto del Instituto Valenciano de Investigaciones Agrarias.

Se han destinado 2,6 millones de euros en ayudas a la promoción del cooperativismo y a la formación cooperativa para impulsar una política de concentración de las cooperativas que permita mejorar las ventajas competitivas de nuestros productos en el exterior.

Hemos subvencionado la incorporación de jóvenes agricultores con 6,8 millones de euros para proyectos de primera instalación, porque la propia modernización del sector está exigiendo avanzar decididamente en la incorporación de estos jóvenes a nuestro campo.

En el mes de marzo mi Consell estableció ayudas extraordinarias a 130 municipios para paliar los daños sufridos por las heladas.

Se ha creado el Instituto Valenciano de Desarrollo Rural, apostando de forma decidida por el futuro del medio rural y de nuestros pueblos de interior.

Queremos proteger el patrimonio vitivinícola de nuestra comunidad, a través de la Ley de ordenación del sector vitivinícola, cuyo proyecto ha sido aprobado en la última reunión del Consell.

Se han puesto en marcha todas estas medidas encaminadas a la consecución de un cambio en las estructuras agrarias valencianas que tenga como resultado unas explotaciones más competitivas basadas en su rentabilidad económica, la incorporación de nuevas tecnologías agrarias, el incremento de la profesionalidad y el fomento de los modelos asociativos.

Señorías, cada metro cúbico de agua utilizada en nuestra comunidad genera una riqueza cuatro veces superior a la de Aragón y 2,4 veces superior a la media nacional. Además, el Plan nacional de regadíos se encuentra en nuestra comunidad ejecutado en un 95%, frente a un grado de ejecución del 24% en Cataluña y el 19% en Aragón.

Para nadie será una sorpresa que ahora hable del agua. Yo hice mío, como tantos valencianos, el lema "Agua para todos", en representación de todos nosotros.

No voy a insistir en la necesidad de agua que tiene esta comunidad, y en la importancia vital que para nosotros tiene el Plan hidrológico nacional. Pero es que, además, estamos en condiciones de dar lecciones y ejemplo de cómo gestionar un recurso escaso y valioso como el agua.

No quiero dejar de mencionar ahora el enorme esfuerzo que se ha realizado en este último año desde el Gobierno Valenciano con el fin de exigir el cumplimiento íntegro del Plan hidrológico nacional. Actuaciones tales como:

La constitución de una comisión promotora de infraestructuras para la solución del déficit de agua en la Comunidad Valenciana, junto a la Región de Murcia y Almería.

Iniciativa legislativa popular para la autorización de transferencias de agua a las cuencas del Júcar, Segura y Sur.

Aprobación por el Consell de la Generalitat Valenciana del Plan de acción territorial de corredores de infraestructuras, que garantice la ejecución el día de mañana del trasvase del agua del Ebro.

Aprobación por el Consell de la Generalitat Valenciana de la interposición del recurso de inconstitucionalidad contra el decretazo de derogación del trasvase del Ebro. Y la aprobación por el Consell de la Generalitat Valenciana de la presentación de denuncia ante la Comisión de la Unión Europea contra el citado decreto.

Señorías, cinco iniciativas legislativas en materia medioambiental dan fe del compromiso de mi gobierno con un desarrollo sostenible.

La Ley de ordenación del territorio y de protección del paisaje es pionera en España en la regulación del paisaje con rango legal. Plantea importantes novedades de gestión, al utilizar instrumentos similares a los de la gestión urbanística para el conjunto del territorio.

Se está creando un nuevo y mejor marco normativo con el objetivo de la protección del medio ambiente.

A la citada ley, ya aprobada por estas Cortes, hay que sumar la Ley del suelo no urbanizable, así como la modificación de la Ley de espacios naturales protegidos y la Ley

de calidad ambiental, cuyos anteproyectos ya han sido aprobados por el Consell.

Hoy un 27,3% del territorio de la Comunidad Valenciana está protegido, y emblemáticos ecosistemas como los del Parque Natural de l'Albufera, el Marjal de Pego-Oliva o el Carrascal de la Font Roja tienen redactados sus elementos de gestión, como lo son los planes de ordenación de recursos naturales y planes rectores de uso y de gestión. Todos ellos se encuentran en una avanzada tramitación y cuentan con informe favorable del Consejo Asesor de Medio Ambiente.

Se está gestionando la protección de cinco nuevos espacios naturales de importancia singular, como las Hoces del Cabriel, Sierra Helada, el paisaje protegido de Xabia, la Tinença de Benifassà y el Penyagolosa, que en breve tendrán la protección que se merecen.

En el último año se han catalogado 26 montes de utilidad pública que suman un total de 14.000 hectáreas, lo que supone un 60% de mi compromiso para toda la legislatura. En un solo año, hemos ejecutado casi el 30% del Plan general de ordenación forestal. De mi compromiso de legislatura sobre reforestación ya se han alcanzado 11.000 hectáreas de monte.

Así pues, desde la Generalitat no sólo hacemos un esfuerzo por preservar, sino también por recuperar, con el claro e inconformista objetivo de que hay que preservar y conservar la naturaleza, pero además, ésta debe seguir ganando terreno, día a día y palmo a palmo, en nuestra comunidad.

El Plan director de residuos se cumplirá a finales de este año con la aprobación de sus once planes zonales. A lo largo de este curso político se ha hecho la aprobación inicial de siete ellos, que se suman a los tres existentes.

Los municipios y los empresarios se han sumado a la Generalitat en este empeño a través de la firma de un convenio con la Federación Valenciana de Municipios y Provincias y de la Asociación Valenciana de Empresarios. Espero de los grupos políticos de esta cámara que estén a la altura que las circunstancias requieren y se sumen al consenso y al diálogo.

Más de 8.000 personas, medios materiales terrestres y aéreos, que este año se han visto incrementados, son nuestra fuerza de choque en la lucha contra los incendios. Si una amenaza temible tiene nuestros montes, esa son los incendios forestales. A este fin, a prevenir, evitar y sofocar los incendios, hemos destinado nuestros mejores esfuerzos. Somos una referencia a nivel nacional en cuanto a la capacidad de respuesta y eficacia de nuestro dispositivo.

El Plan de prevención y extinción de incendios 2004 ha alcanzado este año la cifra record de 73 millones de euros. Y lo que es más importante, una coordinación ejemplar que está permitiendo controlar una lacra, como la de los incendios, que en otras épocas, hoy felizmente superadas, amenazó con hacer desaparecer, convertido en humo, el inmenso patrimonio forestal valenciano.

El Plan de infraestructuras educativas **CreaEscola** 2004-2008 se ha iniciado este año en su primera fase con 120 actuaciones en centros educativos. Más tarde me referiré a él detalladamente como una apuesta de futuro, pero lo cierto es que hoy es ya una realidad. De las 120 actuaciones iniciadas, 56 corresponden a Alicante, 15 a Castellón y 49 a

Valencia. De ellas, 77 se realizan en centros de primaria y 43 en centros de secundaria.

También se ha iniciado dentro de **CreaEscola** la eliminación de 94 instalaciones educativas provisionales, que se reparten entre las tres provincias a razón de 48 en Alicante, 13 en Castellón y 23 en Valencia. De estas actuaciones, 52 son en centros de primaria y 42 en centros de secundaria.

Se han creado 8.742 plazas escolares en este nuevo curso. Representa un aumento del 1,3 % respecto al curso anterior y sitúa el número total de alumnos, entre primaria, secundaria, bachilleratos y Formación Profesional en 697.683 alumnos. Me parece de referencia obligada dar esta cifra global a esta cámara para que pueda valorar en sus justos términos la colosal labor llevada a cabo por el Consell, con especial cuidado y dedicación en este ámbito.

Este curso escolar habrá 1.032 nuevos docentes. En buena lógica, a mayor número de alumnos, mayor número de profesores. Nuestra plantilla de profesores ha alcanzado los 45.873 docentes. Esto nos ha permitido disminuir la ratio profesor/alumno en todos los niveles educativos y perseverar en nuestra idea de ofrecer a la sociedad valenciana una educación pública basada en la calidad.

2.000 profesores han dejado de ser interinos y ocupan plaza fija desde el inicio de este curso. La aprobación del Plan de refuerzo de la educación pública para la reducción de la interinidad el pasado mes de mayo les ha permitido estabilizar su situación laboral tras la convocatoria y realización de las pruebas oportunas en el mes de julio. En este plan se contempla la convocatoria hasta final de legislatura de 8.000 plazas de docentes con la finalidad de reducir la interinidad hasta sólo el 10%.

En este nuevo curso habrá 5.489 nuevas oportunidades de solidaridad y de cohesión social, que es el número de nuevos alumnos inmigrantes que se integran, nunca mejor dicho, en nuestro sistema educativo. Esta cifra supone un aumento del 8,5% respecto al curso pasado y sitúa el total de inmigrantes escolarizados en nuestra comunidad en 56.289.

Este esfuerzo de solidaridad, basado en valorar, apreciar y crear en la diversidad, no sólo es una cifra. Desde la administración también se prepara a los profesores para que se formen adecuadamente y trabajen con estos niños y sus peculiaridades a través de programas formativos, pedagógicos e integradores.

Por otro lado, los programas de compensación educativa de nuestros centros se amplían constantemente adaptándose en cada momento a las necesidades educativas. Además, para recabar las buenas prácticas de los centros educativos, las necesidades del alumnado y la atención educativa adecuada, se va a celebrar en Valencia el Primer Congreso Internacional de Educación e Inmigración, que servirá para poner en común, problemas, ideas y soluciones que nos ayudarán a seguir mejorando.

Este curso entran en funcionamiento 63 nuevos centros escolares, 23 de Infantil y Primaria y 40 de Secundaria, que son de nueva construcción o remodelados, con un coste económico que asciende a 324 millones de euros.

Hemos aumentado las ayudas para libros de texto un 20,3% y se han beneficiado de ellas un 11,2% de los alumnos, es decir, 155.800 alumnos. Ello ha supuesto una inversión de más de 12 millones de euros.

El 88% de los alumnos de Formación Profesional encuentran trabajo durante el primer año que finalizan sus estudios. Y de ellos, una tercera parte se inserta, precisamente, en la empresa en la que realizó la fase de formación en el centro de trabajo.

La Formación Profesional a Distancia es una novedad de este curso académico. 1.272 nuevos alumnos se integran en la Formación Profesional Específica para el curso 2004-2005, en 934 ciclos formativos, y sitúan el número de alumnos de la red pública en 37.121. Lo hacen, sin duda porque saben que a su finalización habrán obtenido no sólo una capacitación, sino la acreditación de la competencia profesional necesaria a los niveles requeridos por las empresas, lo que les abre las puertas al mercado de trabajo.

Pero si a la enseñanza valenciana queremos dotarla de un plus sobre otras que se realizan en nuestro país, ese es el de la calidad. El Plan de actuaciones para la calidad del sistema educativo valenciano aprobado por unanimidad del Consejo Escolar Valenciano en marzo de este año. En mi investidura, me comprometí ante sus señorías a seguir añadiendo elementos de más calidad a la oferta educativa para seguir dando oportunidades a todos.

Y he de decir que en pocas ocasiones un compromiso político encuentra en una actuación política tan exacto reflejo. El Pacte destina sus objetivos a asuntos clave de nuestra enseñanza con la permanente referencia a la calidad. Atiende a la diversidad, la educación intercultural, la integración social; la educación plurilingüe; la formación profesional; las enseñanzas de régimen especial; la formación de personas adultas; la educación preescolar de 0-3 años; la descentralización de la gestión de centros de preescolar, infantil y primaria y el desarrollo de un *software* libre valenciano.

Somos pioneros en la difusión de las nuevas tecnologías en las aulas. El proyecto Lliurex es el primer sistema operativo en valenciano basado en *software* libre. Que la informática esté presente como materia optativa de oferta obligatoria también es una forma de familiarizar a los alumnos con la nueva sociedad del conocimiento que les rodea.

7.000 nuevos ordenadores en los centros educativos valencianos. Con la firma de dos convenios con el Ministerio de Ciencia y Tecnología en octubre de 2003 y febrero de 2004, con una inversión de más de 100 millones de euros, hemos posibilitado una excelente dotación de medios materiales para los alumnos de nuestros centros.

Señorías, el valenciano es y será una prioridad de mi gobierno. Entre sus virtudes se encuentra la capacidad de unirnos y arraigarnos más a nuestra tierra. Casi 3.000 alumnos más se han incorporado este año a la educación en valenciano. Por eso, este curso 2004-2005 hay 82 nuevas líneas en valenciano en nuestros centros educativos, que en total suman 2.203.

También en materia fiscal hemos innovado con respecto al valenciano, al crear una deducción en el tramo autonómico del Irpf específico por donaciones para fomento del valenciano. Se trata de una nueva fórmula para animar a los valencianos para que apuesten activamente por nuestra lengua y se sientan parte integrante de ella.

Por otro lado, en septiembre del año pasado, la Comisión Interdepartamental de Promoción del Valenciano en la Administración aprobó un documento sobre el uso del valenciano en la administración autonómica valenciana.

La nueva versión del programa Salt 3 se encuentra operativo y puede descargarse desde internet. Además, como otra novedad, permite la función de traducción del valenciano al castellano. Pero quiero llamar su atención respecto al gran Salt que estamos dando con este programa. Hemos colocado al valenciano, por primera vez en la historia, a disposición de todas las personas de todo el mundo y esto es un paso cuantitativo y también cualitativo muy importante, de cara a su uso y promoción.

Este año se han hecho cuatro lectorados de lengua y cultura de la Comunidad Valenciana en universidades europeas, tres en Reino Unido y uno en Portugal. No sólo dentro de nuestras fronteras hay que realizar un esfuerzo de cuidar nuestro más genuino patrimonio, también en las universidades extranjeras se promueve el valenciano, y mi intención es incrementar dicha promoción a lo largo de esta legislatura, no solo en cantidad, sino también en contenidos como: las instituciones políticas, el comercio, la historia o la economía valencianos. Además, en este ámbito, se ha creado la Biblioteca Lluís Vives de autores valencianos.

Hemos alcanzado el mayor grado de difusión de la enorme riqueza y variedad de los museos y colecciones museísticas de titularidad y de gestión de la Generalitat. Así lo atestiguan los récords de visitantes que en el último año hemos tenido en nuestros centros y también en las exposiciones. Por otro lado, se ha puesto en valor todos los tesoros que se albergan a través del Consorcio de Museos de la Comunidad Valenciana.

La protección y recuperación de nuestro patrimonio histórico es una obligación y un orgullo. Sería interminable detallar las actuaciones llevadas a cabo en los diversos planes como el de castillos, catedrales, eremitorios, santuarios y monasterios que están en marcha, a los que se añadirá, en esta legislatura, el Plan del patrimonio industrial.

Hacemos nuevas leyes para preservar nuestra antigua cultura. También nuestro marco normativo en materia cultural va a tener significativos cambios. A la reforma de la actual Ley de patrimonio valenciano se sumarán la Ley de archivos de la Comunidad Valenciana y la Ley del Misteri d'Elx, cuyos anteproyectos ya han sido aprobados por el Consell.

Señorías, en 2004 la inversión de la Generalitat ha ascendido a 106 millones en infraestructuras sanitarias. En esta VI legislatura hemos finalizado 15 centros de atención primaria –10 centros de salud y 5 consultorios auxiliares– y 4 de atención especializada. Más y mejores hospitales es ya una realidad, como lo demuestra la inauguración de la primera fase del Hospital Virgen de los Lirios de Alcoy; la nueva unidad de Hemodiálisis del hospital de Requena.

Además, estamos ejecutando actualmente 10 obras hospitalarias de primer nivel: el nuevo Hospital de la Fe de Valencia el nuevo Hospital de Torrevieja, las ampliaciones del Hospital de Elda; Padre Jofre; Marina Baixa, La Vila Joiosa; la Magdalena; el Hospital Arnau de Vilanova; el Hospital de Xátiva; la Malvarrosa y del Hospital General de Castellón.

Hemos realizado el 90% de las 117.000 solicitudes del Chequeo para Mayores de 40 años. Además, en el capítulo de prevención cabe destacar el Plan para la prevención y control de la legionelosis, que ya ha realizado cerca de 100.000 inspecciones, la aprobación del Plan para la pre-

vencción y control de la osteoporosis y el de Prevención de enfermedades cardiovasculares, y dos nuevas iniciativas pioneras a nivel nacional de inminente puesta en marcha: el diagnóstico genético preimplantacional y el programa de prevención del cáncer hereditario.

El Gobierno Valenciano invierte más de 125 millones de euros para lograr una sanidad más eficiente y de mayor calidad.

La ejecución del Plan de calidad total de la asistencia sanitaria está dando unos resultados tremendamente satisfactorios: las listas de espera de intervención quirúrgica se han reducido en un 55% desde que se inició la ejecución del plan. (*Remors*) Acabamos de implantar el Plan de garantía de no demora 2004-2006. Y se han entregado 54.000 tarjetas de asistencia a inmigrantes. De esta forma se hace realidad la extensión de la asistencia sanitaria a personas inmigrantes y se hace un ejercicio de solidaridad con uno de los colectivos con dificultades de integración.

El senyor president:

Por favor, señores diputados, silencio.

El senyor president del Consell:

No quiero dejar de mencionar nuestros esfuerzos en la mejora de las condiciones de trabajo de los profesionales del sistema sanitario, donde hemos puesto en marcha una nueva regulación de la jornada de trabajo de los profesionales junto con la aplicación de unos incentivos en función del cumplimiento de unos objetivos que forman parte de los acuerdos de gestión entre los distintos hospitales y la Conselleria de Sanidad. Todo esto tiene que culminar con la aprobación de la carrera profesional que se está negociando en este momento.

Destinamos más de 149 millones de euros a potenciar la investigación sanitaria. Además de haber incrementado el 30% del presupuesto dedicado a investigación estamos construyendo tres centros superiores de investigación, el Centro Superior en Alta Tecnología para la Investigación en Biomedicina y Trasplantes, el Centro Superior de Investigación y Asistencia Oftalmológica; y el Centro Superior para la Prevención y Predicción de la Enfermedad y Promoción de la Salud Pública. (*Remors*)

El senyor president:

Señora Llinares, me gustaría no tener que llamarle la atención a ninguno.

El senyor president del Consell:

Los resultados de nuestra política de investigación son conocidos: la Comunidad Valenciana mantiene la línea más avanzada de España en la generación de las células madre. Es un tema recurrente el del tratamiento por parte del Ministerio de Sanidad hacia los resultados obtenidos por los investigadores valencianos y en la medida de que parece que las cosas se reconducen por el camino correcto tan sólo debemos felicitarnos por los resultados de una investigación que va a dar solución a los problemas de salud de muchas personas.

Señorías, hemos facilitado el acceso a la vivienda a 20.000 familias en este año. Además, en estos momentos hay 54.000 actuaciones protegidas más, que tenemos en marcha, a través de diversas formas de gestión, entre las que destaca, por su novedad y número, los convenios realizados por el Instituto Valenciano de la Vivienda con Ayuntamientos de la Comunidad. De esta forma, mi compromiso político de favorecer el acceso a la vivienda a las personas y familias con menos recursos, garantizando 100.000 viviendas protegidas se encuentra en una fase avanzadísima. Hechos y no palabras garantizan una vivienda al alcance de todos. Ese es el compromiso de este gobierno y así lo prueba las actuaciones realizadas.

Sería injusto si no me refiriera aquí al enorme esfuerzo de concertación de quienes han intervenido para obtener tan óptimos niveles de cumplimiento del compromiso sobre la vivienda. Y quiero agradecer desde esta tribuna el trabajo, la ilusión y la colaboración de ayuntamientos, entidades financieras, sindicatos y empresarios de nuestra Comunidad.

El 25 de junio de este año creamos la Agencia Valenciana de Alquiler Infovienda, que recibe diariamente una media de 250 consultas diarias. La Agencia viene a sumarse a otras imaginativas actuaciones ya realizadas en esta área y es la primera actuación de estas características que se pone en funcionamiento en España.

Nuestra comunidad presenta la mejor gestión de las ayudas estatales del Plan de vivienda, que hemos ejecutado a una media del 158%, por lo que ya estamos realizando actuaciones del siguiente plan.

La Generalitat Valenciana entrega 708 millones de euros a las familias para la compra de vivienda en el periodo 2002-2005. Supone multiplicar por más de cinco las ayudas concedidas para vivienda en el periodo anterior y es fiel índice de la magnitud de nuestra apuesta por la cohesión social, que significa facilitar el acceso a una vivienda digna. Ante este hecho contrastado, precisamente por el Ministerio de la Vivienda –mayo 2004–, cabe concluir, con plena satisfacción que no sólo nuestros resultados en política de vivienda son óptimos, sino que también nuestro nivel de gestión lo es, y así lo reconozco, insisto, el Ministerio de la Vivienda.

Se está creando un nuevo, moderno y ágil edificio legal en materia de vivienda. Toda esta labor de gestión estaría descabezada si no contase con una muy destacable labor legislativa sectorial. Estas Cortes ya han aprobado la Ley de ordenación y fomento de la calidad de la edificación y se encuentra en tramitación el Proyecto de ley valenciana de la vivienda. Además, el Consell ya ha aprobado el Anteproyecto de ley de ordenación urbanística de la Comunidad Valenciana. Contribuirá a racionalizar el proceso urbanizador que es el que genera suelo apto para la edificación, limitando perversos efectos de la actual Ley en la que, en ocasiones, los propietarios minoritarios se encontraban en una situación de debilidad, cuando no de indefensión, lo que producía movimientos especulativos, nada deseables si nuestra finalidad es, como lo es la de este gobierno, lograr viviendas de calidad en entornos de alto valor ambiental y con precios accesibles.

Señorías, cuatro de cada cinco euros destina mi gobierno a políticas sociales. Hemos elaborado el presupuesto más social de la historia de la Comunidad Valenciana. Uno de los compromisos que asumí en mi investidura fue hacer de la

política social no una acción sectorial, sino una política global que impregnara toda decisión que directa o indirectamente afecte a las personas, sus oportunidades y sus necesidades. Me puse como meta continuar en el trabajo de la igualdad entre mujeres y hombres, posibilitar la conciliación de la vida familiar y laboral, asumí con los jóvenes un compromiso especial y puse gran énfasis en que nuestra comunidad pusiera en marcha políticas que nos siguieran distinguiendo como una comunidad de acogida.

Hemos implantado el “catering social” con carácter piloto en 27 localidades, para el que se ha licitado la contratación del servicio por un importe de 1,3 millones de euros. Hemos priorizado las iniciativas dirigidas a nuestros mayores, fomentando los programas de permanencia en el hogar paliando así situaciones de soledad. 339 millones de euros en recursos destinados a la atención de mayores en los dos últimos presupuestos, intensificando las inversiones en centros tanto residenciales, como centros de día y centros especializados. De las 18.566 plazas residenciales de la Comunidad Valenciana el 64,5 % de ellas están financiadas con fondos públicos. A finales de 2004 estarán disponibles 3.400 plazas residenciales más. Más de 175 millones de euros dedicados en 2003 y 2004 a la atención de personas con discapacidad en apoyo a las políticas activas de integración social de los discapacitados. Y el 94% de las estaciones de metro, y a final de esta legislatura será en todas ellas accesibles a las personas con algún tipo de discapacidad.

En julio se firmó un acuerdo entre las consellerías de Bienestar Social y Territorio para el fomento de la accesibilidad en los parques naturales de la Comunidad Valenciana. 33 guarderías laborales gestionadas por el Servef con 1.845 plazas en orden a atender nuestro compromiso de favorecer la conciliación de la vida laboral y familiar.

En esta legislatura se ha creado el Observatorio de Género de la Comunidad Valenciana en cumplimiento de la Ley de igualdad de oportunidades, con el objeto de estudiar y promover actuaciones tendentes a la prevención y erradicación de la violencia de género. Se ha creado el Foro de la Comunidad Valenciana contra la Violencia de Género y Personas dependientes en el ámbito familiar. Se presentó en enero de este año el Pacto Social contra la Violencia de Género a fin de sensibilizar y corresponsabilizar a la sociedad en la erradicación de este fenómeno. Además, desde agosto de 2003 se han tramitado 132 órdenes de protección y se han colocado 65 dispositivos de telealarma. En la actualidad contamos con 26 centros Infodona en los que entre 2003 y 2004 se han atendido 38.000 consultas personalizadas para la información, formación y asesoramiento de las mujeres sobre los recursos existentes en la comunidad relativos a empleo, sanidad, cultura, educación, etc. Hemos eliminado la lista de espera de solicitantes de adopción internacional, en 2004 han aumentado las ayudas en apoyo a la familia. Se ha favorecido el apoyo a la familia en sus diferentes versiones, desde las familias con madres jóvenes, las de acogida o adopción y las familias supernumerosas.

En 2004 un 14% más de ayudas públicas a los centros de acogimiento de menores que en 2003. En 2003 y 2004 hemos incrementado en un 120% las ayudas del Programa de creación de empresas jóvenes. El Programa Salario Joven, con una dotación actual de 12 millones de euros ha permitido la contratación de 2.300 jóvenes desde su implantación el

último trimestre de 2003 y se suma a las acciones desarrolladas desde el pasado año a través del Plan integral de empleo para desempleados menores de 30 años. 300.000 jóvenes cuentan ya en nuestra comunidad con el Carnet Jove y 2.000 comercios efectúan descuentos. Los créditos blandos de Cajas de Ahorro a usuarios de Carnet de más de 26 a 30 años ascendieron hasta abril de 2004 a 29 millones de euros.

Hasta el mes de junio de 2004 se han realizado 78 cursos en la Fundación Centro de Estudios para la Integración Social y Formación de Inmigrantes, además de la dotación de dos millones y medio de euros con los que contará el Servef para la realización de 550 cursos en 2005. Pero no sólo se ha promovido su formación, sino que también se han atendido sus necesidades sociales y familiares atendiendo en 2003 a 547 inmigrantes en centros de acogida y en pisos tutelados.

La Ciudad de la Justicia de Valencia es el símbolo de la modernidad de la justicia valenciana. La Ciudad de la Justicia de Valencia es fiel reflejo de un modelo de gestión en la prestación de servicios públicos, en el que el ciudadano y los profesionales son protagonistas. Está dotada de las mejores medidas de seguridad y se encuentra al día en los últimos avances tecnológicos. En este año se ha producido el traslado de los órganos judiciales al edificio, por lo que ya está en pleno funcionamiento. Este modelo centralizado, más cómodo y accesible, se va a exportar a las ciudades de la justicia de Alicante, Elche y Castellón de la Plana, ciudad esta última en la que ya se han iniciado las obras de construcción. Hemos puesto en funcionamiento los Palacios de Justicia de Requena y San Vicente del Raspeig en este año, en cumplimiento del Plan director de infraestructuras judiciales que sigue adelante modernizando y mejorando las infraestructuras Judiciales.

La Comunidad Valenciana es pionera en España en celebración de juicios rápidos. La experiencia piloto de los Juicios Rápidos en materia de familia en nuestra comunidad no podía ser más exitosa. Desde principio de año a final de Julio se ha resuelto 1.347 asuntos. Y esto ha sido posible gracias a la firma de un convenio, en enero de este año, con el Tribunal Superior de Justicia y los colegios de abogados y procuradores de Valencia.

En materia penal se firmó un convenio con el Ministerio de Justicia y los ayuntamientos de Valencia, Castellón, Alicante y Elche para agilizar los juicios por accidentes de tráfico. Además, se han reforzado los medios materiales y personales en los juzgados para el enjuiciamiento inmediato de faltas. Sus resultados son excelentes. Según los últimos datos de 2003 del Consejo General del Poder Judicial respecto de nuestra comunidad, en los juicios tramitados por los juzgados de instrucción se han registrado 9.554 asuntos, de los que se han resuelto 9.237. Y respecto de los que tramitan los juzgados de lo penal, se han registrado 1.401 asuntos y se han resuelto 1.259.

Nos queda pendiente el reto de la materia civil y en ese sentido, hemos instado al Ministerio de Justicia para que instaure juicios rápidos para reclamaciones de cantidad inferiores a 3.000 euros y por desahucio.

Se ha cumplido nuestro objetivo de reducir la interinidad del personal al servicio de la administración general a través del Plan de calidad de estabilidad y promoción profesional. Tras el acuerdo alcanzado en la Mesa Sectorial de la

Función Pública en octubre pasado se incluyeron dichos acuerdos en la Ley de acompañamiento del presupuesto 2004. En ejecución del plan, la oferta de empleo público de 2004 contempló 4.943 plazas, de las que 1.640 se proveen por promoción interna.

Hemos aprobado la Ley de ayuda y resarcimiento a las víctimas del terrorismo. Hemos creado 7 nuevas oficinas de atención a las víctimas del delito, por lo que ya contamos con 15 oficinas en toda la comunidad y 2004 acabará con otras 3 más. Nuestro objetivo es implantar estas oficinas en todos los partidos judiciales e incluso en otros municipios que no sean cabeza del partido judicial. En este ámbito también se ha puesto en funcionamiento en abril de este año la Fundación de la Comunidad Valenciana para la asistencia a las víctimas del delito.

Hemos inaugurado hace escasos días el tercero de los centros descentralizados del Consejo General del Poder Judicial: el Centro de Estudios Jurídico-Económicos Manuel Broseta, instalado en la Ciudad de la Justicia, que se encargará de la especialización de jueces en materia mercantil.

En esta legislatura, se han promulgado 9 leyes, se encuentran en tramitación 6 y se han aprobado por el Consell a nivel de anteproyecto otras 5 que todavía no han tenido acceso a esta cámara.

Desde la presidencia de mi gobierno se estableció como objetivo colocar a nuestra comunidad en el lugar que le corresponde tanto dentro del marco nacional, europeo e internacional.

A nadie se le escapa que actualmente nuestra comunidad ha alcanzado cotas de reconocimiento a nivel exterior como nunca antes habíamos logrado y esto ha sido fruto de una intensa labor institucional.

Hoy, la Comunidad Valenciana es el referente de la Europa de las Regiones en la gestión y aplicación de los fondos europeos, y nuestro tránsito de región objetivo 1 a objetivo 2 está siendo modélico. De hecho, este año hemos establecido vías de cooperación sobre nuestro modelo de integración europea con regiones de los nuevos socios de la Unión. Mantenemos contactos bilaterales con el 33% de las regiones de la Unión Europea, en concreto con 84 de las 254 regiones de la Unión Europea.

Nuestra comunidad puede sentirse orgullosa de su labor realizada en materia de cooperación interregional, pues formamos parte activa de las organizaciones regionales europeas más importantes. En la esfera de las relaciones autonómicas, hemos mantenido un multilateralismo constructivo y positivo. En estos catorce meses hemos celebrado cumbres con los gobiernos de Castilla y León para defender en la Unión Europea la continuidad en la percepción de los fondos estructurales a partir de 2006. Con Baleares para establecer un alianza de cooperación. Con Castilla-La Mancha, que cuenta con representación en los puertos de Valencia, Castellón y Alicante. Con Murcia especialmente para reforzar nuestra alianza estratégica para la defensa del trasvase del Ebro. Con Madrid que, junto con nuestra comunidad y Baleares, ha promovido la creación del eje de la prosperidad. Y con Galicia firmando un protocolo para colaborar en iniciativas promocionales y turísticas.

Junto a estas actuaciones, quisiera destacar aquí que, obviamente, el Consell va a mantener e intensificar la vocación europea de esta comunidad. La Generalitat Valenciana

ha participado en más de 300 proyectos, de 38 programas e iniciativas comunitarias.

Por una parte, en esta legislatura hemos acometido una reforma profunda de nuestra Delegación en la Unión Europea, ampliando medios y personas y adscribiendo nuevas áreas funcionales en materias tan sensibles para nuestros intereses como las áreas social, tecnológica, medioambiental y cultural.

Y por otro lado, el pasado mes de octubre se constituyó la Fundación Comunidad Valenciana-Región Europea, que ha desarrollado ya una ingente actividad concretada en la participación en más de 30 proyectos como socio europeo, relativos al medio ambiente, I+D+I, desarrollo regional, competitividad de Pymes, transferencia de tecnología, cooperación universidad-empresa y salud pública.

En 2004 hemos destinado 23,5 millones de euros para la cooperación al desarrollo, creciendo un 14% los fondos respecto al año anterior.

Me gustaría cerrar el capítulo del balance exterior del Consell refiriéndome al ámbito de la cooperación al desarrollo, ya que el pasado 7 de mayo fue aprobado el Plan Director de la Cooperación Valenciana, que va a suponer que este año cerraremos el presupuesto habiendo multiplicado por cuatro los fondos de cooperación respecto a 1996, llegando a los 100 millones de euros.

Catorce meses de apasionante trabajo al servicio de la Comunidad Valenciana; catorce meses de esfuerzo de un gobierno que hereda ocho años de constante apuesta por el crecimiento; catorce meses que se resumen en esta exposición, que puede haberles parecido larga, pero que, sin embargo, son un resumen (*remors*) de lo que durante estos meses mi gobierno ha hecho: trabajar mucho y trabajar bien. (*Pausa*)

Som una gran comunitat, (*remors*) una comunitat que el que necessita...

El senyor president:

Señores diputados, por favor.

El senyor president del Consell:

...són regles de joc conegudes i estables en el temps. Una comunitat que el que exigix són les mateixes oportunitats que la resta per a poder competir en igualtat de condicions.

Durant estos últims anys, les regles s'han respectat i, amb les mateixes oportunitats, hem aconseguit créixer per damunt de la resta.

Jo no recelaré d'altres, però no consentiré que se'ns done menys. I el mateix val per a les inversions com per a aquelles qüestions polítiques que tanta repercussió tenen al final en la prosperitat de qualsevol poble.

En la Comunitat Valenciana governa el Partit Popular perquè així ho han volgut els valencians; en el govern de la nació el Partit Socialista, sorgit de les últimes eleccions del 14 de març. I què ha ocorregut? Que des del primer moment, el govern socialista ens ha recordat... (*remors*)

El senyor president:

Por favor...

El senyor president del Consell:

...amb les seues decisions aquella etapa de governs socialistes en què la nostra comunitat per al govern central no contava per a res. I no estic dispostat que torne a ocórrer el que ja va ocórrer en aquell moment. (*Aplaudiments*)

La derogació de l'execució del transvasament de l'aigua de l'Ebre ha sigut un atac polític frontal als nostres interessos. L'anem a continuar defensant (*protestes*) i estic convençut que prompte o tard es durà a terme perquè és de justícia i perquè és raonable.

Pot ser esta la raó per la qual hem anat veient els últims mesos una mostra d'actitud contrària a executar aquelles obres fonamentals per al nostre futur. I per això, el meu govern estarà constantment pendent de les coses que ens interessin i de tot allò que puga significar desigualtat de tracte en el nostre perjudi.

Senyories, esta actitud de defensa dels nostres interessos s'intenta desqualificar amb adjectius poc afortunats. En qualsevol cas, es tracta de l'actitud de responsabilitat que em correspon com a president de la Generalitat i que exerciré amb totes les seues conseqüències.

Continue oferint al govern d'Espanya lleial col·laboració i cooperació, al mateix temps que li exigisc, com a mínim, totes les inversions previstes en la nostra comunitat en els terminis que correspon i que ja està ben definit. (*Aplaudiments. La senyora Moreno parla sense micròfon*)

I dins d'eixa col·laboració...

El senyor president:

Señora Moreno, por favor.

El senyor president del Consell:

I dins d'eixa col·laboració també entrarem amb una actitud positiva en la discussió del model territorial, on la nostra posició ja és coneguda: Constitució i màxim desplegament del model autonòmic per a aquelles comunitats que, com la nostra, així ho desitgen. Un model constitucional que ens ha donat els majors nivells de prosperitat de la nostra història, així com la major capacitat d'autogovern de què mai hàgem disfrutat. I un model autonòmic en el qual defensem conceptes fonamentals com els de la solidaritat i la igualtat d'oportunitats, i on rebutgem asimetries i vetos.

Senyories, la Comunitat Valenciana està a punt d'eixir del grup de les regions necessitades d'una especial atenció per al seu desenvolupament. Convergix, per tant, en este moment històric la realitat de les dades amb el sentiment de tots nosaltres.

Sempre ens hem sentit membres d'un gran poble, amb un enorme i excepcional llegat cultural i social. Hui les dades de riquesa en termes europeus es van acostant al concepte polític que tots tenim de nosaltres mateixos. I quan convicció i realitat convergixen, s'obrin totes les oportunitats per a accelerar progrés, prosperitat i, en el nostre cas, com a projecte polític en què crec i vull desenrotllar fins a les seues últimes conseqüències, centralitat de decisions econòmiques i polítiques.

Per tot això, els propose una sèrie d'iniciatives englobades en la seua majoria en sis grans compromisos que este

matí vull exposar-los. Però abans els explicaré la remodelació del meu govern, (*remors*) que entre altres coses, que entre altres coses –si volen vostés, si volen vostés (*protestes*)–, que entre altres coses, es va fer per a portar endavant estos compromisos. (*Veus*)

El senyor president:

Señores diputados, entiendo un poco de relajo, pero continuemos en serio.

Por favor, señor presidente.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

L'experiència adquirida en este primer any de mandat, les noves circumstàncies polítiques i els important reptes que ha d'afrontar la nostra comunitat en un horitzó pròxim han motivat la remodelació del Consell efectuada fa escassament unes setmanes.

Després d'un any de govern efectiu he procedit a reordenar l'administració del Consell, tal i com em vaig comprometre en la investidura. Este era un dels meus compromisos, i hui puc dir amb satisfacció que comptem amb el millor dels governs possibles per a liderar un projecte de futur amb un impuls renovat.

Senyories, he cregut convenient, en primer lloc, amb la finalitat dotar de més eficàcia a l'actuació política, establir una vicepresidència que s'encarregue de coordinar l'acció interdepartamental del govern i servisca de nexa de comunicació amb les Corts Valencianes. Per això, presidirà la comissió de secretaris autonòmics i subsecretaris, i serà el representant del Consell en la Junta de Portaveus. Es tracta d'una actuació fonamental, per la qual cosa se li ha volgut dotar del màxim rang possible.

També és imprescindible en el nostre futur immediat una decidida acció exterior, amb una forta presència de la Generalitat davant les institucions comunitàries. Gràcies als encerts de les nostres polítiques, abandonarem l'objectiu 1 i ingressarem –i desitge subratllar per mèrits propis– en l'anomenat grup de competitivitat, la qual cosa comportarà un canvi en els fons de finançament comunitari.

Este trànsit ha de ser efectuat de forma satisfactòria per als interessos dels valencians i també dels espanyols, fent-se necessària la màxima dedicació a estes tasques. A tot això es dedicarà la nova consellera de Cooperació i Participació. (*Remors*)

La comunicació i saber projectar la gestió d'un govern figura entre les comeses més destacades, perquè oferixen als ulls de la ciutadania les actuacions que s'han realitzat i els fonaments de les grans decisions polítiques que en cada moment s'adopten. Esta és una de les missions que té assignades el nou conseller de Relacions Institucionals i Comunicació. Volem que siga també el lloc idoni per a articular les relacionades intergovernamentals, tant de caràcter horitzontal amb la resta d'executius autonòmics com, molt especialment, amb el govern d'Espanya, la recent estrenada política la qual ha sigut clarament lesiva per als nostres interessos. A tot això cal sumar una aspiració del poble valencià que vaig fer meua en el programa electoral amb què vaig concórrer en les passades eleccions autonòmiques: la refor-

ma de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, en els treballs de la qual vull que s'implique des dels primers estadis.

He de destacar també, entre les novetats de la remodelació del Consell, la creació de dos nous departaments que espere es convertiran en el gran motor del nostre definitiu envol econòmic: la Conselleria d'Empresa, Universitat i Ciència i la Conselleria de Turisme.

La Conselleria d'Empresa, Universitat i Ciència es convertirà, de segur, en un element innovador i dinamitzador del nostre teixit productiu, format principalment per xicotetes i mitjanes empreses que, per a estar en la avantguarda del progrés i la competitivitat, necessiten forjar una aliança estratègica amb la innovació tecnològica, la investigació i la universitat.

Per primera vegada en la nostra història s'han creat els instruments per a fer ciència i divulgar els seus continguts, per a estimular la transferència de tecnologia i per a la coordinació d'una modèlica xarxa d'instituts i centres d'investigació, desenrotllament i innovació.

El turisme és un altre dels sectors econòmics importants per al nostre creixement i prosperitat i, per primera vegada en la història de l'autogovern, tindrà rang departamental propi.

Ocupem un lloc preferent com a destí turístic i constituïm un sector que ha creat una part molt important de la nostre riquesa i ocupació: el 12% del nostre PIB i el 11% del tota de l'ocupació generada en el nostre territori.

Ha arribat l'hora de reforçar les línies i estratègies turístiques de la Generalitat, i ho volem fer a través d'un nou departament, la Conselleria de Turisme, que aborde amb exclusivitat les seues polítiques. Un canvi que hem volgut assentar sobre els encerts previs.

Amb el desdoblament de l'antic departament encarregat de les obres públiques en les conselleries d'Infraestructures i Transport i el de Territori i Vivenda no sols complíem ací un dels meus compromisos de govern, sinó que trobàvem una fórmula encertada que, entre altres èxits, ha permés en només este primer any portar executat més del 40% del compromís de les 100.000 vivendes accessibles i aprovar el Pla d'infraestructures estratègiques, el nostre full de ruta cap a la modernitat amb la mirada posada en l'horitzó del 2010.

Hui, després d'un any d'experiència de govern, puc assegurar-los que este, i no un altre, és el govern que la Generalitat necessita, i estic absolutament convençut que m'ajudarà a liderar amb èxit els reptes i potencialitats que se'ns presentaran durant els pròxims anys per a guanyar quotes de prosperitat i de progrés.

Però per això, senyories, no es prou tindre el millor equip, ni tan sols –en símil futbolístic– ordenar el seu joc. A més fa falta il·lusió i ambició per a guanyar la mà al futur, el futur de tots.

El futur que ja he apuntat en el meu discurs fins ara vull no sols relatar-lo en una sèrie de propostes, sinó també implicar a tota esta cambra i a la societat en general en un sèrie de compromisos: un compromís per un Estatut fort per a una comunitat forta, un compromís per les infraestructures estratègiques, un compromís per la cohesió territorial, un compromís per l'empresa i els sectors productius, un compromís per la integració i la solidaritat i un compromís per l'educació i la sanitat de qualitat.

Mantinc l'oferta de diàleg que vaig fer en el debat d'investidura. I des d'ací vull oferir als grups parlamentaris una política de mà oberta en sis qüestions claus que entenc han de comptar amb el major consens de les forces polítiques; una voluntat que vull fer extensiva també als agents socials.

En la meua investidura els vaig mostrar la meua intenció de reformar el nostre Estatut d'Autonomia, i per a aconseguir este objectiu és fonamental el més ampli consens, que des d'esta trona els reclame al mateix temps que els oferisc.

La posada en marxa de la comissió parlamentària per a abordar esta transcendental qüestió que afecta a l'autogovern de tots constituïx una magnífica oportunitat de reprendre el diàleg d'estos anys per a parlar amb tranquil·litat.

Des d'ací vull fer-los arribar el meu propòsit de promoure la reforma més amplia de l'Estatut per avançar en l'autogovern, l'única que case amb la nostra condició de comunitat autònoma que té les seues arrels històriques en la fundació d'un regne fa quasi 800 anys, que durant quasi cinc segles va mantindre institucions forals, que es va sumar amb força al procés autonòmic obert en la Constitució de 1931 i que ho va tornar a fer en el període obert en la transició democràtica, culminant amb la aprovació de l'Estatut, l'article primer del qual diu que la comunitat autònoma es l'expressió de la nostra identitat històrica en l'exercici del dret d'autogovern que la Constitució reconeix a tota nacionalitat.

Els inste per això a treballar per un Estatut fort per a una comunitat que també ho és. Per tant, reforma, quan més prompte millor, amb el màxim consens, al màxim nivell i dins del nostre actual model autonòmic constitucional. I des de la reforma, continuar defensant els valors de solidaritat, cooperació i lleialtat institucional, així com impedir qualsevol índex d'asimetria o opció de vet que qualsevol altra comunitat autònoma voldria obtindre com a privilegi especial.

Vull traslladar-los, senyories, el meu compromís per les infraestructures estratègiques, que són un factor decisiu de progrés. Nosaltres considerem que la inversió en infraestructures és un aspecte bàsic no sols per la seua importància capital en el desenrotllament econòmic, sinó també pel pes que esta té en l'activitat productiva, sent essencial per a la nostra competitivitat futura. Hui existix a Espanya una nova centralitat de la prosperitat, el nucli de la qual ocupem per dret propi. Ara la nostra aspiració ha de ser convertir-nos en un centre d'atracció d'inversions i en la gran plataforma logística intermodal del Mediterrani.

Per tant, no podem de cap manera vore desbaratades les infraestructures estratègiques que estaven projectades i ja tenien un horitzó definit: el transvasament de l'Ebre; l'Ave amb Madrid en el 2007 i la connexió, a través de l'alta velocitat, (*protestes*) amb el corredor Mediterrani i amb França; l'ampliació i els accessos dels nostres ports i aeroports, els accessos a les nostres grans àrees metropolitanes. Els convida, per tant, a unir-se amb entusiasme a les iniciatives ja mampreses per este govern i a sumar abans que restar davant d'altres instàncies.

Senyories, la garantia més segura per afrontar un horitzó d'infraestructures és caminar conjuntament, i des d'esta trona els invite a fer-ho.

Volem que el debat polític durant la present legislatura gire entorn al desenrotllament i posada en marxa del Pla d'infraestructures estratègiques 2004-2010, la nostra gran

aposta per la modernització, millora i ampliació de les nostres infraestructures, centrat en la millora de la xarxa de carreteres i de transports de viatgers, alta velocitat dels nostres ferrocarrils, millora i ampliació dels nostres ports i aeroports i les tecnologies més avançades.

Dos grans apostes centren la filosofia d'este útil instrument: l'augment del 33% del nivell mitjà d'inversió anual i la implicació de la iniciativa privada, que aportarà un finançament del 40% en els pròxims tres anys.

Les xifres del pla són eloqüents per sí mateixes. En matèria de carreteres, es dupliquen les vies d'alta capacitat, passant dels 900 quilòmetres actuals a 1.800 quilòmetres en 2010. En el capítol de transports, es formalitza l'aposta pel transport públic, desenrotllant-se l'alta velocitat regional, recolzada en el corredor mediterrani i en la connexió amb Madrid; i es milloren les xarxes metropolitanes: 200 quilòmetres en la xarxa de metro i tramvia de València, 170 en la xarxa del Tram d'Alacant i 20 en la plataforma reservada a Castelló.

El pla inclou a més la reestructuració de 10 ports, l'ampliació d'11 i la creació de 3 nous ports, i un total de 10.000 nous amarratges en la nostra costa. Es preveuen 65 parcs eòlics, l'ampliació de la central de cycle combinat de Castelló i la construcció d'una nova a Sagunt.

I la millor prova que estes mesures són encertades és el lideratge indiscutible del port de València en transport de contenidors, amb un increment del 7% l'últim any, i l'espectacular creixement de l'aeroport de l'Altet en el seu nombre de passatgers, pel qual al mes de juliol ja havien passat 4,8 milions de passatgers, un 6,2% més que en el mateix període de l'any anterior.

I parlant d'infraestructures, no puc deixar de passar el tema del transvasament. (*Pausa i remors*) El meu Consell i estes Corts tenen l'obligació amb els valencians de fer tot el que se puga per a defensar i exigir el compliment del transvasament de l'Ebre. Per açò, a l'empar de l'article 87.2 de la Constitució, els anuncie que presentarem a esta cambra un projecte de llei per a exercir la iniciativa legislativa davant les Corts Generals, amb la finalitat de deixar sense efecte el decret llei del govern d'Espanya pel qual es va derogar el transvasament de l'Ebre. (*Aplaudiments*)

De les infraestructures depén el desenrotllament econòmic, la millora de la nostra productivitat, la generació d'ocupació i la competitivitat de les nostres empreses, però també contribueixen a avançar en l'equilibri territorial, que garantix la cohesió i les millors oportunitats en qualsevol part del nostre territori. Eixe és un dels objectius prioritaris de la meua acció de govern a la qual vull invitar a tots els grups d'esta cambra: una aposta ferma per la cohesió territorial. A pesar que les diferències s'han retallat en els últims anys, tenim l'obligació de fer-les desaparèixer per a un ple desenrotllament dels municipis de l'interior i que els seus nivells i condicions de vida s'equiparen als de la costa. Som conscients que la major part de la nostra població es concentra en els espais del litoral d'una forma creixent, mentre que en moltes de les comarques valencianes de l'interior el procés és l'invers.

Una adequada política d'ordenació territorial és necessària per a incrementar el seu desplegament socioeconòmic. Per això en la remodelació del meu Consell he creat la Secretaria Autonòmica de Cohesió Territorial, que serà la

responsable de posar en marxa en els pròxims mesos el Pla de revitalització de les comarques d'interior 2004-2011.

S'han fet moltes actuacions des dels diferents departaments per a enfortir l'arc interior de la nostra comunitat, que afecten les seues infraestructures i xarxes de comunicació i transports. Contemplen servicis sanitaris i socials especialitzats, la confecció de plans comarcals estratègics, la introducció de mesures de desplegament local, modernització de regadius i programes de millora de les estructures agràries. Tinc, senyories, la plena confiança i seguretat que este instrument marcarà de forma definitiva l'envol de les zones interiors del nostre territori, amb una inversió global de més de 4.800 milions d'euros al llarg d'una dècada.

Senyories, per a convergir amb les regions més pròsperes d'Europa és necessari continuar apostant per la nostra empresa, la nostra agricultura, el nostre turisme, en definitiva, pels sectors productius de la nostra societat.

Vull traslladar-los el meu compromís ferm d'incrementar la nostra competitivitat present i futura i guanyar nous mercats a través d'una major internacionalització i presència exterior dels nostres sectors productius; àmbits en què vull mostrar-los una decidida voluntat de diàleg. L'aposta per la competitivitat del nostre teixit productiu passa necessàriament per la interacció entre el món de l'empresa, el de la investigació en totes les seues vessants i el de la formació. Per este motiu, ha arribat el moment de fer efectiu el meu compromís de legislatura d'integrar les polítiques actives formatives d'ocupació en el sistema educatiu. Amb esta finalitat, el Consell presentarà abans del final d'este període de sessions un projecte de llei que farà possible que les distintes branques de la formació professional aconseguisquen un tractament conjunt pel qual totes elles isquen beneficiades.

Apostem per la innovació i la transferència tecnològica. Així, és un objectiu de la nova Conselleria d'Empresa, Universitat i Ciència promoure la capacitat tecnològica de les nostres Pimes. A això destinarem un increment de la inversió anual en innovació, tecnologia i desenrotllament d'un 25% i ampliarem la nostra xarxa d'instituts tecnològics, fent-los més grans i amb més capacitat investigadora. Per a elevar el nivell d'excel·lència d'estos projectes, en els qual la qualitat ha de ser una prioritat, els vull anunciar la immediata creació de l'Agència d'Acreditació, Avaluació i Prospecció.

En esta aposta per la competitivitat, el turisme, motor del creixement econòmic, exigeix d'una estratègia global. La creació de l'Institut Valencià Tecnològic i Turístic, la creació del qual s'ha anunciat per a començament del 2005, pretén adaptar-lo al nou context global i a la promoció que este necessita en els mercats internacionals.

El meu govern ha creat la Societat Pública d'Inversions per a la captació, canalització i coordinació d'inversions nacionals i estrangeres. Es posa en funcionament, sumant esforços públics i privats, per a atraure inversions per mitjà d'una adequada promoció de les nostres possibilitats futures que, amb esta iniciativa, eixiran reforçades.

Volem produir abans, més i millor també en agricultura. A través de la creació de centres punters en el ram, com l'agricultura sostenible, agroingenieria o investigació avícola. Continuarem la senda mampresa en la modernització de regadius a través del reg localitzat. Millor producció significa també més qualitat, i per a aconseguir-ho volem

posar en marxa un nou pla especial per a vetllar per la seguretat alimentària.

La competitivitat aconseguida pels nostres sectors productius ens permetrà guanyar presència internacional, i en esta labor tenen a la Generalitat al seu costat.

Conscients que les nostres empreses no sols han d'aconseguir un alt nivell d'exportació dels seus productes sinó també garantir-se un lloc privilegiat en el nou mercat global, volem presentar dos noves iniciatives a partir de l'ampliació de la xarxa Ivex.

La primera està dirigida a incrementar i consolidar la nostra centralitat en el Pròxim Orient i, més específicament, en el Golf Pèrsic, a través de la conversió de l'oficina de l'Ivex a Dubai en centre regional en la dita àrea geogràfica.

La segona vol centrar-se a Àsia, en la qual hem consolidat una important presència, localitzada fins al moment a Xina, i que va a reforçar-se en el futur en l'obertura d'una nova oficina de l'Ivex a Vietnam, com a país prioritari en la regió, i un pla d'acció específic per a tota ella. Les mateixes suposaran una presència i una acció exterior estables de la Generalitat en espais geoestratègics per als nostres interessos comercials i de negoci. I per aquells sectors amb problemes impulsarem des de la Conselleria d'Economia i d'Empresa plans singularitzats per a cada u d'ells, seguint el solc de l'acord aconseguït en el sector tèxtil. Tot això en el marc del Pavace i amb el màxim consens possible.

Senyories, el creixement econòmic pot ser utilitzant en distintes fins. Nosaltres volem prioritzar la solidaritat i la integració. Fer pedagogia de la convivència i del respecte a la diversitat ens competeix a tots. Volem fer de la nostra una immigració ordenada i plenament compromesa amb els valors del pluralisme, la democràcia i la igualtat entre gèneres. Hem de fer un esforç per aconseguir la integració social de tots aquells que viuen en la nostra comunitat, així com de solidaritat amb els que ens necessiten fora de les nostres fronteres. Som una terra d'acollida i volem continuar sent-lo en els pròxims anys. La posada en funcionament de distintes iniciatives en els més diversos àmbits –educació, ocupació, formació, vivenda social, serveis del benestar...– ens permetrà elaborar una política d'integració coherent i responsable els pròxims anys.

El compromís del meu Consell amb la integració s'anomenarà Pla valencià per a la immigració. En ell s'establirà un marc jurídic de competències i possibilitats de la immigració en el nostre territori, un diagnòstic i previsió de la mateixa, que permetrà determinar les necessitats presents i futures de la immigració i atenga els programes i mesures necessàries per atendre-la ordenadament.

Vull que el Pla valencià de la immigració siga el resultat del consens i la participació del nombre més gran d'institucions i organitzacions socials implicades en esta tasca, s'establisca sobre un model social d'integració i impulse programes específics de formació elemental, així com de la seua activitat ocupacional i com a demandants de prestacions socials.

L'extensió de la xarxa d'Agències de Mediació per a la Integració i la Convivència Social i d'oficines d'informació, mediació, assessorament i orientació, específiques per al col·lectiu immigrant en tot el territori completarà esta iniciativa a través de la col·laboració amb les institucions municipals.

Senyories, el meu govern no s'oblida de la solidaritat amb altres pobles, no circumscriu esta solidaritat a les persones sinó que també la volem fer arribar als seus destinataris en origen. Per aconseguir eixe objectiu volem aprovar un instrument normatiu essencial per a consolidar la nostra posició en el context internacional: la Llei valenciana de cooperació, que dotarà d'un marc estable a este tipus d'accions. Volem també augmentar un 6% el pressupost del Pla de cooperació amb la finalitat d'aconseguir el 0,7% del PIB d'ací al final de la legislatura.

Senyories, és la nostra una política al servici de les persones. Per eixe motiu, l'atenció de les necessitats dels col·lectius més vulnerables presents en la nostra comunitat és un requisit essencial perquè la prosperitat i el benestar s'estenga a tota la societat, eradicant qualsevol supòsit de desemparament social. A fi d'establir les bases d'esta nova política llançarem un ambiciós paquet legislatiu a favor de les persones que contemple les normes següents: les lleis de joventut, majors i de la infància, amb el meu compromís d'aprovar esta última abans de l'any 2005.

La lluita contra la violència exercida contra les dones és un objectiu absolutament prioritari que volem es veja reforçat amb el llançament d'un Pacte Social contra la Violència de Gènere, encaminat a promoure i encoratjar un compromís cívic a favor del respecte, la tolerància i la protecció de les víctimes. Vindrà acompanyat de la creació de jutjats especialitzats en violència domèstica i d'un pla específic de mesures d'actuació governamental 2005-2008 centrat en l'educació no sexista i la protecció de les víctimes. Es milloraran els recursos i prestacions assistencials amb 30 nous centres de trobada assistida per a majors i 5 nous centres per a menors.

Senyories, vull des d'ací traslladar-los el meu compromís per la qualitat en l'educació i per treballar per l'excel·lència del nostre model sanitari. Parlar de qualitat en la sanitat és parlar d'infraestructures sanitàries. En atenció especialitzada finalitzarem 9 hospitals: Nou Hospital de La Fe, Torrevieja, Mare de Déu dels Lliris, Hospital d'Elda, Pare Xofré –rehabilitació–, Marina Baixa-Villajoyosa, La Magdalena, Arnau de Vilanova i Xàtiva. A més, es van a començar 4 nous centres: Hospital auxiliar de Vall d'Uixó, Hospital de la Marina Alta, transformació de l'actual hospital de Dénia en soci-sanitari i Hospital auxiliar de Lliria. A més, es va a realitzar el nou Centre de Transfusions d'Alacant i 14 ampliacions i reformes en altres centres d'atenció especialitzada. En atenció primària estan en execució 14 nous centres de salut, 4 ampliacions i, en programació, 17 nous centres i 8 ampliacions.

La futura aprovació de la Llei de la salut pública serà el gran instrument normatiu i un nou Pla de salut 2005-2009, dibuixarà la ruta que anirà definint noves actuacions sectorials, entre les quals destaca la reducció de les demores en atenció quirúrgica fins als 45 dies o un segon Pla d'Humanització, ampliant els drets i garanties dels pacients. Però, també volem apostar per una sanitat avançada i puntera en tots els àmbits, que es tradueix en iniciatives com la investigació en cèl·lules mare o la posada en marxa de centres d'investigació avançada.

Les seues senyories m'hauran sentit en alguna ocasió definir l'educació com a palanca de progrés i generadora d'oportunitats.

Senyories, el Pla d'Infraestructures Educatives CreaEscola 2004-2008 invertirà 955 milions d'euros en la xarxa de centres educatius de la Comunitat Valenciana amb les actuacions següents: la construcció de 27 nous col·legis per atendre moviments poblacionals atendran les noves necessitats amb 15.690 noves places; 273 noves intervencions en centres públics, de les que 160 són en col·legis d'Educació Infantil i Primària, 95 en centres d'ESO i la resta en diferents infraestructures esportives; l'eliminació de 94 instal·lacions provisionals existents en centres que estan remodelant-se actualment; l'execució de 9 centres d'Ensenyances de Règim Especial, entre els que es compten conservatoris i escoles oficials de música; l'enderrocament i nova construcció de 72 centres amb infraestructures obsoletes; l'adequació de 22 centres de zones rurals a les noves necessitats; la creació, en l'entorn de la Copa Amèrica, de 10 escoles de nàutica, comproment-me, com ja és públic i notori, amb la supressió en any i mig de totes les aules prefabricades de caràcter crònic.

M'he marcat l'objectiu de millorar l'estabilitat dels docents del sistema educatiu públic. El Pla de reforç de l'educació pública reduirà la taxa d'interinitat fins el 10% al final de la legislatura amb la convocatòria de més de 8.000 noves places. D'estes, 2.000 ja han sigut convocades i assignades en este nou curs, per la qual cosa el meu objectiu està complint-se i seguiré en els pròxims anys realitzant les proves oportunes per a integrar en les seues places als 6.000 professors restants.

Així mateix, durant l'any que s'aprovaran importants projectes normatius també s'aprovarà la Llei general d'universitats que, abans que finalitze l'any, serà remès a les Corts per a la seua tramitació.

L'aposta per les noves tecnologies en l'àmbit de l'educació superior es traduirà en la creació de la Universitat Lliure, sisena universitat pública i primera virtual de la nostra comunitat.

Igualment, procedirem a la modificació de la Llei de l'Esport amb la creació del Consell Superior d'Esports d'àmbit autonòmic i l'aprovació d'un ambiciós pla d'infraestructures esportives. Promourem, també, la Xarxa de Centres de Tecnificació Esportiva per a incentivar el nostre esport d'elit.

Senyories, vull parlar ara d'aquells projectes que suposen una gran aposta de presència nacional i internacional de la nostra comunitat. I en primer lloc, i d'una manera molt especial, d'un esdeveniment clau per a la nostra comunitat. Estic convençut que la celebració del desafiament de l'America's Cup en 2007 serà un èxit col·lectiu i una oportunitat històrica per a donar a conèixer la nostra comunitat en tot el món. Els seus avantatges pareixen més que evidents: més de 10.000 ocupacions i un impacte econòmic que superarà l'import dels 1.500 milions d'euros.

Des de la Generalitat portem quasi un any treballant en el desplegament d'accions relacionades amb la celebració de l'esdeveniment. El Consell ja ha donat un pas ferm i decidit en eixa direcció, comproment una inversió global que aconseguirà els 540 milions d'euros en les seues diverses partides.

L'estreta cooperació entre institucions, entre altres, l'Ajuntament de València, va fer possible el triomf de la nostra candidatura. Els reitero una vegada més el meu oferir-

ment de fer d'este singular esdeveniment una política d'Estat i no de partit.

Senyories, el Palau de les Arts està cridat a ser punt de referència nacional i internacional dels grans espectacles de la lírica, la música i la dansa. Per este motiu, anuncie la imminent constitució de la Fundació Palau de les Arts, que serà la responsable de la seua programació i gestió per a recolzar i augmentar les potencialitats artístiques i musicals de tots els valencians. A això, vull afegir el compromís de la Llei d'Arts Escèniques tenim prevista per a l'any pròxim.

Tinc la ferma voluntat de propiciar la construcció d'una Esfera Armil·lar en la ciutat de València. Tinc ací la ferma voluntat de la construcció del Palau de Congressos d'Alacant i la construcció del Megaespai a Castelló, cridat a convertir-se a la gran aposta per l'educació i la cultura en la capital de La Plana.

Volem també que l'any pròxim siga l'inici d'un ambició programa de commemoracions, concretant-se en la mostra de la Llum de les Imatges a Sant Mateu; l'Exposició sobre l'Art de la Corona d'Aragó, pòrtic de la celebració, en 2006, de l'Any dels Àustria; o la tercera Biennal dedicada a l'aigua.

Senyories, el territori i la natura són alguns dels nostres principals actius, el suport imprescindible per a la consecució de molts dels nostres objectius. El projecte de crear boscos metropolitans en l'espai urbà de les tres capitals de la comunitat és, sense exageració, una iniciativa que transformarà radicalment l'entorn vital d'una regió urbana que agrupa a més del 60% de la població d'esta comunitat.

La dimensió i impacte d'este projecte el situa com una experiència única a Europa i, probablement, com la primera fita en la formulació de polítiques de sostenibilitat urbana en el segle XXI. La consolidació de 35 milions de metres quadrats per a conformar el jardí del Túria, junt a iniciatives anàlogues a Castelló i Alacant, defineixen en el seu conjunt el projecte territorial més important de les últimes dècades que es va a traduir en una major qualitat de vida i millors hàbitats humans.

Altres iniciatives són el Pla de seguiment i control de la qualitat de l'aigua amb la mirada posada en el 2015, i al qual contribuirà la creació del Corredor Verde del Segura; la imminent posada en marxa del Centre de Tecnologies Netes o el Projecte Costa Natura, que contempla la protecció dels ecosistemes litorals i la millora de les nostres aigües.

Este és, senyories, el programa amb què afrontaré les responsabilitats de govern durant els pròxims mesos, per més que, com ja he assenyalat, es tracta d'un programa, l'horitzó temporal del qual, és ampli i no es restringeix tant sols al marc d'esta legislatura.

La Comunitat Valenciana té davant de si uns reptes que suposen esperança, il·lusió i treball dur. Per això, és un programa necessàriament obert, que ha d'adaptar-se a les circumstàncies que puguen sobrevindre i que, a més, necessita sumar aportacions i aliances estratègiques.

En primer lloc, li oferisc a l'oposició consens en tots els compromisos esbossats i en totes aquelles qüestions que puguen sorgir al llarg dels pròxims mesos. La força d'una comunitat radica, entre altres també, a buscar entre totes les forces polítiques el que s'entenga que és millor per a ella. Jo faré l'esforç perquè crec en eixa forma de fer política. Invite a l'oposició a fer el mateix esforç.

Just després de les eleccions generals del mes de març vaig obrir un ronda de conversacions i vaig entregar un document de treball. Sobre la base d'aquell document de treball i sobre el debat de hui hem de trobar punts de coincidència.

En segon lloc, em compromet amb tota la societat valenciana, d'Alacant, de Castelló i de València, i els agents econòmics i socials a mantindre i potenciar totes les vies de diàleg per a entre tots continuar conformant este gran projecte polític que és la nostra comunitat.

Fa catorze mesos em vaig comprometre davant d'esta Cambra a defendre els interessos dels valencians. Durant tots estos mesos no he fet una altra cosa. El meu govern ha treballat molt i ha treballat bé, i tinguen la seguretat que seguirà fent-ho durant la resta de tota esta legislatura.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, se suspén la sessió per mitja hora.

(Se suspén la sessió a les 12 hores 20 minuts)

(Es reprén la sessió a les 13 hores i 2 minuts)

El senyor president:

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Il·lustre Síndic Senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president. Senyories.

Després de dos anys sense debat de política general compareguem davant la ciutadania per analitzar la situació de la nostra comunitat, la gestió del govern i els projectes per al País. Es tracta, per tant, senyor president, de donar compte del que vostés han fet, de com ho han fet i de vore els projectes de futur per als valencians i valencianes.

Però, mire, abans d'analitzar la situació de la nostra comunitat, permeta'm una consideració respecte a la seua forma de governar i entendre la política. Mire, el darrer any hem viscut situacions de crisi en el seu govern clarament preocupants que han repercutit de manera molt negativa en la solució dels problemes dels valencians i valencianes. I, curiosament, curiosament, quan més augmentava la seua incapacitat, la seua ineficàcia, més creixia la seua arrogància i el seu cinisme polític. *(Aplaudiments)* Arrogància que s'expressa en l'actitud permanent que ha tingut vosté i els membres del govern de desqualificar les propostes dels altres sense més, sense ni tan sols estudiar-les; cinisme que s'expressa en la seua constant negació de l'evidència i de la realitat.

Però, mire, per molt que li pese, per molt que li pese a vosté, els fets acaben parlant. Així que per molt que vosté diga tots els dies, a totes les hores, que no hi ha enfrontament dintre del seu partit, com li he escoltat dir en les darrers mesos, la imatge d'eixos escons buits, escons zaplanistes buits, és una imatge que diu més que mil paraules.

Així, encara que vosté negue el fracàs de la gestió del seu govern, la realitat és que un any després, només un any després de la seua constitució ha hagut de canviar la meitat

dels membres. Així, encara que s'empenye en dissimular, fins i tot a vegades en cantar *La Traviata* a Canal 9, qualsevol persona mínimament informada no pot dubtar que les raons dels canvis de responsabilitat i d'este acomodament d'uns quants –sense cartera, això sí, però cobrant– evidentment respon i residix en la seua incapacitat per a governar sense la hipoteca del senyor Zaplana. (*Aplaudiments*)

En qualsevol cas, senyor president, mai podré entendre, mai podré entendre la seua màxima de tot val, la seua falta de principis democràtics. Mire, vosté ha demostrat enguany que està disposat a utilitzar qualsevol cosa, encara que sàpiga que està faltant a la veritat per convertir-ho en arma política; vosté està disposat a enfrontar els valencians, a provocar baralles ridícules per intentar mantenir-se en el poder. I, mire, senyor president, jo crec en la política com a espai de debat i de confrontació raonable i pacífica, on l'adversari –en este cas nosaltres– no és un enemic, l'adversari és adversari en la política en la que no sempre un està en possessió de veritat i és pot equivocar i rectificar, en la política en la que la negació de l'evidència per sectarisme no siga la constant, en la que l'altre puga tindre, senyor president, una visió, una posició distinta a la seua sense que per això vostés el taxen de traïdor als interessos de la terra i als interessos de la gent. (*Aplaudiments*)

Jo crec en la política arrelada en el valors de la llibertat, de la igualtat, de la tolerància, del pluralisme que estan recollits en la nostra Constitució i el nostre Estatut. I el meu compromís... (*remors*)

El senyor president:

Señores diputados, les ruego silencio por favor.

El senyor Pla i Durà:

...el meu compromís, des d'eixa forma d'entendre la política, sempre ha estat perquè els ciutadans i especialment els nostres joves miren estan Cambra, miren la política amb interès i esperança. I per això, senyor president, tal com li vaig manifestar en el debat d'investidura, nosaltres al llarg de l'any hem fet una oposició útil, una oposició pensada en clau dels problemes diaris de la gent i, sobretot (*inintel·ligible*)

Ho férem des del primer moment oferint-li pactes en aquell debat per fer front a la creixent inseguretat, per aconseguir que la nostra comunitat avançara en investigació, en desenvolupament, en innovació, per fer front al greu problema de residus, per planificar les nostres infraestructures de manera conjunta de cara al futur. Aleshores, també ens van estendre vostés la mà acabant el debat, però després la mà va desaparèixer i a dia de hui encara no l'hem tornat a vore. Sempre hem rebut el silenci i la desconsideració com a resposta.

Al llarg de l'any hem presentat entre altres iniciatives i actuacions per a reduir els accidents de trànsit en les nostres carreteres, per reduir la precarietat laboral, per reduir, en definitiva, els accidents laborals, per millorar l'atenció a les persones majors i ajudar a les seues famílies. En tots els casos, la nostra actuació ha anat encaminada a contribuir a millorar el nostre país. I amb eixe objectiu, senyor president, senyories, anem a continuar encara que rebem la seua

desconsideració com a única resposta. No trobarà en nosaltres, senyor president, gent disposada a perjudicar la comunitat Valenciana o a aprofitar les seues dificultats per a traure'ls a vostés del govern. (*Aplaudiments*)

La nostra responsabilitat amb la ciutadania ens obliga com a oposició a controlar l'acció del seu govern i fer-ho, com fins ara, de manera rigorosa pensant en el futur de la nostra gent. I per això, senyor Camps, he d'afirmar amb total rotunditat que en la seua intervenció he vist altra vegada molta arrogància, molta prepotència i molt poca humilitat.

Vosté ha pujat a esta tribuna i intenta, amb un discurs ple d'il·lusions òptiques i afirmacions propagandístiques, no sols desqualificar tot el que no li dóna la raó sinó que pretén omplir el buit que com a president ha sigut incapaç d'omplir amb la seua gestió. Res és més incòmode per a un president que haver de justificar un any de crisi política i institucional, una presidència tutelada i una incapacitat manifesta per a governar. (*Aplaudiments*)

Senyor Camps, que lluny i que prop. Que prop està la campanya on vosté va prometre escoles, hospitals, carreteres, ponts, canals, centres de salut, per allà on va anar i va passar. I fins va prometre una ciutat de l'eufòria. Se'n recorda de la ciutat de l'eufòria? Hui ens ha portat l'esfera armil·lar. Que prop estan aquelles tanques publicitàries enormes on apareixia el seu rostre com descendint d'un AVE, que segons resava en el seu cartell era una realitat. I que lluny ha quedat la realitat de tota aquella mentida. Que lluny ha quedat el compromís, les accions de govern, les decisions fermes, la transparència, la viabilitat econòmica, la qualitat democràtica, la solidaritat en el repartiment de fons. Que prop està el temps més recent en el seu discurs d'investidura en què ens va oferir centenars de propostes emmarcades en un nou valencianisme de major envergadura, de més competències, de compilació del nostre dret civil, de tantes i tantes coses. I que lluny ha quedat vosté de totes aquelles promeses.

El seu valencianisme, senyor Camps, ha resultat ser de cartró pedra. Un bon dia ens ho va plantar en un discurs i pocs dies després vostés mateixa el van cremar com si fora una falla. (*Aplaudiments*)

En només un any s'ha manifestat vosté com un dels presidents autonòmics d'edat més jove que aplica les polítiques més ràncies i caduques d'Espanya. (*Remors*) Ha resultat vosté ser un president trist, apàtic, indecís, que està aletargant una comunitat que és viva, que és emprenedora i que és dinàmica. (*Aplaudiments*)

Cent dades va anunciar vosté abans, hui ha presentat cent i hi haguera pogut presentar cinc-centes, sis-centes: utilitzar les xifres i la informació com a objecte fosc de construcció d'una mentida permet utilitzar les dades que un vulga. Una vegada s'ha mentit una volta, la quantitat de mentides és el de menys, el pecat és el mateix. (*Remors*)

Però per més dades que porte i més construccions retòriques i propagandístiques que vosté aplique en el seu discurs, la realitat, senyor president, no millora només que en la seua ment. Està vosté allunyat de la realitat, vivint un deliri de poder que li supera i construint una comunitat de ficció com a única forma de superar les angoixes i els trastorns que li produeix no saber què fer amb el seu partit i amb els qui haurien de ser els seus partidaris.

Senyories, per aconseguir una Comunitat Valenciana forta i pròspera en Espanya i en Europa es necessita un govern fort amb idees clares, dialogant i obert; un govern que defensi els interessos i les ambicions legítimes dels valencians i valencianes des del respecte i el consens. Cal entendre Espanya i cal entendre l'Espanya de la Constitució com el que és: una Espanya plural que admet diferències sense desigualtats. Espanya ha de ser entesa com a una Espanya jove i amb futur, fruit de la voluntat col·lectiva de la seua gent. I eixa idea sols és possible, senyor president, realitzar-la des del diàleg i la cooperació, mai des del aïllament i la confrontació.

Els valencians i valencianes necessitem una relació de confiança i lleialtat amb les altres comunitats d'Espanya i també amb les altres institucions d'Espanya. Una relació que es construeix dia a dia, dia a dia, fent propostes per a tots i no instal·lant-se en la queixa permanent. El poble valencià és un poble orgullós i és un poble obert, no és un poble ploró i tancat, com vosté està volent-lo representar. *(Aplaudiments)*

Durant el darrer any vosté ha optat clarament per l'aïllament i la confrontació. Porta vosté un any de recels i enfrontaments estèrils, quan no és un ministre és un altre, quan no és Catalunya és Aragó, quan no Castella-La Manxa; quan no és l'oposició és el govern d'Espanya, quan no la Comissió Europea. I tot això per a què? I tot això per a què, senyor president? Per a demostrar que vosté és un pobre president a qui els enemics de la comunitat no el deixen governar? Vosté, és evident, és un dels representants més genuïns de la dret valenciana, està clar. Però, mire, no és de rebut, ni és decent en democràcia que recórrega vosté a l'enemic extern de la Comunitat igual que recorria als enemics exteriors i interiors de la pàtria aquell senyor baixet amb bigot que va governar Espanya fa temps. *(Aplaudiments)* Em referisc, em referisc, per suposat, al del bigot d'abans de la Constitució, encara que l'altre també tenia tendència a fer-ho. *(Remors)*

En tan sols un any, senyor president, ha aconseguit rodejar-nos d'enemics externs i enfrontar la Comunitat Valenciana amb Espanya, amb Europa i amb mig món. I això no sols no beneficia sinó que perjudica tremendament esta comunitat.

Per tota innovació, en eixa afició que té vosté pels eixos i els contraeixos que manifesta, com si estiguera aduït per idees bèl·liques, ens va proposar el seu famós eix de la prosperitat Madrid-València-Balears, hui l'ha tornat a repetir. I els companys de partit li van fer ràpidament un *by-pass* entre Madrid i Balears i a vosté només li queda un estret ramal cap a Múrcia. *(Remors)* Madrid i Balears, senyor president, han forjat una sòlida aliança amb el compromís que si les olimpíades van a Madrid, Balears siga subseu olímpica per a totes les proves de vela. És a dir, és a dir, que de ser així les olimpíades passaran per València volant i voran, això sí, les instal·lacions de la Copa d'Amèrica des de l'aire. *(Remors)*

Mire, al senyor Matas li interessa l'Euroregió que proposa el senyor Maragall, més que el seu oxidat eix de la prosperitat. I, mire, a nosaltres ens pareix que té molt sentit un eix de relacions i comunicacions que voregen el Mediterrani des d'Andalusia i s'introduisca a França. I farem tot el que puguem perquè estes Corts el recolzen i perquè el seu Consell encapçale la seua constitució.

(Aplaudiments)

El poble valencià, senyor president, senyories, a principis del segle XXI requereix polítiques intel·ligents que afavorisquen el diàleg democràtic, la pau ciutadana, la cohesió social, el respecte a la diversitat i el desenvolupament econòmic. Alguna cosa que segurament vosté, per prejudicis i caràcter, ni està disposat ni capacitat per a aconseguir-ho.

Senyor president, senyories, com a valencians hem d'exigir a Espanya el reconeixement de la pluralitat dels pobles que la integren, recollida en la Constitució. I esta demanda ha d'anar acompanyada també de l'exigència del respecte a la nostra pròpia identitat. Per això, senyor Camps, vosté no pot posar els seus interessos i els del seu partit abans que els de la comunitat. I per això li exigim que participe en el debat sobre la millora del nostre marc institucional.

Volem que vosté siga capaç d'apostar per una reforma en profunditat del Senat, perquè este es convertisca en una cambra de representació territorial.

Vosté ha de poder intervenir sense complexos en la Conferència de Presidents que va a organitzar el president del Govern d'Espanya per a concretar el marc i el temps d'eixa reforma constitucional que millore el nostre sistema.

Vosté ha de fer el que no ha fet este any: demanar i impulsar la celebració del debat anual al Senat sobre l'estat de les autonomies i deixar de costat la posició del seu partit a Madrid, que els darrers anys l'ha boicotejada.

Senyories, portem ja uns quants anys parlant de la reforma de l'Estatut. Mire, li hem expressat també les propostes respecte la reforma de l'Estatut, respecte la reforma que este estatut necessita, però o vosté no entén les coses o els que haurien de ser els seus, que no sé si ho són, no li les han fet arribar.

I damunt, es permet vosté el joc en ocasions de demanar que nosaltres ens pronunciem respecte al que opinen i manifesten presidents autonòmics en l'exercici de la seua legítima llibertat per a opinar. Mire, la nostra opció és la Comunitat Valenciana, eixa és la nostra opció. Però posats a optar, alguns podríem fer-ho. Vosté, pel que es veu, ni això, ja que l'única postura oficial del seu partit la va marcar el senyor Fraga negant-mos el caràcter de nacionalitat històrica, i vosté no ha dit res. *(Aplaudiments)*

Per tant, el que s'ha de definir és vosté, i si és prompte, millor, i si és clar, millor encara. I fins ara no ho ha fet.

De les paraules de hui podem deduir que té ganes i voluntat, però mire, ja hi va haver un altre que va dir la mateixa cosa. No ens faça com el seu antecessor, que ens va dir allò que arribaria fins on nosaltres poguérem arribar, i quan li vam dir: "d'acord, anem a seure i tirar endavant", li va faltar temps per a traslladar-se a La Castellana. *(Aplaudiments)*

Diga, per tant, d'una vegada ací en esta cambra si està disposat a incorporar en eixa reforma la capacitat de dissolució plena d'estes Corts per part del president de la Generalitat, que és la diferència essencial que ens faria igualar-mos a comunitats històriques com Galícia, com el País Basc, com Catalunya i inclús com a Andalusia. Diga-ho.

I aprofite també, per cert, per a dir-mos, senyor Camps, si la ponència que vosté defensarà en el Congrés del seu partit ens condemna a continuar sent una comunitat de segona a Espanya.

Senyories, les gents de la nostra comunitat han estat històricament les que han obert fronteres quan a Europa esta-

ven tancades. Han sigut, sense proposar-s'ho, els primers ambaixadors a Europa. En els darrers nou anys hem vist com mentre els valencians i valencianes treballaven intensament per mantindre una presència sòlida a Europa, el seu govern, el govern del PP, utilitzava Europa, les institucions europees, en funció de l'interés concret del president de la Generalitat.

Els valencians i valencianes necessitem jugar un rol cada vegada més gran al si del Comitè de les Regions de la Unió. Necessitem un govern que defense amb força els interessos de la seua gent davant les decisions que la Unió puga prendre i que ens afecten.

Vostés, com he dit, sols han tingut presència en el Comitè de les Regions per fer-se la foto. Vostés no han obert la boca per reivindicar la presència de la nostra comunitat representant a Espanya en molts consells de ministres de la Unió quan es debatien temes que afectaven la nostra comunitat. El PP a Madrid els va dir no i vostés, una vegada més, la cabotada.

Senyories, construir una xarxa institucional potent i arrelada en la nova Unió deu ser un objectiu de primer ordre per al Govern Valencià en un moment en què la nostra economia, els nostres emprenedors, veuen com la seua capacitat exportadora es ressentix. Els nostres emprenedors, les nostres empreses necessiten que els ajudem, necessiten que els donem els instruments per continuar consolidant els mercats tradicionals i obrint altres portes.

Hui, senyor president, no hi ha ningú que no siguen vostés que negue els problemes i les dificultats dels nostres sectors industrials, ningú. S'ha produït una caiguda de les exportacions, la deslocalització s'estén de manera ràpida, i hi ha un exemple molt clar en l'empresa Sáez Merino estos dies. Els tancaments d'empreses comencen a ser habituals i les expectatives de les nostres empreses, per molt que vosté s'empenye, empitjoren.

Mire, hui en esta comunitat hi ha més valencians i valencianes que no veuen clara la seua situació personal. 148.000 valencians i valencianes manifesten que volen treballar i no poden, un 8,24% més que ara fa un any. I mire, especialment n'hi han alguns que tenen i necessiten treballar i no poden, i vosté els ha passat per damunt. La desocupació de llarga durada en esta comunitat en el darrer any, l'augment de la desocupació de llarga durada ha sigut de 2.943 persones, un 8,1%, cosa que representa més de la mitat de tota la desocupació de llarga durada d'Espanya. Però els jòvens estan en condició similar. En la Comunitat Valenciana, mentre l'ocupació es manté, es destrueix ocupació entre els jòvens, 11.300 ocupacions de jòvens perdudes.

I, com no, no n'hi ha pèrdua ni n'hi ha crisi industrial, no n'hi ha. Anem a mirar cap a un altre costat. En la Comunitat Valenciana des de l'any 2001 al 2003 s'ha destruït ocupació en el sector industrial. El sector industrial ha perdut 14.000 llocs de treball, un 3,4%. Vosté pot continuar al Penyagolosa –no sé si ha baixat ja, crec que no– envoltat pels núvols de les xifres macroeconòmiques i del seu suposat creixement basat en la construcció i els serveis; creixement que, per una altra part, condemna a esta comunitat i a molta més gent a més precarietat, més incertesa i més inseguretats.

Vosté pot continuar al Penyagolosa, però esta comunitat necessita un revulsiu, i vostés ja han de començar a fer política industrial per a, entre altres coses, rebaixar els costos

que suporta el teixit productiu. I en eixe sentit crec necessari que es plantegen ja la creació d'un òrgan autònom de defensa de la competència que vetle per l'acompliment a la Comunitat Valenciana de les condicions de competència.

Nosaltres, com la major part d'empresaris i sindicats, creiem que fea falta actuar ja, i vàrem presentar un document base per a aprovar un pla de millora de la competitivitat de les nostres empreses tradicionals, des del concert amb els agents socials, però calia fer-ho ja. Com sempre, vostés eixa proposta no és que la rebutjaren, és que la menysprearen, quan no l'antic conseller insultava.

Com element bàsic, i crec que no pot demorar-se més, per fomentar la innovació i les noves empreses tecnològiques, per a donar suport al desenvolupament dels nostres projectes en aquelles àrees noves per a la societat valenciana des del punt de vista de la tecnologia però tradicionals, és necessari, i aixina li ho propose, la urgent constitució i impuls d'una xarxa d'empreses de capital risc per a invertir en nous projectes.

Una condició bàsica per al desenvolupament econòmic és l'existència d'un sistema universitari d'investigació que puga comptar-se entre els millors d'Europa. Vostés tradicionalment han tingut en el passat una actitud de desconfiança i recel cap a les universitats públiques valencianes, que va tindre el seu reflex més dur en la paralització i falta de suport a la investigació i a la innovació. D'això, per cert, el nou conseller en sap prou, sobretot de l'esforç en solitari que va haver de fer per a posar en marxa el funcionament del parc científic de la Universitat Politècnica, o la paràlisi del d'Alacant.

El darrer any l'han perdut vostés respecte les universitats en la concreció d'un nou sistema de finançament per a les nostres universitats, que havia d'estar l'1 de gener i a dia de hui les universitats tenen el sistema prorrogat i encara està pendent d'aprovar-se el nou sistema.

Com està pendent vosté, senyor president, de complir qualsevol dels elements bàsics del Pla valencià de telecomunicacions, per situar la nostra comunitat en condicions favorables davant dels reptes de la societat de la informació i la comunicació.

I li pregunte: Per a quan la banda ampla en tots els municipis de la comunitat? On està el canal turístic de televisió via satèl·lit? On està, hui l'ha tornat a anunciar, la universitat *on line* en internet?

Senyories, vostés porten molts anys parlant de creixement de la part del PIB dedicat a la investigació, el desenvolupament i la innovació, i el ben cert és que l'estancament és total i absolut. Encara no arribem ni a l'1%, quan la mitjana europea està en el 2,3. I cal rectificar urgentment, cal prioritzar amb polítiques i diners, i no sols amb paraules, senyor president.

Ara hi ha un govern sensible a Espanya, que en els seus primers pressupostos ja ha compromés un 25% més d'increment per a la investigació, el desenvolupament i la innovació. Fets, i no paraules. Vosté ara també ho anuncia, però coneguent-lo, no ens ho creguem.

Vostés en el passat no han tingut cap tipus d'interés per establir una política amb els centres del Csic establerts en la nostra comunitat. Mire, li propose que pose en marxa un conveni de col·laboració del Govern central amb la Generalitat Valenciana per incorporar els centres del Csic a eixa política

conjunta que aprofite el potencial que estos centres representen. Com li propose i li demane que avance en el Ministeri de Sanitat el tancament del conveni –semblant al que ha firmat Catalunya i Andalusia– per dotar de recursos econòmics el Centre d'Alta Tecnologia en Biomedicina Mèdica i que done suport a l'equip investigador del senyor Simón. Però a més a més, que incorpore també la petició d'ajuda per a l'equip investigador del senyor Sòria (*veus*) per a fer en Elx el Centre de Referència de Trasplantaments d'Illots Pancreàtics, que tans bons resultats (*Aplaudiments*) està tenint per a resoldre els problemes de la gent.

Senyories, les infraestructures, vosté ho ha dit, són, al costat de la innovació, un requisit bàsic per a la competitivitat però també per a la cohesió territorial. I mire, la seua tendència natural a la mentira i la trampa és ja una patologia quan parlem d'infraestructures. És una patologia. Cal tindre valor, senyor president, o poc sentit de la vergonya, per a acusar a l'oposició d'ajudar a paraitzar les obres que necessita la comunitat, quan vosté sap que el senyor Cascos i el senyor Aznar, mentre van executar un 55% de les obres de l'Ave Lleida-Barcelona, un 36% de l'Ave Còrdova-Màlaga, un 31% de l'Ave Valladolid-Madrid i un 38% del Madrid-Toledo, tan sols van executar l'1 i mig per cent de l'Ave Madrid-Comunitat Valenciana.

Mire, la voluntat política es demostra en els fets. N'hi ha un fet inqüestionable. Des que el govern socialista d'Espanya va decidir en un consell de ministres iniciar el projecte d'Ave a Sevilla fins a la inauguració, van transcórrer cinc anys i dos mesos per a 550 quilòmetres. Obra executada, 100 quilòmetres a l'any.

El govern d'Aznar, el govern de la mentira, va decidir iniciar l'Ave a València en l'any 2001, quan es va firmar l'acord de Múrcia. Estem en el 2004, i quan se n'anaren del govern, l'1 i mig per cent de l'obra executada. Si Aznar i el PP hagueren tingut la mateixa voluntat política i hagueren posat els diners a dia de hui seria possible pensar que l'Ave estiguera en l'any 2007, però ni van tindre voluntat política ni van posar els diners. (*Aplaudiments*)

I, es posen com es posen, hi ha una cosa clara, i el conseller ho sap encara que tots els dies està diguent que es paraitza: el govern de Zapatero ha licitat, ha licitat, senyor conseller, tres vegades i mitja més trams de l'Ave Madrid-València en quatre mesos que el que havia fet el senyor Aznar en hui anys, es posen com es posen. (*Aplaudiments*)

Però mire, senyor Camps, vosté sap que el govern d'Aznar, després de huit anys, ens va deixar als valencians i valencianes sense acabar l'autovia entre Sagunt i Saragossa, huit anys, eh?; l'autovia entre València i Alacant per Alcoi, les circumval·lacions de pobles com la Font de la Figuera, Oliva, Sueca, Vinaròs, Altea.

Vosté sap que el govern del senyor Aznar no va acabar la línia de tren València-Barcelona en huit anys. Vosté sap que en huit anys el govern del senyor Aznar, del PP, no ha fet res en la línia Xàtiva-Alcoi, València-Bunyol, en el soterrament de les línies a l'entrada a València, en el tren Gandia-Oliva-Dénia.

Vosté sap, senyor Camps, que en huit anys el govern d'Aznar i el PP no ha posat ni un duro en els aeroports de l'Altet ni de València, i aixina estan. I vosté sap que en huit anys el govern d'Aznar va donar al port de Barcelona quasi el doble de diners que al port de València, i a més, es va obli-

dar d'incorporar les obres necessàries per a la seua ampliació perquè pogueren ser finançades per la Unió Europea.

Vosté sap que el govern d'Aznar no havia previst ni un duro, en este cas ni un euro, per escometre les obres necessàries per a la Copa Amèrica, i que és el govern socialista l'únic que ha posat diners ja.

Vostés parlen de pacte d'estat, però no perden oportunitat d'apuntar-se el punt quan siga. I ahí està l'alcalde de València, que tots els dies que pot es fa la foto. (*Veus*) I a més, no perden oportunitat de criticar-nos.

Mire, li dic una cosa alt i clar. Si no fóra pel govern d'Espanya, pel govern de Zapatero, la Copa Amèrica s'anava a celebrar en el jacuzzi que li va deixar a vosté Zaplana en el Palau de la Generalitat. (*Aplaudiments*). I damunt, i damunt tenen la cara de dir que el govern socialista para les obres. Encara tenen la cara de dir que el govern socialista para les obres! Jo, de vostés, callaria, callaria ja d'una vegada, perquè moltes de les obres que li he enumerat les iniciarem nosaltres, les iniciarem nosaltres, i segurament les acabarem inaugurant nosaltres, i segurament les acabarem inaugurant nosaltres. (*Aplaudiments*).

I el que a vosté li toca. El II Pla de carreteres va acabar la seua vigència en febrer de 2003, amb 120 actuacions pendents de fer. Encara no ha portat a esta cambra el III Pla de carreteres. Encara no l'ha portat. Ara bé, si duu el Pla d'infraestructures, si és el Pla d'infraestructures o el Pla de carreteres em dona igual. Ara bé, assegure's de portar-lo abans de vindre ací, de tindre a tots als diputats al ple, no siga cosa que li donen altre esglai.

I, per cert, permetam recordar-li també que vostés encara tenen pendents de presentar a esta cambra el Pla global de seguretat vial per a esta comunitat que els socialistes li exigirem ja fa més d'un any. Ja és hora que acaben amb les mitges veritats en un tema tan important. Mire, el seu pla d'infraestructures estratègiques és un pla fet per vostés sense discutir amb ningú i que encara no han discutit en esta cambra. I el senyor president es va comprometre a discutir-lo; que es barregen inversions de la Generalitat per als propers set anys amb les previsibles de l'Estat i amb les previsibles privades. I mire, i com no tenen un euro, com no tenen un euro, perquè no el tenen, vostés s'han inventat un pla d'inversions per als dos propers anys, que és una entelèquia que ni tant sols va ser presa seriosament pels membres del seu grup, conforme es va demostrar l'última vegada.

Mire, vostés en nou anys han sigut incapaços de portar més aigua a esta comunitat. No malgaste més temps ni més diners de tots fent que esta comunitat en matèria d'aigua, en malaltia de malenconia, aferrant-se a projectes del passat elaborats amb la consciència segura que només valien per a les eleccions i que eren per legalitat i per economia d'impossible compliment. L'aigua que la Comunitat Valenciana necessita estarà quatre anys abans de les seues previsions, amb més qualitat i més barata com a realització de l'execució del programa Agua. Més barata. Més barata. (*Aplaudiments*). De més qualitat segur, de més qualitat segur, perquè ara hem conegut, fruit de la seua incompetència...

El senyor president:

Por favor, señores diputados.

El senyor Pla i Durà:

...i del seu govern, ara hem conegut els abocadors que estaven fets en l'Ebre, altament contaminants, ara ho hem conegut, de més qualitat amb tota seguretat. I ho farem abans, perquè farem possible treballar en eficàcia i en el sentit de la rigurositat, com hem demostrat iniciant ja les obres per a posar les comportes a la presa d'Algar que vostés en quatre anys no van ser capaços de posar. (*Aplaudiments*).

Senyories, el seu antecessor ho basà tot en el turisme i en la construcció desordenada per fer front al futur. Ha hagut de passar nou anys perquè vostés portaren una llei a esta cambra, nou anys, de falta de criteri i de sostenibilitat, nou anys de falta de criteri de creixement sostingut. Ara tenim una norma que vostés han de desenvolupar i aplicar. Confiem que el seu criteri de creixement en l'aplicació de la norma no siga el que ara mateix està impulsant la Generalitat des del seu govern a Cullera. Vosté comparteix, senyor Camps, l'aparició de *Manhattan's* en torres de 40 pisos en el poc sòl que queda a la nostra terra sense dotacions, sense infraestructures i serveis públics bàsics? Si ho comparteix, diga-ho. (*Remors*)

El nostre turisme de sol i platja té futur sempre i quan vostés definisquen polítiques turístiques modernes i les apliquen. Vostés s'han cansat de dir, hui ho ha tornat a dir ací, que tot va molt bé, que totes les dades diuen que van bé i que és necessari, evidentment, establir les bases de manera sòlida. I per això li propose que encomane l'elaboració del llibre blanc de turisme valencià en l'escenari a deu anys vista i definisca línies estratègiques per enfortir la nostra capacitat i consolidació turística.

Els grans projectes van ser en altre moment l'excusa sempre present per definir el seu model de desenvolupament i prosperitat. Els grans projectes, encapçalats per Terra Mítica, són, evidentment, a dia de hui, un pou sense fons, com és un pou sense fons l'empresa pública encarregada de gestionar la construcció de centres escolars en esta comunitat.

Senyories, és o no un pou sense fons una empresa que per fer el mateix que en altres llocs, és a dir, col·legis i instituts, als valencians els costa pràcticament el doble? Vostés no han explicat, senyor Camps, per què en estos anys de govern i en el seu també totes les obres públiques que fa la Generalitat costen als valencians de la seua butxaca un 20, un 30 o un 40% més del que devien costar; la Ciutat de les Arts, la Ciutat de la Justícia, Terra Mítica, la Ciutat de la Llum, els col·legis i els instituts.

Davant d'este desgavell li exigisc que el més aviat possible es cree una comissió d'investigació a estes Corts que estudie (*apludiments*), que estudie les raons en les que obres públiques que executa la Generalitat, les seues empreses públiques o les empreses participants per la Generalitat, tenen sobre costos tan espectaculars. Per alguna cosa serà! Estan fent malament els plecs de condicions? Estan pressupostant pressupostos irrealistes? El control que tenen és eficaç, si o no? D'això es tracta. Nosaltres volem saber-ho. Els valencians tenen dret a saber-ho i vosté deu ser el més interessat en plantejar eixa qüestió si no vol continuar en la deriva econòmica dels diners públics de la Generalitat. Perquè, senyories, en este darrer any, les coses en matèria de control

dels diners públics i de gestió econòmica de la Generalitat han anat a pitjor. Els comptes cada vegada són més foscos i la caixa més buida.

Mire, el deute de la Generalitat s'ha disparat en només tres anys en 2.200 milions d'euros. El Banc d'Espanya situa el deute generat per vosté, senyor Camps, per vosté ja, de l'1 de juliol al 31 de març, en 579, que arriben a 971 milions d'euros a final d'any, segons la intervenció general de l'Estat, que supose que li haurà comptat el seu conseller d'economia. Sap el que significa això? Que vostés han generat quasi el 50% de tot el deute de totes les comunitats d'Espanya en eixe període, el 50%. Sap que significa això? Que van mentir quan liquidaren el pressupost en 4 milions. Mire, eixa sí que és una data de la que vosté pot sentir-se orgullós i que crec que ningú d'esta cambra se sentiria orgullós. Vosté sí, segurament. Es gasta més que ningú, ens arruïna més que ningú i damunt incompleix més que ningú. (*Aplaudiments. Veus*).

Fa un any li vaig dir que presentara vosté un pla de sanejament financer. No va voler, ni em va fer cas, menyspreu total i absolut. Ara està obligat a fer-ho, com està obligada a fer-ho també Catalunya, però amb una diferència, que ells de manera responsable reconeixen el seu endeutament, per cert, provocat pels anteriors governs de CiU, en altra època socis seus, i es comprometen a reduir-la. I vosté i el seu govern, una vegada més, fent trames. Volen continuar mirant cap a altre costat i endeutant-nos més encara a tots els valencians i valencianes.

I no pot dir ja més això del deute productiu. Mire, segons les dades del Banc d'Espanya publicades per l'INE som els segons per la cua en creixement econòmic el darrer any. Però és que amb la meitat d'endeutament que nosaltres tenim quatre comunitats autònomes que han crescut més que nosaltres en els darrers vuit anys.

I ara, senyor president, senyories, el més greu és que per a poder tirar endavant amb eixe despilfarrament permanent de recursos pensen vostés vendre el patrimoni de tots els valencians. Mire, el patrimoni és l'últim que es ven quan uno està arruïnat, normalment. I això és el que vostés volen fer ara, una vegada han arruïnat la Generalitat volen deixar als valencians també sense patrimoni. (*Aplaudiments*). I això s'ho ha de mirar.

Senyories, la caixa buida i la seua tendència a tirar els diners, però la seua orientació a posicions ideològiques fan que cada dia siga més difícil avançar en una comunitat del benestar, en una comunitat del treball, en una comunitat de la seguretat.

Mire, m'agradaria saber si el seu estat de satisfacció és tan gran com per a dir que l'ensenyament nostre és bo. Ho ha manifestat ací: "està fent-se tot" Perquè és una de les matèries que reflecteix clarament la seua incomoditat o la incomoditat que li produeix tindre competències plenes. No sols va mentir fa un any quan va dir que tenia tot el mapa escolar i que inauguraria una escola cada setmana, sinó que és incapaç de fer res per impedir que esta comunitat siga la que més barracons soporte de tot Espanya, i perquè a dia d'avui encara queden 48 centres sense construir per als que ni tant sols tenen sòl. Ha estat incapaç d'impedir que a dia d'avui no es puga oferir una plaça pública d'ensenyament de 0 a 3 anys de les 45.000 que va prometre, senyor Camps.

I el que no és menys greu és que la Comunitat Valenciana, a diferència d'altres, encara no té cap pla de mesures per afavorir la integració dels xiquets fills d'immigrants en les escoles. Ara vosté torna a anunciar un nou Pla d'immigració, el Pla valencià. Hui l'ha tornat a anunciar. Supose que serà el mateix que Zaplana va anunciar així mateix en l'any 2001. Espere que esta vegada siguen capaçs de fer-lo.

Senyor Camps, de la sanitat. Pot dir-me quants malalties han sigut hospitalitzats en habitacions individuals en els hospitals públics valencians? Sap vosté que en el General l'aspiració de les dones que van allí, a maternitat, es tindran dos llits en cada habitació perquè en estos moments estan en quatre? Els majors ja tenen dentista gratis? Què ha passat? Diga'ns que tot està en marxa. Què ha passat amb els hospitals de Gandia? De Lliria? D'Elx? De Torrevella? De València? De Dénia? Totes eixes preguntes tenen a veure anuncis realitzats per vosté. Vosté s'ha gastat molts diners en propaganda i autobombo, però a dia d'avui els valencians encara han d'esperar nou mesos per a una intervenció de trauma o inclús un any per a operar-se de pròstata. I a dia d'avui l'anestèsia epidural no està garantitzada al 100% de les dones de la nostra comunitat. I a dia d'avui tenim personal sanitari que treballa en condicions precàries amb contractes d'hores, de dies, de setmanes, fent guàrdies de 24 hores.

El que ja és el sùmmum és que vosté estiga feliç i content amb les polítiques socials. Mire, el seu projecte estrella de 9.000 places per a persones majors no sols està lluny de complir-se, llunyíssim, sinó que la seua consellera, per cert, a la que no ha pogut cessar i crec que tampoc va a poder cessar, ha anunciat la retirada, i això, a pesar que continua havent una llista d'espera de més de 2.000 persones majors. El seu altre projecte, serveis de menjar social, a dia d'avui, després d'un any, han tret a licitació només 800 places en tota la comunitat de dilluns a divendres. I l'Agència Sociosanitària ja és de broma. L'Agència Sociosanitària la va anunciar el senyor Zaplana en el 2000. I vosté no ha fet absolutament res. De veritat sap el que vol?

El senyor president:

Señor Pla, le voy a conceder diez minutos de tolerancia.

El senyor Pla i Durà:

Voy acabando, señor presidente.

De veritat sap el que vol, senyor president? De veritat ho sap?

Per cert, i acabe, perquè el temps és curt. Si les 50.000 vivendes que diuen que tenen ja en marxa les tenen tan en marxa com deien que tenien l'AVE segur que eixes vivendes també acabarem inaugurant-les nosaltres en el 2007. *(Aplaudiments)*

Mire, senyor Camps, en el context dels propòsits i absència de bon govern, la crisi de govern que vosté ha realitzat és la constatació d'un fracàs, la constatació d'un fracàs. Vosté ha realitzat els canvis de govern obligat per la crisi del seu partit, obligat per la lluita descarnada pel poder a l'interior de la seua organització partidària que s'ha desplaçat en els darrers temps també a les institucions

públiques paralitzant-les i sent utilitzades de manera desvergonyida i sense embuts per tractar de resoldre clientel·larment el que políticament vosté ha estat incapaç de resoldre. *(Aplaudiments)*

Vosté ha fet un cambalatge, vosté ha fet un cambalatge mercantil, ha intentat comprar voluntats, emmudir crítiques, premiar els amics, accontentar els adversaris..., en definitiva, guanyar temps. La seua falta de valentia política li ha portat a assumir mantindre el pes mort del zaplanisme. Vosté ha respectat els corralets del zaplanisme, s'ha compromés amb Ciegsa, Terra Mítica, Radiotelevisió Valenciana, la Ciutat de les Arts... No sé si ara haurà de tornar a recuperar els que va tirar a la Ciutat de la Llum, al pas que anem, quasi segur. Però, pitjor encara, és que vosté ha assumit de manera irresponsable seguir augmentant les despeses amb més càrrecs, generant un galimaties al si del seu govern, del Govern Valencià, que pot acabar sent el camarote de los hermanos Marx. Però, això sí, 12 milions més d'euros que paguem tots i totes de la nostra butxaca. Ha aconseguit, senyor Camps, combinar el més pervés dels binomis en política: el govern més nombrós i car de la història valenciana amb la gestió més ineficaç que s'haja pogut conèixer fins ara. *(Aplaudiments)*.

I això, senyor Camps, és una burla a la ciutadania, com és una burla que vosté s'haja despatxat la crisi ací, mig en broma, repetint-mos les competències dels consellers. Vosté havia d'haver donat la cara i haver vingut ací a explicar les veritables raons i a debatre de la crisi i no haver-se amagat com fins ara. Una mostra més d'hipocresia, una mostra més, perquè no és possible més mostres d'hipocresia i paraules grandiloqüents, perquè per molts abraços i moltes fotos que es facen junts, tots sabem que molts de vostés entre vostés ni parlen.

Senyor president, senyories, la seua crisi no pot per més temps amagar clarament els símptomes evidents de fracàs i esgotament, vosté i el seu partit no donen més de si, ni en el fons del model que volen per a la nostra comunitat, ni en les formes d'assumir la responsabilitat de governar. No sabem encara, senyor Camps, per quant de temps vosté estarà en condicions de dedicar-se a treballar per esta comunitat, en lloc de fer-ho pel seu partit, encara no ho sabem, però, en definitiva, ho vorem prompte.

Mire, al llarg de la meua intervenció he anunciat propostes i eixos d'actuació per fer de la nostra comunitat una comunitat de seguretat i benestar, una comunitat pròspera i amb futur.

Vull finalitzar dient-los que és urgent un canvi de polítiques, és urgent detindre la sagnia del deute, és urgent reactivar els sectors productius, és urgent reorientar la despesa cap a objectius socials i de benestar, és urgent recuperar la política d'entesa com a compromís per a la col·lectivitat i no per a uns pocs, és urgent recobrar la llibertat informativa a Canal 9.

Esta comunitat, senyor Camps, pot molt més del que vostés estan en condicions d'oferir, i anem a treballar i a deixar-mos la pell per a aconseguir-ho.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Per a contestar la intervenció del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el molt honorable senyor president del Consell.

Per favor, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Se aplauden insultos, se aplauden discursos vacíos, se aplauden ataques a nuestra comunidad, (*protestes*) se aplauden faltas de propuestas, ese el nuevo talante del Psoe, ese es el nuevo talante del Psoe... (*Aplaudiments*)

Me ha llamado cínico, me ha llamado mentiroso, me ha llamado hipócrita, ese es el nuevo talante del Psoe... (*aplaudiments*) ¡Me da miedo! ¡Me da miedo! Eso es lo peor de nuestra sociedad, ¡ese es el pasado!, ¡una catástrofe! (*Protestes i aplaudiments*) Fueron una catástrofe cuando gobernaron, son una catástrofe en la oposición... (*veus*)

El senyor president:

Señores socialistas... Señores...

El senyor president del Consell:

Durante una hora y tres cuartos he intentado explicar qué es lo que ha ocurrido durante todo este año en nuestra comunidad. Durante una hora y tres cuartos he dicho que somos una gran comunidad, ¡la mejor comunidad! Durante un hora y tres cuartos he hablado de futuro, de compromiso, de ilusión y de optimismo, y durante media hora ¡lo ha tirado todo por tierra! (*Protestes*) Esa oposición no se la merecen los valencianos, no se la merecen. (*Aplaudiments*)

Mire, señor Pla, usted es incapaz de defender que ninguna de las cosas que usted ha dicho que yo he mentido pueda usted hacer que esta cámara vea que es mentira. No he mentido nunca en mi vida y no he mentido a lo largo de toda mi intervención, (*protestes*) ¡nunca! (*aplaudiments*) ¡nunca en mi vida!

Y más le diré, señor Pla, le voy a poner dos ejemplos de lo que nos espera a los valencianos con el gobierno de Zapatero. Usted ha dicho que ha llegado el presidente Zapatero y ha adjudicado los cuatro primeros tramos del tren de alta velocidad, y usted tendría que haber dicho en esta cámara que ya estaban licitados cuando gobernaba José María Aznar (*protestes*) y lo que hizo... (*aplaudiments*) y lo que hizo el señor Zapatero es algo peor: licitados por el gobierno de Aznar, paralizados de forma frívola por la ministra de Fomento, eso es lo que ocurrió, señor Pla. Y, al final, por la presión de los valencianos y del gobierno de la Generalitat, el señor Zapatero no ha tenido otra cosa que adjudicar las obras del tren de alta velocidad, (*protestes i aplaudiments*) ¡gracias a este grupo, gracias a este gobierno y gracias a nuestra comunidad! ¡Esa es la diferencia! (*Aplaudiments*).

Pero les voy a decir más, les voy a decir más, porque daría vergüenza que trajesen cosas aquí, al debate, esta mañana. Me están hablando del Manhattan de Cullera... ¿Ustedes saben quiénes fueron los que planificaron el Manhattan de Cullera?: el alcalde socialista y el presidente

de la Generalitat socialista cuando gobernaban ellos, (*protestes*) ese plan se aprobó cuando gobernaban los socialistas, (*aplaudiments*) ese es el proyecto que quieren para nuestra comunidad. (*Protestes*)

Mire, son el pasado...

El senyor president:

Señores diputados... (*Veus i aplaudiments*)

El senyor president del Consell:

...son el pasado más triste, más pesimista y más gris de nuestra comunidad, ustedes son el pasado. Yo intenté...

El senyor president:

Por favor, señor presidente.

Señores diputados socialistas, ¿hacen el favor de respetar la intervención de la persona que está interviniendo en estos momentos?

El senyor president del Consell:

Yo intenté, como tantos jóvenes de esta comunidad, dedicarnos a la política para darle la vuelta al marcador, porque veíamos que las cosas no funcionaban.

Cuando gobernaban los socialistas se destruía empleo, se destruían empresas, no había inversiones y éramos el último rincón de nuestro país. Por eso me animé a trabajar en política y esa es la vocación que constantemente he tenido a lo largo de estos años y que hoy, como presidente de la Generalitat, no solo me siento orgulloso, como presidente, sino que, además, me siento orgulloso de presidir el mejor partido político que jamás ha tenido la Comunidad Valenciana, el Partido Popular, ¡mi partido!, ¡mis compañeros!, ¡ellos, son mis compañeros! (*Aplaudiments*)

Por ellos, para que lo tenga claro, señor Pla, por ellos he crecido, con ellos he hecho propuestas de política de futuro, con ellos he puesto en marcha en congresos regionales, locales y provinciales propuestas para el futuro de mi comunidad... Son mis compañeros, creo en ellos, es mi grupo parlamentario y no solo me va a estar ayudando toda esta legislatura, sino que estoy convencido que en la próxima legislatura estaremos exactamente igual, la mayoría y yo de presidente. ¡Esa es la diferencia! (*Aplaudiments*)

Y más le diré, más le diré, señor Pla: (*veus*) el otro día supe con quién tendré que vérmelas en las próximas elecciones autonómicas, (*veus*) lo supe. Usted vino a Náquera a ver si aquello se quemaba del todo, (*veus*) ¡exactamente como ocurrió en Andalucía! (*protestes i aplaudiments*) y nosotros, con eficacia, paramos, con eficacia... (*protestes i crits*)

El senyor president:

Señores diputados, su sentido de la indignidad, ¡aplíquenlo igual en activo como en pasivo! (*Veus*)

El senyor president del Consell:

Señor presidente...

El señor president:

Señores diputados, señores diputados, conserven la calma, conserven la calma... Señores diputados...

El señor president del Consell:

Señor presidente... (*Veus*) Señor presidente... (*Veus*) Señorías... Señor presidente, señorías (*el senyor president colpeja amb la maceta*), como no me duelen prendas, como no me duelen prendas, retiro lo que acabo de decir, y le pido disculpas al señor Pla... (*aplaudiments i veus*) Ya está, terminado, ya lo he dicho, ya lo he dicho.

En cualquier caso, en cualquier caso, el incendio de Náquera y de Serra fue una muestra más de lo que cuando se pone en marcha en este gobierno para solucionar, se soluciona, y en veinticuatro horas –y desde aquí quiero darles las gracias a todas las personas que estuvieron trabajando para apagar aquel incendio– tuvimos controlado aquel incendio, que tanto nos dolía a todos, absolutamente a todos, (*veus*) en una muestra más de eficacia y de eficiencia, y en una muestra más de cómo durante estos años de gobierno del Partido Popular hemos tenido mayor capacidad de prevención y mayor capacidad para acabar con los incendios, cosa que ustedes, y aquí creo que no se me enfadarán, no ocurría cuando gobernaban ustedes, que se quemaba mucha mayor superficie de la Comunidad Valenciana (*veus*) y eran más ineficaces, eran más ineficaces. (*Aplaudiments*)

Bueno, yo he intentado durante esta hora y tres cuartos demostrar que este gobierno está, como no puede ser de otra manera, al servicio de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana. Yo he intentado durante hora y tres cuartos, además, poner posición política a nuestra comunidad, y he intentado también, durante hora y tres cuartos, lanzar a la oposición seis grandes compromisos.

Desgraciadamente, de la intervención del señor Pla no he oído ni lo que es el balance de gestión de este gobierno, ni lo que son los compromisos de futuro para la comunidad, que yo he expuesto a lo largo de toda mi intervención.

Y le diré más, señor Pla: pese a la intervención que ha tenido, desmedida, desmesurada, fuera de tono, insultante, (*protestes*) vacía de contenidos, sin propuestas, sin compromisos, pese a eso, quiero seguir tendiéndole la mano para seguir juntos construyendo el futuro de esta comunidad, quiero seguir manteniendo mi compromiso de consenso con los grupos de oposición. Quedan muchas cosas apasionantes por seguir haciendo por nuestra comunidad.

Mire, y se lo digo sin complejos, sin ningún tipo de complejos: seguiré defendiendo aquello que creo que es bueno para nuestra comunidad, lo seguiré haciendo, y aunque usted crea que es una cantinela desgastada el hablar del trasvase del agua del Ebro, a mí, como valenciano, me sigue doliendo la imagen del domingo pasado (*aplaudiments*) de dos ministros del gobierno Zapatero brindando con champán, porque habían conseguido la paralización del trasvase del agua del Ebro. ¡Eso es inadmisibile! (*aplaudiments*) ¡eso es inadmisibile! Como valenciano, ¡me duele!, ¡me duele profundamente!, y me duele más que el líder de la oposición, valenciano como yo, no haya puesto en solfa esa actitud de los ministros socialistas cachondeándose de los valencianos, brindando con la paralización (*protestes i*

aplaudiments) del trasvase del agua del Ebro. Y eso no tiene sentido.

Y más le diré, sin complejos, (*aplaudiments*) sin complejos y sin ambages, señor Pla, posiblemente haya alguna corriente de pensamiento que todavía piensa que nuestro futuro pasa por otro sitio diferente a nuestra propio... (*inintel·ligible*)

El señor president:

Señor Vicente, por favor...

El señor president del Consell:

Yo lo respeto, yo lo respeto, pero las eurorregiones no son nuestra estrategia. Somos una nueva centralidad, tenemos que apostar por nuestra propia personalidad, tenemos peso político y económico en España y en Europa, y nadie tiene por qué invitarnos a nuestro propio futuro, porque el futuro de esta comunidad los suscribimos nosotros, lo escribimos nosotros, (*aplaudiments*) y nosotros lo ponemos en marcha, ¡nosotros, y no otros! ¡Y no otros! Porque noto ciertos complejos cuando desde otros lugares de España se habla de nuestro territorio, y no estoy dispuesto, porque esta comunidad vive sin complejos, vive esperanzada y sabe que está en el mejor momento de toda su historia, aunque usted esté intentando dar una Comunidad Valenciana en negativo, en negativo, que no es la Comunidad Valenciana que a lo mejor usted querría, porque posiblemente usted querría una Comunidad Valenciana en negativo.

Y le digo más, señor Pla, le tiendo la mano: me parecen interesantes las reflexiones que podamos hacer sobre las cuestiones políticas, cómo se sustancian, cómo se van apostando y cómo se van poniendo en marcha. Yo he decirle, señor Pla, en aras a lo que nos queda todavía por delante –tres años juntos, tres años, y no me importa..., tres años, (*protestes*) tres años juntos, y algunos años más–, que intente concentrarse en el papel de la oposición, que es un papel interesantísimo y fundamental para el futuro de esta comunidad. (*Veus*)

Mire, señor Pla, mire, señor Pla, usted y yo fuimos candidatos hace quince meses y le gané las elecciones. En marzo volvieron a haber elecciones en España y le gané las elecciones, y en el mes de junio volvieron a haber elecciones en España y le gané las elecciones. Le he ganado tres elecciones en un año. (*Aplaudiments*) ¿Hace falta algo más, señor Pla? ¿Hace falta algo más?

Señor Pla, ¿hace falta algo más para decidir que estos señores que representan a la mayoría política de esta comunidad puedan seguir haciendo posible que esta comunidad crezca conforme creemos que es bueno que crezca? ¿Hace falta alguna elección más, señor Pla? En catorce o quince meses, ¡tres elecciones, señor Pla, tres! Creo que es record electoral de la historia de la Comunidad Valenciana. (*Protestes*) Pero no me importa, pero no me importa, señor Pla, no me importa. No me importa porque el papel de la oposición es un papel legítimo, es un papel responsable y es un papel fundamental.

Y este gobierno, este gobierno que ocupa hoy sus escaños azules, del que, por cierto, he dado cuenta en mi primera intervención en la cámara, en la primera intervención que

ha habido y en el primer momento político que se ha dado en las Cortes Valencianas después de la remodelación. Y les di quince días, además, para que pusiera cuatro líneas más de lo que ha hecho, señor Pla. Porque, claro, en quince días, al final también podía haber hecho alguna reflexión más sobre la remodelación del Gobierno, pero, bueno, nos hemos quedado donde nos hemos quedado.

He venido aquí, entre otras cosas, a contarles a todos ustedes, como seguiré haciendo, como he hecho durante este año, y como quiero hacer en reiteradas ocasiones en los próximos meses, tengo que venir aquí, quiero venir aquí a contarles la remodelación de mi gobierno, a decirles cómo hemos puesto en marcha el programa de gobierno que se convirtió, porque así lo quisieron los electores, de programa electoral en programa de gobierno; a decirles que hay compromisos de futuro para esta comunidad; a decirles que efectivamente hay cosas que posiblemente no estén funcionando conforme corresponde y nosotros queremos que mejoren, queremos que mejoren. Y queremos, además, como he dicho en mi intervención..., lo que pasa es que usted lleva la intervención escrita y, claro, no se da cuenta de lo que estaba diciendo... (*Protestes*) He dicho: "Quiero alianzas estratégicas, quiero suma de los grupos de oposición, quiero a los agentes sociales conmigo, quiero a toda la comunidad conmigo, quiero que los más de cuatro millones de la Comunidad Valenciana tiremos hacia delante juntos, porque es de lo que se trata". De eso se trataba hoy, señor Pla. Pero a usted se ve que le han dicho que tenía un último *round* para consolidarse en su proyecto político y ha venido aquí y ha intentado consolidarse entre sus compañeros. (*Protestes*) Creo que le ha hecho un flaco favor a este nuestro primer debate de política general. Le ha hecho un flaco favor, le ha hecho un flaco favor a este nuestro primer debate de política general...

El senyor president:

Señores diputados, adquieran un poco de calma.

El senyor president del Consell:

Yo esperaba, yo esperaba... –se lo digo sinceramente, se lo digo a todos los diputados, se lo digo a los medios de comunicación y se lo digo a la sociedad en general– esperaba mucho más de ustedes...

El senyor president:

Señor Vicente, le llamo la atención por vez primera.

El senyor president del Consell:

Esperaba un análisis objetivo, esperaba propuestas de futuro, esperaba suma a mis compromisos, esperaba una reflexión sobre lo que somos y queremos ser. Esperaba, incluso –que es mucho esperar, que es mucho esperar–, que se pusiera a mi lado para defender los intereses de esta comunidad pese a los constantes ataques que hemos recibido del Gobierno central. Hasta eso esperaba –fíjese, señor Pla. Porque antes que socialista usted es valenciano, como yo, antes que popular, soy valenciano.

Muchas gracias. (*Aplaudiments. Veus*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a rèplica, té la paraula el senyor Pla.

Yo les ruego a ustedes que... esta presidencia ha sido flexible en el tiempo de intervención previo y les ruego que se ajusten a los diez minutos ahora, en este turno de réplica.

El senyor Pla i Durà:

Sí, senyor president.

Senyories, mai pensava, senyor Camps, que anava a descol·locar-se tan prompte. Ha pujat vosté fet un bou, no sé per què. Si de veritat es creu tot el que ha dit ací, en la seua intervenció de quasi dos hores, si de veritat pensa en eixe Levante feliç, en eixes coses que ha contat, per què té tanta por a la veritat? Per què té tanta por a la veritat? Deixe que Canal 9 pugua informar lliurement, òbriga les portes ja definitivament i que ningú pugua censurar com estan censurant les nostres posicions en Canal 9, deixe discutir, cree un Consell de l'Audiovisual, deixe, en definitiva, que la gent pugua expressar-se. Si té por a la veritat és fonamentalment, és fonamentalment perquè vosté no pot justificar una crisi política institucional i econòmica del seu govern, i l'única forma que té és la mentira. (*Aplaudiments*)

I, mire, jo crec, senyor Camps, que vosté no ha entens una cosa: els espanyols, fa molt poquet temps, en eixa elecció que vosté diu que va guanyar, que va guanyar el Partit Socialista, han vullgut acabar i acabaren precisament en l'època de la mentira i els governs de la mentira. I vosté no ha entens el missatge encara. (*Aplaudiments*)

Estic orgullós, estic molt orgullós. Vosté ha fet un esforç perquè tots estiguen amb vosté. Jo estic molt orgullós d'eixe grup que seu ahí a l'esquerra. M'ajuden, m'assessoren, em diuen coses, mai em deixarien a soles, mai m'abandonarien com a vosté, mai em despreciarien. (*Aplaudiments. Veus*) Ara, també sabem, també sabem que jo mai duria a la meua direcció a ningú que ha fet de la mentira una constant en la seua acció política, inclús en la part final, en un moment molt dolorós per a molts valencians i valencianes. Que jo no em deixaria acompanyar ni tutelar per ningú que està encausat per la justícia, que té un patrimoni desproporcionat i que està al seu costat assessorant-lo tots els dies, com és el senyor Fabra. (*Aplaudiments*)

Mire, és vosté, és vosté extremadament previsible. L'única cosa que no estava prevista és que es posara com un bou però, la resta, tot. Xifres, dades, inversions manipulades, paraules grandiloqüents, molta obvietat i poc sentit de la realitat.

En l'actual situació, senyor Camps, vosté es creu que algú, en este moment algú pot creure's eixe món idíl·lic que vosté ha muntat? Vosté s'ho creu? Vosté pren els valencians com a *tontos* o què? Vosté pensa que la gent... Els valencians i valencianes són gent que no pot deixar-se enganyar com vosté està fent permanentment. Són majorets d'edat. Deixe de tractar els valencians i valencianes com a xiquets. Estaran molt satisfetes les 215.000 viudes que n'hi han en esta comunitat que cobren 412 euros al mes? I vosté no fa res per pujar-los eixa pensió. Estaran satisfetes! (*Aplaudiments. Veus*)

Mire, el poble, les persones per a mi són el primer. Jo, cada vegada que m'alce tots els dies pense en treballar per a la gent del meu poble. Sé el que vull per al meu poble, crec en l'autonomia, i vosté no. Jo sé que és el que vull per a la meua comunitat i vosté no sap què és el que vol per a esta comunitat. Jo sé el que podríem fer amb les nostres possibilitats i amb els nostres recursos per a la gent d'esta comunitat. I n'hi ha una altra comunitat que és possible. És possible una altra comunitat en què tots els xiquets menors de tres anys puguen tindre ensenyament gratuït i de qualitat. És possible que en tots els col·legis públics de la nostra comunitat els xiquets puguen utilitzar ordinadors, connectar-se a Internet i parlar fluidament anglés. És possible que totes les famílies de xiquets amb ensenyament obligatori tinguen els llibres de text gratuït, en préstec, per a fomentar valors. És possible que tots els joves de la nostra comunitat tinguen altres objectius que el consum pel consum, que tinguen possibilitats d'utilitzar l'esport, la cultura, per a formar-se personalment.

És possible que hi haja més generacions de xiquets com els que s'han ensenyat amb la Llei d'ús i ensenyament de valencià a poder aprendre a llegir i escriure en valencià per a preservar la nostra llengua. (*Aplaudiments*) És possible que eixos joves, independentment de la seua condició sexual tinguen instruments legals per a poder formar parelles estables, per a poder tindre vivenda digna, per a poder tindre treball. (*Veus*) És possible que els nostres llauradors puguen viure de la terra, que ara no poden fer-ho, i no estiguen pendents dels PAI que tenen damunt. És possible que els nostres empresaris puguen invertir en formació i en innovació i que no estiguen pensant en anar-se'n a la rajola o a la construcció. És possible que el fill d'un immigrant que va a l'escola amb un fill meu o de qualsevol altre d'ací, tinga personal de suport per a estar integrat perfectament en eixa escola.

És possible, senyor president, que pugam aprovar un complement per a les viudes d'esta comunitat. Ara ja no n'hi ha un govern a Espanya que porta estes coses als tribunals per a impedir-ho. És possible una comunitat amb hospitals amb nombre suficient que tracten adequadament la gent, que tracten adequadament la gent amb professionals ben pagats i retribuïts. És possible que una família normal d'esta comunitat que tinga un malalt d'alzheimer, tinga suficients centres de dia i que no haja d'hipotecar-se ni haja de perdre el seu salari per a poder donar atenció a eixes persones malaltes d'alzheimer. (*Aplaudiments*). És possible, és possible que les persones amb discapacitat que volen i poden treballar sàpiguen que la Generalitat els oferix, de veritat, els llocs de treball per a poder-ho fer, que a dia de hui no està fent-ho.

Evidentment, hi ha coses que no poden fer sols, moltes. N'hi ha moltes coses que no poden fer sols però, evidentment, també, amb la dinàmica d'enfrontament i d'aïllament, pocs aliats tindrem, senyor Camps, pocs aliats tindrem.

Mire, jo crec en esta comunitat, i crec que vosté també pot creure en esta comunitat però pensant-la no en clau partidista. Vosté creu, de veritat, que és possible dir que nosaltres sols tenim suficient perquè els nostres empresaris, perquè la gent que fa negoci en Europa veja que l'eix, que qualsevol eix de relacions estables, és roïn per a la nostra comunitat?

Jo li propose una altra cosa: canviem els terços –li ho he dit en la meua intervenció. Construïm i posem-nos al capdavant nosaltres d'eixe eix del Mediterrani i anem vosté i jo a Maragall a convèncer-lo que s'incorpore per a fer possible... (*protestes*) –sí, a Maragall, també–, un eix mediterrani potent. Anem vosté i jo per a fer possible que això siga una realitat. (*Veus*) Si vol, si de veritat vol...

El senyor president:

Señores diputados, por favor, mantengan la calma.

El senyor Pla i Durà:

Però, què vol la nostra gent? Millors comunicacions amb Europa, capacitat de tindre força dintre d'una Europa ampliada. Què vol la nostra gent? No serà millor que anem tots junts, que no vosté pense que amb la separació, l'aïllament, tindrem més força? No serà millor això? Si vosté vol de veritat que l'autovia a Saragossa, o les obres de l'autovia de la Plana per a unir-nos amb Catalunya sense peatge s'avancen, acompanye'm a Madrid i exigim-ho junts, acompanye'm i exigim-ho, però amb propostes i solucions també des d'ací. (*Protestes*) Si vol que gestionem els ports i els aeroports...

El senyor president:

Por favor, señores diputados.

Señora Marco, no me gustaría llamarle la atención.

El senyor Pla i Durà:

Si vol que gestionem els ports i aeroports per a no vore's marginats conforme ens hem vist en les inversions dels darrers anys, anem junts a Madrid a exigir-ho.

I, mire, li dic una altra cosa: si vosté volt... (*remors*)

El senyor president:

Señores diputados, tanto de un lado como de otro, no me gustaría tener que llamarle la atención a ninguno.

Por favor, absténganse de manifestarse, por favor.

El senyor Pla i Durà:

Vosté ha dit allò del 2007 de l'AVE...

El senyor president:

Señor Vicente, le llamo la atención por segunda vez, al orden.

Por favor, continúe, señor Pla.

Por favor, señores diputados.

El senyor Pla i Durà:

Si vol, de veritat, com jo, que l'AVE estiga en el 2007, li dic una cosa: denuncie el conveni que va signar el senyor Zaplana, denuncie el conveni que va signar el senyor Zaplana, i acompanye'm vosté a Madrid i a Castella-La

Manxa i diga amb claredat que l'AVE Madrid-Valencia és la prioritat, i que la resta anirà fent-se a poc a poc. Denuncie'! (*Aplaudiments*) Li ho pose fàcil.

Vosté sap que no pot entrar res en servei abans que no estiga el d'Albacete –això ho va signar Zaplana. Si de veritat vol l'AVE ací en el 2007, anem junts a Madrid a defensar això. (*Remors*)

Mire, jo dubte que m'acompanye, ho dubte. No tinc massa fe que isca del seu aïllament, del seu pessimisme, d'este món artificial plagat de mentires i d'enemics externs. Tinc fe en el meu partit, tinc fe en el meu partit. Sóc valencià, sóc valencià i espanyol. Tinc fe en el partit que governa a Espanya, amb independència del color que siga, sempre que eixe govern pose al servei dels ciutadans tots els seus esforços. Tinc fe en els diputats que m'acompanyen en el meu treball però, sobretot, –li dic una cosa– sobretot tinc una cosa: tinc molta fe en els valencians i valencianes que com altres espanyols han fet coses molt més difícils que les que tenim plantejades ara, com ara, traure el nostre país d'una guerra il·legal, injusta i innecessària. (*Aplaudiments*) (*Protestes*)

El senyor president:

Por favor, señores diputados.
Señor Costa, por favor.

El senyor Pla i Durà:

És evident que ni el nostre projecte és el mateix ni vosté ni jo representem el mateix. És evident. (*Protestes*) Vosté està atrapat en un carreró sense eixida, en un carreró sense eixida, atrapat pels seus compromisos interns. Jo crec que vosté la segona intervenció l'ha feta ací per a intentar ja treballar per a guanyar eixe congrés que té, evidentment. Però per molt que s'esforce vosté i Canal 9 en parlar del *Levante feliz*, el levante i la situació que viu esta Comunitat, la realitat és ben distinta. Esta Comunitat està més aïllada que mai, esta Comunitat està més endeutada que mai i esta Comunitat està més dèbil que mai.

Però, mire, li dic una cosa: pensem tirar d'esta comunitat. Intentar fer que la bocanada d'aire fresc de progrés i modernitat que ha entrat a Espanya no ens deixe fóra del tren de la modernitat, que és el que vostés estan fent en estos moments.

El senyor president:

Senyor Pla, vaja acabant.

El senyor Pla i Durà:

Acabe ja fent un símil, que és molt ràpid.

Vosté és com aquell... (*inintel·ligible*) bicicleta, és com aquell cap d'un equip de futbol que aparenta, que dona el *pego*, però a les primeres rampes no tira ni va cara a l'aire, han de ser altres que estan en segona fila els qui tiren per a que vosté intente agarrar la roda. Al final qui guanya és l'equip nacional, la nostra comunitat, la nostra comunitat és la que guanya. Però és evident que eixe que donava el *pego*, que eixe que aparentava i que no va cara a l'aire, en la

següent prova el relleven. I això és el que li passarà a vosté i al seu partit, que en la següent prova el rellevaran de la responsabilitat de dirigir a esta comunitat. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Pla.
Per a rèplica, té la paraula el senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.
Señorías.

No sé si es como un *bou*, pero estoy fuerte, es verdad, estoy fuerte, señor Pla. Estoy fuerte, con muchas ganas de seguir trabajando estos tres años al frente del gobierno de la Generalitat; estoy fuerte y con muchas ganas de liderar el mejor proyecto político que ha tenido la Comunidad Valenciana; estoy fuerte y con muchas ganas de hacer que nuestra comunidad sea la gran comunidad que todos queremos, lo estoy, sinceramente.

Si usted, que ha venido aquí a analizar al gobierno de la Generalitat, me dice que me nota como un *bou*, pues así es, señor Pla. (*Rialles*) Estoy fuerte. (*Aplaudiments*) Estoy fuerte, señor Pla. Estoy fuerte, porque es una enorme responsabilidad; estoy fuerte, porque me siento profundamente valenciano; estoy fuerte, porque liderar la Generalitat es lo más grande que nos puede ocurrir a cualquier ciudadano de la Comunidad Valenciana; estoy fuerte, porque los datos certifican que este partido durante estos años ha hecho la mejor gestión de la historia en nuestra comunidad; estoy fuerte, porque recorro la comunidad de norte a sur y de este a oeste y veo a mis conciudadanos más ilusionados y más optimistas que nunca; estoy fuerte, porque a nuestra comunidad vienen miles de personas que encuentran educación, sanidad y empleo; estoy fuerte, porque los proyectos políticos en los que creo están en marcha; estoy fuerte, porque las cosas que nos niegan no tienen razón para negármolas; estoy fuerte, porque sé que voy a poder defender nuestros intereses, porque nosotros hablamos en justicia y hablamos con la razón por delante. Y estoy fuerte, señor Pla, porque a esta comunidad no hay quien la pare, nadie. Por eso me siento fuerte y por eso, como presidente de la Generalitat en los próximos años, seguiremos haciendo que esta comunidad siga creciendo, siga prosperando y siga creando empleo por encima de la media nacional...

El senyor president:

Señores diputados...

El senyor president del Consell:

...para conseguir los dos grandes objetivos de la década, a los que les invito también a todos ustedes, que son el pleno empleo y convertirnos en una de las regiones más prósperas de Europa. (*Aplaudiments*) Por eso, señor Pla, estoy fuerte.

Y estoy fuerte, señor Pla, porque no me hace falta ir a hablar con otros presidentes de comunidades autónomas a ver... (*remors*) a ver qué piensan de lo que debemos hacer. Y eso me da mucha fuerza, señor Pla, eso me da mucha fuer-

za. (*Veus*) Ustedes tienen que estar siempre con un ojo mirando arriba por si acaso. Nosotros, nuestros ojos, nuestro corazón y nuestra cabeza están siempre en la Comunidad Valenciana, siempre y siempre lo estarán, siempre. (*Aplaudiments*) Y tampoco esto significa que miremos de reojo; miramos de frente y les decimos a los catalanes y a los murcianos y a los andaluces que queremos hacer del eje mediterráneo un eje de futuro. Y miramos a los baleares y a los madrileños y les decimos: somos el centro de la prosperidad y el crecimiento más importante que tiene España. Somos el centro nosotros, no otros, que esa es la diferencia, señor Pla.

La eumorregión que usted defiende coloca a Barcelona en el centro del espacio geográfico, la eumorregión que usted defiende nos coloca en la periferia. Y nosotros defendemos el arco mediterráneo, porque estamos en el centro, porque queremos ser el centro de las decisiones políticas y económicas, porque estamos en el centro. (*Aplaudiments*)

Se acabó la periferia. Señor Pla, se acabó la periferia para mi comunidad, se acabó. Y eso significa a lo mejor, eso significa a lo mejor mucha responsabilidad, mucha inquietud y, por lo que veo, por su parte, mucha inseguridad. (*Remors*) Y a mí eso no me da inseguridad. Estamos construyendo el discurso que necesitan los valencianos y las valencianas. Lo estamos construyendo con nuestro trabajo diario.

Por cierto, por cierto, hablando de valencianas, porque a usted le escriben las intervenciones, le escriben las réplicas y es un lío, porque luego nada tiene que ver con lo que estamos discutiendo. Y le digo... (*Veus*) Sí, se lo escriben todo. Y le digo, señor Pla, viudas de la Comunidad Valenciana, viudas de toda España, en el último ejercicio político del PP se aumentaron las pensiones en 1.500 millones (*aplaudiments*) este año para las viudas, para las viudas. (*Remors*) Y, en cambio, lo que se nos ha anunciado son 400 millones de aumento de pensiones para todas las pensiones. ¿Qué me dice usted de las viudas valencianas, señor Pla? ¿Qué me dice usted? (*Aplaudiments*) Pero se lo escriben, señor Pla.

Para estar en política no solo hay que creérselo sino trabajar con extenuación todos los días, que todos los datos, todos los índices, todos los objetivos sean igualmente importantes. Así es como se trabaja en política. No viniendo con un discurso prefabricado de cuatro titulares de prensa para ganar mañana no sé qué hueco en no sé qué análisis político. Así no se hace política, no se hace política. (*Aplaudiments. Protestes*) Esto es más complicado, señor Pla, es más complicado. Pero posiblemente más bonito que como usted lo plantea.

Usted ha insultado, usted ha insultado en su intervención... (*Veus*) Por cierto, uno puede tener un desliz en su intervención y yo he pedido perdón. Lo que me parece increíble es que usted lleve los insultos escritos, negro sobre blanco, me parece increíble, (*aplaudiments*) me parece una falta de ética y de moral que no tiene nombre, señor Pla. Nunca había visto que nadie escribiese insultos en un papel. Otra cosa es un desliz. (*Remors*)

Señor Pla, lo que le he dicho en mi primera y segunda intervención. Esta Comunidad se hace entre todos, se hace entre todos. Somos un proyecto político en el que estamos todos, incluidos a los que aparta usted de las directivas pro-

vinciales de su partido. Todos tenemos que hacer este gran proyecto. Este gran proyecto se hace todos los días desde la política, desde la empresa, desde la cultura, desde la sociedad en general, desde la universidad.

Ha hablado de la universidad, ha hablado de la universidad. Ha tenido la desfachatez de hablar de la universidad. (*Remors*) Bueno, me parece increíble, ha hablado de la universidad. Nunca se había invertido tanto en infraestructuras. Yo fui conseller de Educación, dupliqué, dupliqué... Fui conseller de Educación –por cierto, para que no quepa la más mínima duda– de un gobierno del que me siento absolutamente satisfecho y que presidía Eduardo Zaplana, (*aplaudiments*) absolutamente satisfecho. Lo digo para que nadie crea que no sé qué... Del que me siento satisfecho y orgulloso. Yo fui conseller de Educación y duplicamos las inversiones...

El senyor president:

Señor presidente...

El senyor president del Consell:

...duplicamos las inversiones universitarias cuando yo fui conseller de Educación, presidiendo Eduardo Zaplana la Generalitat Valenciana. ¿Qué me va a decir usted a mí de la universidad, señor Pla? ¿Qué me va a decir a mí? (*Remors*)

Y esto, señor Pla, por favor, por favor, no crea que es prepotencia. (*Remors*) No, no, no es prepotencia, no es prepotencia... ni humildad franciscana. Le diré: oiga, para ser humilde franciscanamente hay que ser un tipo muy grande, es muy complicado (*aplaudiments*) es muy complicado. Oiga, intente usted siete días ser un humilde franciscano. ¡Ojo! ¿Eh? Claro, que esto suena mucho a cachondeo y es una cosa muy seria y es una cosa muy seria.

A mí, de momento, de momento, lo que más o menos, a lo que más o menos me estoy dedicando en cuerpo y alma es a esto. Eso, señora Espí, es muy complicado, se lo aseguro. No lo he comprobado, pero es muy complicado. Lo digo porque también merecen todo el respeto del mundo. (*Remors*)

No es prepotencia, señor Pla, es in-for-ma-ción. Porque usted esta mañana ha intentado la política de la des-in-for-ma-ción. Y yo lo que quiero es, además de debatir, informar, informar. ¿Por qué quiero informar? Porque me encanta que discutamos de datos, me encanta que discutamos de las cosas que ocurren en nuestra Comunidad, me encanta que discutamos...

El senyor president:

Por favor, respeten. Por favor, silencio.

El senyor president del Consell:

...me encanta que discutamos de cosas que puedan ser discutibles, para que entre todos consigamos llegar a acuerdos y entre todos hagamos cada día más grande esta Comunidad. Esta gran Comunidad se merece información y no intervenciones de desinformación como la que usted esta mañana ha realizado en esta cámara.

Nos quedan, señor Pla, tres años por delante. Usted representa al mayor grupo de la oposición, al mayor grupo. Y yo creo, señor Pla, y yo creo señor Pla que tiene una enorme responsabilidad. Aparte de intentar mantener la seriedad en sus escaños, plantear para el futuro la puesta en marcha de compromisos que son tan importantes para la Comunidad Valenciana. Pese a los insultos, pese a la falta de argumentos, pese a la falta de ideas para el futuro de nuestra comunidad, señor Pla, por mi comunidad, por la Comunidad Valenciana, le sigo abriendo la mano.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

(*Remors*)

Se ha pasado 30 segundos, pero no le he llamado la atención porque veía que acababa. (*Remors*)

Señorías, se suspende la sesión. Se reanudará a las cuatro y media en punto de la tarde.

(*Se suspén la sessió a les 14 hores i 32 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 16 hores i 42 minuts*)

El senyor president:

Es reprén la sessió.

Senyories, pregue que ocupen els seus escons.

Correspon a continuació la intervenció del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa. Té la paraula l'il·lustre síndic senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Bona vesprada.

Senyor president.

Mire, com a síndic d'Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: l'Entesa, de veritat ens agradaria compartir la seua anàlisi del nostre país, de veritat, perquè és bonic, és estupend, il·lusionant, etcètera. Però és que no el veiem aixina. Nosaltres veiem que el país que vosté ha descrit no és un país real, és un país de ficció.

Jo, per a entrar, li vaig a donar només una dada. Mire, les Nacions Unides mesuren l'índex de desenvolupament humà com un paràmetre general, i este índex ha estat aplicat ací fa poc en este país, ha aparegut en els mitjans de comunicació. Sap el que diu? Que estem en la cua de les comunitats autònomes. I no és un paràmetre qualsevol, és un paràmetre que agrupa elements d'ensenyament, de sanitat, de nivell de vida..., molts paràmetres a la vegada, i ens posen per sota de la mitjana espanyola, ens posen en el cinqué lloc per la cua. I el que es pitjor, ens diuen que en els últims anys aquest índex ha crescut menys en la nostra comunitat que en la resta d'Espanya. Eixa és la realitat. Jo només li vull posar este índex d'entrada perquè és un índex que s'utilitza mundialment, perquè evidentment, la nostra opinió, la seua, serà... No, hi ha índexs que són d'alguna manera de valor global, i este n'és un. I ens diu este índex que aquí es viu de mitjana pitjor que en Espanya.

Bé, i dit açò, jo volia comentar el canvi de govern, evidentment, perquè a nosaltres ens haguera agradat que vosté haguera vingut aquí no vint dies aproximadament després de fer el canvi de govern sinó que haguera vingut aquí immediatament, en el lloc on hi ha la sobirania, on resideix la sobirania del poble valencià. La sobirania que té, que no és massa, però bé, la sobirania. I ha vingut vosté aquí i en un discurs d'una hora i quaranta-cinc minuts –ha dit vosté, jo n'he mesurat quaranta-tres–, ha estat parlant, si no recorde malament, sis minuts del canvi de govern.

Jo la pregunta que li he de fer és molt senzilla, senyor president: li té por a aquestes Corts? Jo no entenc per què li té por. A esta banda som quaranta-dos, a esta són quaranta-huit. A qui o a què té vosté por? Tan fràgil és la pau entre els seus quaranta-huit que necessita els vint dies de calma i l'absència de debat per a poder consolidar la seua imatge de pacificador?

Nosaltres tenim clar que feia falta una remodelació de govern. Hi havien molts indicadors que ho deien. En primer lloc, perquè hi havien coses que no funcionaven. Preguntem als llauradors, als usuaris dels serveis socials, al funcionament de la indústria, als sindicats. Ens ho estaven dient, estava apareguent.

Jo li posaré una dada per exemple. El maig del 2001 aquestes Corts aprovaren una proposició per a compensar els presos antifranquistes que no n'havien rebut cap. Se li ha donat voltes i revoltes i avui encara no se sap res. Mentrestant, aquesta gent s'està morint, i s'està morint sense rebre res. És un exemple de la seua eficàcia. Però n'hi ha molts més.

Però mire, com escrivia un periodista, vosté "remodela sin cesar", en *castellano* perquè en valencià pot donar lloc a altres interpretacions. És a dir, tots els que estaven continuen estant, ningú es cessa. La primera cosa que està clara és que el seu govern ha perdut productivitat, açò és evident. Fan la mateixa faena amb tres més. Açò és evident. Però és que a més açò ens costa uns diners. Algú ha calculat aproximadament un milió d'euros. És evident.

Per a aconseguir què? Per a aconseguir millorar l'eficàcia? Mire, nosaltres pensem que és fonamentalment per a aconseguir pacificar el seu partit, per a aconseguir pacificar-lo. I a nosaltres ens sembla que ens costa molt car este tema. Ens agraden les imatges que hem vist este matí d'unitat, però és que costen molt cares, eh? I no va molt bé esta comunitat de diners com per a fer cosetes d'este tipus.

Nosaltres pensem que el canvi de govern serà ineficaç, ja que continua mostrant els problemes i els vicis permanents del seu partit. Vaig a posar tres exemples.

Primer exemple, Conselleria d'Indústria. Quantes vegades han canviat de nom, estructuració i organigrama des que van arribar al poder? No serà que el Partit Popular no té política industrial? Ara ja ni li diem aixina, "empresa".

Segon exemple, política d'investigació. Mire, li vaig a contar. Des de 1997 han canviat cinc vegades d'estructura, senyor conseller, cinc vegades d'estructura: Organisme Públic Valencià d'Investigació, primer en Educació i Ciència, després en Presidència; després passaren a l'Agència Valenciana de Ciència i Tecnologia en Innovació i Competitivitat, després la passaren a la Direcció d'Universitats i ara acaba en la nova conselleria. Tampoc tenen política d'investigació.

Jo, senyor conseller, li desitge sort, molta sort, a vosté i al seu equip. I sobretot li desitge una cosa: que d'una vegada per totes hi haja en este país política d'R+D+I, que no n'hi ha, política definida, estable i avançada. Començant pels recursos, però amb moltes més coses.

Mire, nosaltres pensem que hi han coses que sí que li volem tornar a criticar. Medi ambient continua sotmés a Urbanisme, Vivenda i Territori, palesant el seu caràcter subsidiari. La mateixa conselleria que hauria de defensar el medi ambient és precisament l'encarregada de planificar la seua màxima destrucció. Així veiem com apareix el Consell l'impulsor de les grans torres de Cullera. Per a nosaltres, medi ambient és, en aquesta conselleria, una gallina vigilada i controlada per una rabosa.

Nosaltres pensem que s'hauria de prioritzar el treball, però el treball ni s'anomena. Pensem que s'haurien de prioritzar els tems de la dona, però tampoc s'anomena. A nosaltres ens sembla que d'alguna manera això és preocupant. És un model de dreta, efectivament, és lògic, però és un model que ens sembla que no resoldrà els problemes.

I miren, em permetrà fer una xicoteta referència, estem de balanç, també hem de fer referència als comportaments ètics. Enguany hem vist tres coses significatives. Primer, el senyor Julio Iglesias tenia un contracte B de 615 milions de pessetes, que es va amagar cuidadosament i que va ser opac fiscalment. Ho ha reconegut fins el màxim responsable, el senyor Zaplana.

Enguany hem conegut la ratificació de la sentència del Tribunal Suprem contra el senyor Cartagena, exconseller i prohòm condemnat per malversació i falsificació. Enguany, i este és el més directe, hem conegut també les aventures del senyor Fabra, president del PP de Castellón, que alguns ja anomenen com el Roldán de Castelló. En tots els casos s'ha reaccionat igual, donant-li carta de normalitat, en alguns llocs propiciant directament la sol·licitud de l'indult; en altres casos, com el del senyor Fabra, la anormalitat quasi es torna en premi. Ser dels cercles del senyor Fabra sembla haver estat fins i tot un plus en l'última remodelació de govern.

Però mire, per damunt de tot hi ha una cosa que nosaltres volem comentar dels últims dies. Hi ha una cosa que sí que han d'esmenar vostés urgentment, i també els hi demanem al Partit Socialista, al Govern central. No podem continuar donant espectacles com els que s'han donat els últims dies en les ajudes a les inundacions. No poden continuar quasi insultant-se, o sense quasi, en el recurrent tema de l'aigua. Els voldríem demanar a vostés i a vostés un poc de treball. Els voldríem demanar que respecten les institucions on estan. Els demanem, els exigim que col·laboren de veritat. Les persones que pateixen les inundacions abans de ser d'esquerra o de dreta, abans de ser d'una alcaldia d'un color o d'un altre, han patit les inundacions i es mereixen ajudes, es mereixen col·laboració. De veritat, deixen de barallar-se i atenguen els problemes que són urgents i que són fonamentals. El primer tema, l'ajuda a les persones, és l'important, la resta són secundàries.

Mire, si haguérem de visualitzar el model de desenvolupament jo li voldria posar un exemple de cine. Nosaltres el definim com el model "más madera". Vosté segur que ha vist la pel·lícula, *Els Germans Marx en l'Oest*. Són perseguits per uns indis en un tren que és de fusta, que té una caldera de vapor, i arriba un moment que es queden sense com-

bustible i agafen primer els seients i els cremen, després amb destrals trenquen els vagons, es cremen, etcètera, en una persecució boja per arribar a un fort, ells almenys tenen un fort. El model que vostés estan fent és paregut, és un model absolutament insostenible. El model "más madera" els ecologistes el definim com un model que d'alguna forma és el que s'està practicant no sols en este país, però en este país l'estan duent fins el final.

Mire vosté, és una forma plàstica de visualitzar la insostenibilitat del seu model econòmic, basat en l'esgotament irresponsable dels recursos naturals com l'aigua, el territori, sobretot el proper a la costa, els combustibles, el terrenys cultivable, per suposat també el pressupost i els recursos econòmics, d'eixe ja en parlarem. Veure la gràfica del creixement del deute públic, constatar com s'està convertint el territori en un immens solar per a la construcció —quants milions de metres quadrats estan projectats prop de la costa, en Castelló, etcètera?—, observar el grau d'ocupació de les costes, constatar l'estancament, quan no descens, del turisme i el creixement desafortat de l'oferta, veure com desapareixen tots els anys terrenys de primera qualitat agrícola com l'Horta, són exactament els plantejaments que d'alguna manera ens duen a dir-li que és un model insostenible.

Comencem per l'aigua. Mire, senyor Camps, jo hi ha una cosa que li voldria dir amb molta claredat. La batalla de l'Ebre s'ha acabat. Li repetixc: la batalla de l'Ebre s'ha acabat. No aquella de la Guerra Civil; la del transvasament. I mire vosté, a nosaltres ens dóna la sensació que vostés es comporten moltes vegades com aquells soldats japonesos que es van perdre en les illes del Pacífic i que desenes d'anys després encara estaven en guerra amb Estats Units, s'havia acabat la Segona Guerra Mundial i ells continuaven amb les seues armes lluitant. Nosaltres els hi volem dir que faran el que voldran, però mire, per molt que crispen la societat valenciana, aquesta batalla de l'Ebre serà cada vegada més història, més passat i sobretot gens ni present ni futur en el tema dels recursos hídrics.

Nosaltres li proposem una actitud positiva, i pensem que s'hauria d'adoptar una actitud positiva i realista davant d'aquesta situació. Comencem: revisem el Pla de conca del riu Xúquer, revisem-lo, perquè si no, no podrem transvasar Xúquer-Vinalopó, eh?, jo li ho vull dir molt clar. Per un motiu: no hi ha aigua per a transvasar, si no és que vol fer una cosa que ni legalment ni moralment pot fer, que és sotraure l'aigua legítima de la gent de la Ribera i també de l'Horta.

Mire, algú va arribar a acords amb Castella-La Manxa que van permetre i que estan permetent que s'esprenen els recursos del riu Xúquer amb regadius subvencionats i també de productivitat dubtosa, i vosté sap qui és, vosté sap qui va signar aquells acords. Es diu Eduardo Zaplana.

Però mire, hi ha moltes més coses que fer. A més d'arreglar els embassaments sense comportes, a més d'arreglar embassaments amb esquerdes o amb altres problemes que impedeixen utilitzar molts hectòmetres cúbics, haurem d'avançar realment en el tema de les aigües depurades. Les obres previstes van amb molt de retard, i açò és prioritari. A l'any es tiren al mar més de 100 hectòmetres cúbics d'aigües residuals en emissaris submarins, molts d'ells sense depurar. 100 hectòmetres cúbics és més que el transvasament Xúquer-Vinalopó, en les millors condicions possibles.

Caldrà avançar molt més en el tema dels regadius, de la millora dels regadius, sobretot en la Ribera, que s'ha fet molt poc. Les canonades d'aigua potable de les ciutats, i en València ho vam veure fa no massa dies, perden del 30 al 40% d'aigua potabilitzada, que la seua reparació i millora permetria estalviar molta aigua. Home, seria bo conservar les zones humides i no bombejar l'aigua dolça que fa de barrera contra la desalinització. I en aquelles zones puntuals, utilitzar la dessalació, zones puntuals, només algunes, volem insistir.

Caldrà, en definitiva, plantejar-se, i ho proposem, un pla hidrològic valencià, des de la sostenibilitat i també des de la qualitat de l'aigua, perquè en esta comunitat parlem molt d'aigua, però hi ha més de cent trenta municipis que tenen l'aigua no potable pels nivells només de nitrats, per parlar només d'una cosa, cent trenta municipis de la costa importantíssims, i d'açò també n'haurem de parlar algun dia.

Continuem pel turisme. Són moltes les notícies i les dades que apunten a un estancament. Les dades de l'INE, per exemple, ens ho diuen; vostés trauen enquestes que diuen el contrari, enquestes telefòniques, etcètera. Mire, hi ha una cosa que està clara, hi han indicadors d'estancament, i el que nosaltres no entenem és per què el Govern Valencià continua estimulants el creixement de l'oferta turística, per què el Consell promou amb l'Ivvsua barbaritats com les de la Bega de Cullera.

És clar que edificar en la costa és continuar destruint de forma sistemàtica el medi natural. Açò inicialment pot ser positiu per al turisme, però a la llarga, també ho estem veient, suposa l'abandonament dels sectors més sensibles amb el medi ambient, com és el cas ja del turisme alemany, del turisme holandés o recentment del nòrdic.

El turisme de platja té molts riscos, menor diferència de preus, altres focus d'atracció, canvi de gustos... Massa incerteses com per a practicar aquesta espècie de monocultiu que és el turisme de platja. Posar tots els ous en la mateixa cistella mai ha estat una opció prudent, però quan, a més, els ous amenacen podrir-se, és una insensatesa.

Els demanem una ajuda seriosa al turisme rural que prime les modalitats més ecològiques, culturals gastronòmiques i educatives. És a dir, un turisme de qualitat, diversificat i basat en les característiques pròpies del territori.

La construcció és el primer generador d'ocupació en el nostre país, sent a la vegada dinamitzador de molts sectors industrials. El que ja no és tan raonable és que en el nostre país hi ha en estos moments prop de mig milió de vivendes desocupades i que el preu de la vivenda haja pujat tres vegades més que els salaris en els últims anys. Aquesta construcció desaforada suposa un elevat consum de territori, de costa, de franja propera, de pèrdues de terreny de cultiu, el cas de l'horta, que ningú protegeix, malgrat les promeses que es van fer aquí, quan es va presentar la iniciativa legislativa popular, per posar un exemple... La sostenibilitat econòmica d'aquesta procés és dubtosa, ho ha advertit fins i tot el Fons Monetari Internacional, tenim exemples, com la crisi de Japó, provocada en part per aquest motiu.

Nosaltres volem destacar la gran contradicció que suposa que s'estiguen construint vivendes per a l'especulació, que moltes vegades estan buides, i a la vegada constatar com les demandes de vivendes protegides de nova construcció, les ajudes a vivendes existents i per a rehabilitació, dedica-

des per a persones joves, que tenen menys de 35 anys, dupliquen les previsions oficials. Per açò ens resulta sorprenent que tant l'Ivvsua, com la Diputació de Castelló, com altres organismes públics, es dediquen a incentivar la construcció precisament de l'altre caràcter.

A nivell energètic, el País Valencià... no n'ha dit res este matí, és curiós, eh?, el compromís de Kyoto, i jo li l'hauré de recordar, eh? Han augmentat des del 1990 al 2002 els gasos d'efecte hivernacle en un 62,1%. És la comunitat autònoma que més ha crescut, la segona exactament, i hem crescut aproximadament el doble d'Espanya.

Mire, s'ha donat ja un primer pas per a controlar aquest tema, però ha estat un pas tímid, ha estat el primer, i que en el futur caldrà plantejar-se el compliment d'aquesta acord i no serà fàcil, i serà conflictiu.

També hem vist una altra escalada de preus del petroli, i nosaltres pensem que açò és degut no solament a problemes conjunturals, sinó que és degut al creixement de la demana i que ens estem apropant, curiosament, al *peak oil*, al màxim a partir del qual descenderà. No cal ser economista per a saber què passarà després, ja ho estem veient amb els preus del petroli, ni cal ser historiador per a saber les tensions que generarà.

El que sí que hem de prendre és alguna conseqüència: que ens hem d'adaptar a aquestes noves situacions. I, clar, açò implica energies alternatives, eh?, açò implica parlar del pla eòlic, i, mire, jo li ho vull dir, el pla eòlic s'ha fet tard, ho hem dit aquí moltes vegades des de fa huit anys, estem en la cua de comunitats autònomes en producció eòlica, i s'ha fet malament, només pensant en les grans empreses, sense tenir en compte els ajuntaments, sense tenir en compte la participació social, i açò ha ocasionat que en estos moments hi haja uns nivells de rebuig elevadíssims, que considerem negatius, però que vostés han provocat d'una manera clara.

Doncs, sí, el sol, del turisme de sol i platja, en sabem molt, però d'utilitzar el sol per altres coses, no en sabem res. En un país com este estem endarrerits, per exemple, en l'aplicació de l'energia solar tèrmica... Home, amb el que es construeix, no s'haguera pogut pensar, per exemple, que els nous centres escolars tingueren plaques solars tèrmiques, o els centres sanitaris... No s'haguera pogut pensar des del món de la construcció en introduir alguna normativa? Comunitats autònomes o ciutats, com Barcelona, per exemple, ho han introduït. Aquí, absolutament res. Estem a la mitat de les previsions, concretament, d'energies renovables en solar tèrmica, i a la desena part, concretament, en solar fotovoltaica. De biomassa, res.

Si un ix a veure el tarongers de per ahí, vorà que hi han unes construccions redones, plenes de forats, que són el lloc a on cremen la poda. És un monument a la ineficàcia energètica. En comunitats autònomes, com Navarra, per exemple, utilitzen açò per a fer energia, se'n diu biomassa; aquí no tenim ni idea d'açò, no ens interessa.

Mire, la societat moderna necessita també tenir garantida la disponibilitat d'electricitat de forma permanent. Nosaltres li volem recordar al Consell que té l'obligació de garantir el subministrament elèctric tant a les empreses com a tota la societat, i que no s'està fent el necessari en aquest tema.

El desenvolupament industrial, en el segle XIX es va basar en el carbó; en el segle XX s'ha basat en el petroli; en el segle XXI ja no serà petroli, perquè no en va a quedar. Les

societat que no s'aconseguisquen adaptar a aquesta nova situació, que no es preparen aquests canvis, ho van a passar molt malament, i per desgràcia nosaltres pensem que anem a ser una d'elles.

Ha parlat este matí de superfície protegida. Ha dit exactament el mateix que en el debat d'investidura: tenim el 27% de la superfície protegida. Mire, no!, no és cert açò, la major part de la superfície protegida són llocs d'interés comunitari que, com és conegut, no els respecten ni els plans eòlics, ni, concretament, les zones mineres, eh?, sí, senyor, no estan encara protegits oficialment. Realment, el que està protegit amb parc natural, en estos moments, continua sent, aproximadament, el 6%, exactament el mateix que teníem l'any passat, exactament el mateix.

I, bé, nosaltres, quan tenim un parc natural diem, "almenys no construiran..." Doncs, ara ja no podem dir el mateix, ja tenim l'exemple del parc més emblemàtic, el de l'Albufera, a on ja construiran. Ja ni açò, ni eixe nivell de seguretat.

Perquè d'altres coses, doncs, mire, pla especial contra incendis? Doncs, hem vist que la Calderona no el tenia. Els elements de protecció dels parcs, concretament, són molt pocs; i és cert que han baixat els incendis forestals, però és cert també que s'ha fet poquíssim en reforestació, concretament el 10% del que s'havia d'haver repoblat... Perdó, sí, han fet una cosa important, han agafat uns avions i han tirat unes llavorettes, eh?, està molt bé açò, sobretot per als pardals, que no tenen menjar, perquè no servix per a res més.

Mire, nosaltres li demanem des de l'Entesa que garantisca, mentre arriben els pertinents plans de protecció, la preservació de les zones forestals, de les zones humides, de la franja litoral i de les terres més valuoses de l'horta tradicional, mitjançant una moratòria en la construcció i urbanització en aquests àmbits.

Home, haurem de parlar un poc de la sostenibilitat econòmica. Nosaltres, vaja per davant que no som partidaris del dèficit zero, ho vam demostrar aquí intentant, concretament, que es plantejara un recurs d'inconstitucionalitat contra una llei que va plantejar el govern del senyor Aznar. Però, clar, una cosa és emprar el deute i el dèficit com un instrument macroeconòmic important i una altra és passar-se'n. I, clar, el dèficit d'avui, doncs, dóna la sensació que és un poquet exagerat.

Que la nostra comunitat tinga més dèficit que la resta de totes les comunitats autònomes sumades –té el 54,8%– evidentment dóna una sensació que alguna cosa està fallant ací. Si mirem el deute, doncs, mire, des que vostés arribaren en el 1995 han passat de 2.656 milions d'euros a 8.103, ha multiplicat el deute per 3,05. En estos moments som, en açò sí, som els primers en deute, en dèficit, absolutament en tot.

I nosaltres estem segurs del que ens diran, ens ho han dit ja, "el deute és fonamental per a potenciar el desenvolupament"... Doncs, mire, no. Jo li posaré dos casos. L'any 2003 la nostra comunitat s'ha endeutat molt més que la mitjana estatal, en canvi, ha estat la segona comunitat que menys ha crescut de tota Espanya, per tant, no hi ha cap relació entre el deute i el creixement.

Li posaré un altre exemple, un exemple a més temps. El País Valencià va créixer del 1995 al 2002 el 30,8% del producte interior brut; Andalusia, en el mateix període, el 30,4%; si comparem els deutes entre Andalusia i la nostra

comunitat, Andalusia s'ha endeutat un 62%, la Comunitat Valenciana un 189%. Si el deute és per a millorar el creixement econòmic, doncs, vostés s'haurien de dedicar a una altra cosa, perquè, per descomptat, no té cap tipus de relació. Si serveix per a millorar els serveis públics, després en parlarem d'açò.

Mire vosté, qui va a pagar el deute? Han pensat vostés que la pujada de preus del petroli pot suposar un augment del preu dels diners? S'han parat a pensar que han malgastat els diners precisament en una època de creixement, on el recurs al deute i dèficit ha de ser mínim? S'han parat a pensar com afrontaríem la situació si ens vegérem immersos en una crisi econòmica? El que han fet i estan fent vostés amb les finances és senzillament una irreponsabilitat històrica.

Li demanem la confecció urgent d'un pla de sanejament financer que contemple polítiques de racionalització i austeritat de la despesa pública i major rigor i transparència en la gestió i control del pressupost de la Generalitat.

Una de les causes, no l'única, però la més important, són les obres faraòniques, emblemàtiques o com es vulga dir. I ens referirem a quatre: Cacsà, Ciutat de la Llum, aeroport de Castelló i Terra Mítica.

Reconeguem que Cacsà suposa un atractiu turístic per a València, pot ser-ho també i esperem que ho siga la Copa de l'Amèrica, si es fa bé. Hem de reconèixer que l'últim balanç del síndic de comptes donava un sobrecost del 100,3% respecte al pressupost inicial.

Recordem les paraules aquí, en esta trona, del senyor Olivàs, en el 1995: acusava a l'anterior govern de malbaratament per voler construir una torre de comunicacions. Sobre els mateixos ciments, sobre la mateixa cimentació, s'està construint el Palau de les Arts i la quantia d'aquelles despeses ara semblen coses de xiquets.

Coses semblants podem veure en la Ciutat de la Llum: immobilitzat de 240 milions d'euros; ingressos anuals pressupostats de l'1% del PIB valencià, una cosa absolutament incomprensible; i despeses d'1,5 milions d'euros, per exemple, perquè una multinacional nord-americana estiga disponible a assessorar, només disponible a assessorar, eh?, ho ha fet tan bé en Terra Mítica que se l'ha de compensar...

Els tècnics del Ministeri de Foment foren molt clars: l'aeroport de Castelló, situat a poc més de cent quilòmetres dels aeroports de València i de Reus, connectats per l'eix mediterrani, no té viabilitat. Doncs, mire, la UTE que està fent l'obra i que va a gestionar l'aeroport, el primer aeroport privat, com els deia, va témer el mateix, i per açò ens ha ficat a tots un *impuesto revolucionario*, eh?, cinc euros per cada visitant que no arribe als 200.000 en el 2005, i cinc euros per cada visitant que no arribe als 600.000 en el 2007. A més d'avaluar amb 46 milions la concessionària. Ja han fet provisió de diners per al que ens costarà aquest aeroport?

I, bé, l'últim cas és el de Terra Mítica, home!, el vaixell insígnia de les obres emblemàtiques del Partit Popular. La seua importància l'hem vista aquí, vostés mateixos l'han palesat, amb les seues lluites i amb les seues cuites, que n'hem llegit i sentit moltes. I a Terra Mítica, doncs, li ha passat el que ha passat, que ha fet fallida, eh?, que ha presentat suspensió, efectivament, s'ha declarat en suspensió de pagaments després de menjar-se quantitats ingents de recursos públics de les caixes, després de pretendre un suïcidi econòmic d'algunes entitats.

Terra Mítica sempre ha estat un símbol d'una forma de fer política, una forma de fer política que ha acabat en suspensió de pagaments, i jo crec que aquest és un dels millors símbols d'aquesta comunitat, Terra Mítica i les seues cuites, és un dels grans símbols de la política dels últims anys d'aquesta comunitat.

Mire, el nostre Estatut va nàixer en unes condicions no precisament encomiables. Volfem anar per la via 151, com les comunitats històriques i Andalusia, i ens haguérem de conformar amb la que ens concediren a Madrid, malgrat els esforços d'alguns membres del Consell preautonòmic. Assolirem un acord de redacció a Benicàssim de l'Estatut entre les forces parlamentàries d'aquell moment i a Madrid ens acabaren canviant fins i tot el nom de la nostra comunitat. Recordem-ho. Va anar al parlament estatal amb el nom de País Valencià, consensuat a Benicàssim, i va tornar com a Comunidad Valenciana, després de passar-se uns dies com a Regne de València, gràcies al vot d'Alianza Popular en la comissió constitucional. Pocs estatuts, per no dir-ne cap, han patit al llarg de la història de la transició democràtica tantes intrusions des del poder central i tants problemes. De ben segur, la desvinculació i el desinterés d'amples sectors socials té molt a veure amb aquest naixement.

Estem en el 2004, és un moment en el qual el País Basc, Catalunya, Andalusia, Astúries, i moltes altres comunitats, han iniciat reformes en profunditat dels seus estatuts. A nivell estatal es comença a debatre seriosament reformes del Senat, i tot fa preveure que anem a redefinició del mapa espanyol.

Senyor president, des de l'Entesa volem dir-li que estem a favor d'aquests canvis, que recolzem i impulsem aquests processos, i li volem dir ací a València que el País Valencià no es pot quedar una altra vegada a veure-les venir, en segona divisió.

Però, de veritat, amb la seua actitud, amb les seues definicions no anirem endavant. Tornarem a ensopegar en la mateixa pedra, ens tornarem a quedar com en 1981. Per exemple, no li podem acceptar les seues formulacions al voltant de la uniformitat de les comunitats autònomes. Espanya no és un país uniforme. Mire, ací tenim llengua pròpia. En Múrcia, per exemple, no en tenen, parlen castellà només. Ací parlem, o hauríem de parlar, per a ser exactes, hauríem de parlar –vosté també, tot el discurs, seria millor... En açò ens semblen a Catalunya, a les Illes Balears, a Galícia o al País Basc. Som distints. No som uniformes.

D'altra banda, la Constitució Espanyola, com vosté sap també, planteja dues vies que en realitat són dues categories per a accedir a l'autonomia. També hi ha distints mecanismes de finançament, molt distints. Un govern espanyol de la transició ens va imposar als valencians anar per la via uniforme, per la via lenta. Parlar d'uniformitat, com vosté ha fet, suposa parlar de frenar, de mínims, d'una visió constitucional estreta. És una visió molt curta, molt semblant a la d'aquells que ens deixaren l'Estatut en segona divisió, aquells que, per a més inri, eren els seus precursors polítics.

Nosaltres estem d'acord en la definició de comunitat històrica, com vostés afirmen. Per cert, anem a vore si convençem al senyor Fraga, també al senyor Maragall, als dos, que som una comunitat històrica i que ningú té l'exclusiva per açò. Però aquesta afirmació no hi ha prou que estiga en

l'Estatut. Li proposem vincular aquest concepte a una proposta mínima: la capacitat de dissolució anticipada plena de les Corts. Perquè si no, si no es vincula a una cosa, són senzillament paraules. Vincular-ho a la capacitat de dissolució anticipada és una qüestió de poder polític, però també és una qüestió de necessitat. Què haguera passat aquí si s'hagueren viscut els esdeveniments patits en el parlament de la Comunitat de Madrid l'any passat? Amb l'estatut actual nostre, abans haguera estat president de la Generalitat el senyor Tamayo que s'hagueren pogut convocar noves eleccions. I jo espere que aquí no ens dirà que açò no pot passar. Tots hem sentit, i en diaris ja ho hem vist, amenaces de deixar de recolzar-lo procedents de diputats que se seien precisament en els escons del seu costat.

Però fer país és més que reformar la seua Carta Magna. També és preocupar-se per la seua ubicació en la Unió Europea. La Unió Europea és molt gran i té distintes zones de la legislació europea que permeten articular-se en euro-regions. El senyor Fraga, per exemple, ho sap molt bé, i ja fa anys que va promoure una euroregió entre Galícia i el nord de Portugal. Aquí, ací en València, fins i tot algú del seu partit va dir que era inconstitucional. Una euroregió aporta beneficis de finançament europeu, possibilita programacions de futur en infraestructures. És bo estar en elles, per això se n'han creat moltes en la Unió Europea.

Mire, és incomprendible la seua actitud, la que ha manifestat sempre i la que ha manifestat este matí, front al projecte d'euroregió mediterrània que s'ha plantejat. La seua negativa a trobar-se per parlar-ne d'ella no sabem com qualificar-la sense emprar paraules fortes. És que només va a reunir-se vosté amb els veïns del Partit Popular? Només va a reunir-se amb Múrcia? Compartim amb vosté la voluntat de no estar supeditat a ningú, ni a Catalunya, ni a Madrid, ni a Múrcia, ni a ningú. La compartim. Però lamentem el complex d'inferioritat que el porta a equiparar reunir-se a sentir-se atacat. Lamentem l'obsessió anticalanista que evidència –i este matí l'ha tornat a palesar– el seu comportament. Li demanem amplitud de mires en les relacions institucionals. Ens hem de reunir amb Múrcia. Clar que sí! Però també amb Castella-la Manxa, eh? Tenim moltes coses d'aigua i d'altres temes dels quals parlar. Però també ens haurem de reunir amb Aragó i Catalunya. També ens hem de reunir amb les Illes. La voluntat legítima de fer avançar als primers llocs el nostre país no pot suposar mai l'oblit de la major part de les comunitats autònomes que són veïnes nostres. És la pitjor solució des d'un punt de vista institucional.

Però fer país també és potenciar, cuidar, impulsar i, sobretot, emprar el tret diferencial que més ens caracteritza: el valencià. En l'Entesa no podem estar satisfets ni de l'ensenyament ni de l'ús del valencià. Vint anys després de la Luev, només un de cada cinc alumnes estudia en valencià. En l'ensenyament privat, el valencià és quasi inexistent. Les línies en valencià dels nous batxillerats estan seriosament amenaçades.

Però si l'ensenyament té problemes, l'ús es troba en una situació crítica. M'agradaria que rellegira l'enquesta de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. Dades alarmants, molt alarmants, des de que vostés arribaren al govern. S'ha perdut el 15% de l'ús de valencià en casa. El castellà ha pujat un 7%. És normal, és absolutament lògic. Ha disminuït al voltant del 10% la capacitat de parlar o entendre bé el valencià.

Senyor Camps –i li ho pregunte amb tota la voluntat–, ens podria dir quines accions concretes de govern s'han materialitzat concretament a partir d'aquell compromís, la famosa declaració d'Ares de l'any passat prop del 9 d'Octubre? Ens podria dir alguna? Ens podria dir en què s'ha concretat aquell acord que varen signar vostés i el Partit Socialista a l'hora de nomenar concretament els acadèmics de l'AVL? S'ha fet alguna cosa d'açò? És que no ho veiem per enlloc, no ho veiem per enlloc.

Senyor president, l'hem vist lluitar contra les sentències del Tribunal Superior de Justícia sobre les titulacions de filologia, plantejar iniciatives en contra de la decisió d'unificar valencià i català en els sistemes de catalogació de la Biblioteca Nacional, trencar la independència de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua quan es plantegen temes de la seua competència, subvencionar entitats confrontades lingüísticament amb les normes de l'Acadèmia, impulsar la redacció de la Constitució Europea segregada d'altres opcions dialectals. De tot allò que suposa segregació, confrontació amb altres temes lingüístics n'és un bon soldat, un bon soldat, aconseguint que el valencià aparega sempre envoltat de conflictes, perda estatus i siga cada vegada menys emprat.

De veritat que ens agradaria tenir un president del Consell actiu en potenciar l'ús, en exigir que Canal 9 utilitze de forma normal el valencià, en potenciar la producció editorial en la nostra llengua, en emprar la seua influència en la jerarquia de l'església catòlica perquè el valencià s'use normalment en l'església valenciana, en el respecte al funcionament independent de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. Ens agradaria un president de la Generalitat que impulsara el valencià, no que l'emprara de forma sistemàtica com a eina de confrontació entre els uns i els altres.

Este matí ens ha parlat de dades d'atur, de condicions de treball, i ha utilitzat les dades que més l'interessaven. S'ha oblidat, per exemple, de les dades de l'Inem, de les últimes del mes de juliol, en les quals ens apareixia que de cada deu aturats espanyols, més de quatre eren valencians. S'ha oblidat, per exemple, de les dades de l'any 2003, que palesaven que l'atur en el nostre país havia augmentat.

I, sobretot, ens ha parlat d'una cosa interessant: la plena ocupació en el país. Però mire, si nosaltres comparem, per exemple, les dades de l'Epa, el 2003 concretament, amb dades anteriors, amb 1999, veiem que el diferencial, positiu per a la nostra comunitat, entre Espanya i la comunitat ha disminuït de forma significativa, que cada vegada estem apropant-nos, per a mal en este cas, a la mitjana. Mire vosté, parlar de plena ocupació en el país en estes condicions, en un moment en què este matí, per a donar-nos dades positives, dades positives d'exportació, a més d'alguna multinacional que està per ahí i alguna cosa de cítrics, no ha pogut parlar pràcticament de res més, no ha pogut mencionar pràcticament cap altre sector industrial clàssic valencià. Nosaltres li recordem que parlar de plena ocupació en el país és un desig, però no està precisament basat en cap realitat.

Si parlem de l'ensenyament públic, la primera cosa que hem de constatar –i li ho vaig plantejar en el debat d'investidura– és el profund retard en les infraestructures. Un retard que és cert que els plans de construcció de Ciegsa, que vosté ha mencionat avui, demostren que no anàvem equivocats. Aquella llei que es deia la Logse, que havia d'haver estat

implantada en este país, resulta que enguany, en un començament de curs teòricament pacífic, ens queda encara un 18% de l'alumnat d'Eso que continua en col·legis de primària. Ens queden 23.000 alumnes en barracons. Ens queden moltes coses per fer. I jo reconec que este any s'han fet coses. S'ha reconèixer, perquè jo crec que és important reconèixer les coses que s'han fet, a pesar dels retards terribles que tenim en aquest sector.

Però mire vosté, jo crec que hauríem de preocupar-nos d'una cosa: la construcció de centres escolars en este país té algun problema especial. Alguna cosa passa aquí que els centres escolars ens consten molt més cars que en la resta de comunitats autònomes. No passa en altres aspectes. Açò s'haurà de revisar, perquè jo crec que les finances públiques tampoc estan per a tirar coets, com a mínim. Anem a ficar-ho baixet. Açò ho haurem de revisar, el que està passant en Ciegsa.

Però hi ha un aspecte que sí que li volem comentar. Els anys que ha governat el seu partit s'han caracteritzat per una ajuda a l'ensenyament concertat, desnivellant el tema. En els últims cinc anys, i amb dades oficials, el pes de l'ensenyament privat ha augmentat significativament en ensenyament infantil, en ESO i en BUP i batxillerat. S'han augmentat 2.900 unitats els concerts en aquest període. Nosaltres li volem, li volem recordar que la primera obligació del Consell és la defensa i la cura del seu ensenyament, el públic.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barriera Mombriú)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Ribó, vaja finalitzant, per favor, si és tan amable.

El senyor Ribó i Canut:

Li volem recordar que la concertació exigeix un control i unes normes que cal respectar i que no s'estan respectant en l'admissió d'alumnes, pagaments dels pares, discriminacions per raó de sexe de l'alumnat, confessionalitat... L'ensenyament concertat, si en finança amb diners públics, té l'obligació d'assumir els problemes del seu entorn. També els dels alumnes immigrants, també els dels xiquets problemàtics. No es pot continuar, com s'està fent de facto, aplicant una política de selecció que deixa tots els problemes escolars en mans de la pública. Li demanem joc net, joc net amb l'ensenyament públic i que vostés no el convertisquen en un ensenyament subsidiari. *(Remors)*

La sanitat valenciana. Jo sí que voldria fer una menció, encara que siga molt breu, al creixement de la despesa farmacèutica, que no s'està contenint d'una forma raonable. S'hauria de fer una referència, encara que breu, a com tenim els molts centres de salut que vostés diuen que han fet. Mire vosté, els nivells de cobertura en les grans ciutats continuen sent molt baixos i encara els centres de salut no existeixen, continuen havent els vells ambulatoris. Açò passa en percentatges molt importants en València, en Alacant, en Elx i en molts altres.

Jo crec que cal fer una referència a una cosa que ens sembla important, i és el tema de les ressonàncies. Fa uns

anys dèiem aquí que les ressonàncies, el concert de ressonàncies anava a ser una ruïna concretament per a la sanitat pública valenciana. Doncs sí, és cert. En el 2001 va tindre un sobrecost del 40%; en el 2002, del 40; en el 2003, del 66%. 26 milions d'euros més dels que es deien en els plecs de condicions, de moment.

Algú està fent un gran negoci, eh? Li estem pagant a algú, que vostés coneixen, entre altres, un gran negoci. I, mentrestant, n'hi ha només un aparell de ressonància magnètica que és públic, d'un hospital valencià. I s'han fet els estudis i dóna la casualitat que ix, aproximadament, a mitat de preu. Estem pagant, estem pagant els negocis d'algunes persones, d'algunes empreses.

Els serveis socials és un altre dels temes abandonats en el nostre país. El PP ha convertit els serveis socials en propaganda, moltes paraules, pocs fets. En els temes de la dona continuen sense haver els recursos necessaris mentre continuem tenim problemes de violència de gènere, mentre continuem tenim greus problemes, per exemple, en les relacions en salaris entre hòmens i dones.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Ribó, per favor, li queda un minutet per a finalitzar. Al minutet li llevaré la paraula. Si és tan amable, finalitze que ja li ha passat el temps.

Moltes gràcies.

El senyor Ribó i Canut:

Miren, me queden moltes coses per comentar però..., bé. Jo sí que voldria acabar amb una referència. Hem parlat molt de la situació que ens deixa el Partit Popular al País Valencià, però jo voldria també fer una referència al Partit Socialista. No es pot esperar que passe el cadàver de l'enemic per la porta de casa. Nosaltres pensem que no és suficient esperar l'efecte Zapatero, que és imprescindible en estos moments plantejar des de ja una alternativa plural al govern d'este país, un govern que nosaltres pensem que ens està duent a l'abisme, que tenim dades per a demostrar que ens està duent a l'abisme, i un govern que nosaltres pensem que en el 2007 s'ha de canviar amb un treball conjunt entre totes les forces d'esquerra. *(Aplaudiments)*

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Per a contestar a la intervenció del Grup Parlamentari Esquerra Unida-L'Entesa, té la paraula el molt honorable senyor president del Consell, senyor Francisco Camps.

Quan vullga, president.

El senyor president del Consell:

Buenas tardes.

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

Bueno, uno de los temas más importantes del debate se acaba de suscitar ahora, cosa que le agradezco al señor Ribó, y es la invitación que le ha hecho a los socialistas para com-

partir un mismo proyecto de izquierdas en las próximas elecciones del 2007. Tienen por delante tres años para ir configurando esa mayoría de izquierdas, como usted le llama, señor Ribó, y no sé si habrá levantado algún tipo de ánimo en las filas socialistas.

Lo que le puedo decir es que, de momento, el tripartito que gobierna en Cataluña –lo digo por un teletipo que acaba de llegarme– en donde también están ustedes y están los socialistas, dice –y no sé si usted estará de acuerdo o no o usted estará d'acord o no amb mi, perquè jo no estic d'acord amb el que diu eixe teletip– que la Generalitat Valenciana no té competència per a defensar el valencià en Espanya ni en Europa. Això diu un teletip d'ara mateix, del govern del tripartit a la Generalitat de Catalunya en el mateix temps que vosté fea una invitació al Partit Socialista per a conformar eixe projecte d'esquerres per al futur.

Mire, señor Ribó, ha parlat de medi ambient. Jo estic d'acord amb vosté: s'ha de defensar el territori, és el nostre territori, és el nostre hàbitat, i este matí he donat dades d'inversions en matèria de medi ambient i, entre altres coses, he parlat de tres actuacions importants que vosté no ha repetit, desgraciadament –malauradament, com diria vosté– esta vesprada, i és la inversió en boscos urbans en la Comunitat Valenciana. Mai s'havia ficat en marxa un projecte d'estes característiques des del punt de vista del medi ambient. El 60% de la població de la Comunitat Valenciana viu en les grans àrees metropolitanes de València, d'Alacant i de Castelló. I és un projecte mediambiental que té el seu sentit.

Tampoc ha parlat d'una qüestió que pareix molt important i és la inversió que s'està fent en energies renovables, que el que volem és, entre altres coses, arribar a la producció d'energia del mateix nivell, en la mateixa proporció que l'energia que s'utilitza en totes les nostres cases. El 12% de l'energia que s'utilitza en la Comunitat Valenciana s'utilitza a les nostres cases i nosaltres tenim en 3 o 4 anys l'objectiu de fer de les energies renovables també el 12% d'eixe projecte.

Tampoc ha parlat d'una llei de qualitat de l'edificabilitat que se va aprovar en les Corts Valencianes fa uns mesos i també parlava de la qualitat de l'edificació des del punt de vista de la millora del medi ambient. I com que jo crec que un debat d'estes característiques ha de ser constructiu i si hem de parlar de propostes hem de fer també possible eixe projecte que este matí he donat respecte del que és una mà estesa a l'oposició per a fer coses conjuntament, dir-li que si no ho recorde malament, l'article 3 d'eixa llei diu que s'ha de fer un esforç en l'edificació per a millorar també el que ha de vore en la millora del medi ambient. I li agarre la proposta, li agarre la proposta. Vaig a fer que a partir d'ara tots els edificis públics, col·legis, hospitals i qualsevol altre edifici que se construïca des de la Generalitat Valenciana tinga com a element referencial no a soles els materials per a una millor defensa del nostre medi ambient sinó, també, si és possible, la ubicació de plaques solars per al consum d'energia en eixos edificis.

Estic en eixe paper que correspon en un debat de política general, per a agarrar propostes que me pareixen interessants, i esta me pareix una proposta molt interessant i a partir d'ara, el Govern de la Generalitat Valenciana farà d'esta qüestió una qüestió principal i fonamental i tots els edificis públics que se fiquen en marxa des de la Generalitat

Valenciana tindran esta qüestió des del punt de vista del que haja de ser el plec de condicions de la construcció d'estos edificis.

Respecte de l'aigua, és una llàstima que vosté que és un representant polític ací a la nostra comunitat, no parle de l'aigua parlant també de l'esforç, immens esforç que s'ha fet no sols des de l'administració autonòmica sinó també des dels nostres agricultors al camp valencià. Els agricultors valencians són un exemple d'inversió per a modernització i estalvi de l'aigua en tot Espanya. Són un exemple. I eixes persones no es mereixen eixes consideracions i reflexions respecte del malbaratament d'aigua que diuen altres que s'està fent a la nostra comunitat.

El transvasament de l'aigua de l'Ebre és un element fonamental per a entendre, entre altres coses, tot l'esforç que s'ha fet en esta comunitat i tot l'esforç que han fet els agricultors i els llauradors en la nostra comunitat. Tota la inversió en reg per goteig, en modernització, totes les inversions que s'estan fent i se continuaran fent en depuració d'aigües residuals, totes les inversions que s'estan fent per a cicles de reciclatge de l'aigua o depuració de l'aigua, té un sentit global respecte del que és un element fonamental per a entendre esta aposta per l'estalvi de l'aigua a la Comunitat Valenciana, que és eixe transvasament de l'aigua de l'Ebre.

També el transvasament del Xúquer al Vinalopó és un element fonamental per dos raons: perquè forma part d'este projecte polític complet d'estalvi i ús racional de l'aigua a la Comunitat Valenciana i perquè és un element de solidaritat en el nostre territori, solidaritat que demanem també d'altres territoris. Els primers que hem fet un pas de solidaritat en matèria d'aigua hem segut mosatros els valencians, estalviant aigua, invertint en modernització i recolzant el transvasament de l'aigua del Xúquer al Vinalopó.

Per tant, quan mosatros demanem eixe transvasament de l'aigua de l'Ebre estem demanant coses respecte de qüestions que ja hem ficat en marxa en esta comunitat. I vosté, com a representant polític de la Comunitat Valenciana també hauria de dir estes coses, no a soles dir que s'ha acabat no sé quina batalla, no sé quina batalla. També és que vosté representa –i li ho dic amb tota l'estima del món, amb tota l'estima del món– a una part de la història passada de la política mundial. Perquè clar, vosté representa un projecte polític que a la millor parla de batalles perquè és un projecte polític que està ací –jo estic molt content d'això– però és un projecte polític que parla des del passat i per al passat. I mosatros estem parlant per a una comunitat del present cap al futur.

Però, en qualsevol cas, en qualsevol cas, senyor Ribó, crec que hauria vosté sempre que parle de medi ambient, perquè ecologistes som tots, senyor Ribó, tots, sempre que vosté parle de medi ambient o sempre que parle de l'estalvi de l'aigua, que parle del que en la seua comunitat s'està fent, de les coses que s'han fet, perquè, aleshores, si no pareixerà que vosté no vol reconèixer el gran esforç que s'ha fet a esta comunitat i, en qualsevol cas, perd part de la força el seu discurs.

Respecte d'altres qüestions que tenen a vore en sanitat i educació. Estem fent un gran esforç i s'ha fet al llarg de tots estos anys. S'han fet hospitals, centres de salut, s'han fet col·legis i s'han fet instituts i continuem. Si este matí haguera dit, per exemple, que ja s'ha acabat de fer

col·legis, ja s'ha acabat de fer hospitals, entendria la seua reflexió esta vesprada, però jo he dit que no. S'ha fet un gran esforç i continuem preparant inversions en sanitat i continuem preparant inversions en educació, qüestió fonamental per a entendre també el nostre benestar i el nostre futur, el benestar des del punt de vista de la salut, el futur des del punt de vista de l'educació.

I quan parlem d'investigació, tot és referencial però, sàpiga vosté –jo crec que per a vosté hauria de ser una qüestió també per a estar content– que esta comunitat és la que més invertix en investigació pública i universitària. La segona en investigació pública, i la primera en investigació universitària. Bé, és una dada també important, quan parlem d'investigació, desenrotllament i innovació, que recordem que esta Comunitat Valenciana és la segona que invertix quant a investigació pública i la primera en inversió universitària.

Vosté parla també d'alguns sectors productius. Jo he dit este matí que és un element d'optimisme que en el primer semestre d'este any s'haja aconseguit 5% més d'exportacions que l'any passat en el mateix període. Home!, que encara n'hi han algunes circumstàncies que hem de treballar conjuntament i, entre altres coses, la Conselleria d'Empresa i Universitat i la Conselleria d'Economia han de treballar conjuntament en els sectors, per exemple, tradicionals de la nostra comunitat, per a intentar solucionar problemes conjuntamentals, òbviament, i ho he dit també este matí, clarament, que hem de treballar conjuntament en els sectors que en estos moments tinguen algun tipus de problema. I hem parlat d'investigació, i hem parlat d'innovació, i hem parlat d'ajudes, i hem parlat també d'internacionalització de la nostra economia, dels nostres sectors productius.

N'hi han moltes coses a fer. Esta és una gran comunitat, comunitat que ha de fer moltes coses tots els dies, però les dades, les dades ens donen una situació dins d'una conjuntura complicada, de futur, d'optimisme, d'opció i de capacitat per a continuar generant ocupació i prosperitat en la Comunitat Valenciana també pensant en el que significa créixer per damunt de la mitjana nacional i per damunt de la mitjana europea, en eixe camí d'arribar a ser una de les regions més pròsperes d'Europa.

I parlant respecte del que vosté ha dit de la nostra consideració dins de l'euroregió. Jo, quan parle d'esta qüestió parle sense cap complex, sense cap complex, i em dóna la sensació, em dóna la sensació –a la millor és a soles una sensació– que quan vosté o persones com vosté parlen de l'euroregió sí que parlen amb una miqueta de complex, per no dir amb una totalitat de complex respecte a propostes que mos vénen d'altres llocs d'Espanya.

Mire, la Comunitat Valenciana hui és un centre d'atraccions, d'inversions i d'opcions. La Comunitat Valenciana hui és una de les plataformes intermodals de transport més importants i més de futur de tot l'arc mediterrani espanyol. L'arc mediterrani espanyol és l'eix de prosperitat més important que té en estos moments Espanya. I estem en eixa centralitat, i el que vull no soles és no perdre la centralitat de les comunicacions i per això demane el tren d'alta velocitat, o per això demane inversions en els nostres aeroports, i per això demane la culminació de l'autovia entre Sagunt-Saragossa-Somport, i per això demane inversions en el que signifiqui tota la xarxa de comunicació, sinó que a més de ser una plataforma geogràficament ubicada en el centre d'ei-

xe eix, és necessari que l'impuls polític isca des d'ací, i no ser políticament perifèria de ningú, perifèria de ningú. Esta és la diferència: per a vosté encara som perifèria d'alguns, i per a mosatros, ja no som perifèria de ningú. Som el centre d'un espai geogràfic únic, el nostre, amb una capacitat de desenrotllament espectacular.

I, a més, ser una plataforma intermodal de primer nivell amb una xarxa de comunicacions moderna i de futur significa afegir competitivitat als nostres sectors tradicionals, no a soles al turisme, no a soles a les multinacionals, que ben vingudes siguen, per cert, sinó també als nostres sectors tradicionals que necessiten d'eixa competitivitat que dóna la ubicació, per exemple, dels nostres ports i la ubicació geogràfica de la nostra comunitat. I no anem a perdre eixa centralitat, ni psicològicament, senyor Ribó, ni psicològicament estic disposat a perdre la centralitat que té la Comunitat Valenciana en estos moments. Perquè això és fonamental per a anar sense complexos pel món, fonamental. I per a no estar escoltant a vore quina és la idea recurrent de no sé qui per a vore què hem de fer els valencians. No! Els valencians tenim el nostre projecte, la nostra proposta i les nostres idees a desenrotllar. I, a més, a més, jo crec que el camí mamprés està perfectament dissenyat i dibuixat per al nostre futur.

Mire –per allò del complex psicològic–, eixe company del seus companys, dels companys dels bancs d'ací de l'esquerra que tenim ací a l'hemicicle, en el tripartit de Catalunya també ha dit, també ha dit, que defendre el valencià, els seus companys, que també són companys d'estos senyors governant a Catalunya –ho dic pel complex psicològic, psicològic– diuen que defendre el valencià és com defendre l'andalús o el riojà, hui en un teletip que acabe de llegir.

Això és un insult als valencians. Això és un insult a l'intel·lecte i a la cultura dels valencians. I vosté, que té als seus companys al costat de persones que diuen que defendre el valencià és com defendre el riojà o l'andalús, hui té ací l'oportunitat de dir-nos si està amb els qui diuen que el valencià és com el riojà o l'andalús o com nosaltres que diem que el valencià és la nostra més important senya d'identitat.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a rèplica, té la paraula el representant del Grup d'Esquerra Unida-l'Entesa, el senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president, en primer lloc, jo crec que el famós teletip té una virtualitat: que vosté es pose a parlar en valencià, perquè este matí d'1 hora i 45 minuts ha estat parlant 65 en castellà i totes les rèpliques les ha fetes en castellà. Jo m'alegre que alguna cosa haguem aconseguit. Perquè, mire, perquè, mire, el valencià on s'ha de defendre és aquí i vosté no està fent absolutament res. Li he dit abans: què estan fent vostés per potenciar l'ús del valencià? On està esta famosa declaració? Què han fet? Què han fet dels acords amb el Partit Socialista quan es va crear la Llei de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua? Què han fet? Què han fet?

El valencià no és per anar a Europa, el valencià no és per a anar a Europa. Eixe no és l'element fonamental. El que importa del valencià és que aquí els xiquets que van en línia després, quan eixen al carrer, parlen en castellà, perquè és la llengua dominant. Eixe és el problema que tenim. I això a vosté no l'importa. El valencià quan parlem d'Estatut, com ha fet vosté avui pràcticament, per a les festes. No és una llengua que tinga el pes per a poder ser utilitzada normalment. I així ho està percebent la societat i així ho estem veient en les enquestes. Eixe és el problema del valencià: voler intentar segregarlo, voler generar conflictes perquè després la gent utilitze el castellà. Eixe és el problema.

Mire, jo li agrairé el tema de les plaques solars. Home, alguna cosa hem aconseguit, a vore si és cert, a vore si això arriba a bon port. Perquè ja ho vam plantejar aquí i ens van dir que una porra, això ho vam plantejar en una proposició no de llei, jo li ho recorde. Però m'alegre que arribe algun dia.

Li vull proposar una altra. Mire, no m'ha donat temps de parlar d'Izar, dels problemes d'Izar; no m'ha donat temps de parlar dels problemes Alsthom; no m'ha donat temps de parlar dels problemes de Lois; no m'ha donat temps de parlar dels problemes de la indústria valenciana. Però jo li faria una proposta. Mire, hi ha decrets que han tret vosté a agost, en agost en trauen alguns de *guapos*, en els quals premien aquelles empreses que es deslocalitzen, com si no es pogueren deslocalitzar soles. No haurien de donar ajudes a les empreses perquè no es deslocalitzen. I és una proposta concreta que això ho eliminem i que d'alguna manera condicionem les ajudes precisament a que les nostres empreses es queden ací. Açò seria allò raonable. I vostés fan el contrari. És una altra proposta concreta que jo li faig. També li he comentat el tema dels concerts sanitaris i voldria insistir que estan pujant d'una forma desafortada els concerts sanitaris i li he posat l'exemple de la ressonància.

Anem a vore, el tema dels llauradors valencians. Sí senyor, té vosté raó. Però jo li vull dir una altra cosa. Mire, des que el Partit Popular ha arribat al govern els llauradors valencians s'han reduït a la meitat, a la meitat; han passat de 155.000 a 70.000. Aleshores, el problema no és dels llauradors, és que vosté ho sap. No continuem amb el rotllo. L'aigua no és per als llauradors, és per a les construccions, és per als camps de golf, és per a les urbanitzacions. És que no ho sabem tots ja? (*Aplaudiments*) No continue utilitzant els llauradors com la fidel infanteria de la seua batalla de l'Ebre. Deixe els llauradors en pau, entre altres coses perquè són molts grans, pobra gent ja, no se'ls ajuda i són gent molt gran. Deixe'ls tranquils que ells han fet moltes coses, que se'ls havia d'haver ajudat un poc més, per exemple als de la Ribera. Però deixe'ls tranquils. Eixe no és el problema fonamental de l'aigua. El problema de l'aigua són els camps de golf, són els temes de les construccions, els milions de metres quadrats que volen edificar, eixe és el problema i vostés ho saben. No enganyen a la gent dient que és un problema els llauradors. No és un problema els llauradors, no és un problema els llauradors.

Mire vosté hem parlat de temes de medi ambient. Ens ha dit vosté que van arribar al 12% de les energies renovables. Nosaltres no ens ho acabem de creure, no ens ho acabem de creure. Si no s'esforcen, si no introdueixen els paràmetres, és que fa vuit anys que estem parlant aquí del Pla eòlic.

Encara no tenim mapa èdic per cert, no tenim el mapa èdic. Les empreses igual el tenen parcialment. Han fet el que... Però nosaltres no ho veiem. S'està generant una fortíssima oposició. I només amb energia èdica no es pot arreglar eixe tema, fa falta l'energia solar, fa falta la biomassa, fan falta moltes altres coses, fan falta plans d'estalvi, fa falta potenciar. Que, per cert, s'ha de dir, en ferrocarrils s'ha avançat, però fa falta potenciar molt més el transport públic, el ferrocarril convencional. Estos temes.

Per tant, mire, tots defensem el medi ambient. No, no. Hi ha gent que defensa el medi ambient i hi ha gent que es dedica a destruir zones determinades. Hi ha gent que construeix en zones humides encara i hi ha gent que està atacant, tenint atemptats contra el medi ambient. Hi ha gent, per exemple, que continua agafant muntanyes, trossos de muntanya, que vostés en la Llei d'acompanyament en part van permetre, i transformar-los en zones de regadiu. I això no és un defensa del medi ambient. No estem tots a favor del medi ambient. No. Hi ha gent que li agrada molt el medi ambient, que parla de *desarrollo sostenible*, de *crecimiento sostenible* i després fa el que vol. No, no, no, mire, no. El model de desenvolupament d'este país va directament en contra del medi ambient, és un model insostenible. I, mire, si vosté es vol ficar en que defensen... Jo no defense el medi ambient com vosté. En això no em vull semblar a vosté. El seu model em sembla totalment insostenible. I este país, este país acabarà sent un lloc en el qual, a la marxa que anem, va a ser molt difícil poder viure amb un mínim de convivència amb la natura, perquè s'està degradant a altíssima velocitat. Jo li ho vull dir amb molta claredat.

Anem a vore un altre aspecte. Euroregió. Vosté ha parlat de centralitat. Este matí n'ha parlat molt de centralitat. Bo, centralitat és el centre, normalment jo entenc que quan una cosa està en el centre hi ha coses al costat. Centralitat amb qui? Amb Múrcia? És que no veig jo un altre lloc. Perquè, clar, a mi em sembla molt bé una teoria de la centralitat. Centralitat equival a aïllament. És que l'arc mediterrani no s'acaba a Vinaròs. Jo estic d'acord amb vosté que segurament no s'acaba en la Vega Baixa, jo estic d'acord amb vosté que s'hauria d'ampliar. Parlem-ne. Però la idea de centralitat que vosté planteja, amb qui, amb què, per què. Quan es planteja una euroregió es planteja per una sèrie d'aspectes determinats. I li torne a dir que el problema és que vosté no vol mantenir relacions amb els de dalt. En la batalla de la llengua eren els catalans, ara són els catalans i els aragonesos pel tema de l'aigua. I després serà els de Castella-la Manxa quan es posen serios amb el Tajo-Segura. I al final la centralitat serà aïllament absolut amb Múrcia, que em sembla molt bé que ens relacionem amb Múrcia, però jo crec que hem de ser alguna cosa més que una regió que té bones relacions amb Múrcia i que una regió que es comunica amb Madrid.

La nostra comunitat ha estat tradicionalment exportadora en relació a la Unió Europea i la Unió Europea exigeix un marc de relacions, de comunicacions important amb aquestes comunitats amb les quals vosté no vol ni parlar. A mi la idea de la centralitat, la veritat, és una màscara per encobrir la idea de l'aïllament, una màscara senzillament; és fum, és senzillament no dir absolutament res; és voler renunciar a totes les avantatges que suposen una euroregió. O vosté va a formular una euroregió d'alguna manera? El senyor Fraga

ho ha fet, és una manera raonable. Va a formular alguna proposta o va a renunciar amb la seua teoria de la centralitat a qualsevol avantatge que puga suposar l'euroregió? Teòrics, fins i tot del seu partit, han tret articles en eixe sentit de la importància, que açò no és una renúncia a res. Eixe és el problema. Centralitat, senyor president, equival a aïllament, a aïllament i és por al del nord, sempre por.

I, mire, hi ha un altre aspecte que jo voldria insistir. Vosté ha parlat que nosaltres som gent del passat, que no sé què... Mire, vosté, el passat som tots, vostés tenen un passat també. Jo li he contat un poc del seu passat en l'Estatut. Tots tenim un passat, tots tenim un present. Nosaltres també som aquells que va donar una majoria distinta a les Illes Balears perquè poguera haver un govern de progrés. També som els qui estem en el tripartit a Catalunya, també som els qui volíem arribar a un govern de progrés a Madrid, i no va ser per culpa nostra que no s'arribara, també som els qui governem conjuntament a Astúries, també som estos.

Jo li vull dir que, mire, amb tota la nostra força i tal, mire, nosaltres volem ser una cosa: volem ser la clau perquè este país canvie en 2007. I pensem que és imprescindible que canvie. I pensem que hi ha exemples en la resta de l'Estat Espanyol que ens permeten plantejar-nos que puguem ser la clau de canvi, des d'una esquerra diferent, des d'una esquerra on el tema mediambiental es plantege com una eina estratègica. Perquè, li ho volem repetir, el segle XXI és el segle de la carència de recursos, dels recursos limitats. I vostés van desbocats a l'abisme amb l'aigua, en els recursos energètics, absolutament en tots. Eixos som nosaltres. Què a vosté li semblen del passat? Ja ho vorem. Seran els valencians qui ho diran, sap vosté, seran els valencians. Però no menyspreu, perquè li ho recordaré.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Per a rèplica, té la paraula el Molt Honorable Senyor President del Consell, el senyor Camps. Quan vulga president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Jo no jugue al golf, la veritat, no jugue al golf, i tampoc tinc res en contra del golf. El que li he de dir és que la comunitat espanyola que més camps de golf té és Andalusia i està governada des de fa 25 anys pel Partit Socialista. Per tant, també eixe argument respecte de l'aigua és millor que no l'utilitze, entre altres coses perquè podria vosté anar davant els llauradors valencians a dir-les que vosté està en contra del transvasament de l'aigua de l'Ebre perquè no li agraden els camps de golf. A vore que li contesten els agricultors. Jo he parlat amb els agricultors i òbviament el seu esforç de modernització no té res a vore amb els camps de golf.

Entre altres coses també dir-li, des del punt de vista del medi ambient, que hi ha més forest ara que fa uns anys, més forest, senyor Ribó. I un ecologista i un amant de la naturalesa hauria de saber-ho. Hi ha més forest a la Comunitat Valenciana ara que fa uns anys. Hi ha més espai protegit ara

que fa uns anys. Hem passat del 3% del territori protegit de la Comunitat Valenciana al 26% de la Comunitat Valenciana. És una realitat al llarg d'estos últims anys de govern del Partit Popular. És la realitat.

Clar, jo no li dic que vosté siga del passat i no puga ser del futur. Bo, el que van fer les Illes Balears, el govern de progrés va ser d'involució. De fet els balears ràpidament van dir "no, este no és el camí, este govern de progrés ens porta al passat". I per això, després del govern de progrés, va vindre el Partit Popular una altra vegada a governar a Balears. Però, en qualsevol cas, no és que jo diga que vosté té un projecte polític del passat, que òbviament tots som les circumstàncies que van canviant. El que li dic és el seu discurs d'ara és un discurs del passat que res té a vore amb la realitat de la Comunitat Valenciana actual, res té a vore, en absolut.

Per exemple, això de la nova centralitat. Vosté ha anat alguna vegada al port de València amb una cadireta a seure, a vore quin són els vaixells que entre i ixen del port de València? Vosté ho ha fet alguna vegada? A que no. Podria anar ahí tranquil·lament, tranquil·lament i anotar d'on vénen els vaixells. Això és centralitat, senyor Ribó, això és centralitat. Vénen de mig món, vénen de mig mon. (*Remors*) I en estos moments, en estos moments la disputa i la competència està o en ser nosaltres el port internacional, intercontinental, d'Espanya o ser un altre port espanyol. Ahí estem jugant. I ens estem jugant el futur de la centralitat de la Comunitat Valenciana, entre altres coses, en discursos del passat que res tenen a vore amb el nostre futur. Eixa és la realitat, senyor Ribó, i no una altra, no una altra. Clar que Múrcia i clar que Almeria i clar que Catalunya i clar que Aragó i clar que Madrid i clar que Castella-La Manxa! Clar que sí! Mosatros, el centre, i mosatros, tindre la porta oberta al món sencer.

A vosté, que tant li agrada la naturalesa, agarre una cadireta i se passe tres o quatre dies, home, que no passa res, i va anotant els barcos d'on vénen, i es donarà compte que hui la Comunitat Valenciana és un centre d'intermodalitat internacional, intercontinental, (*remors*) interplanetari, interplanetari, (*remors*) com diuen des dels bancs socialistes.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories, per favor.

El senyor president del Consell:

Possiblement perquè té algun company que ve d'un altre planeta. (*Remors i aplaudiments*) Possiblement.

Bé, intercontinental. I és ahí, senyor Ribó, on està en estos moments la lluita, senyor Ribó, la lluita. No és una lluita cultural, no és una lluita de la nostra història, no és una lluita de sentiments; és una lluita econòmica i de competitivitat. La nostra xarxa de comunicacions, a banda de ser una qüestió de comoditat per a mosatros, és una autopista al futur de la nostra comunitat, per a tindre la mateixa capacitat de competitivitat que altres regions espanyoles.

I més li diré: darrere de molts discursos i de moltes qüestions s'amaga una opció d'acabar amb el desenrotllament d'una infraestructura fonamental per a ser centre de comunicacions en tot el món. I este govern i este partit i la Generalitat i la nostra comunitat no va a acceptar cap discurs

que amague allò que hi ha de realitat darrere, i és acabar amb el nostre liderat que en estos moments tenim, entre altres coses, en el transport marítim. No anem a consentir-ho. (*Aplaudiments*)

I eixa és la raó, senyor Ribó, eixa és la raó, no n'hi ha una altra, no n'hi ha una altra. El que passa és que moltes vegades darrere de discursos de no sé què pareix que n'hi ha gent aplaudint constantment, no sé si per complex o no sé exactament per què, la veritat, senyor Ribó, no ho sé, no sé per què per a algunes persones és millor el creixement, la prosperitat, les inversions, l'aigua en altres territoris que en el nostre, no ho sé. Mai, mai he comprés per què n'hi ha gent encara pensant que mosatros hem de ser subsidiaris d'altres. I no és possible!, no volem, no volem. Volem ser els primers, volem ser els líders i volem deixar-mos de complexos absurds, perquè mosatros volem ser, deguem ser i anem a ser el centre d'una plataforma intermodal que agarra... (*Rient-se*) –I la cadira també perquè vaja a... (*inoible*) i el bolígraf, i el paper reciclat, senyor Ribó.–

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories, per favor, guarden silenci, per favor.

El senyor president del Consell:

...des de Catalunya fins al sud de tot l'arc mediterrani.

En estos moments, senyor Ribó, és això el que mos estén jugant els valencians i no una altra cosa. I quan escolte discursos de models territorials jo sé exactament, com molts saben exactament, què és el que amaga eixe discurs. I amaga privilegis, i amaga oportunitats per a altres, i amaga opcions de futur per a territoris diferents als nostres. I mosatros no podem estar enganyats. Anem a discutir del model territorial, anem a discutir la nostra posició, però sabem molt bé quines són les qüestions que hem de defensar, senyor Ribó.

I que no utilitzen persones com a la millor vosté o companys de vostés de bon cor pensant que darrere de projectes d'estes característiques s'amaguen qüestions culturals i històriques, perquè no és veritat, senyor Ribó. Estan utilitzant molta gent de bon cor per a amagar allò que és una realitat, i és una lluita, legítima però una lluita, pel futur, pel liderat i per la competitivitat de l'economia nostra i d'altres territoris en el nostre país.

Per això li dic a vosté: si parla de bon cor, que no ho sé, espere que sí, i a les persones que pensen com vosté, que sàpiguen que darrere d'estes qüestions res d'història i de cultura, tot d'economia, d'empresa i de centralitat, de decisions polítiques que afecten directament la prosperitat i a la creació de llocs d'ocupació. I d'això estem parlant. Quan parlem d'euroregió no estem parlant d'un projecte sense altra qüestió que no siga l'economia, senyor Ribó, l'economia i la competitivitat, senyor Ribó. I eixa no és l'estratègia de la Comunitat Valenciana, que és una altra estratègia.

I per acabar, senyor Ribó, jo no sé exactament d'a on és vosté, no ho sé. Sí, fenomenal. Jo el que li dic és: en ma casa el valencià mai ha sigut un instrument de tensió sinó de comunicació. El valencià que he escoltat als meus majors s'ha anomenat sempre valencià. I a més, s'ha transmés en ma casa a través del valencià el sentiment d'orgull, de pertinença al meu poble. I a més, mai ha sigut un instrument de

tensió ni de crispació. No sé d'a on vosté troba que el valencià puga ser un element de tensió. Defendré el valencià perquè és una senya d'identitat del nostre poble i perquè, a més, és un deure que tinc amb els meus majors.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon a continuació la intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'il·lustre síndic senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

En primer lloc, vull agrair al president de la Generalitat la seriositat i l'objectivitat amb què està afrontant este debat de política general que hui mos ocupa, ja que és com realment s'ha d'afrontar, des del màxim rigor i de la màxima responsabilitat, perquè ací això que estem exposant i això que estem debatent és, ni més ni menys, quina és la situació de la nostra comunitat i tot allò que ens preocupa als ciutadans i a les ciutadanes per a guanyar en el seu benestar i per a guanyar en qualitat de vida. I el Grup Parlamentari Popular afronta este debat d'eixa mateixa manera, l'afronta des de la responsabilitat i des de la màxima seriositat.

Però, a més, agraixc també al president que haja tingut altura de mires en el seu discurs, que haja fet un discurs de qualitat i de contingut i de propostes de futur i no haja entrat, com han entrat altres membres o portaveus de l'oposició, en crisis de partits, com concretament ha fet el portaveu, que no està però després li ho contarán les seues senyories, del Grup Parlamentari Socialista. I per això vull deixar ben clar en esta cambra... (*Remors. Pausa*) ...per això vull deixar, perquè tinguen les coses...

El senyor president:

Senyories, tranquil·litat.

El senyor Castellano Gómez:

...perquè tinguen les coses molt clares, perquè els veig un poquet despistats, jo diria que els veig un poquet desorientats, i vull dir-los que no perguen el temps, que no fagen el ridícul com he sentit en les últimes setmanes sol·licitant mocions de censura o qüestions de confiança, perquè estan condemnades al més absolut fracàs. Els ho dic categòricament i els ho diu el portaveu del Grup Parlamentari Popular, que representa 48 diputats i la majoria absoluta d'esta cambra. (*Aplaudiments*) Perquè este grup parlamentari i este govern, o este govern i este grup parlamentari, tenen molt clar allò que han de fer i tenen molt clar que la prioritat són els ciutadans i la prioritat és la societat i la prioritat és la nostra terra. I no s'escuden amb eixes pèrdues de temps i dediquen-se a treballar com a oposició, que

és molt lloable i és molt necessari en un sistema democràtic, perquè fins ara en el que portem de legislatura encara no ho han fet.

Jo, amb tot el respecte, senyor Pla, li dic que allò que deuria fer vosté i el seu grup és deixar d'avivar polèmiques estèrils en casa dels altres, i preocupar-se dels deus propis problemes interns, perquè jo crec que elegir la seua executiva amb un 60% no és ni molt menys com per a traure pit, i a la millor del que ha de preocupar-se la seua senyoria és que no li passe com al seu antecessor, el senyor Romero, que no el deixaren ni presentar-se de candidat a la presidència de la Generalitat. A vore si li passa a vosté també això en l'any 2007. (*Remors*) Crec que inclús això a mosatros mos sabria malament.

Per tant, preocupe's vosté dels seus problemes que mosatros sabem molt bé el que hem de fer, i el que hem de fer i el que estem fent és tindre el millor projecte, el millor partit polític d'esta comunitat; és governar bé, com s'està fent, i sobretot, és guanyar les eleccions, com s'ha demostrat en els últims mesos elecció darrera elecció. I això és el que anem a seguir fent.

I des d'eixa seriositat i rigor, senyories, a ningú li pot passar per alt el gran esforç i la labor que ha realitzat el Govern Valencià en este últim any, com ja ha demostrat el president Camps en este debat, un esforç que ha consolidat el ritme de creixement, de progrés i de benestar que havíem instaurat en els últims huit anys de govern presidits per Eduardo Zaplana i José Luis Olivas. (*Remors*)

El Partit Popular s'ha demostrat aixina com un partit que és capaç de complir les seues promeses, que és capaç d'oferir un projecte seriós, creïble i adaptat a les necessitats de la nostra comunitat i de tots els ciutadans. I una vegada més podem pujar a esta tribuna amb la satisfacció del deure complit i amb l'enorme satisfacció de dir que estem fent un gran treball per a la nostra comunitat.

Fa poc més d'un any el president de la Generalitat formulà en el seu debat d'investidura en estes mateixes Corts quines serien les propostes eix per a esta legislatura. Dia fa un any i tres mesos, i ací mos trobem en la mateixa trona i podem dir amb orgull que ha sigut un any tremendament fructífer, tremendament positiu i que totes eixes propostes, moltes d'elles estan ja complides, altres estan perfectament encarrilades i altres estan executant-se en estos moments.

Cal recordar que el president de la Generalitat en el seu debat d'investidura digué que la seua principal ocupació era la de fomentar el treball i del compromís d'assolir la plena ocupació en la Comunitat Valenciana. Deia també que les prioritats eren fer una aposta per les polítiques socials, per la sanitat i per l'educació, fer una aposta també, lògicament, per allò que li feia molta falta als valencians que era el tema de l'aigua. I en el tema de l'aigua..., és un recurs que des del Partit Socialista ha arribat al govern d'Espanya, cada vegada està més lluny i els socialistes valencians amb la seua apatia habitual continuen contribuint a negar-nos com si el tema no anara en ells.

I a totes eixes promeses cal afegir una cosa també molt important que deia en el debat d'investidura el president, i era potenciar l'autogovern i les senyes d'identitat de tots els valencians. I s'ha demostrat que tant el president, el govern, com el Partit Popular estem defenent i anem a defensar per damunt de tot a la Comunitat Valenciana i no anem a con-

sentir que des de fora ningú fique en solfa els nostres principis, els nostres valors culturals, lingüístics, històrics i territorials. D'ahí la nostra proposta de fer una reforma de l'Estatut ambiciosa, políticament ampla, en la que la nostra identitat com a poble es refereix i sense renunciar a seguir ampliant el nostre autogovern, sempre en el límit de la Constitució i sempre en el límit de buscar el màxim consens entre les forces polítiques.

I és cert que la gestió d'un govern s'ha de valorar amb la capacitat de solucionar els problemes als ciutadans: en ocupació, en estimulació de l'economia, en polítiques mediambientals, en polítiques socials o en infraestructures. I en tot açò el govern popular ha tret una altíssima nota en este poc més d'un any de govern.

I, en primer lloc, volguera fer una referència a un dels aspectes que considere primordials i que ha sigut una de les constants en la política desenrotllada pel govern popular. Sempre han dit que la millor política social que es podia fer és la de crear ocupació, que és la línia que hem fet mosatros en els últims anys. I en este apartat es demostra clara i manifestament la consecució de voler aconseguir la plena ocupació. I això s'ha materialitzat ni més ni menys que en 64.300 nous treballs en el que portem en esta legislatura i que cal afegir-los als més dels 500.000 llocs de treball que es crearen entre l'any 1995 i l'any 2003.

Però, a més, hem sigut capaços de crear eixa ocupació en la nostra comunitat i fer-la d'una manera estable i d'una manera de qualitat. La nostra aposta ha sigut pels col·lectius amb major dificultat per accedir al mercat laboral, com les dones, els joves o les persones que pateixen algun tipus de discapacitat. Per a això s'han ficat mesures importants i novedoses, com han sigut el salari jove o també com ha sigut l'aprovació en esta legislatura de la Llei de Creació de l'Institut Valencià de Seguretat i Salut en el treball, una institució de gran rellevància per a seguir reduint la sinistralitat laboral. Polítiques que contrasten, senyories, amb els governs socialistes que fracassaren en una cosa tan bàsica per a la societat com era la creació de l'ocupació.

Els governs socialistes han sigut els governs de l'atur, i encara s'atreveixen a vindre ací, a esta trona, a acusar a este govern d'incapacitat o d'ineficàcia. I és ineficàcia impulsar la construcció d'hospitals, els centres de salut, centres de residències per a la tercera edat o centres de dia? És ineficàcia que s'estiguen executant 18 nous centres d'atenció primària, que s'estiguen ampliant altres 5 i que hi hagen 16 centres més programats? ¿Creuen que és un govern ineficaz el que està impulsant la construcció d'hospitals com el de Torrevella o un tan important de referència per a la sanitat pública valenciana com és el de La Fe?, este últim, per cert, projecte al que el govern socialista, malgrat les demandes d'este grup parlamentari i d'este govern, ha renunciat a cofinançar, malgrat que sí que ho va fer en altres comunitats com la d'Astúries i que miren, senyories, quina casualitat, està governada pel Partit Socialista.

També és sinònim d'ineficàcia haver ficat en marxa els *chequeos* als majors de 40 anys, que ja s'han realitzat a més de 115.000 persones? O fer el II Pla de garanties de no demora en l'assistència sanitària i de reducció en més de un 55% de llistes d'espera? O és, o és també paràlisi o ineficàcia dur endavant una iniciativa tan nova i pionera com és el *catering* social? O què anem a dir de l'increment de les pla-

ces residencials? Els recorde que quan governava el Partit Socialista la nostra comunitat soles disposava de 8.000 places, 8.000 places, i ara té vora 19.000 places que seran més de 25.000 en l'any 2.005. I què cal dir d'una cosa també que se sol dir sempre, com són les places per a malalts mentals crònics? També és incapacitat superar més del miler de places, quan en l'any 95 soles hi havia 47 places i 2 centres?

I han parlat d'educació, i el president ha donat dades també clares: s'ha fet un mapa escolar que no existia i s'han fet més de 445 actuacions. Però, ara, en eixa línia, es dona un nou programa que és el CreaEscola, un pla en el que es van a realitzar 255 noves actuacions en infraestructures educatives.

O es considera també ineficàcia, senyors de l'oposició, facilitar l'accés a la vivenda a 20.000 famílies en tant sols un any i tindre en marxa 54.000 noves actuacions protegides en matèria de vivenda? O és que baixar els impostos i suprimir el que és l'eliminació progressiva de l'impost de successions no és una cosa molt positiu per als ciutadans i ciutadanes de la Comunitat Valenciana? O que es creen 16 empreses al dia a la comunitat en este últim any això no és signe d'una gran eficàcia i d'un bon govern? I què cal dir de les infraestructures? Presentar un pla de més de 15.000 milions d'euros com és el Pla d'infraestructures estratègiques, això és sinònim d'ineficàcia? O és que en matèria legislativa en esta cambra no s'han donat passos de transparència, de compareixença setmanal del president, no s'han aprovat ni més ni menys que nou lleis en el que portem de legislatura i hi ha cinc lleis més en tramitació?

Evidentment, jo crec que les dades, les xifres, i per no reiterar ja el que ha dit el president, crec que són més que eloqüents per a demostrar que no soles hi ha credibilitat, que no soles hi ha idees, sinó que hi ha futur en este govern i en este projecte. I tot açò no és paràlisi, tot açò no és ineficàcia. Saben vostés el que és la paràlisi? La paràlisi és no fer res contra totes les marginacions i tots els agravis que el govern socialista està fent a la Comunitat Valenciana. Saben vostés que és paràlisi? Derogar el trasvase de l'Ebre. Saben que és paràlisi? Dilatar les obres de l'AVE. Saben que és paràlisi? Dir que l'AVE anava a estar en campanya electoral –com es va dir ací a la Comunitat Valenciana pels candidats socialistes– que anava a estar en l'any 2007, i ara mos diuen que això és impossible, mos diuen, com sempre fan vostés, prometre i prometre per a després no fer res i rectificar. I s'han atrevit, inclús en esta trona, a parlar de l'AVE sense cap tipus de pudor. Perquè, miren vostés, miren vostés, el govern socialista mai parlà del que era l'alta velocitat a la Comunitat Valenciana, parlava de la velocitat alta, no de l'alta velocitat. Així que els socialistes ni 1,5%, ni 50, ni 100%. Els socialistes en el tema d'AVE a la Comunitat Valenciana *zero zapatero* perquè no feren absolutament res.

I què cal dir d'altre tipus d'inversions, com el tema de la Copa d'Amèrica? Miren, jo crec que eixe és un altre dels temes importantíssims, que fiquen en valor a la nostra comunitat, que fiquen en valor el que és dir que esta comunitat ha avançat moltíssim en estos últims anys i que, tanmateix, tampoc hi ha ni la valentia, ni les ganes, ni la clariïdència de poder recolzar un projecte com és el de la Copa d'Amèrica.

Miren, jo crec que si a la millor ací en lloc d'este grup parlamentari socialista, o en lloc el senyor Pla, estiguera el

senyor Maragall, el senyor Zapatero, els seus ministres, es pensarien molt bé les decisions que estan prenent per esta comunitat. Però, estem davant d'un Partit Socialista, davant d'una federació socialista que està ningunejada pel seu Partit Socialista, un partit que està totalment ancorat en el passat i completament esgotat.

Jo vull dir-los també que pareix que al llarg del debat li hi haja traït el seu conscient al portaveu socialista, ja que ha invitat ni més ni menys al president de la Generalitat a anar a parlar –i crec que ho he sentit bé i estarà en el *Diari de Sessions*– amb el senyor Maragall. Mosatros coordinació i solidaritat amb totes les comunitats, amb Maragall, amb Valcárcel, amb Chaves i amb tothom, però a parlar el president de la Generalitat ha d'anar a parlar amb el president del govern, el senyor Zapatero. El que passa és que a vostés els traïx el subconscient perquè per a pegar un pas han d'anar a demanar permís d'una manera servilista als seus companys de Catalunya. I això és el que mosatros no fem perquè mosatros tenim pes específic i mosatros tenim fortalesa per a defensar esta terra.

I en el que portem de legislatura què és el que hem vist, en contra de tots estos èxits que acabe de dir? Hem vist una oposició que s'ha caracteritzat per practicar la crítica fàcil, buscar titulars de premsa a costa del que siga i utilitzar les mateixes soflames polítiques de sempre. Ha basat el seu discurs i les crítiques fonamentals en atacar una cosa que ha sigut importantíssim per a la nostra comunitat com han sigut els grans projectes: la Ciutat de la Llum, Cacsà, Terra Mítica, el projecte cultural de Castelló..., projectes dels quals els hem de dir, senyoria, que des del Grup Parlamentari Popular, des del govern i des del Partit Popular se sentim tremendament orgullosos, perquè hem posat en valor la comunitat, han generat ocupació i, sobretot, hem donat una imatge més moderna d'esta comunitat. I ahí estan els quasi 21 milions de visites que han tingut eixos grans projectes. Ahí estan eixos 43.477 llocs de treball directes que hem generat. I ahí està la importància que tenen de cara al turisme, la importància que tenen de cara a la imatge de la nostra comunitat.

Però, uns altres recursos habituals i crítiques habituals que han fet, i que ha desmuntat molt bé el president, ha sigut el de l'endeutament. Però, miren, el Govern Valencià ha aconseguit fer avançar a la nostra comunitat endeutant-se moltíssim menys que quan vostés estaven en el govern, i aconseguint que eixe deute siga econòmic i socialment més productiva. Així, entre l'any 92 i 95 el deute cresqué en un 85%, mentre que en els anys 2000 a 2003, amb el Govern popular, cresqué un 30%. Per tant, menor increment del deute en el Partit Popular. Però, a més, això fou compatible amb què invertirem i que s'haja invertit molt més, perquè mentre en el període 92-95 soles les inversions cresqueren un 7%, entre el 2000 i el 2003 ho feren en un 22%. I tot açò, a més, a menor cost, és a dir, que si en el 95 calia destinar 5 euros de cada 100 del pressupost per a pagar el deute, hui, en estos moments, són quasi la meitat, es destinen 2,6 euros de cada 100 per a pagar el deute.

I el més lamentable de tot açò és que hem estat en un debat que des d'estos bancs han vingut buits d'idees, amb absència de propostes i no ha aportat res al debat polític; en una paraula: amb absència total i absoluta d'alternativa. D'allò únic que crec que pot presumir el Partit Socialista en

els seus primers anys de flamant govern en l'Estat és de marginar i de menysprear a la Comunitat Valenciana, i crec que ho fan a causa de la hipoteca que tenen contreta amb el tripartit català, amb el senyor Maragall. Però, el pitjor de tot això és que compten amb el vist-i-plau, compten amb la apatia i compten, sobretot, sobretot, amb el silenci dels socialistes i del Pspv de la Comunitat Valenciana.

I el president ha fet referència a uns teletips que jo no vull deixar passar per alt i que han eixit esta mateixa vesprada, uns teletips que deien que el president del govern es compromet davant Carod a resoldre els problemes del valencià i el català a la Unió Europea. No hi ha res a resoldre perquè la legalitat constitucional i estatutària és molt clara. El conseller en cap diu que el govern rectificarà la petició de reconeixement del valencià a la Unió Europea, i el nostre ínclit i mai ben ponderat, el senyor Carod Rovira, molt amic d'esta comunitat, diu que "la Generalitat Valenciana no està legitimada per a defensar la seua llengua". Doncs, miren, jo els he de dir que no soles este govern i la Generalitat Valenciana estan legitimats per a defensar la seua llengua, sinó que, a més, està orgullosa de poder fer i de poder defensar les senyes d'identitat de tots els valencians, senyes que no seran mai ningunejades mentre estiga el govern del Partit Popular al front de la Generalitat. I perquè això siga patent ja els anuncie que el Grup Parlamentari Popular va a presentar una proposta de resolució perquè tinga molt clara la ciutadania que és el que diu cada partit polític i que és el que diuen estes Corts Valencianes sense cap tipus d'excuses i sense cap tipus de titubeig.

I si tot això és aixina, jo crec que el que cal fer és defensar amb valentia les nostres senyes d'identitat, perquè ací, senyories, no volem euroregions, ací no volem antigues corones d'Aragó. Ací volem la Constitució de l'any 1978, volem el nostre Estatut d'Autonomia. Ací no volem que es canvien la denominació de la nostra llengua, que no és altra que el valencià, com està estipulat en l'article 7 del nostre Estatut d'Autonomia. Ací no volem cap històries de les unitats de la llengua. Ací no volem estar supeditats a cap comunitat autònoma. Volem solidaritat, volem coordinació, volem igualtat, però no supeditació per part de ningú. I no volem que el futur el decidisquen altres que no siguem els propis valencians, que no siguem persones o institucions alienes a esta comunitat els que ens hagen de dir què és el que hem de fer, com ho hem de fer i quan ho hem de fer, perquè això serà el que vol l'oposició, però això no és el que vol el govern, això no és el que vol este Grup Parlamentari Popular per al futur d'esta comunitat.

I deia el senyor portaveu socialista que era molt urgent, que caldria canviar..., no sé si m'ha paregut sentir el govern o una cosa d'estes. Miren, jo crec que l'única cosa urgent que hi ha en esta Comunitat Valenciana és que d'una vegada per totes tinguem una oposició, tinguem un Partit Socialista que de veres estiga compromés en la nostra terra i que de veres estiga compromés en els interessos de la Comunitat Valenciana, perquè fins a la data l'única cosa que han demostrat és que estan supeditats a les seues polítiques de partit i fins a la data l'única cosa que estan compromesos és en el seu interès partidista.

I hi ha altres temes que jo crec que en un debat de política general, com aixina s'ha fet, no s'han de deixar passar i s'han de pronunciar clarament els grups polítics amb el que

volen. S'ha parlat del model territorial, un model territorial que ha obert el meló el govern del Partit Socialista i que ara no sap com tancar-lo, i no sap com tancar-lo perquè cada president de comunitat autònoma del Partit Socialista diu una cosa, però no és que diga una cosa, és que la diu contradictòria, i perquè no tenen un model territorial d'Estat, no tenen nord en eixa qüestió. I nosaltres hem dit clarament, i ho ha dit el president de la Generalitat perfectament, quin és el model que tenim nosaltres d'Estat, què és el que volem per a la Comunitat Valenciana de cara al futur i de quina manera volem avançar de cara a eixe futur i de cara a eixe autogovern.

Però, sens dubte, senyories, un dels agravis més importants i que major repercussions negatives va tindre per a la nostra comunitat, de tots als que ens han sotmés el govern socialista, ha sigut la derogació a cop de decret, sense diàleg previ amb els afectats, del transvasament de l'Ebre, un projecte que fou aprovat –i li ho recorde– des del diàleg, des del Consell Nacional d'Aigües, des d'una llei nacional aprovada a les Corts Generals i que donava una solució històrica i centenària al dèficit hídric de la nostra comunitat.

I entenem que la nostra comunitat ha sigut insultada, ha sigut ningunada per la derogació del transvasament, ha vingut acompanyada de greus acusacions com que som uns malbaratadors d'aigua en esta comunitat, cosa que no estem disposats a consentir, doncs, si alguna cosa s'ha demostrat a la nostra comunitat des que el govern del Partit Popular és que som pioners i som un referent nacional pel que a la gestió i a l'estalvi d'aigua es refereix. El Partit Popular ha donat un important impuls a les polítiques d'aigua i, especialment, pel que fa a la execució de noves infraestructures hidràuliques i d'estalvi i distribució de canalitzacions de barrancs, d'instal·lació de reg localitzat i d'altres polítiques que han fet que sigam la comunitat més important en estalvi d'aigua en estos moments a Espanya.

I, bé, reclamen l'execució del transvasament de l'Ebre perquè creem que és de justícia interterritorial, perquè creem que és una necessitat de futur. Per això, des del Grup Parlamentari Popular aplaudim el que han sigut les actuacions del govern de la Generalitat. I, en especial, també l'exemple del recurs davant el Tribunal Constitucional que s'ha presentat per part del Consell contra eixa decisió tan irracional que està subjecta únicament a interessos partidistes que ha pres el govern socialista i davant la qual els socialistes valencians, com deia, estan absolutament impassibles.

Bé, jo crec que del poquet que ha complit el govern socialista, de les úniques promeses que ha dut endavant en estos primers mesos de govern ha sigut –mos ha toca la xina– la derogació del transvasament, la derogació del transvasament. I jo crec que no se pot jugar amb la hipoteca d'un poble i no es pot jugar amb el futur d'un poble d'una manera tan alegre. I a més, permetent-se els luxes els membres del govern –que a vegades jo crec que cal recordar-ho– celebrant amb festes en altres comunitats el que mos hagen negat l'aigua als valencians.

Miren, si alguna cosa ha quedat també clara en estos mesos de govern socialista és que quan un ministre ha vingut a la nostra comunitat, casualment ha vingut a negar-nos alguna cosa, ha vingut a donar-nos problemes, no a solucionar-los, ha vingut a demostrar el seu sectarisme, com feu el

senyor Jordi Sevilla, o ha vingut a faltar el respecte a les institucions legítimes i democràtiques de la Generalitat. A això han vingut ací els ministres socialistes. I jo dia que està molt bé que vinguen, però que vinguen a solucionar problemes i no a donar problemes.

En definitiva, i per a concloure, senyories, permetam que sols faça una pregunta de fàcil resposta. Què s'ha demostrat hui ací en este debat de política general? Simplement que el Partit Popular ha donat als ciutadans les respostes que es mereixen, després del recolzament i la confiança que any rere any mos han donat en totes les compareixences electorals en les urnes.

Que hem complit amb els compromisos, com ha sigut impulsar la reforma de l'Estatut. I anem a fer-la de manera ambiciosa, i anem a fer-la de manera valenta, potenciant l'autogovern, garantint les senyes d'identitat, una reforma oberta a la negociació, oberta al diàleg amb totes les forces polítiques i també amb la societat civil. Compromís amb la plena ocupació, compromís amb la implantació dels juís ràpids, compromís amb les revisions de majors de 40 anys, amb les polítiques de fomentació i potenciació d'RD+I, compromís en ficar més centres educatius i més centres sanitaris, per ficar algun exemple. Idees i projectes de futur que s'han també plasmat en sis compromisos de futur, que a més –i ho reiterem– volem que siguen fets des del diàleg, des de la busca de punts de trobada i des de la negociació amb totes i cada una de les forces polítiques i tots cada un dels agents socials.

Per tant, i evidentment, som capaços de complir les promeses. I, a més, portem un any d'èxits, un any d'aconseguints gràcies a la gestió del govern valencià. Però, sobretot, el més important és que seguim tenint sobretot un gran viver d'idees i una gran il·lusió de cara al futur.

Hem complit i anem a seguir fent-ho. I anem a seguir fent-ho des de l'inconformisme, des de superar-nos en el dia a dia. Perquè, a més, el Partit Popular té una altra virtut, que està absent en els membres de l'oposició, i és que diu exactament el mateix en tota Espanya. El mateix que defén en la Comunitat Valenciana ho defén en la resta d'Espanya. I l'exemple més manifest del que estic dient és el del Pla Hidrològic Nacional i el transvasament. Quan el govern del Partit Popular estava en Espanya i governava el Partit Popular en la comunitat, dien exactament el mateix: sí al transvasament, sí a l'AVE, sí a les inversions en la Comunitat Valenciana. Ara que el Partit Popular està en l'oposició en Madrid, diu exactament el mateix. El senyor Mariano Rajoy ve ací a esta comunitat a continuar dient des de l'oposició en Madrid sí al transvasament, sí a l'AVE, sí al futur de la Comunitat Valenciana, una cosa que mos diferencia amb el Partit Socialista, ja que vostés estant en l'oposició i ara en el govern diuen exactament el contrari, una cosa que brilla per la seua absència en el seu comportament polític.

I este projecte que defenem per igual en tot el territori espanyol s'ha traduït, com dia, en nous compromisos, en noves iniciatives que ha enumerat el president de la Generalitat, per a continuar prosperant, i que demostren que som els únics que treballem d'una manera incansable i seriosa per esta terra i per esta Comunitat Valenciana. Una cosa que tots no poden dir, perquè han vingut amb les mans buides a este debat. No hem sentit ninguna alternativa, no

s'ha rebuttut ninguna dada, ninguna xifra que s'ha portat ací del president de la Generalitat o per part del Grup Parlamentari Popular. No s'ha donat ninguna alternativa ni creïble ni seriosa al Partit Popular. I no obstant això, s'ha vingut amb una enveja insana que els produïx vore (*protestes*) el que fa el Partit Popular i que vostés quan estigueren en el govern, o no saberen fer-ho, o no volgueren fer-ho o no pogueren fer-ho.

Per tant, ha quedat patent, senyories, en este debat la seriositat, la responsabilitat, la il·lusió, que el futur està en el projecte popular, perquè tenim no sols les ganes i la il·lusió de fer-ho, sinó que també tenim les idees, les iniciatives, les propostes, el govern i la gent necessària per a dur-les endavant de cara al futur i per a un benestar millor per a tots.

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Castellano.

A continuación, tiene la palabra el señor presidente, don Francisco Camps.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Muchísimas gracias al portavoz del Grupo Parlamentario Popular y a todo el Grupo Parlamentario Popular, que durante este año ha hecho posible, por la mayoría que representa política en esta comunidad, que este gobierno haya puesto en marcha iniciativas muchas de ellas que tenían, entre otras cosas, que ser debatidas en las Cortes Valencianas, y también aquellas cuestiones que se van impulsando

desde este Parlamento. Son la mayoría política, la mayoría que representa a la mayoría de las aspiraciones e ilusiones de esta comunidad.

Quiero agradecerles, en cualquier caso, también, a todos los miembros de esta cámara el debate a lo largo del día de hoy, y hacer otra vez extensible a todos ellos los compromisos que esta mañana —y ya parece que fue hace no sé cuándo, pero, bueno, fue esta mañana, no hace ni doce horas—, aquellos compromisos que en mi primera intervención he querido transmitir a esta cámara. Compromisos que hablan de Estatuto, de infraestructuras, de sectores productivos, de cohesión territorial, de educación y de integración.

En definitiva, compromisos que se abren a todos los grupos políticos y que, desde luego, he de agradecer por el apoyo que en la intervención del portavoz del Grupo Parlamentario Popular sé que tienen estos compromisos para llevar adelante, si es posible todavía más, a nuestra comunidad en ese gran objetivo de hacer de nuestra comunidad una gran comunidad.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, una volta finalitzat el debat, s'obri un termini de trenta minuts per a la presentació de les propostes de resolució per part dels grups parlamentaris. A continuació, es reunirà la Mesa per estudiar l'acceptació d'estes propostes de resolució i amb posterioritat es reunirà la Junta de Síndics. I demà a les deu hores continuarà el Ple.

Senyories, se suspén la sessió.

(*S'alça la sessió a les 18 hores i 39 minuts*)

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 51

VI Legislatura

Any 2004

Sessió plenària
realitzada el dia 16 de setembre de 2004
(Segona i darrera reunió)

DEBAT DE POLÍTICA GENERAL

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Julio de España Moya

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 19 minuts)

Debat i votació de les propostes de resolució derivades del debat sobre declaració de política general realitzada pel president de la Generalitat Valenciana.

- Propostes del GP Socialista, RE números 16.324, 16.325, 16.326, 16.327, 16.328, 16.329, 16.330, 16.331, 16.332, 16.333, 16.334, 16.335, 16.336, 16.337, 16.338, 16.339, 16.340, 16.341, 16.342, 16.343, 16.344, 16.345, 16.346 i 16.347, sobre un pla de sanejament dels comptes de la Generalitat; sobre el foment de la cooperació interempresarial, sobre el disseny de plans de formació específics, sobre la definició que les accions fetes per empreses representen R+D+I, sobre la creació d'un observatori de turisme a la Comunitat Valenciana, sobre l'elaboració d'un programa de foment del turisme rural a la Comunitat Valenciana, sobre fórmules de cooperació interempresarial, Sobre l'autorització prèvia de la cambra per a actuacions del Consell relatives al Pla de racionalització del patrimoni, sobre l'increment, del Consell, del suport a la Copa de l'America 2007 i a la ciutat de València, sobre mesures per garantir la continuïtat laboral i dels llocs de treball a empreses com Sáez Merino i Izar, sobre la modernització dels regadius de la sèquia reial del Xúquer, sobre l'habilitació de crèdits per a la reestructuració de la vinya a la Comunitat Valenciana, sobre les mesures necessàries per a disminuir a la Comunitat Valenciana la sinistralitat laboral, sobre reserva del 2% del nombre de llocs de treball per a persones amb discapacitat a les empreses de més de cinquanta treballadors; sobre la prevenció d'incendis a la xarxa de parcs naturals de la Comunitat Valenciana, sobre elaboració i aprovació d'un decret de prohibició de la requalificació dels terrenys forestals que hagen sofert els efectes d'un incendi, sobre mecanismes per a generar sòl per a habitatges protegits, sobre la creació d'un òrgan de defensa per a vetllar l'acompliment a la Comunitat Valenciana de les condicions de competència, sobre creació d'una xarxa d'empreses de capital risc, sobre elaboració d'un llibre blanc del turisme valencià, sobre el conveni que subordina la finalització de l'AVE directe Madrid-Conca-València a la conclusió d'altres línies, sobre l'autovia de la Plana i la connexió amb Catalunya, sobre agilitza-

ció del procés constructiu de l'AVE a la Comunitat Valenciana i sobre el Reial decret llei 2/2004, de 18 de juny, pel qual es modifica la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional. *Es rebutgen*.

Intervencions dels diputats Andrés Perelló Rodríguez (GP Socialista) i Rafael Maluenda Verdú (GP Popular).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.282, sobre l'elaboració en valencià de tota la documentació pròpia de les Corts Valencianes, dels òrgans del Consell de la Generalitat i de les empreses públiques. *Es rebutja*. **Pàgina 1.700.**

Intervencions dels diputats Ramon Cardona i Pla (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa), Manuel Pérez Fenoll (GP Popular).

- Proposta del GP Popular, RE número 16.308, sobre la llengua valenciana i l'idioma valencià, i l'obtenció de l'estatut de llengua oficial de la Unió Europea. *S'aprova*. **Pàgina 1.702.**

Intervencions del diputat Manuel Pérez Fenoll (GP Popular) i Joan Ribó i Canut (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16276, sobre la paralització de l'expedient de regulació presentat per l'empresa Sáez Merino (Lois). *Es rebutja*. **Pàgina 1.704.**

Intervencions del diputat Alfred Botella i Vicent (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa), de la diputada Marisol Linares Rodríguez (GP Popular).

- Propostes del GP Popular, RE números 16.289, 16.294, 16.298, 16.303, 16.304 i 16.305, sobre les obres del tren d'alta velocitat, sobre el Pla director de l'aeroport de Manises, sobre la cessió de terrenys per a la construcció d'habitatges de protecció pública, sobre l'exigència de l'execució del transvasament Xúquer-Vinalopó, sobre el suport al Consell en la defensa del poble valencià a rebre aigua de conques excedentàries i sobre la construcció de la variant d'Alcoi. *S'aproven*. **Pàgina 1.706.**

Intervencions dels diputats Rafael Maluenda Verdú (GP Popular), José Antonio Godoy García (GP Socialista).

Intervenció del conseller d'Infraestructures i Transports, senyor José Ramón García Antón.

- Propostes del GP Socialista, RE números 16.348, 16.349, 16.350, 16.351, 16.352, 16.353, 16.354, 16.355, 16.356, 16.357, 16.358, 16.359, 16.361, 16.362 i 16.363, sobre elaboració d'un pla de lluita contra la pobresa, sobre l'obertura del procés de reconversió de l'IVADIS; sobre el fons de garantia de pensions per a aliments; sobre normativa d'un complement autonòmic a la pensió de viduïtat; sobre els drets de les mares durant el procés del naixement; sobre l'elaboració d'un informe de la situació real de les llistes i els temps d'espera per a intervencions quirúrgiques, proves diagnòstiques i visita a l'especialista; sobre creació del consell assessor bucodental de la Comunitat Valenciana; sobre la distribució gratuïta de la píndola de l'endemà; sobre ajudes de finançament de pròtesis dentals i de lents correctores; sobre la construcció del nou Hospital La Fe; sobre el Pla valencià d'Alzheimer; sobre l'impuls als programes d'integració i ocupació de les persones amb minusalidat; sobre la constitució d'una comissió específica en matèria de salut mental per facilitar els mecanismes per a l'exercici efectiu del dret dels afectats a participar en els processos de decisió; sobre un laboratori per a la investigació amb cèl·lules mare pluripotencials en Universitat Miguel Hernández i sobre l'impuls a la ciutat d'Elx d'una política d'investigació de trasplantaments. *Es rebutgen*. **Pàgina 1.712.**

- Proposta del GP Socialista, RE número 16.360, sobre l'adopció per l'ens públic Radiotelevisió Valenciana, com a codi de conducta, de les normes recollides en la guia d'estil sobre salut mental de la confederació espanyola d'agrupacions de familiars i malalts mentals. *S'aprova*. **Pàgina 1.714.**

Intervencions de la diputada Nuria Espí de Navas (GP Socialista) i del diputat Antonio Clemente Olivert (GP Popular).

- Propostes del GP Popular, RE números 16.302 i 16.306, sobre el pla econòmic i financer de sanejament; sobre la política del Consell pel que fa a la baixada d'imposts, de suport a les PIME i als autònoms. **Pàgina 1.717.**

Intervencions del diputat Ricardo Costa Climent (GP Popular) i de la diputada Cristina Moreno Fernández (GP Socialista).

Intervenció del conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació, senyor Gerardo Camps Devesa.

- Propostes del GP Socialista, RE números 16.364, 16.365, 16.366, 16.368, 16.369 i 16.370, sobre elaboració d'un pla de foment de la lectura, sobre elaboració d'un pla territorial de les infraestructures culturals de la Comunitat Valenciana; sobre elaboració d'un pla integral de patrimoni cultural valencià; sobre la normativa d'admissió d'alumnes en tots els centres educatius mantinguts amb fons públics, sobre els mòduls de despeses de funcionament dels centres escolars públics i sobre política conjunta referents als centres del Centre Superior d'Investigacions Científiques radicats a la nostra Comunitat. *Es rebutgen*. **Pàgina 1.724.**

- Proposta del GP Socialista, RE número 16.367, sobre la iniciativa del govern espanyol perquè el valencià tinga cabuda en el règim lingüístic de la Unió Europea. *S'aprova*. **Pàgina 1.727.**

Intervencions de les diputades Isabel Escudero Pitarch (GP Socialista) i M. Carmen Nácher Pérez (GP Popular), i del diputat Joan Ribó i Canut (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.279, sobre la presentació urgent d'un pla hidrològic valencià. *Es rebutja. Pàgina 1.728.*

Intervencions dels diputats Carles Arnal i Ibáñez (GP Esquerra Unida-Els verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Fernando Modrego Caballero (GP Popular).

- Propostes del GP Socialista, RE números 16.310, 16.311, 16.312, 16.313, 16.314, 16.315, 16.316, 16.317, 16.318, 16.319, 16.322 i 16.323, sobre la presentació d'un projecte de llei de codi civil valencià; sobre el nivell competencial del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana; sobre la creació d'una comissió especial d'estudi sobre la creació a la Comunitat Valenciana d'una policia autonòmica amb identitat pròpia; sobre la creació d'una comissió d'estudi sobre l'assumpció per part dels municipis valencians de competències procedents de la Generalitat; sobre l'increment de l'aportació econòmica destinada a ajuda oficial al desenvolupament (AOD); sobre l'impuls del projecte de la Ciutat de la Llum; sobre la desinversió gradual de la participació accionarial del Consell a Terra Mítica; sobre la constitució de societats anònimes per a la gestió dels aeroports valencians de titularitat pública; sobre la creació de delegacions de la Fundació Comunitat Valenciana-Regió Europea a les capitals de província de la nostra comunitat; sobre la constitució d'una comissió especial d'investigació que tracte els sobre costos de les infraestructures i els projectes de la Generalitat i les entitats autònomes i les empreses públiques que en depenen; sobre la creació d'una euroregió que permeta estratègies conjuntes per a impulsar el desenvolupament econòmic i d'infraestructures de les comunitats de la Mediterrània; i sobre la necessitat d'una solució, urgent, justa i definitiva per al conflicte del Sàhara occidental, dins el marc del Consell de Seguretat de les Nacions Unides i d'acord amb la legalitat internacional. *Es rebutgen. Pàgina 1.731.*

- Propostes del GP Socialista, RE números 16.320 i la 16.321 sobre el compliment públic a favor d'una constitució per als europeus, democràtica i eficaç, que responga a les demandes de la ciutadania i als reptes del segle XXI; sobre el caràcter de nacionalitat històrica del poble valencià. *S'aproven. Pàgina 1.736.*

Intervencions dels diputats Antoni Such Botella (GP Socialista) i Ricardo Costa Climent (GP Popular).

(Se suspén la sessió a les 15 hores i 2 minuts)

(Es reprén la sessió a les 17 hores i 4 minuts)

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.280, sobre la participació activa en la iniciativa de constitució d'una euroregió amb les comunitats autònomes de l'antiga corona d'Aragó, les regions franceses del Migdia-Pirineus i Llenguadoc Rosselló. *Es rebutja. Pàgina 1.736.*

Intervencions dels diputats Joan Ribó i Canut (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Rafael Ferraro Sebastià (GP Popular).

- Propostes del GP Popular números 16.287, 16.295, 16.296 i 16.300 sobre la presentació del Projecte de llei valenciana del règim local i el desenvolupament del pacte local a la Comunitat Valenciana; sobre l'aprovació del III Pla director d'infraestructures judicials; sobre la creació de l'Institut Valencià d'Estudis i Ciències de l'Administració; i sobre l'agilitació en la tramitació del Projecte de llei de cooperació al desenvolupament de la Comunitat Valenciana. *S'aproven. Pàgina 1.738.*

Intervencions de les diputades Asunción Quinzá Alegre (GP Popular) i Josefa Andrés Barea (GP Socialista).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.285, sobre la presentació d'un pla de sanejament financer de la Comunitat Valenciana. *Es rebutja. Pàgina 1.742.*

Intervencions dels diputats Joan Antoni Oltra i Soler (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Ricardo Costa Climent (GP Popular)

- Propostes del G Popular, RE números 16.292 i 16.293, sobre l'elaboració i la presentació del II Pla d'humanització i del II Pla de salut i sobre l'exigència al govern de la nació de la compensació a la Generalitat per l'assistència prestada als desplaçats. *S'aproven. Pàgina 1.744.*

Intervencions de la diputada Esther M. Franco Aliaga (GP Popular) i Encarnación Llinares Cuesta (GP Socialista).

- Propostes del GP Popular, RE números 16.288, 16.309 i 16.372, sobre el suport a la política del consell pel que fa a la conciliació i la millora de la vida laboral i familiar, sobre l'aprovació del Pla valencià per a la immigració, sobre elaboració d'un pla perquè la Comunitat Valenciana siga referent de les destinacions turístiques i d'oci per a persones amb discapacitat. *S'aproven. Pàgina 1.746.*

Intervencions de la diputada María Josefa García Herrero (GP Popular) i del diputat Ramón Cardona i Pla (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.284, sobre mesures per a garantir l'escolarització en els centres educatius privats concertats de l'alumnat immigrant i de l'alumnat amb necessitats educatives especials. *Es rebutja. Pàgina 1.748.*

Intervencions del diputat Ramón Cardona i Pla (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i de la diputada Carolina Salvador Moliner (GP Popular).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.277, sobre la retallada en els pressuposts de 2005 de les partides pressupostàries destinades a concerts amb la sanitat privada, i en les despeses farmacèutiques. *Es rebutja. Pàgina 1.749.*

Intervencions dels diputats Alfred Botella i Vicent (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Felipe G. del Baño Fernández (GP Popular).

- Propostes del GP Popular, RE números 16.290 i 16.291 sobre la defensa i al foment de l'esport a la Comunitat Valenciana i sobre la millora de les infraestructures educatives i les condicions del personal docent. *S'aproven. Pàgina 1.751.*

Intervencions de la diputada Amparo Sancho Vicente (GP Popular) i Ana Isabel Noguera Montagud (GP Socialista).

- Propostes del GP Popular, RE números 16.286, 16.297, 16.307 i 16.371 sobre la difusió i el desenvolupament d'un pla integral de la qualitat del turisme valencià; sobre el suport al sector ceràmic valencià pel que fa a la consecució d'un repartiment dels drets d'emissió; sobre el suport total al Consell en el desenvolupament del Pla edic de la Comunitat Valenciana; i sobre creació de la nova Agència d'Accreditació, Avaluació i Prospectiva per tal d'avaluar els programes de R+D+I. *S'aproven. Pàgina 1.753.*

Intervencions dels diputats Jaime Mundo Alberto (GP Popular) i Adolf Sanmartín Besalduch (GP Socialista).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.278 sobre la presentació urgent d'un pla energètic del País Valencià. *Es rebutja. Pàgina 1.755.*

Intervencions dels diputats Carles Arnal i Ibáñez (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Juan Mariano Castejón Chaler (GP Popular).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.275 sobre la presentació d'un projecte de llei integral per a la igualtat de gènere al nostre país. *Es rebutja. Pàgina 1.757.*

Intervencions de les diputades Dolors Pérez i Martí (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Elvira Suanzes Fernández (GP Popular).

- Proposta del GP Popular, RE número 16.301, sobre l'exigència al govern de la nació d'un nou pla nacional de regadius. *S'aprova. Pàgina 1.759.*

Intervencions de la diputada Verónica Marcos Puig (GP Popular) i del diputat Antoni Lozano i Pastor (GP Popular).

- Proposta del GP Popular, RE número 16.299, sobre l'elaboració i la promulgació d'un reglament de creació i funcionament del Consell Assessor de l'Audiovisual Valencià. *S'aprova. Pàgina 1.761.*

Intervencions de les diputades Mónica Isabel Lorente Ramón (GP Popular) i Dolors Pérez i Martí (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.283, sobre les ajudes a les persones que van patir la persecució, l'empresonament i la repressió durant la dictadura franquista. *S'aprova. Pàgina 1.762.*

Intervencions dels diputats Ramon Cardona i Pla (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Eduardo Ovejero Adelantado (GP Popular).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.281, sobre el suport als actes de celebració al nostre país de la Copa de l'America. *S'aprova. Pàgina 1.763.*

Intervencions dels diputats Joan Ribó i Canut (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Fernando Modrego Caballero (GP Popular).

- Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 16.274, sobre el retorn de les ajudes rebudes de l'administració per part de les empreses que es deslocalitzen. *Es rebutja. Pàgina 1.764.*

Intervencions de la diputada Dolors Pérez i Martí (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i del diputat Manuel Gómez Fernández (GP Popular).

(S'alça la sessió a les 20 hores i 43 minuts)

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 16 de setembre de 2004. Comença la sessió a les 10 hores i 19 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Sessió plenària número 30. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Ilustres diputados y diputadas.
Honorables consellers.

A continuació, corresponde realitzar el debat i votació de les propostes de resolució derivades del debat sobre la declaració de política general realitzado en el dia de ayer por el molt honorable president del Consell.

Esta presidencia, de acuerdo con la Junta de Síndics, quiere recordar que habrá un turno de defensa cuyo tiempo de intervención han establecido los propios grupos parlamentarios, y que será el mismo que se utilizará en el turno en contra.

De acuerdo con la Resolución 2/III de Presidencia, que establece el procedimiento del debate de propuestas de resolución, en primer lugar le corresponde intervenir al Grupo Parlamentario Socialista para defender las propuestas de resolución con registro de entrada 16.324 a 16.347, presentadas y defendidas por el señor diputado don Andrés Perelló.

Por favor, señor diputado, tiene usted el uso de la palabra.

El senyor Perelló Rodríguez:

Señor presidente.
Señoras y señores diputados.

Ayer tuvimos un debate en esta cámara que desde mi punto de vista marcó un hito en lo que era una etapa en la que el parlamento se había convertido más en una cámara aburrida que en una cámara en la que realmente tienen que representarse las tensiones sociales y las distintas visiones de las problemáticas que la sociedad valenciana tiene. Yo diría que ayer este parlamento recuperó la vitalidad y recuperó la función de escaparate de la solución y presentación de esas tensiones sociales que una sociedad moderna avanzada y en pleno desarrollo se plantea.

Hoy estamos en la fase propositiva. Ayer se hicieron propuestas. Cada uno pudo oír las que el oído le permitió oír, pero ayer se dijeron cosas. Ayer se hicieron avances de propuestas importantes que hoy venimos a plasmar en esta segunda etapa. Y con esto venimos a dar satisfacción a un ruego que el señor presidente nos ha estado haciendo a lo largo de todo el fin de semana y, además, bien, yo tengo que reconocer cuando hace las cosas bien que las ha hecho. Nos lo pidió bien. Se ha montado un *atrezzo* que le ha resultado en la prensa, ha salido rodeado en una mesa como que estaba trabajando el discurso con gente que seguramente no ha puesto nada en el discurso, pero la foto la hizo bien, y nos ha pedido propuestas insistentemente. Bueno, también nos ha llamado oposición silente y ausente, que él sabrá. Cuando la oposición pacta y acuerda o se le llama sosa o se le llama silente y ausente. El problema es que cuando nos ponemos parlantes y presentes el señor presidente coge un botón que revienta, se pone hecho un basilisco. Tendrá que encontrar el punto de equilibrio que se requiere en todo gobernante

moderno, joven y presidente de una comunidad avanzada como esta.

Bueno, en cualquier caso, señorías, señor presidente, aunque el ausente sea hoy él, aquí están las propuestas. Hemos venido a traer unas propuestas y ahora vamos a tener la ocasión de ver la manifestación de voluntad que hay en el grupo que respalda al señor presidente a la hora de aceptarlas, o vamos a ver si, por el contrario, estas propuestas, una vez defendidas y dejadas para la historia en el *Diario de Sesiones*, forman parte de ese aquelarre que se hace el Grupo Popular siempre con cualquier propuesta avanzada que presentamos en esta cámara para el progreso de esta comunidad. Esta es una ocasión que vamos a tener para ello.

¿Y qué bloque de propuestas defiendo? Pues uno cuando las ve pensaré que son unas propuestas amplias, plurales y variopintas, que lo son, pero que tienen un denominador común. Estas, junto al resto de propuestas que vamos a presentar, en coherencia con el avanzado y moderno discurso que ayer hizo nuestro síndico, plantean con realismo, con voluntad, con decisión y con cierta capacidad de riesgo un modelo distinto al que ustedes están aplicando ahora. No solo porque tenemos otra filosofía de la vida, no solo porque tenemos otro modelo de desarrollo que pensamos que es mejor, sino porque nadie ya en la comunidad puede darse por ignorante de que al modelo que ustedes tienen rodando hace tiempo que se le encendió la luz de reserva, hace tiempo que está diciendo que no hay repuesto, que no hay forma de darle más combustible, que está agotado, que no llega, que ya ronronea, que ya tiene el motor gripado y ustedes que tire, que tire, que tire hasta donde pueda aunque reviente el motor. El problema es que en ese motor, en ese coche, no van ustedes solos, vamos todos. Por eso es nuestra obligación darles alternativas.

Ya le digo que es un modelo absolutamente distinto. Distinto porque frente a ese concepto troncal que tienen ustedes de la derecha yo ya no digo moderna, de la derecha más antigua, porque ya está desalojándose ese pensamiento a medida que se ha visto que en ningún país del mundo puede cuadrar, el modelo que impregna la concepción neoliberalista salvaje de la vida, en el que el lema máximo es "individualismo a toda costa, y el que más pueda, para él", sobre todo el que más pueda acercarse al poder, porque claro, si fuera un liberalismo del que más puede de verdad... pero es el que más pueda acercarse al poder, para él, nosotros planteamos un modelo que plantea la cooperación, que plantea la unión de las fuerzas productivas, que plantea aunar esfuerzos, que plantea sumar sinergias, que plantea abaratar costes, que plantea modernizar, que plantea tener más calidad en lo que producimos, que plantea dar salida a los problemas que se nos plantean. Y que lo hace desde una base clara y previa que son las cuentas claras.

Y empezaré por esa propuesta que es muy sencilla: pretendemos que ustedes hagan un plan de saneamiento, que lo hagan, que vengan a esta cámara, que lo podamos discutir y que lo podamos ver. ¿Y para qué? Pues mire, para evitar vivir pendientes de una hipoteca que nos va a estrangular, para conocer, para tener claridad y para hacer lo que hay que hacer desde este lugar, que es el templo de representación del pueblo; para controlar en qué se gastan el dinero que pagamos y para evitar el derroche. Porque, miren, la transparencia está en la base de evitar el derroche, la opacidad es

la antesala de ese derroche. Pero es que la opacidad y el derroche son el corredor hacia la corrupción. Por tanto, si ponemos transparencia absoluta en las cuentas, saneamos y sabemos de qué disponemos y utilizamos los gastos, nos irá mejor a todos. La base: cuentas claras.

Y a partir de ahí, ¿qué quiero decir cuándo aprovechar sinergias? Quiero decir que si estamos conviviendo en un mundo de pequeñas y medianas empresas, con grandes multinacionales, en el que hay costos fijos, que se pueden, en el que hay gastos de administración, en el que hay recursos humanos que pueden ser polivalentes y pueden valer para todos, en el que hay incluso en el comercio redes que funcionan paralelas que pudieran ir por el mismo camino, optimizando los recursos humanos y materiales, que pudieran abaratar costes, si es posible, porque el Gobierno central ha demostrado que se puede ampliar al 25% el presupuesto del I+D+I para que podamos producir por calidad. Porque no es verdad que la gente solo busque lo más barato. Cuando lo más barato es fabricado en cualquier otro lugar es muy malo, la gente prefiere pagar algo que tenga calidad, y la calidad no siempre viene acompañada de precios desorbitados y de precios absolutamente caros. Si se aprovecha la colaboración empresarial, si se aprovecha la unión de la fuerza que muchos pequeños pueden tener en compartir elementos comunes como los canales de distribución, como la publicidad, como el *marketing*, como el I+D+I, seguramente podremos estar en condiciones de competir y evitar deslocalizaciones.

Si además formamos a nuestros trabajadores para cuando tengan..., estas cosas pasan, las empresas son seres vivientes, productivos, que pueden nacer, como nacen, y que pueden morir, y cuando mueren, dejan trabajadores en la calle, que no es igual que estén formados que no lo estén, y si están formados, podremos recolocarlos en otros lugares, y si solo tienen un solo conocimiento y muere el lugar en el que producían, no los podemos recolocar.

Yo supongo que aunque a algunos esto les suene a chino, ustedes tienen una ventaja ahora que es que si no me entienden a mí, con mucha más soltura, porque lo he oído hablar de esto, se lo explicará el señor Nieto, que sabe más que yo y que ha dicho que va a hacer esto. Por tanto, esta propuesta no dudo que ustedes la apoyarán, porque él le va a dar el aval.

En materia de agricultura estamos hablando de verdad de las competencias que ustedes tienen. Agricultores son todos, pero a unos les labran más de lo que pueden labrar otros. Seguimos después de nueve años con el minifundismo sin resolver, con la parcelación sin resolver. Y es que ustedes ahí practican esa política individualista del neoliberalismo: "això és teu, perquè això és conservador, conserva les teues coses". Hay que ampliar.

En la construcción se puede reducir el espacio, porque ustedes son maestros de ganar a lo alto lo que pierden a lo ancho. Pero en agricultura, para que pase con el arroz lo que decía el presidente ayer, hay que ensanchar mucho, y para ensanchar mucho hay que unir terrenos y hay que unir esfuerzos, y hay que evitar que cualquier joven de la Ribera esté condenado a que su padre le diga: "hija mía, no te enamores nunca de un agricultor". Sí, sí, es de verdad, y yo le podría plantear varios casos. Va una joven a casa: "Madre, me he enamorado de un agricultor" "Dona, i no n'hi havia un constructor?" (*Rialles i aplaudiments*) "I no n'hi havia un

conseller, encara que fóra sense cartera? No n'hi havia un conseller? Ha de ser un agricultor?"

Claro, porque no hay rentabilidad, porque no se están aprovechando las capacidades, porque tenemos el Plan de regadíos sin aprobar, porque ahora que nos acordamos que hay que regar y que hay que reestructurar el viñedo de mi zona, la zona de Requena, que por cierto, el interior también existe en agricultura y en turismo, también existe, ahora ustedes se dedican a pedirle a otro, pero ustedes tienen competencias que en nueve años no han resuelto.

Y en materia de turismo, señora consellera, a usted no le ha tocado una perla, no, no le ha tocado; le ha tocado una cosa gorda. A usted le han dado unas cifras para que diga que la cosa va bien, pero los hoteleros dicen que va mal, los hoteleros dicen que ya hay suficientes hoteles. Inauguran en lugares de España, y aquí está pasando que dicen que hay que construir fincas de apartamentos en los hoteles y que hay que parar. Yo no sé, yo no entiendo mucho de eso, pero sería bueno que en orden a esta política que estamos planteando en la que la arrogancia del "todo lo sé", la arrogancia del que "tengo razón porque tengo legitimidad porque me han elegido", se plantearan políticas dialogantes. Y llegue usted a conseguir, a través de un observatorio de turismo, que se reúnan los sectores afectados, que le digan a usted lo que pasa, que usted sustituya la arrogancia por el diálogo. Y que, además, sea capaz de tener la complicidad en la solución. Ya no podemos gobernar solamente con catorce, quince o los que toquen cualquier día, hombres y mujeres, porque nunca sabemos el límite dónde puede estar, ahora que la cosa de la cartera se puede estar sin ella, pero es igual. Aunque fueran ustedes veinte no son suficientes. Hace falta implicar a la sociedad, y sobre todo en aquellos sectores que nos dan vida y que nos dan economía.

Por eso le proponemos que cree usted un observatorio de turismo que se complique con los sectores afectados, ahora que por fin usted tiene una conselleria que también ha costado nueve años desde que la propuso el señor Zaplana la primera vez. La tiene usted en fase de tomar la comunión, a ver si se la da bien, a los nueve años.

Cuando estamos apostando por las infraestructuras, les tramos aquí un reto. La polémica del AVE se ha acabado. Vamos a agilizarlo y vamos a denunciar el convenio que condiciona la financiación del AVE por Cuenca a que estén otros acabados. Aquí tiene la oportunidad. Vamos a denunciar el convenio con su voto. Si no, callen para siempre, no den más la vara. Porque es que este convenio lo firmó el otro con los otros, no los de Almenábar sino los que el pueblo había elegido para que gobernarán en el legítimo derecho, que nunca se lo hemos negado.

Vamos a acabar las carreteras que dan alternativa a la red radial de esta comunidad y que nos comunican con el resto de comunidades y con el resto de Europa. Vamos a agilizarlo, ¿por qué no?, vamos a reivindicar al Gobierno.

Y vamos a reivindicar al Gobierno que resuelva el problema de Izar. Pero pónganse a la cabeza de la manifestación de los que reclaman tan solo el elemental y constitucional derecho al trabajo. Y den soluciones con el poder que tienen y ayuden a resolver el problema de Sáez Merino aunque sea un problema privado. Den soluciones también. Eso es un gobierno, eso es un gobierno moderno, porque el gobierno escastillado y antiguo que no dialogaba era otra

cosa. Pero ustedes van de modernos por la vida aunque sean de de... Bueno, unos más que otros, tampoco es que vayamos a... (*rialles*) ...a generalizar. Pues sí, pues sí. ¿Sabe qué le digo? Que hay gente que lo puede resistir y hay que quien es tan marciano siempre que no hace falta ir a *Crónicas* para ser marciano toda su vida. (*Rialles i aplaudiments*) Pues también puede ir adelante si quiere ser cardenal.

Esto me lo descuenta usted, porque este diálogo se lo voy a poner a su cuenta.

El señor president:

Por favor, señorías.

El señor Perelló Rodríguez:

La Copa de América está muy bien, la hemos apoyado, la hemos reforzado y hemos dado evidencias. Ayer decía con mucho acierto nuestro candidato que de no ser por el Gobierno ya sabe dónde se haría. Pero yo hoy les digo: Vamos a hacer que la Copa de América la disfruten también los que no tienen barco. Vamos a hacer que la ciudadanía valenciana, la ciudad que son los ciudadanos, la disfruten también. Y vamos a invertir esa cantidad de millones que se piden en inversiones en nuevos centros de salud, en nuevos espacios libres, en nuevas escuelas, en nuevas líneas de metro, en enterrar las líneas de metro que plantean dificultades ahora. Vamos a ofrecer también no solo un mar abierto y limpio sino una ciudad abierta, sólida, habitable y en la que los que no tienen barco o se marean cuando suben, como es mi caso, también sepan que la Copa de América les ha aportado algo.

Aquí tienen una propuesta que ya pasó, ya la presentó nuestro compañero Rubio en el Ayuntamiento de Valencia y que yo se la traigo para ver esa voluntad y para que el presidente también pueda pronunciarse aquí al respecto.

Miren, vamos a hablar de vivienda. Es verdad que se construyen muchas viviendas, es verdad que cada vez hay más. Si el problema no es la vivienda, el problema es la llave para entrar. O sea, cada vez tienen ustedes más viviendas más cerradas. ¿Por qué? Porque hay una política de apoyo a los especuladores. Si jamás el Partido Socialista ha dicho que los promotores fueran enemigos de los municipios. Porque generan riqueza, construyen y generan IBI, ingresos. Pero son especuladores los que mantienen los solares a precios carísimos y aguantan, los que además no les podemos hacer ningún tipo de reserva para que haya vivienda de protección oficial. Son especuladores los que construyen para cerrar la vivienda, para que continúe la carencia para venderla por el doble tres años después. Y por tanto, aunque haya mucha vivienda los jóvenes siguen sin poder tener el dinero para pagar la llave para abrirla. Reserven suelo, obliguen a que la construcción de viviendas tenga un 33% condicionado a que haya VPO de precio tasado.

Se darán cuenta que hay una alternativa. Y digo yo, tampoco es una alternativa tan revolucionaria, porque cooperar entre empresas no es de izquierdas ni de derechas, simplemente es rentable. Y si ustedes no lo apoyan es porque no quieren, o porque su afán neoliberalista les ha llevado a una situación en la que ya no ven más allá de lo que tendrían que ver.

Yo quiero decirles antes de que me llame la atención el señor presidente que aquí tienen una parte de un modelo que les completaremos luego, que ahora les toca a ustedes, que ahora vamos a ver si es verdad esa propuesta que el presidente nos hacía, esa petición de propuestas y que las teníamos y que las hemos traído...

El señor president:

Vaya terminando, señor Perelló.

El señor Perelló Rodríguez:

...y que, por cierto –sí, voy a acabar ya, me queda poca– esa petición de propuesta que nos hacía; si era sincera o si formaba parte del *atrezzo*; si era real o ustedes van a negarse una vez más y van a seguir con el coche en reserva y el motor gripado, llevando a esta comunidad a ninguna parte; si pueden aceptar algo de los que les proponemos, que está en la línea de la modernidad y que parte de la derecha más avanzada de Europa la podría aceptar también, o siguen ustedes con la posición cerril.

Ahí tienen el reto, ahí tienen el reto, ahí tienen la segunda parte del hito histórico en estas Cortes... (*inintel·ligible*)

El señor president:

Muchas gracias, señor Perelló. Ha acabado usted.

El señor Perelló Rodríguez:

Muchas gracias, señor presidente. Muy justo. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Para el turno en contra, tiene la palabra en representación del Grupo Popular, el señor don Rafael Maluenda.

El señor Maluenda Verdú:

Molt bé, excel·lent president.

Senyories.

Bé, jo en primer lloc he d'agrair al Grup Socialista la seua aportació del que s'entén que són les alternatives a eixe gran debat que ahir va fer el president de la Generalitat, i va fer propostes concretes, va fer una anàlisi de la situació de la nostra comunitat i va fer una oferta als grups de l'oposició per a aplegar a acords concrets i entre tots continuar millorant la qualitat de vida de la nostra comunitat. Crec que va ser un debat molt satisfactori –la societat civil valenciana aixina ho ha apreciat– i l'anàlisi del que ha seguit l'actuació del Govern en tota la legislatura, des de 1995 –se va referir el president, concretament– fins a hui, és una realitat palpable que ha millorat considerablement la qualitat de vida dels nostres ciutadans i ciutadanes i tot el món està..., la majoria de valencianes i valencians estan satisfets amb el govern del Partit Popular. I la il·lusió, la il·lusió que va deixar el president amb la seua promesa de continuar funcionant per eixa línia i amb els anuncis que va fer tan importants dels

projectes que van a dur-se endavant en el que queda de legislatura i també en anys venidors.

Crec que això és important i, per tant, conèixer que hi ha una alternativa..., és el moment de discutir-la. Clar!, la meua sorpresa és que el senyor Perelló ve a la trona i fa com sempre, el seu estil: *xistes, xirigotes...*, però no entra, no entra a la qüestió, no entra a explicar el perquè d'eixes iniciatives, no les ha defensat. A la millor és que no creu en elles, a la millor és que no creu en elles. Sí que mos ha parlat, sí que mos ha parlat de la Copa d'Amèrica, de la Copa d'Amèrica, i torna amb la Copa d'Amèrica. I jo he de dir-li al senyor Perelló per si no ho sap, que la Copa d'Amèrica és el campionat de futbol de les eleccions que se juga en Amèrica del Sud. El que aquí anem a celebrar amb molta satisfacció és la Copa Amèrica, senyor Perelló, la Copa Amèrica, que no és el mateix. (*Protestes*) Però, clar, el senyor Perelló és que és com l'Once, és com l'Once... Sí, sí, cada dia un numeret, cada dia un numeret.

Però, mire, jo sí que vaig a contestar-li a totes les propostes, si el rellotge m'ho permet, que vostés han presentat. Mire, la proposta que vostés fan sobre el Pla econòmic financer de sanejament. Estem d'acord, estem d'acord! Com no anem a estar d'acord, com no anem a estar d'acord si això està establert per la Llei orgànica 5/2001, del 13 de desembre, de llei general d'estabilitat pressupostària feta pel govern de la nació del Partit Popular? Faltaria més! El que me sorprén és l'actitud de vostés al presentar esta iniciativa perquè el seu grup va votar en contra. El senyor Pla va votar en contra. No va recolzar esta iniciativa i vostés ara la demanen. Mire, estem d'acord, però la redacció que vosté presenta és poc rigorosa. Per tant, li demanem que quan se defense la nostra que és més completa i és més específica vosté la vote a favor perquè en el fons estem d'acord amb ella.

Després parlen en les seues iniciatives de fomentar la cooperació interempresarial en totes les fases del procés de fabricació i distribució. Efectivament! Si és una de les prioritats de les mesures de promoció industrial planificades pel Govern Valencià! És la de promoure projectes i plans de competitivitat empresarial basats en els agències d'innovació. Està realitzant-se. Eixa és la nostra política i eixa és la política que anem a continuar portant endavant, senyor Perelló.

Per tant, la seua iniciativa és innecessària, com també és innecessària la que demana que es dissenye e implemente plans d'informació específica a fi de reorientar els llocs de treball destruïts en els sectors industrials tradicionals. Mire vosté, estes accions formen part de les actuacions que realitza el Servei Valencià d'Ocupació i Formació, el Servei, i addicionalment l'Impiva recolza les activitats formatives que les empreses i els sectors industrials de la comunitat realitzen per a elevar el nivell professional dels seus treballadors. I fa especial menció en els continguts tecnològics i d'adaptació a la innovació. Per tant, què és el que vosté mos planteja que no haja segut el compromís exprés anunciat ahir ja pel president?

Definir de forma clara i precisa les accions que realitzen les empreses de R+D+I. Mire, la definició de les accions realitzades per les empreses que suposen R+D estan perfectament definides pel Reglament 364/2004 de la Comissió Europea, tant pel que se referix a la investigació fonamental i a la investigació industrial com al desenvolupament precompetitiu. Per tant, no aporten res. On està eixa alternativa a què fea menció el senyor Pla? No la veig per ningun costat.

Crear un observatori de turisme. Per a què volen..., quina necessitat té un observatori de turisme si la Conselleria de Turisme..., fixe's quin rang li han donat en el govern de tots els valencians! Hem creat una Conselleria de Turisme. Una conselleria que vostés van governar 12 anys i no van ser capaços de fer-ho. No tenia la Comunitat Valenciana ja aleshores la vocació turística que té en estos moments? Sí, però a vostés els donava el mateix. Mire, el govern del Partit Popular, el president Camps ha creat la Conselleria de Turisme. I a través de l'Agència Valenciana de Turisme se ve treballant per a una millora permanent del coneixement turístic i per a potenciar eixe turisme de la Comunitat Valenciana que tants llocs de treball crea. Per tant, innecessària, a més, jo crec que en este cas, inclús, inadequada.

Elaborar un programa de foment del turisme rural. Però, si és un dels pilars bàsics de l'actuació d'este govern! Però si això està desenrotllant-se constantment! Però si eixa és la realitat! Pregunte vosté als municipis turístics que estan governats pel seu partit! Pregunte, pregunte i s'enterarà! És que jo no sé per què van fer vostés eixe *totus revolutus* de les iniciatives, en este cas, que han mesclat *xurres i merines*, no sé si per a desviar l'atenció del debat o per a què.

Mire, "Les Corts Valencianes –diu– insten el Consell de la Generalitat a impulsar i promoure fórmules de cooperació interempresarial". Ja mos hem referit anteriorment en una altra similar. Si el Govern Valencià dins del Pla de modernització del comerç ja ve desenrotllant línies que tenen per objecte augmentar els nivells de competitivitat de les pimes comercials, a través d'una major especialització i fórmules de cooperació empresarial! Ara, ara, ho han descobert vostés? Mire, si feren un seguiment més rigorós del que és l'actuació del Govern vorien amb satisfacció que totes eixes coses estan fent-se.

Diu: "Accentuar el suport a la Copa Amèrica 2007... –bé, vosté ha dit "a la Copa d'Amèrica"– i la ciutat de València destinant 500 milions a les infraestructures". Mire vosté, en estos moments, el Govern Valencià té un pla especial d'actuació en matèria d'atenció sanitària per a l'acceleració dels actes relacionats amb la Copa d'Amèrica del 2007, que van a consistir principalment en dos actuacions: una, posar en alerta, aixina com reforçar els recursos disponibles actualment d'urgències i emergències: Samu, unitats de suport vital bàsic, ús d'atenció continuada i punts d'atenció sanitària. Reforçament de les infraestructures pròximes als llocs on van a realitzar-se actes relacionats amb este esdeveniment.

Actualment, dels projectes referits es troben en programació el Centre de Salut de València Nou Moles, amb un pressupost de 4,4 milions d'euros. Està prevista la seua entrada en funcionament en 2007. Aixina que estarà adequadament funcionant per a la Copa.

Per altre costat, la població del barri de Benicalap rep actualment assistència primària en el Centre de Salut València-Benicalap, posat en funcionament en l'any 1999, i contarà amb un nou centre de salut València-Benicalap II. Estes obres, amb un cost de 4,57 milions d'euros, ja han finalitzat i està previst que entre en funcionament una volta s'acabe el seu equipament. Este centre atindrà una població

de 19.000 usuaris i inclourà a més una unitat de salut mental infantil i un hospital de dia.

Pel que respecta a l'atenció especialitzada de la població de Benicalap, esta se presta en l'hospital de La Fe i en el seu centre d'especialitats del carrer d'Alboraia. I una volta finalitze la construcció del nou hospital de La Fe en el barri de Malilla se realitzaran diverses actuacions en les instal·lacions de l'actual hospital.

A més d'estes actuacions en la província de València, estan acabades i pendents de posar en funcionament altres dos centres de salut –8,2 milions d'euros– en València, carrer de Guillem de Castro i en València-Natzaret. Així mateix, estan en execució altres cinc nous centres de salut i dos ampliacions, el que suposa una inversió de més de 19 milions d'euros: Torrent II, Sedaví, Bellreguard, Alzira II, València-Campanar, Albal, Moncada, etcètera.

I, per últim, en esta programació hi ha 109 centres, 4 de salut i 3 consultoris auxiliars i una reforma de més de 14 milions d'euros: Albalat dels Sorells, València-San Isidro, la Malva-rosa, consultori auxiliar de Mislata, el de Paterna, en València-La Torre i en el carrer Aiora. Totes estes actuacions reforçaran notablement l'assistència sanitària de la província de València i estaran en disposició d'atendre les necessitats amb tota garantia de la Copa Amèrica.

Mire, la 16.331 no podem acceptar-li-la perquè els límits que sol·licita són contraris a la vigent Llei de patrimoni de la Generalitat Valenciana. Vosté ignora el contingut de la Llei 14/2003, aprovada per estes Corts Valencianes en abril de l'any 2003. El punt que proposa la resolució va ser objecte específic de debat i es va aplegar a la conclusió que els límits i criteris actualment vigents i que en determinats casos d'operacions de transmissions i d'actius mobiliaris ja establixen la donació de comptes, l'obligació de donar compte d'eixos comptes –valga la redundància– a estes Corts, i s'està fent, s'està fent periòdicament, s'està fent periòdicament.

Mire, després, tenen una altra esmena relacionada amb el tema d'Izar. El Govern Valencià, davant la proposta de resolució que vosté no ha defensat però que sabem que ha presentat, hem de dir que té com a prioritat la creació d'ocupació i dintre d'este objectiu s'inclou la defensa dels llocs de treball existents aixina com la garantia de les millores de les condicions laborals per al conjunt de treballadors d'esta comunitat. No obstant, el Govern no pot garantir la continuïtat dels llocs de treball de la factoria Sáez Merino ni de la factoria de Manises Izar, perquè estes empreses, esta competència, esta regulació d'ocupació és competència del Ministeri de Treball. No sé si vosté ho sap, és competència del Ministeri de Treball. No obstant, en els dos casos, el Govern de la Generalitat té contactes constants amb les parts afectades per estos expedients, així com amb l'administració de l'Estat, i ha oferit la seua col·laboració al Govern de l'Estat per a poder resoldre-ho. I estem disposats a aplegar a una transaccional, a una transaccional que arregle el que és la voluntat i el criteri de la cambra al respecte perquè veja vosté que sí que mos comprometem i estem disposats a exigir al Ministeri de Treball que prenga part clara i activa en esta qüestió i mos ajude a resoldre-ho, perquè és un problema per a tots els valencians.

Després, té dos iniciatives que són d'agricultura. En una parla de completar la modernització dels regadius de la

Séquia Real del Xúquer. Clar que sí, clar que sí! La modernització de tots els regadius de la Comunitat Valenciana és un dels objectius prioritaris del govern del Partit Popular. La Séquia Real del Xúquer és un d'estos objectius prioritaris, amb el fi de modernitzar les explotacions agràries, i estem fent-ho en funció del conveni que es va firmar amb l'aleshores ministra senyora Isabel Tocino. En 1997 se van posar en execució una sèrie de projectes de modernització de la Séquia Real del Xúquer per a estalviar aigua. I això estem fent-ho i estem disposats a continuar.

Ara, el que sí que volem és que el Ministeri d'Agricultura continue mantenint el compromís que el Ministeri d'Agricultura de l'anterior govern de la nació tenia amb la Generalitat per a continuar endavant eixa redistribució de fons per a poder executar els projectes.

Per tant, no podem acceptar la seua esmena quan la planteja, però sí que estem disposats a plantejar-li una alternativa, que no sé jo si la senyora Narbona l'acceptaria, perquè això de la senyora Narbona, mire vosté, a mi és que això m'arriba a l'ànima. Jo no sé per què me recorda esta senyora, no sé per què me recorda un antic ministre que va haver socialista que el coneixien pel botxí de la Comunitat Valenciana, aquell que s'oposava a totes les nostres infraestructures. Esta senyora, me'l recorda. No sé per què, no sé per què. *(Remors)* Mosatros aquí oferim una alternativa que diria: "Les Corts Valencianes insten el Consell i el Govern de la nació perquè..."

El senyor president:

Señor Maluenda, vaya terminando.

El senyor Maluenda Verdú:

–Sí, senyor president– ...perquè realitze les inversions necessàries per a la modernització del regadiu en la Séquia Real del Xúquer atenent els convenis subscrits entre el ministeri i els usuaris del Xúquer, i els usuaris i el Consell de la Generalitat. I estem disposats a aplegar a un acord.

Com també estem disposats a aplegar a un acord en la reconversió de la vinya. No podem acceptar-la com vosté la planteja, però si vol vosté que les Corts Valencianes insten el Ministeri d'Agricultura i d'Alimentació per a continuar com en anys anteriors invertint en la seua política de reassignació en esta comunitat... *(intel·ligible)*

El senyor president:

Señor Maluenda, ha acabado su tiempo.

El senyor Maluenda Verdú:

...estem d'acord. Podem aplegar a eixos acords i ja parlarem en la rèplica.

Gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

Para el turno de réplica, tiene la palabra el señor Perelló.

Por favor, réalcelo desde su escaño.

El senyor Perelló Rodríguez:

Gracias, señor presidente.

Señor Maluenda, comienza usted evidenciando siempre los tics más oscuros de la derecha más rancia, que consisten, sobre todo, cuando no se tienen argumentos atacar las cualidades personales.

Mire, yo a usted no le he calificado nunca el estilo, no porque no quiera, sino porque no encuentro un calificativo para calificarlo. Pero después de oírle hoy y de oír su chistecito, he llegado a la conclusión, definitiva ya, de que el sentido del humor no es de derechas, es de izquierdas, porque usted no tiene ningún sentido del humor, (*rialles*) ninguno. Es usted lóbrego. Usted podría estar de recepcionista en *La Siempreviva* en vez de estar aquí en el Pleno. (*Rialles*) Lo que pasa es que encima se permite el lujo de meterse conmigo.

El chiste lo tiene usted en la oreja, porque tiene usted que tener algún filtro que le permita no escuchar una realidad que hace años que usted y parte de su grupo, o la totalidad, no ven. Y, desde luego, si no he salido a decir nada, ¿no sé a qué ha estado usted respondiendo!, si no he propuesto nada, no sé qué hace usted proponiendo transaccionales y respondiendo. ¿A quién le contestaba usted?, ¿a quién le contestaba? ¿Ve como usted es una contradicción permanente? ¿Ve como usted sería la luz de reserva del coche?, porque usted hace años que está en reserva, ¿se da cuenta?

¿Cómo se marca usted aquel pegote de ofrecer una transaccional en lo del Xúquer si desde que lo firmó la señora Tocino, era un convenio de 30.000 millones en la modernización de regadíos, el Estado acaba hoy de poner los 10.000, y ustedes en la Coput y Agricultura han aplicado solo el 10%? ¿Pero cómo tiene usted ese palmito de salir a decir esto que ha dicho aquí fuera?, aprovechar para meterse con las cualidades que cada uno tenga. ¿Pero que a usted no le han enseñado a respetar, aunque sea de derechas? Yo conozco gente de derechas muy decente que respeta mucho, ¿eh?, y no es parlamentario, y también los hay parlamentarios, y buenos, en ese sentido.

¿Está satisfecho todo el mundo de su gestión?, sobre todo ustedes, a lo mejor su familia, y esa panda de dirigentes de Canal 9, los que se comen el pan a nuestra costa, también de nuestros impuestos, y nos machacan cada día, y no tienen remordimiento, cuando se están comiendo el pan, acordarse de que una parte de las migas las pagamos nosotros como ciudadanos también. ¡Esos están muy contentos también con usted!, y con los veinte millones que ganan algunos de ellos, para hacer de la deontología profesional indecencia política, y para machacar la democracia machacando al adversario, están contentísimos... A mí me duele cada peseta que les pago, y ojalá que algún día la historia les ponga profesional y políticamente donde se merecen, y yo viva para verlo.

¿Qué centro de salud han hecho, señor? A usted le parecerá chiste, pero llevan siete años con el centro de salud de Campanar, que no es que no lo han modificado, es que no han podido acabar con las ratas, y aunque a usted le suene a chiste, el último techo se ha caído por voluntad para ver si mataba alguna, porque es que, si no, ¿se comen a los pacientes! (*Veus*) ¡Siete años! Y huele, que no cogen un tifus porque la gente se pone un pañuelo ¡Ese es su modelo sanitario!, el que ha hecho, ¿es ese el que le pedimos ahí? ¿Usted ha pasado por Campanar? Entonces, ¿de qué está hablando?

Yo he pasado por Campanar cuando se hundió el techo y he visto las ratas correr, ¡usted no las ha visto!, a usted le han dicho "sal y pégale a Perelló, que es fácil"... No es fácil, ni ha sido nunca, ni va a ser a partir de ahora meterse con estos bancos, ¿eh?, no sea usted antiguo, que se han encontrado una cosa ayer que no han querido aprenderla, que aquí hay otro modelo, que aquí hay solidez, que el problema lo tienen ustedes, y especialmente usted, porque, emulando al fallecido Machín, usted tiene un problema que le aturde, que es defender a dos jefes a la vez y no estar loco. Usted, yo no tengo ese problema, (*veus*) no lo tengo, bastante a ver si me defiende a mí mismo, sobre todo de ustedes, y en concreto de usted, que está hoy parlanchín cada vez que hablo yo. Si quiere, cuando terminemos nos tomamos un café y me cuenta su vida, porque está usted por meter... Más vale que esa energía que gasta la aplicara en traer las cuentas más transparentes y otro gallo le cantarían a esta comunidad, en vez de contarnos las retahílas que nos cuentan, que ni a su grupo le interesan, que lo dejan solo cuando las defiende. Más valdría eso... Que tendría que tener usted motivo para estar callado, después del sofoco que le pegaron algunos cuando se ve que contaba (*inintel-ligible*) un chiste de fantasía que nadie se creyó y menos los suyos, y que nadie se ha creído en la comunidad, que ya está bien la cosa, y encima usted de chistecitos callados, salga ahí y cuéntenlos ahí, como los cuento yo, a ver si los de atrás se lo consienten. (*Remors i rialles*).

¿Mercado?, ¿que qué es esto? Aquí hemos venido a hablar con rigor y con seriedad y hemos venido a hacer propuestas, y sale alguien aquí a descalificar por descalificar ¿Pero esto qué es? Si a usted le gusta más que me enfade, luego no me digan que soy agresivo, luego no me digan que somos otra cosa, porque a ustedes si se les trata con cariño muerden la mano, insultan; se les hacen propuestas: desprecian... ¿Pero ustedes que se han creído que son?, ¿una pasarela Cibeles en la que pasan ustedes sus cuerpos, sus modelos, sus vistas, sus trajes...? (*veus*) ¡Ustedes no son eso! Pasarían mejor por un congreso de mormones con esa pinta que tienen! (*Aplaudiments*) ¡Ya está bien la cosa!

Si querían tocar el enfado, lo han tocado, porque yo he salido ahí a defender un modelo totalmente diferente al de ustedes..., diferente o, en este momento, quizá el único existente, porque el de ustedes está más agotado y más seco que el desierto de Malí, señores, y ustedes no lo quieren ver. Y ustedes conducen a esta comunidad al secano más absoluto, a la tierra yerma más absoluta, la están conduciendo... Sí, sí la están conduciendo... (*remors*) Y aunque ustedes no la vean, porque solo leen unos periódicos, solo ven una televisión y solo en su propio rostro, y cada día se preguntan lo guapos que están, y hasta el espejo tienen trucado, porque ustedes se hacen trampas hasta en el solitario... Se hacen trampas hasta en el solitario.

El senyor president:

Señor Perelló, le quedan 30 segundos.

El senyor Perelló Rodríguez:

Si me quedan 30 segundos, se los dedico a usted, señor presidente, que ellos ya tienen bastante. (*Aplaudiments. Rialles*)

El senyor president:

Bien, aprovechando el tiempo que me concede el señor Perelló, simplemente comunicarle a ustedes que esta mañana no va a haber complementación para la hipoglucemia de cada uno, así que vayan autorregulándose. (*Remors*)

Señor Maluenda, tiene usted el uso de la palabra.

El senyor Maluenda Verdú:

Gràcies, senyor president.

Senyories, he acudit a esta rèplica... M'he quedat obnubilat! Sí, senyories, m'he quedat obnubilat i sorprés! A on està eixe humor del senyor Perelló, que tanta gala en fa? A on està eixe humor?, eixe tarannà nou del Partit Socialista? Quina crispació m'ha donat vosté en la rèplica, senyor Perelló! I vosté parla de desqualificacions! Si és vosté qui està intentant desqualificar l'antagonista! No m'ho explique, senyor Perelló, vosté, amb eixe tarannà que vosté té, eixos trets d'humor de què sempre està presumint, com reacciona d'eixa forma?, com li ha sabut a vosté tan greu que simplement este humil diputat li haja dit que no ha entrat a la qüestió?

I diu: "I per què me contesta vosté, si no he entrat a la qüestió?". Perquè jo me'ls he llegit, perquè jo, des del 1983 que estic ací, acostume a llegir-me tots els temes i a estudiar-me tots els temes; i jo m'he llegit les seues propostes, perquè pensava que vosté anava a eixir allí amb serietat a defensar-les i jo m'he preparat la contestació a totes elles, inclús propostes de transaccionals! Però, sorprenentment, vosté ha eixit a fer ús de la demagògia a què ja mos té acostumats, i després, quan jo li dic la veritat, resulta que s'enfada i m'ix i parla de trampes, i parla del "pan" de no sé qui que "se lo comen"... Jo no sé si estarà referint-se a los hermanos Guerra o està referint-se al senyor Roldán, o estarà referint-se a Filesa (*veus*), o estarà referint-se a les comissions de l'AVE... (*Veus*) A la millor se referia a això, senyor Perelló!

Però, vaja, en qualsevol cas, si vosté se referia a tot això que jo estic denunciant-li, haguera pogut fer-ho amb millor tarannà. A on està eixe humor? Vaja, jo no sé!

Clar, vosté és que està acostumat a *Crónicas Marcianas*, que allí li riuen totes les gràcies. Astò és molt més seriós... Astò és molt més seriós, senyor Perelló. I vosté, quan puja a la tribuna, s'ha d'adonar que no està en la televisió. Quan puja a la tribuna està davant els representants legítims del poble valencià i deu fer plantejaments seriosos i defensar les seues iniciatives.

Però jo ja he vist que no tenien interès que se pogueren debatre les iniciatives, i això ho demostra, el fet que és el bloc més nombrós que han fet, han acumulat ahí una sèrie de temes que han mesclat de distintes competències i, després, s'han marcat un temps limitat de 13 minuts, cosa que m'obliga a mi a contestar-li també en 13 minuts, i, aleshores, encara que jo sí que m'ho he preparat, i podria demostrar-li-ho, li haguera contestat una per una totes, i li haguera demostrat que no existix eixa alternativa que dia el senyor Pla ahir, no existix eixa alternativa.

I, mire, quant al que se referix vosté sobre el que pensen els valencians: està clarament reflectit en les urnes. Però ¿ara s'adona vosté, senyor Perelló, que el socialisme en la

Comunitat Valenciana és una cosa obsoleta, que ja ningú aposta per ell? Vosté treu ahí del *xiste* de qui se casa amb qui... Mire vosté, senyor Perelló, astò no és qüestió de *xistes*, astò és qüestió de realitat i de serietat!

Aquí hi ha un debat molt important, el debat més important que se fa en el període de sessions, a on el president de la Generalitat ha comparegut davant la cambra i ha donat complida explicació de quina és la seua actuació en l'any que està governant, i ha fet una proposta a la cambra de funcionament de futur. Aleshores, la serietat dels grups de l'oposició és plantejar alternatives o dir, "estem d'acord amb el que el president de la Generalitat ha proposat" o l'alternativa del Partit Socialista és esta en esta en esta matèria, esta en esta matèria i esta en esta matèria, que és el que entenc que han plasmat en els escrits.

El que passa és que el que han plasmat en els escrits té tan poca consistència, que vosté, quan ha pujat a la tribuna, no ha tingut el valor de defensar-ho i ha passat per damunt, i ha buscat, ja els ho he dit, el *xiste* fàcil, la desqualificació, el somriure i l'aplaudiment dels seus companys.

Sí, clar, però això resulta absurd i poc seriós. La cambra és una cosa molt més important, senyor Perelló. Adone's vosté que representem tota la societat valenciana, tota la societat; entre tots els diputats que estem ací representem tota la societat valenciana. I la societat valenciana mereix que hi ha més serietat en els plantejaments, que hi haja més serietat en els debats, que hi haja un respecte a totes les persones, que hi haja un respecte també als diputats, (*veus*) que vosté no el té, senyor Perelló, i a vosté se li oblida quina és la seua trajectòria, a vosté se li obliden les taques que vosté té en el seu expedient! (*Veus*)

Sí, senyor Perelló, a vosté se li oblida la duplicitat de factures per a justificar subvencions, a vosté se li oblida, senyor Perelló, a vosté se li oblida! I, per tant, per a tirar la primera pedra...

El senyor president:

Senyor Maluenda, le quedan 30 segundos.

El senyor Maluenda Verdú:

...vosté, primer, mire's en l'espill. Acabe, senyor president, gràcies.

Per tant, mire, senyor Perelló, vosté no enganya a ningú, a vosté ja el coneixem tots, el que passa és que vosté té uns *palmeros* que demà posaran en algun mitjà de comunicació que vosté ha estat genial, que vosté ha estat fenomenal. Però, mire, la meua impressió és que vosté no ha tingut el valor i la gallardia de defensar el que seu síndic ha firmat.

Res més i moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

Señorías, antes de empezar la votación, les recuerdo, por haber pasado todo el periodo de vacaciones y haber alguna persona nueva, que, para votar, una vez esta presidencia diga "empieza la votación", han de, en primer lugar, pulsar el botón 1 para expresar su presencia en el hemiciclo, y a continuación el botón correspondiente al sentido del voto.

Señorías, empieza la votación.

(Pausa)

Senyor Maluenda, tiene la palabra.

El senyor Maluenda Verdú:

Una qüestió d'ordre: anava a demanar-li a la seua señoría que separara aquelles iniciatives que entenem que eren possible d'aplegar a la transaccional, però com he vist que el senyor Perelló ha rebutjat eixa possibilitat, per tant, demane que se voten conjuntament.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

Yo había entendido, en el transcurso de lo que ustedes habían dicho que, efectivamente, no había posibilidad de una transaccional, por eso entraba directamente a la votación conjunta.

Muchas gracias. (Veus)

Senyor Oltra, en primer lugar, si me perdona, por si tiene razón de ser luego su intervención (*referint-se al senyor Perelló*) en función de lo que diga el senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor president.

Nosaltres demanaríem votació separada de dos de les propostes, en concret, la 16.344 i 16.345, per una banda, i per altra la 16.346, i després la resta... O siga, tres blocs de votació.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Oltra.

Por favor, señor Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

Gracias, señor presidente.

Sí..., no sé, posiblemente no lo he expuesto con claridad, pero la oferta que ha hecho de las transaccionales el señor Maluenda, yo, que también me he leído sus 20 propuestas, nos plantea como transaccional aprobar las propuestas que luego él va a defender, y en materia de regadíos yo le he explicado lo que había, no se le puede pedir más al Estado, porque ya ha ejecutado. Por tanto, no las he aceptado, porque era una forma de votar anticipadamente una propuesta que luego él va a tener ocasión de defender; no es una transaccional, es una propuesta del PP revestida de transaccional.

El senyor president:

Bien, entiendo lo que usted ha entendido también, señor Perelló.

Señor Maluenda, por favor, abreviemos, porque si entramos en elucubraciones no terminamos esta mañana. Y, si no, terminaremos esta tarde, que no pasa nada.

El senyor Maluenda Verdú:

Deixar constància només, senyor president, en el *Diari de Sessions*, que és el senyor Perelló que no ha volgut les transaccionals. I l'observació que fa demostra la coherència que té el Grup Parlamentari Popular, que ell mateixa reconeix, que li proposem la transaccional sobre la base del que mosatros plantejem: això és coherència.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

Entiendo que podemos hacer caso de la proposición del señor Oltra.

Pues, por favor, votamos en primer lugar las proposiciones 16.344 y 16.345. Comienza la votación. Resultado de la votación: 34 votos a favor, 47 en contra y 6 abstenciones.

Ahora vamos a votar la proposición 16.346. Comienza la votación. Resultado de la votación: 34 votos a favor, 53 votos en contra y 1 voto nulo.

Y ahora vamos a votar todas las demás que hay entre los números 16.324 y 16.347, que no han sido votados anteriormente. Comienza la votación. El resultado de la votación: 41 votos a favor, 47 en contra.

A continuación pasamos al debate de la proposición 16.282, presentada por el Grupo l'Entesa y defendida por el señor Cardona.

Proposta RE número 16.282

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyor president.

Senyors diputats, senyores diputades.

Esta proposició fa referència a l'ús del valencià. Ahir el síndic del nostre grup, d'Esquerra Unida-Esquerra Valenciana-Els Verds: l'Entesa, va expressar que en les últimes enquestes de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua es quedava palesa una reducció en l'ús, en la utilització en els àmbits quotidians i en els àmbits especialitzats del valencià. Nosaltres considerem eixa enquesta i eixes dades alarmants. Considerem que realment s'està produint una reducció en l'ús, en la consideració i en la interpretació del valencià com un idioma que pot donar resposta a totes les necessitats en la comunicació lingüística de totes les persones.

Per tant, nosaltres fem ací una proposta que intenta ser una exhortació, una crida, intenta cridar l'atenció sobre unes possibles actuacions per a resoldre aquest problema: el problema de la manca d'ús.

Nosaltres sabem que hi hagut algunes iniciatives de la Generalitat que intentaven incidir en eixe tema, per exemple la famosa declaració d'ares, el decàleg, on intentaven que l'administració fóra més usuària del valencià, tinguera un ús prioritari més clar del valencià. Nosaltres considerem que eixa declaració es va convertir ràpidament en paper mullat, inclús per moltes declaracions dels càrrecs del mateix Partit Popular que van dir clarament que ells no estaven disposats a seguir eixa línia d'actuació.

Per tant, nosaltres el que ací estem dient és un compromís de les Corts d'utilitzar el valencià de manera molt prioritària. Ací, en les Corts, hi ha molta documentació que només està en castellà. Recordem, per exemple, els telegrames, recordem els encunys de "revisat" de l'entrada; recordem, per exemple, que tota la documentació que ve sobre les lleis que s'han d'aprovar aquí, una documentació que fan els serveis jurídics de la Cambra i que està molt bé de contingut, no utilitza el valencià per a res. No apareix, per exemple, en les documentacions ni una sola de les lleis aprovades en aquesta cambra, que per tant estan evidentment redactades també en valencià, i no apareix mai una llei en valencià, només el text de la llei que es va aprovar i per tant es va debatre. I per tant en uns totxos, a vegades, de 800 pàgines ens trobem que l'aparició del valencià és 8 pàgines, 10 pàgines.

Per tant, ací nosaltres podem acordar, com a òrgan de representació que som dels valencians, que aquest òrgan, aquesta institució, pot fer una utilització molt més profunda, molt més intensa del valencià. També ho demanem al Consell de la Generalitat, ho demanem a les empreses públiques, ho demanem a les empreses privades que treballen per a les conselleries.

Quants de projectes fets per arquitectes en les conselleries estan redactats en valencià? Hi ha algun? Estem intentant dir que el valencià és útil per a tot, per a utilitzar-lo en casa, però per a tots els àmbits. Quantes vegades les declaracions dels consellers apareixen en valencià en els mitjans? Quasi mai, perquè es fan, quan fan les declaracions en valencià, també les fan en castellà.

El senyor president:

Señor Cardona, le quedan 30 segundos.

El senyor Cardona i Pla:

Fem una crida al conjunt de les empreses privades. I fem una crida, sobretot, als mitjans de comunicació. A vore si ara resulta que els únics mitjans de comunicació que trauen notícies sobre la llengua en valencià són les úniques que no reben cap subvenció de la Generalitat. Nosaltres demanem als mitjans de comunicació que les notícies sobre la llengua, sobre l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, sobre les trobades en valencià, per favor, facen un esforç, el valencià és una llengua que ha d'estar present de manera quotidiana i normal en qualsevol mitjà de comunicació.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Cardona.

Tiene la palabra, para el turno en contra, el señor don Manuel Pérez Fenoll.

El senyor Pérez Fenoll:

Bon dia, senyor president, senyores i senyors diputats.

Senyor Cardona, vostés, Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: l'Entensa en definitiva, jo crec que són punters, són els campions, són els qui van davant del

(*inintel·ligible*) polític en el que fa referència al nostre idioma, en el que fa referència al valencià. Quan tots els valencians que sentim la nostra terra i que cuidem la nostra tradició literària i lingüística ens alegràvem que el ministre d'Afers Estrangers, el senyor Miguel Angel Moratinos, sol·licitara formalment la reforma del règim lingüístic de la Unió Europea perquè el nostre idioma, junt a altres idiomes del territori espanyol, tinguera la consideració de llengua oficial de la Unió Europa; quan dic, quasi tots els valencians ens alegràvem que el ministre d'Afers Estrangers li diguera als del seu partit, als del Partit Socialista, que també s'anomenen valencians, que respecten el nostre Estatut d'Autonomia, que respecten la Constitució Espanyola, el seu síndic, el senyor Ribó, atacava la nostra llengua, deia que al Partit Socialista li faltava una posició ferma respecte a la llengua, va qualificar la proposta del senyor Moratinos d'aberració i va lamentar que quan governava, bo jo diria que quan malgovernava, el Partit Socialista es perguera una oportunitat –en la seua boca– d'or per a fer pedagogia en català.

Hui, amb la proposta de resolució perquè es prenguen totes les mesures necessàries perquè les Corts i el Consell, les empreses públiques, les empreses privades que treballen amb l'administració i les corporacions locals facen un ús preferencial del valencià en les seues comunicacions externes i internes, en l'elaboració d'estos documents, estudis i informes i amb el tracte amb el públic; per tant, ser una referència de normalització i possibilitats de la nostra llengua. Després, en la seua resolució també demana que les Corts facen una crida per a què les empreses privades usen el valencià en les seues comunicacions i insten, també estes Corts a les empreses dedicades a la comunicació, per a què usen el valencià en aquelles informacions que fan referència a la nostra llengua i cultura, jo ahí li afegiria: i a tot el que fa referència al nostre territori. Li puc dir que el Consell, la Generalitat Valenciana està actuant com mai, ni quan governava el Partit Socialista.

La Generalitat Valenciana ha pres i està prenent les mesures necessàries per a què les comunicacions estiguen en valencià. Les accions positives per a la normalització del valencià que s'estan duent a terme en les empreses privades, comerç i indústries, han tingut l'impuls més important que s'ha realitzat en els últims anys amb iniciatives com acords recentment firmats amb el col·legi notarial, col·legi de registradors de la propietat, la campanya amb la federació empresarial d'hosteleria, amb el consell de graduats socials, amb els sindicats i amb el consell de cambres de la Comunitat Valenciana. Amb totes estes organitzacions, més els ajuntaments, les diputacions i la universitat s'està destruint més de 140.000 del traductor de valencià, acció que no té precedent en la promoció del valencià.

Mire, senyor Cardona, jo crec que vostés no han de fer demagogia i igual que són valents quan es presenta el Pla hidrològic de dir "no volem el Pla hidrològic per a la nostra comunitat" perquè per a vostés ens sobra aigua, han de ser valents –i ara que s'obri un període interesantíssim en què va a reformar-se el nostre Estatut d'Autonomia– han de dir que l'article 7 diga que les llengües oficials de la nostra comunitat siguen el castellà i el català, que és el que vostés defenen. Mosatros, els valencians, els qui volem la nostra terra, seguirem dient que...

El senyor president:

Señor Pérez Fenoll, le quedan 30 segundos.

El senyor Pérez Fenoll:

... que el nostre idioma, la nostra llengua, és el valencià i seguirem defenent-ho a capa i espasa.

Res més i moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Pérez Fenoll.

Para el turno de réplica, tiene la palabra el señor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

Esta pensava jo que era una proposta de bon rotllo. És a dir, mirant en el valencià en quines coses discrepem i en quines estem d'acord se suposava que sol·licitar una major preponderància d'ús en què l'ús realment no es reduïra hi hauria coincidència. Almenys això és el que vostés expressen de paraula, que no de fet. Perquè vostés diuen que estan d'acord en l'ús major, però quan hi ha proposta que no entra en cap dels punts conflictius, que ara després els tractarem, sinó que l'únic que demana és una crida a un major ús, i en això vostés no estan d'acord. En quina proposta van a estar d'acord hui? Esta proposta venia a dir: hi ha algun terreny en el que no tinguem discrepància? Hi ha algun terreny que seria el de que anem a emprar tots el valencià d'una manera clara, anem a emprar-lo molt. Qui escriu en valencià, vosté o nosaltres?

El senyor president:

Diez segundos, señor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

Qui intenta donar-li categoria? Qui intenta donar-li ús? Si vostés mateixos no estan d'acord ni en una crida, simplement en una crida a la societat, que és el que demana este escrit on no fa referència a cap... (*inintel·ligible*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Cardona.

Tiene la palabra, para el turno de contrarréplica el señor Pérez Fenoll.

El senyor Pérez Fenoll:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyor Cardona, després de sentir-lo a vosté i després de sentir totes les intervencions des que jo sóc diputat fa nou anys en el meu grup, mai, mai en la vida he sentit que un membre del seu grup, de l'Entesa, d'Esquerra Unida, dels Verds, el que siga, parle del nostre idioma o de la nostra llengua. Sempre parlen d'escorreguda del valencià. Vull sentir una paraula de vosté que diga idioma i llengua valenciana i, aleshores, li acceptaré la proposta de resolució.

Res més i moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Pérez Fenoll.

Pasamos a la votación del punto. Comienza la votación. El resultado de la votación es de 40 votos a favor, 46 en contra.

Pasamos al debate de la proposición número 16.308, presentada por el Grupo Parlamentario Popular y que va a defender don Manuel Pérez Fenoll.

Proposta RE número 16.308**El senyor Pérez Fenoll:**

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Vull començar esta proposta de resolució amb una petició, una petició dirigida més que res al Grup Socialista d'estes Corts. Vostés, socialistes valencians, que tenen fil directe amb el senyor Carod Rovira, en el tema del nostre idioma, i en altres, però ara ens ocupa açò des del nostre idioma, diguen-li que els valencians, sobretot els valencians del Partit Popular i tots els qui dic volen la nostra terra, no permetre'm que falte mai al respecte al nostre Estatut d'Autonomia, a les nostres senyes d'identitat i a la nostra nacionalitat històrica. Transmeten-li-ho vostés que parlen molt amb ell. Mosatros, afortunadament, no tenim necessitat de parlar amb ell.

Hui és un dia de tristor per a mi. I és trist, perquè vindre a esta trona a reivindicar i a exigir respecte a una cosa que hauria d'estar clara per a tots els valencians és trist. Però hi ha alguns valencians que no volen, que renunciïn a la nostra llengua, que el nostre idioma tinga el mateix tractament que les altres llengües a l'estat espanyol. Són valencians que no respecten l'Estatut d'Autonomia. Són valencians que no respecten la Constitució Espanyola. Són els valencians que geogràficament en este moment estan a la meua esquerra. (*Remors*) Són... Menys els dels bancs blaus, evidentment. (*Remors*) Són valencians, per molt que li dolga a vostè, són els valencians que no defensen l'Estatut d'Autonomia. Per molt que li...

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barreras Mombrú*)

La senyora vicepresidenta primera:

Perdó, senyor Pérez Fenoll, un momentet.

Per favor, senyories, els pregue que tinguen la delicadesa de donar la possibilitat al senyor Ribó de fer el torn en contra. Si són tan amables, per favor, quan li toque el torn en contra parlarà el senyor Ribó. Moltes gràcies.

Senyor Pérez Fenoll, quan vullga.

El senyor Pérez Fenoll:

Gràcies per la seua empara, senyora presidenta. Però veig que el tarannà socialista s'acabà fa molt de temps i es va quedar per Madrid. (*Remors*)

Són valencians que no escolten a la majoria dels valencians. Són valencians del Partit Socialista que no escolten ni als del seu partit. Són valencians que reben lliçons de valenciania del ministre... (*La senyora vicepresidenta primera colpeja amb la maceta*)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Such, per favor, no té vostè el torn de paraula. Per favor, li pregue que estiga tranquil i guarde el silenci degut. Moltes gràcies.

El senyor Pérez Fenoll:

Són valencians, senyor Such, són valencians que no escolten ni al senyor Moratinos quan li dóna lliçons de valenciania.

Nosaltres volem recolzar la decisió del ministre espanyol, senyor Moratinos, de sol·licitar la reforma del règim lingüístic de la Unió Europea perquè el valencià, l'euskera, el castellà i el català, el seu català, tinguen l'estatut de llengua oficial a la Unió Europea.

El senyor Moratinos i el govern socialista han respectat escrupolosament la Constitució i el nostre Estatut d'Autonomia. I vostès, membres del Partit Socialista i Esquerra Unida, no ho fan.

Com li deia abans a Esquerra Unida, a l'Entesa, vostès també poden fer el mateix: demanar que en l'Estatut d'Autonomia, en el seu article seté, conste que l'idioma nostre no és el valencià, sinó és el català, juntament amb el castellà.

Desitge, li desitge molta força al senyor Moratinos perquè siga capaç, senyor Such, perquè siga capaç d'aguantar, d'aguantar els insults que li arriben dels catalinistes, del senyor Carod, del senyor Maragall, del senyor Ribó i de vostès, que pareix ser que no estan d'acord amb el que ell diu.

Jo crec que hem d'ensenyar-nos ací, el primer és a respectar el nostre Estatut d'Autonomia, a respectar la legalitat vigent, a respectar l'idioma i la nostra llengua valenciana i a respectar la Constitució Espanyola.

I a l'Acadèmia també. En les declaracions de la presidenta de l'Acadèmia haurà sentit que està contenta amb les declaracions del seu ministre. No és el meu ministre, és el seu. (*Pausa*) Més de vosté, més una miqueta de vosté que meu.

(*Rient-se*) Pareix que els faça molt de mal el que jo estic dient. (*Remors*).

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Pérez Fenoll, per favor, continue, si és tan amable.

El senyor Pérez Fenoll:

Senyora presidenta, puc continuar si respecten la meua paraula. Jo crec que he estat molt tranquil i callat mentre ells parlaven.

La senyora vicepresidenta primera:

Perfecte, senyor Pérez Fenoll. Continue. (*Pausa*)

El senyor Pérez Fenoll:

Els valencians majoritàriament volem que la llengua que parlem, i que ens han ensenyat a casa i que ens han tramés els nostres avantpassats siga l'idioma valencià. I així anem a defensar-ho. Jo crec que vostés han de ser valents, dir si volen parlar l'idioma valencià o parlar el català, dir si estan en la línia de defensar el nostre idioma a la Comunitat Econòmica Europea o no, i dir el que han de dir. Però no amagar-se darrere de parlar del valencià, amagar-se darrere de les protestes com el senyor Such de no deixar parlar en valencià, perquè... (*remors*)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Pérez Fenoll, se li acaba el temps. Si és tan amable d'acabar.

El senyor Pérez Fenoll:

En definitiva, des del Partit Popular volem que donen suport a esta resolució, que és defensar el nostre idioma, i la nostra llengua i la nostra història.

Res més i moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Pérez Fenoll.

Té la paraula, en representació del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, el senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor portaveu, jo voldria mostrar-li a vostè un exemple de la seua estima pel valencià. Aquesta resolució està feta en castellà. Ni s'han molestat en passar eixe Salt que deia vostè ahir, ni s'han molestat en traduir-ho. (*Remors*)

Eixe és l'apreci que vostès tenen per esta llengua que diuen idioma valencià. Eixe és l'apreci. És una mostra més. És un detall més.

Mire vosté. Vostés no són de fiar en el tema de la llengua. Vostès no són de fiar en les qüestions de país. Jo anit li deia: es va redactar un estatut a Benicàssim, per consens, i la dreta, a Madrid, li va canviar el nom.

Nosaltres, quan el Partit Socialista va arribar a un acord històric pel tema de l'acadèmia, vam dir "no ens fiem de vostès". I ara ens confirmen que no són de fiar. On està el pròleg, l'acord segons el qual el valencià forma part d'un mateix sistema lingüístic, que diu el pròleg de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua? On està? On està? Eh?

A vostès per a l'única cosa que els interessa el valencià és com a eina de confrontació. Jo li deia ahir, senyor president, i li torne a repetir, vosté es dedica a utilitzar el valencià com a eina de confrontació. I ho hem vist fa un moment. Quan es parla d'ús, no els interessa, no els interessa en absolut. L'única cosa que els interessa és muntar bronca, reobrir la batalla de València. L'únic que els interessa és trobar una causa de conflicte perquè ja no tenen res més on agarrar-se. Eixe és el problema. Eixe és el problema.

Mire vostè. A mi també m'agradaria regalar-li –si no ho té– la Constitució Espanyola en català i en valencià, i que la compare. I m'agradarà veure el projecte de Constitució europea en valencià i en català, i que la compare, eh? I que veja si no estem fent el ridícul davant de qualsevol persona amb coneixements filològics mínims a Espanya, a Europa i a tot el món.

Per a nosaltres és important que el valencià estiga a Europa. Però és important que ho estiga articuladament amb tots aquells altres dialectes que conformem un mateix sistema lingüístic: el que es parla a Catalunya, a la franja d'Aragó, a Andorra, a les Illes Balears i a la Catalunya francesa. És important estar a Europa, sí. Però és molt important no fer el ridícul a Europa en temes lingüístics, com vostès, per mantenir una batalla, com la batalla del valencià, estan disposats. Preocupe's un poc més d'utilitzar el valencià en la seua administració, de fer el que va dir que faria l'any passat en Ares, i no ha fet absolutament res. Preocupe's d'açò i ens creurem un poc que a vostès el valencià els interessa per alguna cosa més que per als llibrets de les festes i per a absolutament res més. Les coses importants, les de la ciència, les de la comunicació, etcètera, efectivament, les festes són molt importants, però acostumen a ser una setmana a l'any, com a molt quinze dies, la resta de l'any *en castellano, en castellano siempre, que es el bueno*. Preocupe's més un poquet d'eixos temes...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Ribó, jo m'imagino que estarà vostè contestant al senyor Pérez Fenoll. No? Això és el que m'agradaria. Si és vostè tan amable. Encara que estiga ací el president, però vostè conteste al senyor Pérez Fenoll. Gràcies. (*Remors i protestes*).

El senyor Ribó i Canut:

Estic contestant al senyor Fenoll. I, com deia abans, el Partit Popular i la dreta valenciana no és de fiar en estos temes. No s'ha fet cap referència a un acord que s'havia plantejat. Vostès estan confrontant en el Tribunal Superior de Justícia. Vostès estan confrontant en les universitats. Vostès també s'estan confrontant amb l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que, per cert, és alguna cosa més que la seua presidenta. Té més membres, eh! Vostès estan utilitzant el valencià sistemàticament per a confrontar. I després passa el que passa, el que diuen les enquestes: que el valencià s'utilitza menys, que s'entén menys, que interessa menys, que cada vegada... que és una llengua que no té... que no serveix per a l'ús, serveix per a la confrontació.

A nosaltres ens sembla deplorable. Ens sembla deplorable. És el millor camí de castellanització, d'acabar la castellanització que la dreta sempre ha volgut fer a este país. I vostès, senzillament, sempre pensen en el mateix, *en castellano*.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Correspon la votació a la proposta del Grup Parlamentari Popular 16.308.

(*Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya*)

El senyor president:

Comienza la votación. Resultado de la votación: 45 votos a favor, 41 en contra.

Bien, superado el primer bloque, entramos en el segundo. Y es la Proposición número 16.276, presentada por l'Entesa y que va a defender el diputado señor Alfredo Botella.

Por favor, tiene usted el turno de palabra.

Proposta RE número 16.276

El senyor Botella i Vicent:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

La veritat és que el debat d'ahir, en matèria d'ocupació i en matèria d'indústria, va deixar molt que desitjar. El president de la Generalitat va passar molt per damunt dels problemes que realment té esta comunitat, la quantitat d'empreses que han vingut tancant en estos últims mesos. I, a més a més, una crisi en determinats sectors que, malauradament, no és una crisi conjuntural, no és una crisi cíclica. És una crisi precisament de competitivitat amb altres parts del món. I que això significa que hi haja una major atenció per part del govern de la Generalitat per investigar, per tractar de crear nous productes i, per tant, que els llocs de treball es mantinguem, o en les mateixes empreses o vagen a cobrir eixes noves empreses que es pugen crear.

El senyor president deia ahir que hi ha alguns sectors que, efectivament, tenen alguna cosa de crisi, però es una qüestió de conjuntura. Jo no sé si la conjuntura es pot parlar, per exemple, a les comarques del Vinalopó de la quantitat d'empreses que han tancat el calcer ja i el que es preveu que va a continuar. Si és una situació conjuntural la crisi del tèxtil a les comarques de l'Alcoià i de la Vall d'Albaida. Si és una crisi conjuntural el tema de la fusta a les comarques de València, etcètera, etcètera, etcètera.

Però, a més a més, lluny de plantejar alternatives i lluny de fer front a situacions concretes que es produïxen al País Valencià com, per exemple, l'empresa Saez Merino, Lois, que vostès saben que ha sigut una empresa capdavantera per al tema del tèxtil. Avui hi ha un expedient obert que es planteja la desaparició de més de 500 llocs de treball. I que en un termini, jo crec que no molt llarg, la tendència és que desapareguen els 1.400 llocs de treball que té eixa empresa, en diferents factories, en diversos pobles del País Valencià, i que a més a més afecten a una plantilla important de dones; dones que tenen ja més de cinquanta anys, que porten ja més de vint-i-cinc anys a l'empresa, i que, com vostès podran entendre, és una situació en molts casos dramàtica.

I que nosaltres el que demanem és que, per part del govern de la Generalitat, i en este cas per part de la Conselleria d'Ocupació, es paralitze eixe expedient, s'estudien les alternatives. Perquè tot apunta que esta empresa, com tantes altres que s'han produït ja al País Valencià, al

final externalitzarà la seua producció a països del tercer món. Jo crec que eixa és una qüestió que cal valorar. Com dic, són més de 500 llocs de treball.

Però també està l'empresa de Manises Motor, relacionada amb l'empresa Izar, que té 321 llocs de treball directes...

El senyor president:

Señor Botella, le queda medio minuto.

El senyor Botella i Vicent:

Acabe, senyor president.

I dir que la Generalitat hauria de prendre cartes en l'assumpte per evitar este tipus de situacions dolentes.

Per finalitzar, dir que nosaltres voldríem també que s'anul·laren les ordres de l'11 d'abril de 2003 i del 8 de juliol de 2004, que donen ajudes a la implantació d'empreses valencianes fora d'este país.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Botella.

Tiene la palabra la diputada Marisol Linares.

La senyora Linares Rodríguez:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Señor Botella. Efectivamente, estamos asistiendo en estos últimos días a manifestaciones y a movilizaciones por parte tanto de los agentes sociales como de las personas que se ven afectadas por este tipo de cierres.

No voy a entrar en su primera parte de la exposición porque creo que ayer nuestro presidente dejó muy claro cuáles son las líneas de actuación de este gobierno cara a la revitalización del tejido empresarial. Y uno de los pilares básicos que el ha tenido en cuenta creando una nueva conselleria que va a dar impulso a todo este tipo de cuestiones.

Pero me voy a centrar en las dos cuestiones principales a las que usted ha hecho alusión, como es el cierre de Sáez Merino, efectivamente, una empresa que se creó en el año 1952, una empresa pionera en el tejido textil. Y que en este momento la situación en la que se encuentra no ha llegado aún al expediente de regulación de empleo, sino que en este momento se encuentra en un período de prórroga, de negociación entre los agentes sociales y la patronal. Sabe usted que para llegar de la regulación de empleo al expediente, tiene que hacer ese paso previo.

En el caso de Izar, luego entraré en más detalles... Voy a acabar con lo de Sáez Merino. Tengo que decirle que la competencia –porque esta empresa precisamente está ubicada en la Comunidad Valenciana y en Albacete y Ciudad Real, en Castilla-La Mancha–, la competencia para la resolución de este expediente le corresponde a la Dirección General de Trabajo del Ministerio de Trabajo que preside el señor Caldera.

Pero no vamos a hacer dejación de funciones, de lo que nosotros consideramos que son las personas que viven en esta comunidad. Y, efectivamente, le voy a anticipar que le

vamos a emitir un informe al ministerio, que es preceptivo, que además lo hagamos como comunidad autónoma donde están implantadas precisamente esas factorías, en el sentido de que se agoten... por un lado, instarles a que se agoten los cauces de negociación establecidos para evitar el menor número de despidos posible; y segundo, les vamos a exigir un plan de viabilidad o un plan, digamos, de recolocación o de acompañamiento, con lo cual tendríamos bajas incentivadas, recolocaciones, planes añadidos.

Por lo tanto, tenga usted muy claro –y algo quiero dejar ante la opinión pública, ante lo que se está produciendo estos días en la calle– que la conselleria va a instar y va a forzar a que el ministerio, junto con la empresa, lleve a cabo este tipo de pautas para evitar esos despidos.

En cuanto a Izar, es un poquito más complejo el tema debido a que ahí entran también los fondos europeos de la Comunidad Europea. En este momento se encuentran en conversaciones precisamente con el Sepi, con la sociedad estatal, que es la que se encarga en este momento de llevar a cabo cuál va a ser la situación de esta empresa.

Tengo que decirle que aquí en la Comunidad Valenciana se fabrican motores diesel...

El senyor president:

Le queda medio minuto.

La senyora Linares Rodríguez:

–Gracias, señor presidente– ...se fabrican motores diesel. Esos motores están destinados siempre a barcos militares y se llevan a cabo a través de convenios internacionales, que solamente tiene cabida el Estado, como últimamente ha estado fabricando motores, por ejemplo, para Argelia. Pero eso fruto también de convenios internacionales cuya capacidad únicamente tiene el Estado.

No obstante, la conselleria en aquellas medidas, en aquellas que le sea factible instar al Ministerio de Trabajo o al propio Sepi para facilitar cualquier tipo...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Linares.

La senyora Linares Rodríguez:

...de solución, vamos a estar siempre a su disposición para colaborar.

Muchas gracias.

El senyor president:

Para el turno de réplica, tiene la palabra el señor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

Gràcies, senyor president.

Senyora diputada.

Vosté s'ha tret el tema de damunt com millor ha pogut. Perquè, clar, vosté diu: "Ací hi ha un expedient que encara no ha aplegat, en el de Sáez Merino, i la competència li toca

al Ministeri de Treball, perquè resulta que hi ha empreses o factories que estan enclavades al País Valencià i altres en Castella-La Manxa". Hi ha quatre factories en el País Valencià i una en Castella-La Manxa. Però al Govern Valencià pareix que no li toca, al de Castella-La Manxa pareix ser que a la millor sí.

Jo crec que excusar-se amb el ministeri davant la manca d'iniciativa del mateix Govern Valencià, em sembla penós. Perquè jo crec que els treballadors i treballadores d'estes factories...

El senyor president:

Vaya terminando, señor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

—Sí, acabe— ...estan reclamant precisament al Govern Valencià que actue. I quan haja de dirigir-se al ministeri de Madrid, no patisca vosté que ho farà. I si vosté haguera volgut que açò tinguera una solució, haguera presentat una esmena transaccional que diguera que el Govern Valencià...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

...actuarà en consonància amb el govern de Madrid.
Moltes gràcies.

El senyor president:

Tiene la palabra, para el turno de réplica, la señora Linares.

La senyora Linares Rodríguez:

Gracias, señor presidente.

Quizás, señor Botella, no me he explicado con toda claridad. He dicho que en ningún momento el gobierno de la Generalitat va a hacer dejación de funciones. Y le he anticipado ya que va a instar al ministerio a que actúe. Y le he dicho en dos puntos clave: que agote todos los cauces legales que en este momento tiene la ley previsto para estos casos y, sobre todo —y muy importante, y quiero resaltarlo aquí—, que haya un plan de acompañamiento para que, en la medida de la posible, los trabajadores y las trabajadoras tengan una salida laboral a este tipo de crisis.

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Linares.

Vamos a entrar en votación. Comienza la votación. Resultado de la votación: 38 votos a favor, 47 votos en contra.

Pasamos al punto siguiente, que lleva consigo las proposiciones números 16.289, 16.294, 16.298, 16.303 hasta la 305.

La palabra la tiene, en representación del Grupo Popular, que es quien presenta estas proposiciones, don Rafael Maluenda.

Propostes números 16.289, 16.294, 16.298 y 16.303 fins a 16.305.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyor president.

Senyories.

Vaig a defensar un bloc de sis propostes de resolució que ha presentat el Grup Parlamentari Popular, i vaig a procurar referir-me a totes elles.

La primera d'estes es referix a demanar al govern de la nació exigir la màxima prioritat en les obres del tren d'alta velocitat perquè es complisca l'acord arribat en Múrcia el 8 de gener de 2001 entre el Ministeri de Foment i els presidents del govern de la Regió de Múrcia, de Castella-La Manxa, el president de la Generalitat i del govern de la Comunitat de Madrid. Que es complisca.

Per què? Perquè el Govern Valencià ha vingut realitzant un gran esforç des del primer moment per a promoure la construcció del tren d'alta velocitat Madrid-Comunitat Valenciana i el del corredor del Mediterrani, impulsant la busca d'acords amb el Ministeri de Foment i amb la resta de comunitats interessades. La coincidència de criteris entre la Generalitat i el govern central fins les últimes eleccions permetia que per a març de 2004 estigueren ja en servici o en marxa la construcció de 330 quilòmetres de vies d'alta velocitat de l'Ave Madrid-Comunitat Valenciana, amb una inversió conjunta de més de 1.200 milions d'euros.

Però ara amb el canvi de govern ja no és igual, ja s'està retardant, ja estan paralitzant, ja no estan adjudicant les obres licitades. En el temps que porta governant el senyor Rodríguez Zapatero, s'ha paralitzat esta infraestructura tan important per a la Comunitat Valenciana. Per això volem exigir al govern que continue amb el mateix impuls que el govern de la nació anterior del Partit Popular estava portant endavant.

Altra iniciativa es referix als plans directors dels aeroports. Miren vostés, senyories, estem pensant en la Copa Amèrica, en les necessitats d'infraestructures. Miren, l'aeroport de Manises i l'Altet són elements fonamentals del sistema de transport de la Comunitat Valenciana i són garantia del desenrotllament adequat de les seues infraestructures. I el seu bon funcionament és transcendent de forma decisiva per a un sistema productiu tan orientat a l'exterior i amb un pes tan important del sector turístic, com és el valencià.

El dinamisme i el creixement que està experimentant a tots els nivells València i la seua àrea metropolitana, el seu creixent interès com a destí turístic i, en especial, la celebració en el 2007 de la Copa Amèrica, permet previndre que el tràfic de l'aeroport de Manises va a experimentar a curt termini un fort creixement, el que fa imprescindible executar en el termini més breu possible les actuacions d'ampliació i millora de les infraestructures previstes en el pla director aprovat en el 2001 i que l'anterior govern d'Espanya va posar en funcionament.

També l'aeroport de l'Altet, que amb més de 8 milions d'usuaris en el 2003, que és el quart aeroport de l'Espanya peninsular, i el seu bon funcionament és també essencial per a les necessitats de la indústria turística alacantina. Les previsions del pla director de l'aeroport s'estan veent superades pel ràpid creixement de la demanda, que l'any passat va créixer un 17%. El que fa igualment imprescindible accelerar l'execució de les actuacions previstes en el pla director, també ja iniciades pel govern del Partit Popular al front de la nació espanyola.

A més, les mateixes infraestructures aeroportuàries és una qüestió especial per al bon funcionament dels aeroports, i en la seua integració cal també tindre la garantia, la garantia de la seguretat. En el cas de Manises, la Conselleria d'Infraestructures i Transport està desenrotllant un projecte d'integració de l'aeroport en la xarxa de transport públic metropolità mitjançant la prolongació de la línia 5 del Metro fins l'aeroport, ja en execució, que substituirà a l'antiga línia de rodalies de Renfe i que, al mateix temps, millorarà enormement la integració urbana dels municipis pels qual travessa.

En el cas de l'aeroport de l'Altet, també l'àmbit d'influència supera les possibilitats de la província d'Alacant, i s'estén més enllà del territori de la Comunitat Valenciana. I les seues connexions són els millor mitjans de transport, i és una qüestió del màxim interès per al seu desenrotllament econòmic i social.

I també és important la connexió, si el Ministeri de Foment continua endavant amb el conveni que havia signat, de l'accés de l'Ave a l'entorn d'Alacant i Elx i de la nova ordenació ferroviària d'Alacant, que ja està desenrotllant-se.

Per això és bàsic que el govern d'Espanya continue endavant amb allò que l'anterior govern de la nació havia deixat en funcionament i que el Consell de la Generalitat està constantment vigilant, impulsant i exigint que se faça de forma coordinada també amb el Govern Valencià.

I, bé, també cal pensar, cal pensar que se sol·licite al Ministeri de Foment un marc de col·laboració adequat perquè l'administració de l'Estat participe en el finançament de les obres de connexió de l'aeroport de Manises en la xarxa metropolitana de València, aixina com que s'accelere l'execució de les connexions previstes de l'aeroport de l'Altet en les xarxes ferroviàries d'alta velocitat i de rodalies.

Cal dirigir-se al Ministeri de Foment perquè adopte les mesures necessàries per a possibilitar la participació de la Generalitat en la direcció i gestió de les instal·lacions aeroportuàries valencianes, que considerem que és molt important. Astò és el que en esta resolució demanem al Consell de la Generalitat: que se dirigisca al govern de la nació.

Però és que a més també instem, instem el Consell que continue agilitant les actuacions que possibiliten la construcció de l'aeroport de Castelló-Costa de Azahar... que això és una actuació de la Generalitat.

Quant al tema de la VPO. Mire, demanen que les Corts Valencianes recolzen la petició realitzada pel Consell al govern de la nació perquè pose a disposició de la Generalitat i en els seus corresponents ajuntaments terrenys i sòl de prioritat patrimonial de l'Estat perquè pugua impulsar i gestionar la construcció de vivendes de protecció pública.

Miren, vostés, açò és el mateix que es va aprovar en la Comissió d'Obres Públiques d'esta Cambra el dia 21 d'abril

de 2004, la Resolució 31/VI, que va ser presentada pel Grup Parlamentari Socialista, va ser presentada pel Grup Parlamentari Socialista i va ser aprovada per unanimitat, va ser en abril de 2004, és una data a tindre en compte. I, tanmateix, ara resulta que quan això és una idea de la Generalitat Valenciana, exigir a Madrid la transferència d'eixe sòl públic per a utilitzar-lo en VPO, resulta que el govern de la nació, el govern socialista, li diu que sí a l'ajuntament de Guadalajara, li diu que sí a altres comunitats i li diu que no a la Comunitat Valenciana, li diu que no a la Generalitat.

Per això, demanem que les Corts es ratifiquen en eixe acord i que s'exigisca al govern de la nació l'acceptació d'eixa petició. Però, clar, què és el que passa, és que el Grup Socialista, els socialistes valencians, en matèria de VPO tenen un doble llenguatge, tenen un llenguatge de defensa de la VPO quan estem tramitant projectes de llei que estiguen afectats per este tema. I diuen: "cal exigir el 33% com a mínim de sòl de VPO", la qual cosa ens pareix una barbaritat que siga café per a tots perquè en alguns llocs el que farà serà incrementar el preu de la vivenda considerablement perquè no va a desenrotllar-se la VPO, i, sobretot, no va a desenrotllar-se en eixos ajuntaments on es governen. Eixe és el doble llenguatge que tenen, ací demanen, demanen... I, miren vostés, a Dénia, a Dénia, només tenen un 20%; a El Puig menys d'un 20%; i a Moncofa demanen que s'eximisca a l'obligatorietat que exigisca la VPO. En què quedem? Ara ens expliquem perquè el govern de la nació ha rebutjat la petició del Consell de la Generalitat perquè es faça la cessió d'eixos terrenys.

Mire, després, tenim altra iniciativa que demana que es mantinga i que es garantisca el trasvase Tajo-Segura, que es complisca la Llei del trasvasament i que, a més, per part del Ministeri de Medi Ambient que s'adopten les mesures necessàries per a garantir l'absorció dels 430 hectòmetres cúbics que té de dèficit eixa conca valenciana. Per tant, també demanem que s'exigisca al ministeri esta solució.

I també demanem la garantia del manteniment i l'agilització de les obres del Júcar-Vinalopó, que és tan important per al sud d'esta comunitat. També demanem –que portem molts anys demanant-ho– i ara tot això està en perill des que la senyora Narbona, que ha sigut, i ho he dit anteriorment, el botxí també actualment de les infraestructures valencianes; no al Pla Hidrològic Nacional, no al Júcar-Vinalopó, el Tajo-Segura pareix que tinga data de caducitat... És necessari que la Cambra es pronuncie i que es recaven totes estes solucions. I, a més, també demanem que en matèria d'infraestructures de carretera s'adjudique ja –que està licitada des de febrer– la variant d'Alcoi, que està licitada des de febrer, que s'adjudique i que adjudique el tram de l'autovia Sagunt-Almenara, que està licitat des del mes de març, i també que adjudique el govern de la nació el tram d'autovia Sagunt-Saragossa, Paniza-Torrubia, licitat també en el mes de març, que s'adjudique també la realització del desdoblament de la Nacional 340 al pas per Castelló i que s'exigisca al Ministeri de Foment la construcció de la segona circumval·lació de València tan necessària i més quan estem pensant en el 2007.

I, per últim, deixar constància d'una última intervenció en la que vull deixar constància que es demana al govern de la nació que deixe sense efecte el decret pel qual es deroga el trasvasament de l'Ebre a la Comunitat Valenciana. Per

què? Perquè això és un greu perjudici als interessos de la nostra comunitat, això és una enfronta al nostres drets constitucionals, és una enfronta als nostres drets constitucionals i que mentre que no hi haja una alternativa, que no n'hi ha, una alternativa d'aigua socialista, que es mantinga el trasvassament, que es porte endavant l'execució de les seues obres, i que recolza la Cambra també les actuacions del president de la Generalitat ja anunciades de presentar un recurs davant el Tribunal Constitucional i, a més també d'eixa iniciativa legislativa popular, que demane que es defensen els drets dels valencians en matèria d'aigua. Sense aigua, senyories, esta comunitat no pot funcionar. L'aigua afecta enormement al desenrotllament econòmic i social...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barrieras Mombri)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Maluenda, vaja finalitzant.

El senyor Maluenda Verdú:

I és trist i lamentable que quan el Partit Socialista ha arribat al govern, allò que deia ací a la Comunitat Valenciana quan governava ja no té cap sentit, des del govern de la nació s'oposen sistemàticament a tot el que són interessos per als valencians, a tot el que és beneficiós per a esta comunitat...

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Pareix que tinguen entre cella i cella a la Comunitat Valenciana...

La senyora vicepresidenta primera:

Li ha finalitzat el temps.

El senyor Maluenda Verdú:

...i tots els acords que adopten són perjudicials per a esta comunitat. I nosaltres...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Maluenda...

El senyor Maluenda Verdú:

—Acabe, senyora presidenta.— ...no anem a consentir abdicar de la defensa d'eixos interessos. Nosaltres continuarem portant endavant el compromís que tenim adquirit amb el poble valencià.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

Per al torn en contra té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Socialista, el senyor Godoy.

El senyor Godoy García:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señorías.

Señor Maluenda, en materia de alta velocidad ustedes deberían pensar mejor sus propuestas, sobre todo para no quedar en evidencia, porque no hace todavía un año, los meses de noviembre y diciembre, toda la sociedad valenciana asistía, entre atónita e incrédula, a un cúmulo de declaraciones y despropósitos de ministros —entonces del gobierno Aznar—, señor Cascos, o de la comisaria europea, señora Loyola de Palacio, o de consellers de aquí, del señor Antón, sobre la fecha de finalización de las obras del Ave, todas surgidas del ámbito del PP, fueron decenas y decenas de páginas de periódicos las que ustedes llenaron. Loyola de Palacio era capaz en la misma semana de decir que el Ave llegaría a Valencia en el 2007 y poco después en el 2010. El señor Álvarez Cascos era capaz de desmentirla y después quedar en la penumbra. Y el señor García Antón una vez decía una cosa, otra vez decía otra cosa y casi todos los días salía con el traje de bombero a decir: “bueno, ya veremos, es una cuestión técnicamente compleja y ya veremos cuándo puede llegar, pero haremos todo lo posible para que llegue”.

Evidentemente, lo han estudiado mejor, y me alegro que lo hayan estudiado mejor, ya no es complejo y ya es posible fijar una fecha, ya no sólo para Valencia, sino para Valencia, para Castellón y para Alicante. Me alegro que haya sido el tránsito desde el poder a la oposición el que haya aclarado sus ideas y, desde luego, espero que ese tránsito también se realice en unos años en esta Comunidad Valenciana.

Mire usted, ustedes, y no nosotros, prometieron y no cumplieron, y prometieron y no cumplieron primero que tendríamos el Ave en el 2001, después en el 2003, después en el 2010... ¿Cómo pueden ahora presentarse con esta propuesta de resolución para la que ustedes decían hace tan sólo unos meses que no era posible cumplir? El problema, señorías, es todavía más grave, señor Maluenda. Asuman ustedes sus propias contradicciones y dejen de jugar con los sentimientos de los diputados y de los valencianos. El Ave de la Comunidad Valenciana en total tiene un coste, evaluado por el Ministerio de Fomento, de 10.449 millones de euros. Y ustedes lo dejaron con un grado de ejecución inferior al 1,5%. Ustedes habían adjudicado, después de seis años, desde que el consejo de ministros encargó en septiembre de 1999 al ente gestor de infraestructura la construcción del Ave, tan sólo habían adjudicado doce tramos de nueva línea con un total de 76 kilómetros, datos del ministerio, del de ustedes, del de su tiempo. Y también les he de decir que solamente habían certificado en obra 67,81 millón de euros a 30 de marzo de 2004. Eso es lo que ustedes habían hecho en efectivo, además de muchas palabras, de mucha palabrería, por el AVE valenciano.

Y ustedes saben que en tres meses, justamente los días 23 de junio y 30 de julio para ser más exacto, el nuevo gobierno socialista había adjudicado 13 tramos, 168,5 kilómetros, 374,2 millones de euros, más allá de lo que ustedes habían presupuestado, porque es que ustedes que tenían tanto interés por el Ave valenciano habían presupuestado

solo 315 millones de euros para el 2004. Y les digo más. Hay dos tramos más en licitación de 11 kilómetros por 112 millones de euros. ¿Quién ha retrasado la obra? Pues, los que nunca han previsto que el Ave llegara a Valencia en el año 2003 ni en el año 2007, los que nos engañaron con una promesa, la de 2001, de Zaplana, y las posteriores del señor Camps.

Si ustedes hubieran querido que el Ave llegara a Valencia en el año 2007, ustedes habrían hecho sus deberes, pero es que han sido seis años sin hacer los deberes. Y miren ustedes por qué no los han hecho. Si los hubieran hecho, el gobierno español hubiera defendido en Bruselas que el Ave valenciano hubiera entrado en los proyectos *Quick Star* y no otros como el de Lisboa, el de Valladolid o el catalán.

Si ustedes hubieran querido que llegara en el 2007 el gobierno español habría conseguido de la Comunidad Europea financiaciones millonarias, y no consiguió más que 9 millones mientras que para otros Ave las conseguía del orden de los 1.000 millones.

Si ustedes hubieran querido habrían consignado para este año más de 315 millones de euros. Estamos gastando ya por encima de sus consignaciones presupuestarias el gobierno del PP.

Si ustedes hubieran querido que el Ave llegara a Valencia en lugar de haber adjudicado sólo un tramo del Ave directo para poner una traviesa, que vale más la traviesa y lo que ustedes gastaron en el protocolo que lo que ustedes han hecho de esa línea directa, en lugar de haber adjudicado sólo ese tramo de 6,8 kilómetros habrían adjudicado algo más del Ave directo Valencia-Madrid.

Si ustedes hubieran querido nuestras líneas valencianas tendrían el mismo grado de ejecución que aquellas que el gobierno en efecto estaba previsto para inaugurar el 2007 y 2008, como era la catalana, y por eso la catalana tiene un grado de ejecución superior al 55%, o como era la de Madrid-Toledo, con un grado de ejecución del 38%, o la de Córdoba-Málaga 36%, la de Madrid-Valladolid 31%. La nuestra ustedes la dejaron en un estado de postergación, la más atrasada.

Mire, y todavía, pues, tienen el atrevimiento de subir a esta tribuna e invocando el vergonzoso convenio firmado por el señor Zaplana en Murcia, el convenio de Murcia (*un diputat des del seu escó diu: "y el señor Bono"*) Sí, sí, el señor Zaplana. Y el señor Bono..., bueno, el señor Bono bien que defendió los intereses de su tierra. El señor Zaplana no. (*Remors. Aplaudiments*). Y ustedes, y ustedes, invocando ese convenio que posterga el Ave directo entre Madrid-Valencia, porque no puede terminarse antes de que no se hayan terminado todas las actuaciones que pasen por Albacete –y ustedes lo saben–, vienen aquí todavía y apoyándose en eso están pidiendo, están diciendo unas fechas que ustedes mismos saben que por su responsabilidad, por su negligencia, por su culpa es muy difícil de cumplir pero vamos a intentarlo con todo nuestro esfuerzo. Y, por eso, el síndic de nuestro Grupo Socialista ayer tendía, él sí que tendía la mano al presidente de la Generalitat Valenciana. Señor presidente, aproveche usted en ir de la mano con el Grupo Socialista en este tema.

Señor Maluenda, ustedes no tienen ningún motivo para sentirse orgullosos de su actuación en materia de Ave, ustedes han sido sumidos hasta límites insospechados con el

gobierno de Aznar, y ahora quieren que en dos años se haga todo lo que ustedes en seis años permitieron en silencio que el PP dejara de hacer en nuestra comunidad. Por tanto, hemos presentado una proposición alternativa, a ella nos remitimos, a ella nos atenemos.

En segundo lugar, señor Maluenda, tampoco le vamos a votar a favor su propuesta en relación al trasvase del Ebro, una propuesta que está totalmente desfasada, totalmente aislada, en contra de todos. Vamos a ver. Ustedes, ya cuando tramitaron el Plan Hidrológico Nacional, el trasvase del Ebro, consecuentemente se quedaron solos, solamente les apoyaba *Convergència i Unió* y *Coalición Canaria*, tuvieron ocho enmiendas a la totalidad, no quisieron ningún consenso ni ningún diálogo y tiraron adelante ustedes solos con eso, para sacarlo no sé por qué dijeron, por narices o algo así. Pero es que ahora están peor. Es que ahora no les apoyan a ustedes ni *Convergència i Unió*, ni siquiera *Coalición Canaria*. Es que la última votación... Dejen ustedes de hablar ya de decreto, de decretazo, porque es un Real Decreto Ley, que se ha votado en el Congreso de los Diputados y les ha dejado absolutamente aislados y solos. Ningún otro grupo ha apoyado sus posiciones. Y todos los grupos han apoyado al gobierno de la nación. Primero.

En segundo lugar, el gobierno de la nación ha ofrecido y ofreció en ese mismo Congreso de los Diputados la tramitación como proyecto de ley de ese Real Decreto Ley, y se está haciendo, y ustedes tienen la oportunidad de presentar ahí propuestas que mejoren ese decreto de ley, pero no interesa, no les interesa porque se han atrincherado en esa cuestión porque creen que es rentable para ustedes desde el punto de vista electoral, pero no para la Comunidad Valenciana, y sería mucho más rentable que trabajaran codo con codo con el Gobierno para la ejecución de esas actuaciones urgentes y para mejorar todo lo que sea mejorable. (*Aplaudiments*)

Miren ustedes, se han quedado solos en la convalidación, se están quedando solos en la tramitación como proyecto y, finalmente, se han quedado solos...

(*Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya*)

El señor presidente:

Señor Godoy, le queda medio minuto.

El señor Godoy García:

Muchas gracias, señor presidente.

...finalmente se han quedado solos ya hasta en el Consejo Nacional del Agua. En la última votación del Consejo Nacional del Agua el 90% de los consejeros apoyaron las propuestas del Gobierno. Y ustedes se han quedado en la más total soledad. Están solos, están aislados.

Señor Maluenda, ustedes, además, proponen unas cosas un poco extrañas y supongo que las irá explicando estos días, porque el presidente dice: "vamos a utilizar las posibilidades constitucionales para presentar una iniciativa legislativa a estas Cortes –un proyecto de ley– y que después se desplacen los diputados a defenderlo a Madrid". Pero, no es eso lo que ustedes proponen aquí en su propuesta. Tienen que hablar más, yo sé que están divididos, pero tienen uste-

des que hablar más. Ustedes lo que proponen aquí es la iniciativa popular, y la iniciativa popular es la recogida de las 500.000 firmas. Es otra cosa. ¿Es que van a hacer una cosa en contra de lo que dice el presidente? ¿O es que van a hacer lo que dice el presidente en contra de lo que ustedes proponen en su propuesta? ¿O no van a hacer ninguna?

El señor president:

Señor Godoy, señor Godoy, se ha pasado usted un poquillo.

El señor Godoy García:

Muchas gracias, señor presidente. *(Aplaudiments)*

El señor president:

Muchas gracias, señor Godoy.
Honorable señor conseller.

El señor conseller d'Infraestructures i Transport:

Como miembro del gobierno y por alusiones, pido la palabra.

El señor president:

Tiene usted la palabra, señor García Antón.

Perdón, perdón, parece ser que el artículo 65, y ustedes deben de ser conscientes de ello, en cualquier momento un miembro del Gobierno puede hacer uso de la palabra.

El señor conseller d'Infraestructures i Transports:

Gracias, señor presidente.

Señor Godoy, yo, cuando usted se refería a mí por el tema del Ave, los tiempos y cómo el Gobierno cumplía o no cumplía unos compromisos determinados, quedaba verdaderamente asombrado cuando decía que su gobierno en menos de tres meses o cuatro meses había adjudicado diez tramos, no sé cuántos kilómetros, no sé por cuántos millones, cuando realmente usted sabe, igual que yo, que lo único que hizo ese gobierno fue paralizar durante tres o cuatro meses una adjudicación ya prevista y que sólo faltaba la firma para poderla llevar a cabo, cosa que nosotros al principio hasta entendimos, porque en un cambio de gobierno siempre hay cambios de empresas y cambio de titulares que pueden paralizar, pero aquello se agravó porque las intenciones parecían que eran otras. Y yo creo que la presión de este Gobierno Valenciano fue la que llevó a que al final terminaran adjudicando esos tramos de alta velocidad.

El gobierno anterior en los últimos cuatro o cinco meses puso en marcha obras en el Ave por más de 1.000 millones de euros, obras en licitación, en autorización, o sea, lo que eran proyectos ya definidos se pusieron en marcha adjudicándolos, iniciando las obras o licitando esas actuaciones.

Es cierto que ustedes ahora en seis meses de gobierno, cinco meses y pico, han licitado dos actuaciones. No es menos cierto que desde Cuenca a Valencia están práctica-

mente todos los proyectos terminados y que faltan por licitar y no sabemos por qué se hace. No es menos cierto que desde el 2001 se trabajó intensamente para conseguir todos los proyectos, no sólo lo que es la declaración de impacto ambiental, dificultosa en muchos casos, sino la realización de prácticamente todos los proyectos de construcción, a falta de entre Madrid y Cuenca que están adjudicados y están a punto de finalizar.

Lo que nos gustaría es que este Gobierno siguiera el mismo ritmo que cuando esos proyectos ya estaban finalizados, esas declaraciones resueltas, ha seguido el Gobierno anterior: en cinco meses más de 1.000 millones de obra en alta velocidad puestos en marcha.

Por lo tanto..., habla usted también del Ave Madrid-Barcelona. Ese fue el que pusieron en marcha ustedes en el año 1993-1994, negando el Ave Madrid-Valencia. Nunca hubo alta velocidad para el gobierno socialista entre Madrid y Valencia, nunca. Sin embargo, ahora dicen que somos nosotros, cuando realmente los que conseguimos que el gobierno anterior, no solo prometiera sino en acuerdos de Consejo de Ministros, en propuestas, en trazados, en proyectos, en licitaciones pusiera en marcha ese proyecto tan importante. Pero fue en el Ave, fue en el Plan hidrológico nacional, que han paralizado. Y hasta ahora, el único acuerdo que ha habido... –acuerdo tampoco– dictamen del Consejo Nacional ha sido que una comisión permanente valore algo que previamente el Gobierno ya había dictaminado. Ha sido una burla a ese Consejo Nacional del Agua. Por eso nosotros estábamos en contra.

Yo espero que esos grandes proyectos ustedes los defiendan como los hemos defendido nosotros con el Gobierno anterior, y que este Gobierno no paralice actuaciones tan importantes y siga el ritmo que seguía el Gobierno anterior en los meses que podía seguirlos, cuando todo estaba en marcha.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El señor president:

Bien, ha hecho uso el conseller de tres minutos y medio escasos, tres y veinte segundos de palabra. Yo estimo que, según norma, tienen derecho a intervención los dos portavoces que estaban interviniendo por el mismo tiempo. Van a tener tres minutos y veinte segundos cada uno de los portavoces. *(Remors)*

Señor Godoy, tiene uso de la palabra.

Señor Oltra, brevemente.

El señor Oltra i Soler:

Senyor president, nosaltres voldríem replicar al senyor conseller. *(Remors)*

Per què no? Ell ha obert el debat, ell ha obert el debat.

El señor president:

Señor Oltra, este presidente entiende que en el debate que se estaba manteniendo hay unas aclaraciones que el Gobierno estima oportuno hacer pero que no afectan al planteamiento del grupo Entesa, *(veus)* que en estas proposiciones no estaba interviniendo.

El senyor Oltra i Soler:

Però ell ha intervingut i nosaltres tenim dret a intervin-dre. *(Veus)*

El senyor president:

Señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president, per a deixar clar que el torn de rèplica, segons establix el reglament, s'entén per a aquell que haja segut contradit en els seus arguments. Per tant, per pura lògica, no fa falta ser massa llest per a donar-se compte que solament poden utilitzar-lo els que han intervingut en el debat.

Òbviament, jo no vaig a replicar el meu conseller, estic totalment d'acord amb el que ha dit. Només el senyor Godoy, si vol fer ús del seu dret reglamentari, és el que pot demanar la rèplica.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

Sí, señor Oltra, por favor.

(El senyor Oltra parla sense micròfon. Protestes)

Señor Oltra, esta presidencia no considera lo que usted expone.

Señor Godoy, tiene uso de la palabra. Tres minutos y medio.

El senyor Godoy García:

Mire, señor presidente, en primer lugar, yo, por lo menos, tengo que agradecer algo. Y es que por primera vez el conseller ha reconocido que, en efecto, las adjudicaciones las hizo el gobierno socialista. ¡Menos mal, ¿eh?, porque es que está en el diario oficial! *(Veus)*

Pero, mire usted, señor conseller, precisamente trece adjudicaciones más dos licitaciones hechas, ¿en qué fechas? 23 de julio, 30 de julio. No me gusta entrar en este tipo de debates pero, bueno, ustedes en los seis años hicieron doce adjudicaciones de tramos. Kilómetros ustedes, 76; kilómetros Psoe, 168.

Segundo, señor conseller. Eso de poner en marcha obra por mil y pico millones, eso es un cuento chino. Una cosa es poner en marcha y otra cosa es ejecutar. Y usted no ha dicho que en obra certificada, o sea, en *forment*, en trigo realmente dado por el Partido Popular, las únicas certificaciones de obra a 30 de marzo no llegaban a 70 millones. Y eso, todavía es más bajo del 1,5%, señor conseller.

En tercer lugar, dicen ustedes que nunca ha habido consideraciones con respecto a la alta velocidad entre Madrid-Valencia hasta que llegó el PP. Señor conseller, yo le sugiero solamente una cosa a ver si se aclara: pídale usted a sus técnicos el Plan director de infraestructuras, creo que de 1993, de Borrell, a ver si hay alguna alusión o no hay alguna alusión.

En cuarto lugar... –no, no, mírelo usted porque es que yo las he leído aquí en la cámara ya alguna vez y no se las voy a repetir. Mire usted en el *Diario de Sesiones*. En cuarto lugar, señor conseller, en marzo de 2004 había 103 kilómetros de línea entre Madrid-Cuenca que no tenían ni siquiera adjudicada la redacción de los proyectos constructivos.

Señor conseller, infórmese, que ya se informa usted menos que antes. Antes estaba usted más informado. Y el Partido Socialista ha adjudicado los contratos de redacción de los proyectos constructivos de 24,1 kilómetro, por un importe de 4,22 millones de euros, en su etapa, señor conseller.

Y, finalmente, por si quiere tener una visión exacta de cómo se encuentra exactamente cada uno de los proyectos...

El senyor president:

Por favor, silencio a los espontáneos.

El senyor Godoy García:

...pues yo después le puedo mostrar el plano de cómo se encuentra, en los cuales están en muy distintas fases cada uno de ellos. Y desgraciadamente el Ave directo Madrid-Valencia, el más atrasado de todos.

Muchas gracias, señor presidente. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias, señor Godoy.

Tiene la palabra el señor conseller.

El conseller d'Infraestructures i Transport:

Gracias, presidente.

Señor Godoy, usted dice que en seis años había certificado poco, no sé cuánto. Usted, yo creo que conoce perfectamente que para poder llegar a certificar hay que hacer muchas cosas. Primero, la voluntad política de hacer la alta velocidad, cosa que ustedes en catorce años no tuvieron nunca, ¡nunca! *(Aplaudiments)* En el Plan director de infraestructuras que usted señala dice que podría llegar hasta Albacete, pero lo demás decía: “Si quieren que se lo paguen los valencianos”. *(Veus)* Este gobierno anterior del Partido Popular no dijo eso. Dijo: “Lo pagará y lo financiará y lo ejecutará el GIF”. Y el GIF en marzo tenía licitadas todas esas obras de adjudicación, todas esas obras que ustedes solo tuvieron que coger el bolígrafo para firmar y adjudicar. Estaba en marcha, con un ritmo que nunca, nunca había tenido el ministerio en esta comunidad. *(Veus)* En esos meses, no solo en alta velocidad, en carreteras, en puertos y aeropuertos se pusieron en marcha 3.000 millones de euros, incluyendo el Plan hidrológico nacional que ustedes después se cargaron.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias, señor conseller.

Señor Godoy, la norma dice que la... –perdón.

Pasamos a votación.

Señor Such.

El senyor Such Botella:

Gràcies, senyor president.

Era per a demanar votació separada de les propostes 16.294, 16.298 i 16.305.

El senyor president:

Bé, comencem amb les propostes que ha dit el senyor Such.

Perdón. Senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies.

Nosaltres també volíem demanar la 16.298, però la 16.305, a banda. O siga, tres votacions, per no ajuntar-la amb la 298.

El senyor president:

Muy bien. Pues votamos estas tres, una a una, y luego, el resto, juntas.

Votamos la 16.294. Comienza la votación. Resultado de la votación: 81 votos a favor, 6 en contra.

Y así entramos en la votación 16.298. Comienza la votación. Resultado de la votación: 87 a favor, ningún voto en contra. (*Remors*)

Regulen la espontaneidad, por favor.

Proposición 16.305. Comienza la votación. Resultado de la votación: 81 votos a favor, 6 abstenciones.

A continuación votamos el resto de las proposiciones, que serían la 16.289 y la 16.303 y 16.304. Comienza la votación. Resultado de la votación: 47 votos a favor y 40 votos en contra.

Entramos ahora dentro del bloque que incluye las propuestas de la 16.348 a la 16.363, presentadas por el Grupo Parlamentario Socialista y que van a ser defendidas por doña Nuria Espí de Navas.

Propostes RE números 16.348 a 16.363

La senyora Espí de Navas:

Señorías, el Partido Popular y el Gobierno de esta comunidad, en materia de políticas sociales y de bienestar social, mientras ayer el presidente nos decía que se sentían muy orgullosos, nosotros no tenemos más remedio que empezar presentando nuestras propuestas afirmando que ustedes han arruinado las políticas sociales en la Comunidad Valenciana.

Pero además, han tenido, desde nuestro punto de vista –y sin que se entienda como un insulto–, la desfachatez de hacerlo a costa de las personas que más lo necesitan, de las personas más débiles, de nuestros mayores, de las personas con discapacidad o problemas de salud mental, de los inmigrantes que vienen a nuestra comunidad a trabajar, de los niños, de los menores, de las personas enfermas con enfer-

medades crónicas... En definitiva, a costa de las familias que tienen menos recursos, a costa de las familias que no tienen recursos suficientes para llegar a final de mes y que tienen personas totalmente a su cargo.

Porque el gobierno de esta comunidad sigue dando la espalda, es decir, los abandona y, encima, su presidente viene a esta cámara a decir que se siente profundamente orgulloso. Pero ¿dónde vamos a ir a parar! Seguiremos defendiendo que se hagan políticas sociales de verdad, desde luego no de escaparate y de propaganda, que posibiliten que nuestros mayores puedan vivir más y mejor, con más calidad y con más bienestar. Millones de personas en esta comunidad aspiran a tener un apoyo del que hoy carecen. Millones de personas que, señores y señoras del Partido Popular, también son valencianos y que nosotros defendemos como valencianos y desde la valencianía, y con la misma intensidad y fuerza que ustedes. Y no hay medidor que diferencie quién trabaja más, o de qué mejor manera, por los ciudadanos y ciudadanas valencianas, más que los hechos, los que nos dicen que nuestra comunidad, lamentablemente, sigue ocupando el segundo puesto del ranking en cuanto a pobreza, en cuanto a pobreza a nivel de estado de España. Y eso creo que no es trabajar mucho por los valencianos, esos valencianos que ustedes tanto nombran en mayúscula.

Esta comunidad necesita políticas destinadas a la familia, que son las primeras víctimas de este solar vacío en que ha convertido la derecha la política social. Las familias están soportando sobre sus hombros las cargas sobre las que el Partido Popular se inhibe absolutamente. Y, desde luego, los más débiles fundamentalmente.

Y aquí traemos unas propuestas que van al hilo de reforzar posiciones que puedan ayudar a que las familias vivan en condiciones de mayor dignidad. Hacemos una propuesta en concreto sobre la discapacidad, refundamos el Ivadis. Léanla, medítenla en conciencia. Quitaron el Convaser para hacer un nuevo instituto que solo ha servido para gestionar los mismos recursos, con el falso nombre de Instituto Valenciano de la Discapacidad, que sencillamente lo único que hace es gestionar los mismos centros que gestionaba, pero, eso sí, con un enorme plantel de plantilla contratada en la gerencia. Eso es lo que se ha crecido en el Ivadis, pero no los recursos de atención a la discapacidad. El Ivadis también debe servir para crear una fundación que aborde los problemas de empleo y de inserción de la salud mental en nuestra comunidad.

También queremos y también traemos una propuesta clara para que se cree ese grupo de familiares, asociaciones de familiares de enfermos mentales, con colaboración de las sociedades científicas vinculadas a la salud mental y agentes sociales, que verdaderamente le den un impulso. Que existe en otras comunidades, que nosotros no tendríamos más que aplicar lo que otros ya están haciendo.

También planteamos un código deontológico en Radiotelevisión Valenciana, que no lo decimos nosotros solos, también lo dice el Defensor del Pueblo, lo dice el Consejo de Europa, sobre el tratamiento de la salud mental y el respeto a esas personas. Planes de empleo, desde luego, para personas con discapacidad. Eso entraría dentro de este primer paquete en el que nosotros decimos apoyo a la familia y, desde luego, a esas personas mayores con más dificultades.

El plan valenciano para el Alzheimer ¡ya! No lo digan más. Háganlo, tráiganlo. Vamos a discutirlo y a aprobémoslo.

El Partido Socialista, desde luego, no piensa abandonar la defensa de estas políticas. La dependencia, el apoyo a quien no puede valerse por sí mismo, señores y señoras diputadas, sigue teniendo un rostro de absoluto sostén de estas situaciones, y es un rostro de mujer. ¿Dónde están las inversiones tan cacareadas en su plan de apoyo a la familia y la infancia, estupendamente publicado en papel cuché? En eso ha quedado ese plan de apoyo a la familia y a la infancia: en papel cuché.

Volvemos e insistimos en resoluciones que ya planteamos. De una vez por todas complementemos el salario de las dudas en esta comunidad, paguemos algo en lo que se comprometieron cuando hicimos la ley de igualdad y en el Decreto 3/2003. Que se ponga en marcha de una vez por todas, y antes del 2005, el fondo de garantía de pensiones para alimentos, que desde el año 2003 venimos esperando que se regule.

Seguimos con incumplimientos. La situación en la Comunidad Valenciana no es ni mucho menos lo que se nos pretende vender, como decíamos. Existe un divorcio entre la retórica de los discursos que ayer oíamos, los discursos de nuestro presidente y del Gobierno, y la realidad que se palpa en las calles y en la cara de los ciudadanos de nuestra comunidad, en la cara y en el sentimiento y en la forma de vivir de los valencianos ciudadanos de nuestra comunidad. Cada vez más personas tienen mayores necesidades que cubrir y más necesidades que son desatendidas desde los poderes públicos. También es verdad que el disminuido y disimulado por eficaz desmantelamiento del estado del bienestar, se nota en la vida de millones de familias valencianas. Es cierto, de verdad, que esta comunidad, con muy poca cohesión social, condena a una vida cada vez más difícil a una gran mayoría de ciudadanos. Y para muestra un botón.

Nuestro esfuerzo es trabajar por dignificar las condiciones de las personas y seguir manteniendo los derechos de ciudadanía, derechos, no algo que de forma grácil ustedes, el Gobierno, consientan a dar, algo que tenemos consagrado en la Constitución: derecho a la vida, derecho a la salud, derecho a la educación, derecho a unos servicios sociales de calidad.

Y, en este caso, y dirigidas claramente, planteamos, en los temas de investigación que planteábamos también ayer, y planteaba nuestro portavoz, de una vez por todas no dilatemos más... la Universidad de Elche y el ayuntamiento. Tengamos este convenio para la investigación de células madre pluripotenciales.

Tengamos de una vez por todas un centro de referencia también en esa universidad para analizar y trabajar con los trasplantes de islotes pancreáticos. Es una deuda que tenemos con cientos de miles de ciudadanos valencianos, valencianos, que tienen el problema de la diabetes –y ustedes lo saben– y que llevan dilatando en exceso en el tiempo. Y además, algo sobre lo que los valencianos nos convertiríamos en referencia de investigación no solo cuanto al Estado Español sino en el resto de Europa. No perdamos tampoco la capacidad de dotar a nuestra comunidad de algo en lo que hemos sido verdaderamente pioneros, que se vaya fuera por falta de apoyo institucional. Sería una verdadera barbaridad.

En este mismo paquete también decimos que dignificar la vida de las personas es que los centros de planificación familiar eviten que nuestros adolescentes –hoy lo decía la prensa– tengan embarazos no deseados. Subministremos la píldora del día después.

Y hagamos de una vez por todas ese consejo y regulemos las listas de espera con un trabajo eficaz. No sigan hablando de la reducción por la reducción. Tengamos ese grupo de análisis y esa comisión que verdaderamente sea capaz, de forma consensuada, de dar una solución a un problema que vivimos, y grave, en la comunidad.

Eso es dignificar el derecho de las personas. No hay modernización que valga la pena, ni hay modernización que exista sin política social. Y la política social, además, hay que gestionarla bien. Y para gestionarla bien, también planteamos medidas. Planteamos medidas que, además, fueron promesas electorales tuyas. Ya está bien que digan que van a crear el Consejo de Salud Bucodental. Ya está bien que el señor Camps diga que las personas mayores tendrán gratuita la salud bucodental. Ya está bien que en el año 2002 el señor Zaplana dijera que los adolescentes y los niños tendrían revisiones, cuando se han cargado en algunas comarcas de este país el plan que se empezó en el año 1986, y los menores de la Vega Baja, de la Costera, tienen cero por cien de revisión sanitaria bucal. ¡Ya está bien! No hay que engañar más.

Y eso es defender la calidad de vida de los ciudadanos valencianos. Ser valenciano y trabajar por los valencianos no es solo hacer un discurso. Es demostrarlo con las políticas que se hacen. Y, desde luego, las primeras políticas, las más importantes, son aquellas que repercuten en la vida cotidiana de los ciudadanos todos los días, en la posibilidad de tener una boca sana un menor y en la posibilidad de que las personas mayores puedan sonreír con dignidad. Eso también es hacer políticas sociales y trabajar por los valencianos.

Para acortar desde luego esas distancias brutales que tiene la comunidad con respecto a la Comunidad Económica Europea, señores y señoras diputadas, nos tenemos que poner a trabajar. Y nos tenemos que poner a trabajar –contarán desde luego con nosotros– para conseguir el objetivo: acercarnos. No voy a poner los ejemplos de quien ayer ponía el presidente como ejemplo. Ejemplos, además, que el mismo presidente ponía.

El señor presidente:

Señora Espí, le queda medio minuto.

La senyora Espí de Navas:

La Rioja, por ejemplo, tiene un 5,67% de plazas residenciales. Nosotros estamos muy lejísimos, al 2,37. Y el 4,01 Andalucía. La Rioja tiene, en cuanto al servicio de ayuda a domicilio, un 2,3; Andalucía, 1,79. Nosotros un 0,78. Los últimos de los últimos, los últimos de España.

En Europa la media de inversión para políticas públicas por habitante son 5.606 euros. En nuestro país...

El señor presidente:

Muchas gracias, señora Espí.

La senyora Espí de Navas:

...en los últimos ocho años, 3.244. En la Comunidad Valenciana...

El señor president:

Ha terminado usted, señora Espí.

La senyora Espí de Navas:

...averígüenlo ustedes.

El señor president:

Muchas gracias, señora Espí. (*Aplaudiments*)

Tiene la palabra el señor Clemente, en representación del Grupo Parlamentario Popular. (*Remors*)

El señor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Señor presidente.

Señora Espí, desde luego ayer asistimos a un debate donde se vieron claramente dos maneras diferentes de entender la política. Por parte del president de la Generalitat, se le hizo al grupo mayoritario y al grupo de Izquierda Unida un ofrecimiento de diálogo, un ofrecimiento de, como usted decía, trabajar juntos para mejorar esta comunidad. Y frente a eso, lo que se recibió por parte de los diputados socialistas, en su inmensa mayoría, fueron insultos y abucheos. Yo agradezco realmente su tono de hoy, que realmente es un tono absolutamente constructivo y donde, desde la lógica oposición de no estar de acuerdo con las políticas realizadas, usted ha mantenido un tono, desde mi punto de vista, bastante razonable y de trabajar.

Desde luego, yo no estoy de acuerdo, señora Espí, en que ustedes hayan hecho tantas cosas. Mire, la política social que ustedes predicán es una política de pancarta, es una política muy electoral. La política del Partido Popular es una política de realidades. Y a las realidades ya se hizo ayer una exhaustiva valoración de lo mucho que ha mejorado esta comunidad en cuanto a sanidad y políticas sociales, en cuanto a bienestar social, que es el tema que nos ocupa en este momento, lo cual no quiere decir que en ningún momento desde la satisfacción de decir "no podemos seguir mejorando". Y desde luego que podemos seguir mejorando.

Yo le adelanto que vamos a votar a favor la propuesta 16.360, porque nos parece una propuesta razonable, y nuestro grupo le adelanto que va a votar a favor de esa propuesta.

Sin embargo, usted plantea una serie de propuesta que, desde luego, como mínimo, las podría calificar de chocantes. Porque ustedes, en su papel de oposición, son oposición a otros gobiernos del Partido Socialista en otras comunidades. Son oposición, por supuesto, que es lo lógico, al gobierno del presidente Camps, pero ahora ya son oposición incluso con el gobierno socialista de la nación, porque llegan ustedes a decir cosas absolutamente contrarias a lo que este gobierno dice. O sea, realmente se podría decir que ustedes

tienen auténtica vocación de oposición. Y ya no voy a entrar en las contradicciones que el gobierno socialista está teniendo de decir una cosa un día y otra cosa... lo contrario, algo que podría ser divertido si no fuera tan grave porque afecta a muchísimos ciudadanos.

Desde luego, usted plantea una serie de iniciativas. Por ejemplo, me ha hablado de la píldora del día después. Por ejemplo, usted me imagino que sabe que eso es una competencia de la Agencia Española el Medicamento. La Agencia Española del Medicamento lógicamente está en el Ministerio de Sanidad, y es la que tiene que hablar de la gratuidad de esa píldora. (*Remors*) ¿No? Sí, señora Llinares. ¿No es una competencia de la Agencia Española del Medicamento? Ustedes es que realmente... llegamos siempre al punto que a mí me gusta de este debate, que dicen en cada sitio una cosa y se quedan tan tranquilos. Esa es una diferencia importante entre su manera de entender la política. El Partido Popular siempre dice lo mismo cuando está en el gobierno, cuando está en la oposición, cuando gobierna en una comunidad autónoma o cuando gobierna en otra. Pero ustedes no tienen ningún problema, no tienen ningún problema en romper la cohesión del sistema sanitario, ni la cohesión del sistema educativo. Ustedes pueden tener perfectamente de decir: "Bueno, pues aquí decimos una cosa...".

Bueno, ha hablado usted... Igual que cuando piden, por ejemplo, prótesis dentales o gafas para las personas mayores, cosa que me parece muy razonable. ¿Pero no será mucho más razonable y no será mucho más coherente que sea eso, que sea decidido el Consejo interterritorial donde está además del ministerio representadas todas las comunidades autónomas? ¿O vamos a hacer una España de comunidades autónomas donde va a haber distintas prestaciones en cada una de las comunidades autónomas? ¿Me quiere usted decir, por ejemplo, que cuando salgamos de la provincia de Valencia entonces la píldora del día de después no se podrá dar... aquí sí se podrá dar? No nos parece realmente una política seria la política que ustedes plantean.

¿Las personas mayores sí tendrán las gafas gratis aquí, allí no las tendrán? Busquemos realmente una conexión. Me ha hablado, por ejemplo... No me ha hablado, pero yo creo que es interesante por ejemplo hablar de La Fe, la nueva Fe. Hay una propuesta que plantean ustedes para que las obras finalicen antes de cuando está previsto. Pues si las obras realmente ustedes quieren que finalicen antes, como ustedes tienen hilo directo con el señor Zapatero y con la ministra Salgado, pues entonces díganle que nos de el mismo trato que le va a dar al Hospital General de Asturias, los 126 millones de euros que le va a soltar, que se los de a la Comunidad Valenciana y acabaremos muchísimo más pronto... –señora Llinares, no estoy debatiendo con usted– acabaremos muchísimo antes la nueva Fe.

Entonces vamos a ser realmente serios y coherentes. ¿Cuál es la diferencia para que esa ayuda exista, esa ayuda importante, que es casi la mitad del presupuesto de ese hospital general, exista para una comunidad, y un hospital de similares características, que igual, que en la comunidad, tiene la sanidad transferida, la Comunidad Valenciana no la tenga. No hace falta realmente pensar demasiado para darse cuenta que la única diferencia que existe –porque la necesidad será la misma– es la diferencia de color político del gobierno de esa comunidad autónoma.

Y si nos referimos a otro caso al que usted ha hablado antes, al tema de las células madre, realmente es una cosa muy interesante. Las células madre da la casualidad –que no es casualidad, porque aquí se ha trabajado bien de que aquí tenemos un centro que se está construyendo, que se está ultimando, el Centro de Biotecnología, un centro que está ahí junto al Oceanográfico, me imagino que usted lo conocerá, donde se va a realizar una investigación sobre células madre. Tenemos aquí unos científicos que han dado un avance importantísimo en la investigación con las células madre. Tenemos la posibilidad de ayudar a solucionar, porque tampoco conviene generar excesivas expectativas, ayudar a solucionar los problemas de muchos valencianos que tienen enfermedades como la diabetes, y otras enfermedades. Y entonces resulta que una vez más el ministerio firma un convenio con Anda-lucía y con Cataluña y aún está pensando si lo firma con la Comunidad Valenciana, cuando en este momento la que ha llegado realmente más lejos en la experimentación con células madre ha sido la Comunidad Valenciana, y quiero recordarle que posibilitado por una ley que aprobó el Partido Popular, la ley de modificación de reproducción asistida.

Es que, realmente, hablan por ejemplo ustedes... Ha hablado usted de los enfermos y de las discapacidades... Hay una cosa que yo sé que a usted le gusta mucho que diga, pero habría que recordarle que este gobierno, el gobierno del Partido Popular, ha sido pionero en la creación de la Dirección General de Integración Social de los Discapacitados.

Porque, para nosotros, la integración social de los discapacitados es básica, el conseguir empleo para todos los valencianos es básico, pero para aquellos que tienen especiales dificultades para acceder a los puestos de trabajo, es todavía más importante, y, además, aunque usted me diga con la cabeza que no, sabrá, porque ha venido en los medios de comunicación, que se ha elaborado un anteproyecto de decreto del Gobierno Valenciano por el que se establecen medidas para apoyar la estabilidad del empleo de las personas con discapacidad en el ámbito de la Comunidad Valenciana, y ese decreto ha sido valorado positivamente por unanimidad por el Comité Económico y Social.

Yo quiero decirle, señor Espí, que realmente algo hacemos, posiblemente deberíamos hacer más cosas, pero lo que sí realmente yo pienso es que los valencianos se dan cuenta de que se está mejorando la sanidad, se están creando plazas para nuestros mayores, se está trabajando en mejorar nuestros hospitales, se está trabajando en hacer nuevos centros de día, se están haciendo muchas cosas. Y como les dijo, realmente, el presidente Camps ayer, ustedes podían colaborar en que esta comunidad siguiera avanzando, o podían perder el tiempo y, desde luego, defraudar a muchos valencianos, continuando con ese discurso de oposición a todo lo que realiza este gobierno.

Nada más y muchas gracias.

El señor president:

Muchas gracias, señor Clemente.

Tiene la palabra la señora diputada doña Nuria Espí.

La senyora Espí de Navas:

Es evidente que si los termómetros que miden el intento de crispar los debates estuvieran puestos en marcha, darían una cifra elevadísima, pero, desde luego, no por parte de las filas ni de los escaños de mi partido, porque no crispa, a lo mejor, quien más levanta el tono de voz, sino crispa más quien, después de haber hecho aquí, yo creo, un importante número de propuestas que afectan –vuelvo a repetir– a los sectores más débiles de la sociedad valenciana, lo que recojo por respuesta del portavoz del Partido Popular es remitirse al debate de ayer, donde en política social, le recuerdo todo lo que se dijo: “Se ha hecho más política social en mi gobierno que en la historia de esta comunidad, más que nunca. Somos pioneros en los servicios sociales”, y esa fue toda la mención y alusión que se hizo a las políticas sociales en esta comunidad, señor Clemente.

Eso es la realidad de lo que ocurrió ayer en el debate y de lo que dijo el señor presidente con respecto a estas políticas. En cualquier caso, lamentar que por parte del Partido Popular no haya al menos el intento de que podamos llegar a consensuar algunas de las propuestas que planteamos, que creo son importantes.

El tema de la financiación, de quién debe financiar o no La Fe, yo creo que eso le tenían que preguntar al ministro anterior por qué firmó con otras comunidad y no con ustedes, o quizá ustedes fueron incapaces de, con el ministro anterior, llegar a ese acuerdo y qué formas de financiación pactar. En cualquier caso, es tema que luego, en otra de las proposiciones se discutirá.

Ustedes dijeron: “Expropiaremos los terrenos, haremos La Fe”, y han dejado que La Fe tenga unas malas condiciones de utilización para los usuarios que utilizan la sanidad pública. Y ni han avanzado en la construcción de La Fe, ni han hecho las infraestructuras que corresponden en La Fe, que actualmente tenemos que sufrir los ciudadanos usuarios que tenemos que ir a La Fe, porque no han invertido ni una peseta en mejorar las condiciones. Mientras tanto, hacen el otro hospital: esa es también una realidad.

También es una realidad, señor Clemente, que no han invertido nada más que lo justo en las políticas sociales, es decir, lo que sube, el porcentaje del índice del coste de la vida en las políticas sociales, teniendo realidades como la inmigración, realidades como los problemas que estamos teniendo porque tenemos que aplicar la ley del menor en esta comunidad, como realidades novedosas que no han significado ni un duro más de inversión para la Conselleria de Bienestar Social, por tanto, no se han podido hacer las políticas.

Mire, no lo dice el Partido Socialista: hoy, los fiscales en Alicante; ayer, el Defensor del Pueblo; antes de ayer la Sindicatura de Greuges y el CES cuando habla también, por ejemplo, del comparativo de las pensiones en nuestra comunidad con respecto a las del resto de España, entre otras, las de viudedad. ¡Responda!, no es un tema del Gobierno de España, ¡responda!, ¿por qué ustedes no complementan como han hecho otras comunidades? “Pioneros”, sean pioneros, pero de verdad y en algo, sean pioneros, y de verdad y en algo.

Y dígame qué hacen cuando al menos a nosotros sí nos sonroja que la Comunidad Valenciana, el centro de la

modernidad del mundo mundial, el centro de la modernidad y pionero en las políticas sociales tiene que salir con la vergonzante cifra de ser la segunda comunidad con más niveles de pobreza severa en este país (*remors*). Explíqueme por qué somos la segunda comunidad, por qué lo dice el informe Floesa, por qué lo dice el informe del Inverso del año 2003 –no estaba el gobierno socialista cuando se hizo ese informe–, por qué lo dice Europa y por qué lo dice Eurostat. ¿Se lo inventan todos que la provincia de Valencia en segundo lugar y la Comunidad Valenciana en segundo lugar en índices de pobreza severa y que se ha incrementado en los últimos diez años?

Les pedimos, por favor, un plan de urgencia para erradicar la pobreza severa. ¿Qué problema tiene que hagamos ese plan de urgencia? ¿Qué problema tiene que abordemos que hay barrios que tienen situaciones de urgencia y necesidad?; que hay barrios donde hay que hacer campañas específicas de prevención para la droga; que hay barrios que tienen importante número de menores inmigrantes y está incrementándose el fracaso escolar, con lo que significa con respecto a las condiciones de vida de esas personas; que hay barrios que jamás se podrán integrar en la normalidad si no hay políticas específicas; que hay barrios que aún siguen siendo..., ya no se llaman “de acción preferente”, pero de acción preferencial, que lo siguen siendo, ya no tendrían que serlo, y hay otros nuevos que se están convirtiendo en barrios de acción preferente; que tenemos 35.000 familias que viven por debajo de la renta media...

El senyor president:

Señora Espí, queda medio minuto.

La senyora Espí de Navas:

A todo eso..., bueno, aparte de la conjuntivitis de Nazaret, de la mala situación de algunas fábricas en comarcas de esta comunidad, que tienen que estar viviendo síndromes constantes, pero, independientemente de todo esto, hacemos propuestas aquí, que nadie entenderá en su sano juicio del rechazo del Partido Popular, nadie entenderá que no quieran que abordemos ese plan para erradicar la pobreza severa. Luego no vengan hablando de que van a hacer las rentas mínimas, que llevan tres años y aún solo han presentado el anteproyecto y no hemos podido ni discutirlo.

Ha bajado la prestación económica reglada...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Espí.

La senyora Espí de Navas:

Por favor, no han hecho un solo esfuerzo en políticas sociales, y a las pruebas me remito, eso sí, ¿propaganda?, mucha, los últimos...

El senyor president:

Señora Espí, ya ha terminado...

La senyora Espí de Navas:

...de los últimos a nivel de España, los últimos de los últimos a nivel de Europa.

El senyor president:

Señora Espí...

La senyora Espí de Navas:

Una verdadera vergüenza, señor presidente.

El senyor president:

Tiene la palabra, señor diputado don Antonio Clemente.

El senyor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Señora Espí, yo desde luego creo que la realidad es tozuda y la realidad, como dijo ayer el presidente, es que en esta comunidad, de cada cinco euros que se gastan, cuatro se dedican a políticas sociales. Y eso realmente es lo que ve..., donde se ve la voluntad política de un gobierno es en los presupuestos, porque ustedes, desde luego, (*veus*) mucho discurso, pero muy pocas realidades, porque, desde luego, la situación que existía en esta comunidad antes del año 1995 –yo, desde luego, la he escuchado a usted con respeto...

El senyor president:

Señora Espí, por favor, usted ha hablado y no se la ha interrumpido. Por favor...

El senyor Clemente Olivert:

No, no, es exactamente, es realmente esa diferencia de distintas maneras de entender la política, distintos talentos. Yo, desde luego, le estoy a usted escuchando sus argumentos y usted prefiere no oír la realidad.

La realidad es cómo ha mejorado la Comunidad Valenciana, y, desde luego, usted ha hecho una mención, ha dicho: “El problema es...”, que era el ministro anterior... No, señoría, el problema no es el ministro anterior, el problema es las ministras actuales, que, además, me gustaría saber también cuál es su opinión del numerito que montaron las diputadas, (*protestes*) las señoras ministras del Partido Socialista poniéndose a posar con modelos carísimos en una revista bastante elitista.

Pero, desde luego, como el Partido Socialista Obrero Español ya no sé si es obrero o no es obrero...

El senyor president:

Por favor, eviten la clac...

El senyor Clemente Olivert:

...porque también habría que tener en cuenta que ustedes aquí están criticando muchísimo la política privatizadora del

Partido Popular, (*veus*) y, desde luego, el que esté mandando, el que estén ustedes mandando del Gobierno, que iban a estar todos los astilleros...

El señor president:

Silencio, señores diputados.
Puede continuar, señor Clemente.

El señor Clemente Olivert:

Si me dejan, sí.

Yo, solamente, lo único que quería decir es que realmente son ustedes, lo que les decía antes, son una contradicción constante, (*veus*) se contradicen entre ustedes, se contradicen con otras comunidades autónomas, se contradicen con el Gobierno central, y cada uno dice absolutamente nada.

Eso no sé si es diferencia de criterios o exactamente qué es lo que es, pero les insisto, ustedes han criticado mucho y en esta tribuna han dicho estos días los problemas de las empresas y los trabajadores de la Comunidad Valenciana... Veremos a ver cómo resuelve del ministerio de la nación, que es el que tiene la responsabilidad, los problemas de los astilleros (*protestes*) y los problemas de Sáez Merino, que son responsabilidad del Ministerio de Trabajo, se lo recuerdo, eso es algo realmente que tienen ustedes que ver. (*Veus*).

Pero, desde luego, y le insisto, señora Espí...

El señor president:

Por favor, señores diputados, que no dejan ustedes hablar al orador...

El señor Clemente Olivert:

Y no sé por qué... (*Veus*)

Yo que le decía que agradecía su turno de esta mañana, que lo veía mucho más tranquilo y sosegado. Veo que, al final, les vuelve a hervir la sangre.

Bueno, continuando, nuestro talante sigue siendo el mismo, señora Espí, y nuestro ofrecimiento sigue siendo el mismo. Pensamos que entre ustedes, nosotros y, por supuesto, el Grupo Izquierda Unida, podemos seguir mejorando esta comunidad.

¿Ustedes entienden la política de otra manera? Pues, nosotros, desde luego, no, y no pensamos cambiarla y pensamos seguir trabajando por los valencianos, que son los que se lo merecen. Ustedes pueden continuar con ese discurso y, realmente, defraudando a los que cada vez les votan, que cada vez son menos.

Nada más y muchas gracias. (*Pausa*)

El señor president:

Pasamos a la votación... Señor Maluenda, tienen uso de la palabra.

El señor Maluenda Verdú:

Gràcies, senyor president.
Per a pregar que la 16.360 se vote separatament.

El señor president:

Bien, pasamos a votar primero, entonces, la 16.360, y luego votaremos todas las demás.

Señor Pla, puede pasar... Señor Pla, no ha comenzado aún la votación. (*Veus*)

Perdón, señores, ahora comienza la votación. Resultado de la votación: 88 votos a favor, ninguno en contra.

Ahora pasamos a votar todas las proposiciones, excepto la 16.360, que van entre la 16.348 y la 16.363. Comienza la votación. Resultado de la votación: 41 votos a favor y 47 votos en contra.

Pasamos a continuación a debatir las proposiciones números 16.302 y 16.306, presentadas por el Grupo Parlamentario Popular y que van a ser defendidas por el señor diputado Ricardo Costa.

Tiene la palabra el señor Costa.

Propostes RE números 16.302 i 16.306

El señor Costa Climent:

Muchas gracias, señor presidente.

Mi grupo parlamentario presenta dos propuestas de resolución encaminadas a presentar en este Pleno de las Cortes, ante las Cortes Valencianas, un plan o el plan que marca la Ley de estabilidad presupuestaria de saneamiento, de equilibrio presupuestario y de equilibrio financiero para las cuentas públicas de la Generalitat.

Una propuesta que supone una propuesta de transparencia frente a las propuestas y los discursos oscurantistas del Partido Socialista en esta materia; una propuesta que aporta algo de seriedad a lo que ha sido durante estos últimos meses claramente una demagogia sin precedentes en el tema de las cuentas públicas por parte del Partido Socialista y, desde luego, una propuesta que aporta rigor a las contradicciones que en los últimos tiempos el Partido Socialista ha planteado con respecto a las cuentas públicas valencianas.

Porque digo que buscamos arrojar algo de coherencia, porque en la especie de desequilibrio ideológico y de política presupuestaria que el Partido Socialista lleva planteando en lo que ha empezado de legislatura, pues a nuestro juicio empezó cuando el gobierno del Partido Popular en la nación planteó una ley de estabilidad presupuestaria y el Partido Socialista se opuso y la recurrió ante el Tribunal Constitucional. Una ley que es la que permitía la presentación de este tipo de planes por parte de los gobiernos autonómicos; una ley que el Grupo Parlamentario Socialista en la Cámara, en esta Cámara, en las Cortes Valencianas, no ratificó y no apoyó; y una ley que permitía, que es la única que permitía, a pesar de la oposición del Partido Socialista, la plasmación legal de lo que ellos durante dos años prácticamente llevan solicitando al gobierno valenciano; por un lado se oponen a la ley que permite la autorización de esos planes y, por otro lado, lo demandan aquí.

Por lo tanto, era la auténtica incorrección, el auténtico batiburrillo ideológico y presupuestario del Partido Socialista. Y todo esto enmarcado en el apoyo tácito, porque el que calla otorga, a las políticas de discriminación presu-

puentaria que el señor Solbes ha hecho con los valencianos, apoyando y mejorando la financiación catalana y a los cuales los socialistas valencianos no han dicho absolutamente ni una palabra.

Por lo tanto, nosotros lo que pretendemos con la primera propuesta es traer a esta Cámara ese plan, que es el que permite la ley del Partido Popular, que el Partido Socialista votó en contra, esa ley que ahora quieren dinamitar también eliminando el equilibrio presupuestario en los gobiernos socialistas de la nación y, en definitiva, traer y que se debata, que se vea y que se apruebe con luces y taquígrafos en esta Cámara la propuesta de plan económico y financiero sin ninguna obligación por parte de la legislación estatal a la hora de presentarla ante estas Cortes Valencianas.

Y, en segundo lugar, me gustaría plantear una propuesta que para nosotros es muy importante, porque refleja la ideología, la línea marcada por las políticas económicas del Partido Popular en los últimos ocho años en el gobierno de la nación y en los últimos nueve años en el gobierno de la Comunidad Valenciana. Porque estamos muy preocupados, señoras y señores del Partido Socialista, con las noticias que desde el gobierno de la nación nos llegan sobre la política económica que piensa aplicar al gobierno de España y a todos los ciudadanos españoles y valencianos. Porque nosotros creemos que se debe seguir con la política de bajada de impuestos. Dos bajadas del impuesto sobre la renta, la supresión del impuesto de actividades económicas, la supresión del impuesto de sucesiones, la mejora de la fiscalidad de las Pymes. Eso es lo que hemos hecho nosotros y eso es lo que ustedes quieren dilapidar en tan solo cuatro meses en el gobierno de la nación.

Porque a todas esas iniciativas -y cómo quieren ustedes que no estemos preocupados, señoras y señores del Partido Socialista- votaron en contra en esta Cámara, en el Congreso de los Diputados y en el Senado. Estamos muy preocupados, porque los valencianos y los españoles esperamos continuar con esa política de apoyo al empleo a través de la fiscalidad. Y estamos preocupados, porque iniciamos una serie de medidas que han hecho que los 300.000 autónomos valencianos o los 3 millones de autónomos españoles hoy tengan una cobertura social del 90% de las que tienen los trabajadores del régimen general. Y eso gracias a las políticas sociales del Partido Popular. Y estamos preocupados, porque no vemos la intención de continuar en esa misma línea, en esa misma dirección marcada por los gobiernos del Partido Popular. Y estamos preocupados, porque después de generar 5 millones de puestos de trabajo en España, 550.000 en la Comunidad Valenciana, más de la mitad, casi 300.000 de esos 550.000 para mujeres, de reducir el desempleo juvenil en un 70%, estamos preocupados con las noticias en materia de empleo que nos llegan.

Hemos tenido el peor mes de agosto de los últimos 20 años en los datos y en las cifras del desempleo en este país. (*Veus*) Hemos conseguido que aquella política de creación de empleo se vea invertida en tan solo cuatro meses por parte del gobierno socialista. Hemos visto cómo tenemos desbocada la inflación. Hemos visto como en los precios de la gasolina, que usted, señora Moreno, subía aquí a decir "apoyen a los agricultores y a los sectores productivos para que la subida de la gasolina no les afecten", hemos visto cómo ustedes, después de ver los precios más altos en la his-

toria del petróleo, no han dicho ni mu en esta Cámara. Y hemos visto cómo es preocupante la dilatación de la política económica por parte del gobierno de España, del gobierno del señor Zapatero, sí, señor Such, por parte del gobierno del señor Zapatero.

En definitiva creemos, señoras y señores del Partido Socialista, creemos que estas dos medidas aportan transparencia y, señoras y señores del Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Entesa, que estas propuestas aportan luz, aportan coherencia y aportan, lo que es más importante, bienestar y futuro para los ciudadanos y las ciudadanas de la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, Rosa Maria Barrieras Mombrú)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Costa.

En representació del Grup Parlamentari Socialista, per a torn en contra, té la paraula la senyora Moreno.

La senyora Moreno Fernández:

Gracias, señora presidenta.

Hemos estado hablando del debate que se hizo ayer, el debate que algunos insisten que se habló de formas. En el debate de ayer sobre todo se hablaba del modelo. Se vio bien claro que hay dos modelos en esta cámara y hoy, usted lo ha dicho, señor Costa, se presenta y estamos discutiendo aquí dos resoluciones básicas. Una de ellas, está claro, es su modelo económico, lo que ustedes durante ocho años en el gobierno de la nación y nueve aquí están defendiendo, eso que llaman el círculo virtuoso, bajemos los impuestos, el crecimiento económico, eso generará pleno empleo. Mire, señor Costa, ese círculo virtuoso en absoluto es verdad. Los círculos no se pueden cuadrar, yo no sé si les hará falta que el señor conseller de Empresa se lo explique, los círculos no se cuadrarán y ese círculo virtuoso en esta Comunidad se ha demostrado que es el gran fracaso del Partido Popular. Es el gran fracaso, pero además la gran mentira. Y lo que es realmente, incluso yo creo que un insulto a la inteligencia, es que venga aquí y diga estas cosas que usted ha dicho del Plan de saneamiento.

Mire, señor Costa, vamos a dejar las cosas claras. El pacto por la estabilidad, el pacto por la estabilidad es un pacto en el cual los socialistas estamos comprometidos desde hace muchos años, desde hace muchos años, desde Maastrich. ¿Se acuerda usted? El pacto por la estabilidad. Ustedes, el Partido Popular, defendieron en el Congreso de los Diputados la Ley de estabilidad, que no es lo mismo, y a esa Ley de estabilidad fue a lo que los socialistas les pusimos algún pero, a esa Ley de la estabilidad. Esa ley no era la que facilitaba que hubiese aquí planes de saneamiento, señor Costa; esa ley era la que prohibía los déficits. Esa ley, señor Costa, era la que prohibía los déficits. Y en caso de que hubiese déficit se obligaba a los gobiernos, se obligaba malamente, pero bueno, a los gobiernos que no habían cumplido la ley, que no habían hecho los deberes, a hacer un Plan de saneamiento. Esa ley, que fue el orgullo del

señor Aznar, esa ley es la que ustedes han estado machacando y dándole patadas todos los días desde la trampa y desde la mentira.

Porque, señor Costa, ese Plan de saneamiento, que ahora dice generosamente que va a traer aquí a las Cortes, aquí a estas Cortes, que además lo dice mal, porque dice “lo traerá”, pero no dice cómo, no dice si para debatir, no dice cuándo, no, dice que lo traerá; no dice que va a venir aquí a un Pleno, no dice que va a hacer un Pleno, que lo va a hacer antes, que lo va a hacer antes para que entre todos discutamos si ese es el saneamiento que debe hacer o no, dice que lo traerá cuando ya esté aprobado. Oiga, pues muchas gracias, casi, casi que lo habremos leído en los periódicos. A nosotros nos gustaría haberlo discutido aquí, haberlo discutido aquí. Porque, mire, la otra gran comunidad que tiene otro plan de saneamiento ya ha dicho cómo lo va a hacer. Y aquí estamos diciendo gracias, porque nos lo van a traer. Hombre, un poco de respeto.

Pero, repito, ese Plan de saneamiento es fruto de la mentira y la desfachatez que ustedes aquí trajeron un presupuesto del 2003 en el que decía “qué buenos somos que bajamos los impuestos, qué buenos somos que seguimos cuadrando círculos, bajando impuestos y gastando y haremos déficit cero”. Dijeron eso con mentira. Dijeron con mentira, liquidando el presupuesto con 4 millones. Y recuerdo, señor conseller, que usted salió y dijo: el presupuesto es un déficit de 4 millones. Casi, casi, equilibrio presupuestario. Y luego vendrá la Intervención General y a lo mejor dice que es más. Ese es el conseller de Economía que liquidó un presupuesto diciendo “luego vendrá la Intervención General y dirá que es más”. Tanto que más: 971 millones de déficit, 971 millones de déficit donde usted dijo 4. Anda que tenía que venir... Cómo usted sabía que iba a venir la mentira y la desfachatez. Nada de círculo virtuoso. Los círculos no se cuadran.

El pleno empleo, señor Costa, el pleno empleo... ¿Ustedes aquí se atreven a hablar de pleno empleo? ¿Aquí se atreven a hablar de pleno empleo con lo que está cayendo? Si han tenido que cambiar, si han tenido que cambiar de nombre una conselleria, dividirla en dos y disfrazarla para no hablar de industria, porque da vergüenza lo que está pasando en industria. ¿Ustedes se atreven a hablar de sensibilidad social y de que les preocupa el pleno empleo? Ustedes que se reúnen con empresas como Sáez Merino y en vez de preocuparse para ver cómo se soluciona un problema humano, un problema de desempleo ¿sabe lo que le ofrecen? A lo mejor usted no lo sabe, señor Costa, seguro que el conseller de Economía sí. Señores diputados ¿saben lo que les ofrecido su gobierno al comité de empresa de Sáez Merino? Autobuses y bocadillos para que vayan a Madrid a manifestarse delante del ministerio. Eso es lo que les ha ofrecido el gobierno, porque esa es su sensibilidad, les da igual. A ustedes les da igual el empleo, lo que quieren es enfrentarse con el gobierno de Zapatero. A ustedes les da igual. Como les dio igual plantearse seriamente el problema de Izar. Como les dio igual, y por eso intentaron engañar a Europa mal, intentaron engañar a los trabajadores. Y ahora los trabajadores de Izar tienen el problema que si se hubiesen enfrentado seriamente con el ustedes, el Partido Popular, si hubiesen tenido un planteamiento serio de verdad con el tema no estaríamos como estamos.

Por lo tanto, señores y señoras del Partido Popular, pocas bromas con aquello que de verdad afecta a nuestra gente. Pocas bromas, poco partidismo; círculos virtuosos, ninguno; desfachatez y mentiras, muchas; el plan de saneamiento es necesario, pero no vale con traerlo aquí, a esta Cámara, cuando esté finalizado. Vengan antes, comprométanse, traigan las cuentas...

(Ocupa la presidència el president, Julio de España Moya)

El senyor president:

Señora Moreno, le queda medio minuto.

La senyora Moreno Fernández:

Muchas gracias. Tengo tiempo para decir muchas cosas. ...traigan las cuentas todas. Dejen de mentir. Dejen de decir que luego vendrá la Intervención General, dejen de mentir a los ciudadanos, porque mintiendo a los ciudadanos, en definitiva, señores del Partido Popular se están mintiendo ustedes. Se están mintiendo ustedes, porque se les conoce y se les ve el plumero cuando van al consejo de política fiscal y financiera y dicen: “¿yo, deuda? Yo no tengo ninguna”. Y al siguiente consejo de política fiscal y financiera dicen: “oiga, a mí déjenme como los catalanes”. ¿Por qué usted no tuvo, señor conseller, por qué usted no tuvo la dignidad, como tuvieron los catalanes en el consejo de política fiscal y financiera...

El senyor president:

Ha terminado su tiempo, señora Moreno.

La senyora Moreno Fernández:

Termino, señor presidente.

¿Por qué no tuvo la dignidad de decir estamos mal, necesitamos ayuda? Señores del Partido Popular, el Grupo Socialista lleva tres años diciendo que estamos dispuestos a colaborar con ustedes, pero traigan aquí las cuentas y de forma transparente.

Nada más y muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Vamos a proceder...

El senyor conseller d’Economia i Hisenda:

Señor presidente, solicito la palabra para intervenir en el debate como miembro del gobierno.

El senyor president:

Tiene usted, señor conseller, el uso de la palabra.

El senyor conseller d’Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, presidente.
Señorías.

Señora Moreno, le puedo asegurar que no tenía ninguna intención de intervenir en el Pleno en la mañana de hoy. De hecho, a primera hora, me han llamado "parlanchín". Y, viniendo de quien viene, que conste que me lo tomo como un elogio. Pero ni siquiera en ese momento en que podía haberlo hecho, por doble motivo, por miembro del gobierno y por alusiones, he solicitado el uso de la palabra. Pero lo que no puedo permitir es que ni al conseller de Economía, ni a este gobierno ni al partido que le sustenta se suba a esta tribuna, se le llame mentiroso y esa afirmación quede sin respuesta.

Y se lo voy a hacer desde el absoluto rigor, que es lo único que le ha faltado a su intervención, señora Moreno.

Plan de saneamiento económico financiero: dispuesto en la Ley de estabilidad presupuestaria, aprobada por el gobierno del Partido Popular, votada en contra por el Partido Socialista, incluso con su jefe de hoy aquí votando en el parlamento, llevada al Tribunal Constitucional. Y si eso no se pone en entredicho, política de estabilidad presupuestaria, ya me dirá usted qué es poner en entredicho esas políticas, esas políticas. (*Remors*)

En segundo lugar, señora Moreno...

El señor president:

Por favor, señores diputados.

El señor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

...no confunda usted. Sabe perfectamente que la liquidación presupuestaria que se trae a estas Cortes cada año se realiza conforme a nuestras reglas contables aprobadas por esta cámara, y que luego se realizan ajustes en términos de contabilidad nacional por la Intervención General del Estado. Y esos ajustes que realizan en términos de contabilidad general son los que sirven luego para las cuentas del estado que se presentan en Eurostat, a efectos de determinar si se cumple o no con el programa de estabilidad.

Y no hagan tremendismo. Tenemos déficit en las cuentas del 2003, sí. Se conocen por una ley que ha hecho el Partido Popular, sí. ¿Dónde está la falta de transparencia? En ningún lado. Las conoce usted perfectamente porque así lo quiso un gobierno, que aprobó una (*inintel·ligible*) que ustedes dijeron que no, y que, por cierto, nunca habían aprobado antes en trece años. Y ese programa de estabilidad... que, por cierto, ahora se flexibiliza bastante, desde que algunos señores socialistas dicen para apoyar a ciertos gobiernos que pasar del 3% ya no pasa nada. Tengo que recordarle que nuestro déficit es apenas del 1% en términos del PIB regional, y del 0,1 en términos del PIB nacional. (*Remors*) Lo que aquí parece tan grave para su señoría, tengo entendido que cuando le sucede a otros países que están por el 4 o por más arriba, entonces, como son gobiernos socialistas, la cosa parece que no llega a tanto... Pues bien, esos déficits, conocidos gracias a nosotros, tienen que traer consigo un Plan de saneamiento económico financiero, igual para todas las comunidades autónomas que se encuentren en esa situación.

En este caso, once comunidades autónomas presentaron déficits en sus cuentas del 2003. Y entendió el gobierno que, sólo aquellas que superaban el 0,049 en términos de PIB nacional, debían efectuar la redacción de un Plan de saneamiento económico financiero.

No hay dos sólo que hubieran tenido déficit. Once comunidades autónomas con déficit. Dos de ellas, según el gobierno, a efectuar eso. Y no voy a incidir ahí, porque eso es lo mismo que cargarse la estabilidad presupuestaria. Porque, si sumamos el 0,049 de diecisiete comunidades autónomas, que es lo que ahora pretende el gobierno socialista, tendríamos ya un déficit, no de 0,1, de 1 punto, de 1 punto en relación con el PIB nacional. Mire si no es eso quebrar o no quebrar la estabilidad presupuestaria. Y, le reitero, estamos hablando de un déficit que, en nuestros términos, es del 0,1 de ese PIB nacional. Muy por debajo, desde la administración del estado que se compensa, eso sí, con ajustes contables, con la seguridad social, y de eso me reconocerá que sé algo y que, por lo tanto, aparece que tiene sus cuentas cuadradas en superávit y que no ha de realizar planes de saneamiento cuando su déficit es muy superior al de esta comunidad; y, desde luego, en términos que su señoría conoce, pero que no quiere utilizar porque la soflama a veces está reñida con el rigor en el debate de esta tribuna.

Y no diga que nosotros hemos ido a pedir lo que otras solicitaban como debían solicitarse. Que íbamos a pedir lo que los catalanes habían reconocido en el Consejo de Política Fiscal y Financiera.

No, mire. Hubo una comunidad autónoma que pactó de forma bilateral, bis a bis, en reuniones de café, sin pasar por el Consejo Política Fiscal y Financiera, cómo arreglaba una situación que vulneraba claramente lo dispuesto en la norma. Y se lo voy a explicar muy claro, señora Moreno, para que lo sepa, para que lo sepa, y no diga las vaguedades que hace un momento acaba de decir en esta tribuna.

La Ley de estabilidad presupuestaria dice que hay dos tipos de planes de saneamiento económico-financiero: el que se presenta cuando la liquidación resulta deficitaria y el que se presenta cuando se aprueban presupuestos deficitarios. A la primera de las cuestiones se acogió la Comunidad Autónoma de Cataluña cuando no podía, porque estaba debatiendo aún su presupuesto y no estaba aprobado en el parlamento. Y se inventó una cosa que se llamó, y ahí sí que hay secretismo, ¡eh!, "avance de plan de saneamiento", que aún no conocemos nadie, que nunca se ha presentado en el Consejo de Política Fiscal y Financiera y que sirvió para darle a esa comunidad el 0,08 de un objetivo de estabilidad para el conjunto de las comunidades autónomas, que era un déficit del 0,1.

Y lo que hizo la Comunidad Autónoma Valenciana fue denunciar esa situación. Y fíjese como habrá sido la denuncia que en el último Consejo de Política Fiscal y Financiera la única propuesta de comunidades que se aprobó fue la que llevó este conseller de igualar absolutamente el trato, de igualar los tiempos, de igualar cuales tienen que ser los criterios de elaboración de esos planes y de fijar claramente la duración de los mismos en tres años, que estaba puesta en entredicho por los acuerdos que tenía de tapadillo el gobierno con alguna comunidad autónoma. No solamente somos transparentes aquí, sino que además llevamos la transparencia donde no existe, que es justamente donde gobiernan ustedes. Eso es, señoría, la diferencia entre unos y otros.

Por lo tanto, Plan de saneamiento económico financiero. Porque una ley que aprobó el PP exige que las comunidades autónomas que estén incursas en ese caso lo hagan, que lo hagan conforme a los criterios que hemos aprobado por una-

nimidad en el Consejo de Política Fiscal y Financiera, en este caso dos comunidades autónomas, explicando, que ya tuvo ocasión de decirlo, principalmente esa desviación que correspondía a gasto sanitario porque era, y de forma y manera que se corrija ese desequilibrio en el próximo trienio, que es lo que vamos a hacer nosotros. Y espero, señoría, que cuando traiga ese Plan de saneamiento económico-financiero a esta cámara tenga el apoyo del Grupo Parlamentario Socialista.

Y, por cierto, no diga lo que no es cierto. La proposición que ha defendido, la propuesta de resolución en el Partido Popular dice claramente que dicho plan deberá presentarse con anterioridad a su definitiva aprobación en el Consejo de Política Fiscal y Financiera. No cuando ya esté aprobado y ya esté todo acordado, no. Antes justamente de que se apruebe definitivamente por el Consejo de Política Fiscal y Financiera. Y, desde luego, se presenta a esta cámara, para su conocimiento y debate, señoría, porque yo no sé qué se hace en las cámaras parlamentarias, si no es conocer, debatir y, en su caso, cuando el reglamento lo establezca, y no tengo ningún inconveniente, y se lo digo yo al Grupo Parlamentario Socialista, votar, si es necesario, ese Plan de saneamiento económico financiero. Pero además, va usted y lo dice. Y dice que no concreta cuando concreta, que no pone plazo cuando lo pone, y que además es después cuando es antes. Cuando ustedes han presentado una que dice que las Cortes instan al Consell de la Generalitat a elaborar, y a aprobar y a aplicar un Plan de saneamiento de las cuentas de la Generalitat. Se ha equivocado, señoría, donde no hay plazo, donde no se dice si es antes o después, donde no se dice cómo es en la suya, es en la suya, señoría. (*Aplaudiments*)

Hay que tener cierto valor parlamentario para salir y hacer las críticas que usted ha hecho cuando su propia propuesta de resolución es la que cumple las críticas que su señoría ha puesto de manifiesto.

Y en términos de empleo, señoría.

Encuesta de población activa. La elabora el Instituto Nacional de Estadística, dependiente del Ministerio de Economía y Hacienda, ahora vicepresidencia segunda del gobierno. No cojo otro dato. Único instrumento que mide la creación de empleo y el paro en nuestro país, y el único además homologado en términos de contabilidad europea. Y ya sé que no les gusta. Pero la EPA dice que hemos creado en el último año más de 64.000 puestos de trabajo y que ha descendido el paro en más de 17.800 personas, que es el mayor descenso de paro en todas las comunidades españolas. No ponga usted en duda lo que son las estadísticas de un ministerio donde hay un ministro vicepresidente segundo socialista, porque ya me parece el colmo de las contradicciones.

Y respecto –y aquí le quiero hablar muy seriamente– a situaciones a las que ha hecho referencia en relación con expedientes de regulación de empleo en determinadas empresas de nuestra comunidad, que además confunde, que además confunde también.

Una cosa es la situación de una empresa privada que en estos momentos está manteniendo negociaciones la dirección con el comité de empresa para el ajuste de su plantilla en virtud de su pretensión de cierre de algunos centros, tanto en la Comunidad Valenciana como fuera de la Comunidad Valenciana. Y ya ha tenido ocasión de oír su señoría cómo, desde el Grupo Parlamentario Popular, se le decía al repre-

sentante del Grupo de Izquierda Unida, que a quien corresponde resolver es al Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales; que la Generalitat hará el informe preceptivo, no vinculante, que le corresponde. Y ya se ha adelantado, porque así se le trasladó también a quien quiso preguntar, que en ese informe, desde luego, haremos constar que la Generalitat Valenciana está por la continuidad de los puestos de trabajo, por garantizar en la medida de lo posible que sean allí o en recolocaciones y que, por lo tanto, la empresa tendrá que explicar muy bien, a nuestros efectos, el porqué realiza una modificación de lo que es su Plan estratégico para que cierre determinados centros y ajuste su plantilla de una manera determinada.

Más claro no se lo puedo decir ya. Pero las responsabilidades están donde están. Tal vez su señoría no debería trasladarla tanto ni a este gobierno ni a este grupo parlamentario. Y en esos viajes... tan aficionado que parecía ayer el líder de su partido en la comunidad, debería hacer alguno al Ministerio de Trabajo y decirle cual es su posición en cuanto al cierre de diversas factorías de la empresa Lois en nuestra comunidad.

Y no lo mezcle. Cuando una empresa como Izar, que es una empresa del estado, no privatizada, y fíjese si éramos nosotros, como nos decían ustedes, aficionados a las privatizaciones, que ésta no la privatizamos. Y lo primero que hacen ustedes es privatizar lo que no llegó ni a privatizar el Partido Popular. Pues fíjese, esa... (*aplaudiments*) esa empresa, esa empresa, nacional, esa empresa nacional ha anunciado... (*Remors*)

El senyor president:

Por favor...

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

... que sale a la venta, a la venta, señora Moreno, a la venta.

O sea, que tiene ciertas paradojas. Ayer acusaban a este gobierno de que íbamos a... racionalizando nuestros inmuebles, a proceder a la venta del patrimonio de todos los valencianos. (*Veus*) Por cierto, si vendemos, si vamos a vender un inmueble es porque hemos hecho otro mucho mejor, como en la Ciudad de la Justicia. No porque hayamos sacado a nadie de allí. Ahora, si tienen alguna idea para llenarlo, yo estoy de acuerdo con ustedes en estudiarla. Pero me parece que les va a costar...

Pero, a parte de eso, lo que no vamos a consentir desde el gobierno de la Generalitat, es que es una empresa con unas dudas, y fíjese si hay dudas que las tienen hasta ustedes, porque un día el señor Zapatero va diciendo una cosa en Astano y, al día siguiente, el vicepresidente Solbes le enmienda para que salga el portavoz parlamentario al otro y vuelva a decir lo que dijo el señor Zapatero. Y yo ya estoy esperando lo que dice el señor Secretario de Estado de Economía, que seguramente no coincidirá con ninguno de los tres anteriores. Pero, en ese caso, fíjese, donde hay claridad: aquí. El gobierno de la Generalitat no está ni por la privatización de Izar, ni por el cierre ni venta de la planta que hay en Manises y, por lo tanto, por la absoluta continuidad de todos los puestos de trabajo de la misma. ¿Y quiere más

claridad en esa posición? Pues, desde luego, la va a encontrar siempre en este lado, nunca en el que está usted.

Señora Moreno, sé que a veces es difícil. Sé que a veces es difícil, pero intente subir a esta tribuna y desenvolverse en los debates con el rigor que merece la trona, que diríem, a la que nos subimos para poder efectuarlos. Y de autobuses y bocadillos, desde luego, no le voy a decir nada, porque ahí me pueden ustedes dar muchas lecciones.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor conseller.

Tiene, por derecho a réplica, el turno la señora Moreno durante cinco minutos.

La senyora Moreno Fernández:

Gracias, señor presidente.

La verdad es que me ha sorprendido, señor conseller. Yo creía que el señor Costa y usted eran de la misma banda. Y hemos visto que ha tenido usted que venir a apoyar, pero no... a gastar mucho más tiempo, ya necesita usted mucho más tiempo para lo que se ve que no le ha gustado que ha aclarado su portavoz. Me ha sorprendido porque, en esta pelea que se llevan ustedes, no creía que con el señor Costa, precisamente, le hacía falta.

También es verdad que en algunas cosas usted ha demostrado que también podía haber sustituido al presidente, que para lo que dijo ayer, también es verdad que podía haberlo hecho, a lo mejor, mejor que el presidente.

Bueno, dicho eso, señor conseller, vamos a ver. Rigor es el que debe de tener usted. Contradicciones son las que tiene usted. Contradicciones son las de un señor que era miembro de un gobierno, porque usted en su cargo era miembro del gobierno, de un gobierno que decía su presidente que mi déficit y mis sesiones... el déficit cero. Contradicciones las de un miembro de un gobierno que decía que hacía una ley para evitar a esos gestores incompetentes que gastan mucho con la excusa de que hacen inversiones. Eso lo decía Montoro. Y Montoro iba al Congreso y decía que es que había mucho incompetente por ahí socialista, decía, claro, no miraba para Zaplana. Para Zaplana no miraba. "Hay mucho incompetente que se justifica con que hace inversiones y se endeuda para inversiones". Y bajo esa excusa de los incompetentes socialistas fue lo que el señor Aznar hizo una ley. Lo dicho antes y lo repito ahora: los socialistas nunca hemos estado en contra de la estabilidad. El pacto por la estabilidad es un pacto europeo. Un pacto que los socialistas hace muchos años, desde Maastricht, si se acuerda usted, apostamos por la estabilidad. Los socialistas estuvimos en contra de su forma y de algunos artículos de la Ley de estabilidad. Contradicciones, ninguna, contradicciones, las suyas, señor conseller, las suyas; contradicciones las suyas porque yo entiendo que es muy difícil haber sido miembro de un gobierno que ha hecho esa ley y venir aquí de conseller de Economía a certificar un déficit de un año de 970 millones.

Y no diga... porque, claro, usted dice aquí: "son 12 u 11 comunidades las que tienen déficit", y se queda tan ancho. Señor conseller, dígalo claro. (*Pausa*) Se los voy a leer. La

Comunidad Valenciana, 971 millones de déficit. La comunidad catalana, 723 millones de déficit. ¡Qué cosas! En Cataluña ha habido un cambio de gobierno, en Cataluña el nuevo gobierno ha levantado las alfombras de lo que le había dejado su heredero... Yo no quiero pensar en el día en que los socialistas lleguemos a gobernar lo que nos van a dejar ustedes. (*Remors*)

Y el caso catalán es un caso totalmente excepcional, que en su caso, a no ser que entiendan como otro gobierno, el del señor Zaplana, que en su caso no se da: 971 de déficit la Comunidad Valenciana, 723 la Comunidad catalana. ¿Seguimos con los déficits, señor conseller? ¿Hablamos de los 51 del País Vasco? De 900 a 51. ¿Hablamos de los 45 de La Rioja? De 971 a 45. ¿Hablamos de los 42 de Murcia, señor conseller? ¿Hablamos de los 20 de Aragón, de los 22 de Canarias, de los 4 de Baleares? ¿Hablamos de la que sigue, de la tercera...? ¿Saben ustedes la tercera comunidad con mayor déficit en el 2003? ¿Saben ustedes cuál es? La de Baleares: 79. (*Remors*)

Señor conseller, no tiene ningún color. Hay dos comunidades: Cataluña y la Comunidad Valenciana, y el resto. Cataluña es excepcional. Y la Comunidad Valenciana. Cataluña como excepción llegó al Consejo de Política Fiscal y dijo su excepción. Usted, no. Bilateralidad, ninguna. En el Congreso de los Diputados se ha votado, con su voto en contra, con el voto del Partido Popular, tan bilateral como se ha votado en el Congreso y se ha votado en el Senado. ¿Donde está la charla de café? Lo que está es un miembro del antiguo gobierno que llega al Consejo de Política Fiscal y Financiera y la gente se queda alucinada de ver cómo tiene la desfachatez de decir hoy una cosa y mañana la contraria, la misma de decir que liquida cuatro millones lo que son 971.

Evidentemente que yo, usted y los que entienden del tema saben, evidentemente que saben que son distintos términos contables, pero somos cinco los que lo sabemos. Cuando usted sale como conseller de Economía a hacer una rueda de prensa y dice "prácticamente equilibrio presupuestario" está engañando a los ciudadanos. Con el objetivo de engañar a los ciudadanos es con el que usted sale con un presupuesto de 4 millones. Por eso es desfachatez y por eso es mentira, señor conseller. (*Aplaudiments*)

Igual que es mentira que intente darle una explicación mínimamente lógica y coherente a los 971 millones de déficit, que no la tiene, y diga que esos 971 son 600 y pico por culpa de la sanidad, de las transferencias. Oiga...

El senyor president:

Señora Moreno, le queda medio minuto.

La senyora Moreno Fernández:

Termino, señor presidente. Pero seamos serios. El déficit es de un año. Las transferencias fueron en el 80 y... El déficit es del 2003, y en el 2003 usted, su grupo, el señor Costa aquí, aquí en esta misma tribuna, cuando defendió los presupuestos del 2003 y cuando mi grupo le decía: "son insuficientes", ¿se acuerdan, señores del Partido Popular?, que el Partido Socialista iba muchos años diciendo que los presupuestos son insuficientes, porque presupuestan menos de las cantidades necesarias, ustedes, su grupo popular, vino aquí

con un presupuesto mentiroso (*recalcant la paraula*), y fruto de ese presupuesto mentiroso (*recalcant*), con menos ingresos de los que tocaba...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Moreno.

La senyora Moreno Fernández:

...y con mucho más gasto del que tocaba es el déficit de los 971. Mentira y desfachatez. –Termino, señor presidente.– Mentira y desfachatez que esperamos que termine con un plan de saneamiento...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Moreno.

La senyora Moreno Fernández:

...votado en esta cámara, como usted acaba de ofrecer, que le cojo la palabra. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias, señora Moreno. Tiene la palabra el honorable señor conseller Gerardo Camps.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, señor presidente.

Voy con rapidez porque no quiero que se me acuse luego también de que rompo los horarios previstos por sus señorías, (*remors*) sobre todo acercándonos a la hora que nos acercamos.

Pero el señor Costa y yo no somos de la misma banda, somos del mismo bando, del mismo bando. Supongo que su señoría estará más acostumbrada también que yo a las bandas, y no sé si a las banderías, que es otra cosa. Pero nosotros, todos somos del mismo bando, del mismo bando del Gobierno al que pertenecí, y estoy muy orgulloso, que traje las leyes que permiten que haya déficit cero en nuestro país. Porque hay equilibrio presupuestario en las cuentas de España. Y permítame que le diga que me siento especialmente orgulloso. Porque hubo un gobierno que vino, encontró el sistema de protección social en quiebra y fue capaz, y yo tuve el honor de poner el primer euro en un fondo de reserva, de convertirlo en un sistema de protección social que hoy da un superávit del 1,07 en términos de contabilidad nacional y dejamos un fondo de reserva con más de 15.000 millones de euros. ¿Cómo no voy a estar orgulloso de ese gobierno? (*Aplaudiments*) Y además lo hicimos subiendo las pensiones bastante más de lo que anuncia el señor Zapatero que lo va a hacer para el año que viene.

Ese gobierno, que fue capaz de aquello y que, por lo tanto, hoy está en equilibrio presupuestario el conjunto de las cuentas en términos de contabilidad nacional de nuestro país, es el que articuló también un sistema para reconducir en los casos que se dieran situaciones que pudieran poner en peligro lo ya conseguido. Y eso es la Ley de estabilidad pre-

supuestaria, en la que mientras se estuviera dando el proceso de separación de fuentes, subsector Estado y Seguridad Social computan conjuntamente en términos, consolidan conjuntamente en términos de contabilidad nacional. Porque si no, el Estado tiene mucho más déficit, con un gobierno ya socialista, que el que tienen las cuentas de la Generalitat Valenciana. Y por eso no tiene que hacer el Estado un plan de saneamiento económico financiero y sí que lo tienen que hacer otras comunidades autónomas. Pero no por causas de estas que su señoría viene a decir aquí, que se hizo porque el Estado le estaba haciendo no sé qué reprimendas a no sé qué comunidades, sino con seriedad y con rigor, para reconducir situaciones que se producen por determinados conceptos y que posteriormente hay que llevar para que el conjunto del sistema no sufra el desequilibrio de algunos, que es lo que nosotros vamos a hacer y espero que tenga el apoyo de sus señorías.

Claro que su señoría dice: “no me vale para nada lo que usted me diga”. Claro, porque se lo digo yo, porque cuando sale el representante del gobierno tripartito catalán y dice que la mayor culpa de su déficit y de las tensiones que tiene que sufrir y de lo que ellos llaman “deuda histórica” es la sanidad, entonces, como lo dice un conseller del PSC, entonces sí que les vale a sus señorías. Pero cuando lo dice el conseller de Economía y Hacienda de la Comunidad Valenciana, entonces no les vale a sus señorías. Lo dijeron ayer y se lo tengo que repetir hoy: señorías, miren nuestros problemas, miren al frente, no estén mirando todo el rato de reojo a ver qué dicen y qué hacen otros, porque entonces caen en esas contradicciones, que lo que allí entienden como bueno aquí de repente empiezan a criticarlo como malo.

Todas las comunidades autónomas, todas, en el último Consejo de Política Fiscal y Financiera, reconocimos que habían tensiones en el gasto presupuestario derivado del gasto en sanidad, y que, evidentemente... Porque la comparación que ha hecho su señoría... Se ve que sería por el poco tiempo, pero claro, va oyendo los déficits y le parece, bueno, como al señor Carod, ¿no?, que el valenciano es como el andaluz y el riojano, y que puede leer los términos absolutos los déficits porque como La Rioja es exactamente igual en términos de PIB que Valencia o que Cataluña normalmente tendrá un déficit que será similar al de uno o al de otro. Mire, no, señoría. Eso es falta de rigor, eso es falta de rigor en sus manifestaciones.

Espero que la responsabilidad la tengan recuperada para cuando debatamos el Plan de saneamiento económico-financiero en esta cámara, y que con la responsabilidad recuperada para entonces sean capaces no solo de acercarse a ese debate con responsabilidad, sino también de ponernos de acuerdo en aquello que tiene que ser las líneas que, por cierto, ya hemos establecido en ese Consejo de Política Fiscal y Financiera.

El senyor president:

Señor conseller, le queda medio minuto.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Señoría, es difícil decir que esto es un despilfarro cuando su partido ya anunciado 654 millones de deuda para la

Televisión Española en el ejercicio del año que viene, solo la televisión. Pero eso supongo que a su señoría le parecerá bien.

De todas maneras, lo que nunca voy a hacer desde esta tribuna –y acabo con ello, señor presidente– es llamarle a usted ni mentirosa ni que tiene desfachatez. Solo le acuso de lo que hace cuando sube aquí: tener falta de rigor en sus apreciaciones.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor conseller.

Pasamos... No, no existen más turnos de palabra ni réplica, señora Moreno. A votación. Pasamos a votación. Señor Such, tiene la palabra.

El senyor Such Botella:

Senyor president. És per a demanar que la 16.302 es vote a part de l'altra.

El senyor president:

Pues procedemos a la votación primero de la 16.302. Comienza la votación. Resultado de la votación: 47 votos a favor, 41 abstenciones.

Pasamos a votar la 16.306. Comienza la votación. Resultado de la votación: 46 votos a favor, 40 en contra y 2 nulos.

Pasamos al siguiente bloque, que va de la 16.364 a la 16.370, y que presenta el Grupo Parlamentario Socialista y que van a ser defendidas por la diputada doña Isabel Escudero.

Propostes números 16.364 a 16.370

La senyora Escudero Pitarch:

Senyor president.

Senyories.

Perdre el temps en la vida particular o professional pot ser un assumpte privat o una irresponsabilitat, però perdre el temps estant al Govern és un delictes social que afecta a tota la ciutadania. Ho dic perquè vostés han perdut més d'un any, la quarta part del seu mandat, i el que és més greu, ens l'han fet perdre a tots nosaltres. Si, a més a més, el temps es perd en matèria d'educació i cultura, la negligència no sols afecta al present sinó que afecta al futur. Sis consellers en poc de més de dos legislatures. Llarga vida al senyor Font de Mora!, que no m'està sentint.

Què és per a vostés d'aquest departament, aquesta Conselleria d'Educació i de Cultura? És un lloc de pas? És una col·locació en expectativa de destí? Qui elabora els programes a mitjà i llarg termini? Qui dirigix el desenvolupament i l'execució? Perquè si són els funcionaris, més val que se'n vagen a casa els consellers i mos estalviarem assessors, sous, retirs espirituals, i millorarem amb eixos diners les carències de l'educació i de la cultura.

Evidentment, anem per feina i a defensar les propostes que van de la 16.364 a la 16.370.

Miren, la seua actitud front al fenomen de la immigració no passa per fer-li front. S'oposen a la regularització, però els centenars de milers que viuen al País Valencià no són ni un expedient ni una ficció, són persones, famílies, xiquets i xiquetes que necessiten una escolarització adequada, que necessiten mitjans i que necessiten recursos. És necessari, per tant, pensem nosaltres, reelaborar els criteris del Decret d'admissió d'alumnes de forma que la distribució racional i equilibrada de les situacions excepcionals, com en el cas de l'atenció singularitzada i la dels immigrants, es faça amb criteris de repartiment proporcional entre tots els centres sostinguts amb fons públics. Actuar d'altra manera propicia la creació d'escoles de primera per als sabuts i per als rics i de segona per a la resta, i la seua responsabilitat és evitar aquesta situació que col·lapsaria el sistema educatiu.

Aquesta primera mesura implicaria la segona inevitablement, que és la disminució de les ràtios. Si no ho fem, el procés de deteriorament de l'educació i de l'escola pública serà imparabile, a pesar dels esforços dels nostres qualificats professionals, que, per cert, estan esperant la posada en marxa d'eixos plans de revalorització del paper del professorat que vostés tan mos anuncien –encara que vosté diga que són uns tòpics, senyor Font de Mora, no ho són– i d'eixe èmfasi amb el qual vostés anuncien en el seu programa i que no mai ho fan. És impossible de desenvolupar perquè a ningun conseller li dona temps ni tan sols a conèixer totes les instal·lacions de Campanar. Jo espere que vosté les conega, senyor Font de Mora, en el temps que li toque, que no sabem quant serà.

Vostés, que tan confien en l'economia de mercat, han optat per considerar els docents com a proveïdors del coneixement, i com a tals els tracten, retardant les transferències de fons als centres i mantenint en estat de penúria i de fallida permanent els centres escolars. Per això demanem incrementar els fons i fer-los efectius en temps i forma. Vostés paguen tard, poc i malament.

Per cert, sols hi han, continuen havent a pesar de les demandes, tres mediadors culturals per a tot el País Valencià, amb els quals es pretén afavorir la integració de les minories. Deu ser una broma. L'any passat ja ho vam reclamar. Necessiten vostés un congrés per escoltar que els diguen allò que no volen escoltar? Vostés entenen allò que significa la paraula *mediador*, mediador cultural entre cultures, que sàpien totes les llengües: el valencià, el castellà, el romanés, l'àrab...? Vostés ho entenen això? Sí? Prenguen nota, perquè és que, sens dubte, amb tres no ho podem resoldre.

Ho accepten, per una altra banda, que la presència de milers de persones amb drets exigix polítiques d'eficàcia en la integració o, sens dubte, el conflicte els estallara entre les mans.

Bé, doncs, construir escoles (*inintel·ligible*), distribuir de forma equilibrada entre els centres a l'alumnat que precisa atenció especial, augmentar i avançar els recursos de funcionaments dels centres, incrementar els mediadors culturals, acabar amb el *batiburrillo* que tenen vostés en la investigació, a fi que la I+D+I siga una realitat, estes serien part de les nostres propostes. Si com és previsible vostés les ignoren, almenys, siguen coherents i posen en pràctica les

seues propostes de creació de 45.000 noves places de tota la xarxa idiomàtica i de les millores per als professors.

I ànim per afrontar el deficient funcionament del departament de cultura. Volem un pla de foment de la lectura perquè estem a la cua en índex i percentatges i correm el perill de trobar-nos amb una extensió d'analfabetisme funcional que sols amb ordinadors, sens dubte, no podrem resoldre. És necessari establir programes coordinats amb els responsables educatius, amb els mitjans de comunicació, transformar les biblioteques en agents de dinamització i promoció lectora, amb el suport dels autors i dels editors. També proposem un pla director per recuperar, conservar i promocionar el patrimoni, que assegure criteris d'intervenció que eviten l'arbitrarietat, fons suficients i polítiques de posada en valor. A vore si ens poguérem evitar eixe rubor col·lectiu quan ahir el president va descriure abrumadores intervencions en catedrals, castells, etcètera. Jo recorde el pressupost, vostés el deuen de tindre, que no es pot modificar ni una embastida. I recorde també que encara tenim en la taula la famosa modificació de la Llei de Patrimoni, que tant els interessava però que pareix que ara la tenen oblidada.

Duguem també ací un Pla d'Infraestructures Culturals destinats a assegurar el repartiment territorial i l'equilibri entre els drets dels ciutadans de tot el país, no es pot concentrar tot l'esforç en les tres capitals ni destinar els recursos en programacions i espectacles biennals i similars.

Hem vist en preocupació l'orgull del senyor Camps pel consorci de museus, avui més mort que viu, que representa la fallida absoluta i l'ús fraudulent del pressupost i que suposa el recolzament a un model de gestió que no suportaria cap auditoria viva. Jo ja supose que l'anunci de construir l'Esfera Armilar respon que en cultura ja no tenim més necessitats, que als proveïdors se'ls lliberará del deute, que es van a destinar els projectes, que sobren els diners i res més apropiat que construir eixa espècie de Torre Eiffel rodona i que ens remeteix al geocentrisme de Galileu, ja fa segles.

I, senyories, per finalitzar, per finalitzar, ha hagut d'arribar al govern de l'Estat un govern socialista per dur el valencià a Europa, per fer que la llengua que compartim en altres territoris i que parlem alguns siga més coneguda, més parlada i més estimada. Ha sigut necessari per promoure el reconeixement de les llengües cooficials estatutàries, de les llengües minoritàries. És una decisió que vostés en vuit anys de govern i presidint la Unió Europea no van ser capaços de prendre. Nosaltres donem suport a la decisió del Ministeri perquè les llengües de l'Estat es reconeguen a Europa. Ningú, per tant, ha fet més que els socialistes pel valencià, el defensem parlant, escrivint, educant, llegint. Tenim –vostés ho saben– un eix normatiu al que ens remetem i que vam crear per traure la llengua del debat polític i per buscar la cordialitat entre els valencians. Assumim, per tant, tots el compromís irrenunciable de la normalització i de l'ús i deixem la resta a qui corresponga.

Perquè vostés vegem que el nostre tarannà no és el mateix que el d'este matí, hem transaccionat amb el Grup Popular...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barrieras Mombrú)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Escudero, li queden 20 segons.

La senyora Escudero Pitarch:

Molt bé.

...una esmena que ara passaré a la Mesa i que d'alguna forma demostra que estem pel valencià, per la revalorització del valencià, perquè hi haja més ús, més llengua, més escolarització. En això estem els socialistes. Esperem que vosaltres també.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyora Escudero.

Moltíssimes gràcies.

Per a exercir el torn en contra té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, la senyora Náchter.

La senyora Náchter Pérez:

Gràcies, senyora presidenta.

La veritat és que, senyora Escudero, jo a voltes quan la sent parlar d'educació pense que no saben exactament del que estan parlant perquè, quant als ratios de l'alumnat, mire, no depenen de la conselleria, això són reials decrets que desenrotllen les lleis. Per tant, estan desenrotllats en el Reial Decret 1.004/91 i en el Reial Decret 1.537/2003. I li vaig a donar les dades perquè les tinga en compte, perquè jo crec que vostés continuen amb el sermó de sempre, continuen, reiteren, però, mire, en el curs 95-96, que va ser el primer que va entrar a governar el Partit Popular, hi havia un ratio en infantil de 21,80 xiquets.

En estos moments, en el curs que acabem de començar, hi ha un ratio de 14,60. En primària, de 17 xiquets que hi havia en el curs 95 hi ha 11,20. I en els instituts de 14, en el curs 95-96, en l'actualitat hi ha un ratio de 9,20. Açò és un dels punts més que en educació vostés estan fóra de la realitat, estan fóra de la realitat en les construccions, estan fóra de la realitat en les ratios, en les despeses, doncs, també, també estan fóra de la realitat. Perquè, mire, en el present exercici, en este que estem, en el 2004, en el pressupost de 2004, s'ha incrementat una mitja d'un 6% respecte al que hi havia en el 2003. I això sap què significa? Que s'ha incrementat de l'exercici de 1997 a l'actual, al 2004, un 47,19%, un 47,19%; 38,13 en educació infantil i primària i 52,9 en educació secundària i règim especial, s'abonen les quantitats trimestralment, la conselleria fa els papers i han de passar, després una volta que es fan els papers, que es fan abans que es complisca el trimestre, al principi del trimestre, passa a la fiscalització per la intervenció. Si no passara per ahí, en estos moments algunes d'eixes companyies que duen l'economia ens dirien que no tenim transparència. Però, nosaltres sí que tenim transparència i complim les lleis de l'administració. M'entén? És totalment distint, no és que no hi haja transparència.

I, després, quant a elaborar un pla de centres, doncs, mire, ha estat, que està combinant-se, el mapa escolar, ja en estos moments està el CreaEscuela, però és que anem molt

més enllà del que vosté demana, que diu: “laboratoris, aules d’informàtica..” Doncs, tot això ho tenen, i, a més, els col·legis que estem fent ara tenen el trinquet, perquè per a nosaltres recuperar el nostre patrimoni també està en la recuperació dels nostres esports autòctons.

I una altra cosa molt important que sempre se’ls oblidava però que jo li ho recorde, que és l’eliminació de les barreres arquitectòniques. I és molt important, i és molt important, i en això està treballant la conselleria.

Quant a la immigració, doncs, dir-los que, mire, a la conselleria no és que li sorgeix el problema i aleshores reacciona, sinó que hi ha ja una ordre del 3 d’abril de 89 en la qual es regula el procediment d’admissió d’alumnes en els centres d’infantil, de primària i de secundària. Esta regulació, esta ordre va donar que la direcció de centres docents d’aquell moment, del 15 d’abril de 2002, regulara el procés d’escolarització, tant les necessitats d’educació especial, que necessita la compensació educativa.

Per tant, senyora Escudero, com sempre, estan fora de la realitat. I amaguen el que volen amagar, perquè, clar, és molt dur després de 12 anys en el govern no fer res per l’educació.

Quant a la cultura, mire, jo amb tots els respectes al conseller, jo sé que vosté és molt intel·ligent, però jo crec que ell entendre el que és mediador cultural. Jo crec que sí, que ho entendre. Jo sé que vosté és molt més intel·ligent que ell o, almenys, ens ho vol demostrar. (*Remors*) Però, sí que li puc dir que el Pla de foment a la lectura és una realitat, en les últimes dades que tenim es va publicar el MEC. Hui per hui no sé si el Ministeri de Cultura té altres dades, però pel que era el Ministeri d’Educació i Cultura estem dins de la mitja nacional, i estan treballant-se perquè, com va vore, esta setmana s’ha presentat, no soles per incitar la lectura pels escolars, sinó també pels adults. I esta setmana ho va vore, crec que ho haurà vist a la premsa la tasca que està fent la conselleria en el repartiment de llibres perquè es llisca en el metro. Doncs, tota pedreta fa marge, encara que vostés no ho creguen.

També una sèrie de convenis amb el Ministeri de Cultura sobre la lectura que pense que continuaran, continuaran, perquè, clar, no sé si quan vengen Comunitat Valenciana ens ho llevaran. Fins ara els teníem, fins ara els teníem. No sé si demà la ministra se n’adona i decideix llevar-ho.

Parlarem ara..., perquè vull contestar un poc al que és la transaccional que hem arribat. Mire, este govern i este grup parlamentari en el tema de la llengua sempre han treballat d’una manera molt seriós i responsable. Eixe fet ha fet que hui per hui estiguem parlant que la nostra llengua siga reconeguda en la Unió Europea. I en eixe sentit sempre ens trobarà, en eixe sentit sempre ens trobarà, perquè per a nosaltres la llengua valenciana és la nostra llengua i és molt important, és molt important, nosaltres no la canviem per cap altra, per a nosaltres la llengua valenciana és molt important i sempre treballarem i treballarem per defendre-la. No soles la cordialitat ens serveis, sinó el treball, la constància, el dia a dia, la reivindicació diària. I no soles des de la nostra comunitat promocionant-la també dia a dia, i cada volta en més sectors, encara que vostés no vulguen vore la realitat, i en l’educació, que cada volta hi ha més línies en valencià, sinó, també fora de la comunitat, perquè no volem estar doblegats davant ningú i perquè

volem anar amb la cara ben alta, perquè estem orgullosos de les nostres senyes d’identitat, de la nostra llengua i de la nostra història.

I, per això, reivindicuem i reivindicarem sempre, dins del marc constitucional i estatutari, la nostra llengua, que és el valencià. Ahí, en eixe treball, sempre ens trobarà, ahí sempre treballarem junts, sempre estarem per anar a més per esta comunitat, mai per a doblegar-se, ni per perdre la nostra història ni la nostra llengua ni les nostres senyes d’identitat. Ahí sí que no ens trobarà mai, senyora Escudero i senyors del Grup Socialista, per a doblegar-se no ens trobaran mai.

Vull dir-li també, quant a les estructures culturals, doncs, mire, es va presentar el Pla d’infraestructures i en ell està clar quines són les infraestructures que van a fer-se. Em fa gràcia que parle de la vertebració territorial perquè ahí sempre els falla el subconscient, ahí sempre els falla. Perquè, diga’m vosté com van deixar esta comunitat de vertebrada, d’infraestructures culturals! Conte-ho! Mire quants museus ens van deixar a Alacant, o a Castelló! Mire quants teatres ens van deixar, per exemple, a Castelló, que estava caient! Però, mire-ho! I estic parlant-li de capitals de província. Si vol que ens n’anem als pobles xicotets, també podem anar als pobles xicotets, perquè es van deixar sense infraestructures. I d’ahí li puc donar bon exemple perquè jo sóc d’un poble que les poques que hi havia les van tancar. Això és el que van fer.

I quant a la rehabilitació i redifusió del patrimoni cultural, doncs, mire, jo crec que vosté tampoc segueix, ara que el ministeri el governa el Partit Socialista, jo crec que hauria d’anar i parlar amb ells i que li ensenyen... És a dir, tu no pots clavar una catedral junt a un castell, junt a un monestir..., no pots, perquè cada cosa es restaura d’una manera. I, a més, moltes coses que no es veuen s’han de fer amb plans directors. Vosté seria un kamikaze si entrara cara un castell i intentara restaurar-lo de dalt a baix en un moment. Seria una kamikaze cultural carregant-se el patrimoni cultural.

Per tant, les coses, encara que no parega que han de ser aixina, són lentes, molt lentes en patrimoni. Per a començar, el primer que s’ha de redactar és un pla director. I, aleshores, s’ha de fer una fase, després es fa una altra fase, ara es fa la sostrada, ara s’excava... però, tot a la una..., li puc assegurar que el patrimoni vosté se’l carrega en dos dies.

Quant a la difusió, la veritat és que pot seguir totes aquelles obres i llibres que s’editen perquè, normalment, quan s’acaba de restaurar es presenta o bé en una revista que es diu *Recuperem el nostre patrimoni* o bé en algun llibre es presenta de manera continuada l’abans i el després.

El senyor president:

Señora Nácher, ya ha terminado el tiempo.

La senyora Nácher Pérez:

Vale, muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Para el turno de réplica tiene la palabra la señora Escudero.

La senyora Escudero Pitarch:

Senyora Nàcher, mire, no me crec res de tot el que m'ha dit, res. Jo no sé vostés a quins instituts van, a quines escoles van, perquè, vaja, mosatros només fem que passejar per les escoles i pels instituts abans de començar el principi de curs i tenen vostés la comunitat educativa, les mares, els pares, els xiquets, els professors, els directors, tots en dansa. I vosté bé ací i mos presenta un panorama idíl·lic de l'educació i de com estem de bé. No és possible. Per favor, siguem seriosos i rigorosos en temes que afecten el futur d'esta comunitat, com és el tema de l'educació. Per tant, no me crec el que vosté ha dit. I vostés jo crec que tampoc se creuen el que diuen, que això és més greu encara. I li dic que és molt perillós que qui governa s'allunye de la realitat. Xafen, xafen este país –el País Valencià, dic–, xafen-lo i miren a nivell educatiu com el tenen. Miren també com tenen les aules, miren si tenen el tamany adequat; miren si tenen laboratoris o miren també si en els laboratoris se fa classe del que no toca. Miren on estan les biblioteques i per a què se gasten les biblioteques, mire-ho, per favor. En tots els instituts del País Valencià, en moltíssimes escoles del País Valencià. Miren, també. Miren per a què se gasten els menjadors escolars. Si és que no miren res, no ho veuen, no ho veuen! Vostés passegen però se veu que sobrepassa, sobrepassa el problema, i l'obliden.

I cada volta que tenim un tema d'educació, vostés tornen a traure el tema del trinquet. Pareix que siga el més important. Però jo li assegure que sent molt important, és molt més important que funcionen les aules, que funcione el professorat. No se tracta que els xiquets estiguen dins de l'escola. Se tracta de què fan dins de l'escola, que no tenen ni el professorat adscrit. Que tenen professorat que no parla valencià quan ha d'explicar en valencià. Vosté està dient que les línies estan abarrotades. Però si vosté sap perfectament que de cada deu alumnes només n'hi han dos que estudien en valencià, dos! I tots, a més, a la xarxa pública, el 80% a la xarxa pública.

Vosté sap que en eixa concertada, en eixa concertada que sostenim amb fons públics no n'hi han línies en valencià. Què m'està dient del valencià si això són dades de la conselleria, de la seua, d'eixa que canvia sistemàticament? Eixa és la preocupació que vostés tenen pel valencià i per les línies? Agarren les dades. Si estan desapareixent, si en Batxillerat no se pot estudiar en valencià. I això li ho puc dir perquè ho sé en primera persona, que no se pot estudiar Batxillerat en valencià en molts instituts d'este país. Li ho dic com a professora i li ho dic també com a mare.

Per altra banda, dir-li que el CreaEscola a vostés sols els ha servit per a no parlar de tota la nefasta gestió anterior. Però això és una altra foto, el CreaEscola, és una altra foto. Són eixos plans que vostés se van inventar per a no resoldre la situació.

En el 2003, dia el senyor Camps que el mapa estaria acabat, tècnica, pràctica, no sé quants “-ment” havíem de ficar darrere...

El senyor president:

Señora Escudero, ha acabado usted su tiempo.

La senyora Escudero Pitarch:

...doncs, ni “pràctica”, ni “-ment”, ací no n'hi ha mapa escolar acabat. Ací continuen els alumnes en barracons. Abans estaven en un lloc i ara estan en un altre lloc.

El senyor president:

Muchas gracias. Muchas gracias, señora Escudero.

Tiene la palabra la señora Nàcher para el turno de réplica.

La senyora Nàcher Pérez:

Gràcies, senyor president.

Mire, no vaig a demanar-li que faça una qüestió de fe, simplement que vaja a passejar-se per la Comunitat Valenciana. Jo he estat amb alcaldes de pobles xicotets que han plorat –i no del Partit Popular, no del Partit Popular, sinó d'altres formacions polítiques–, que han plorat quan hem inaugurat el col·legi perquè no s'ho creien del col·legi que els hem fet, (*protestes*) del col·legi que els hem fet de bonic. I, de seguida, de seguida han demanat que el poliesportiu siga utilitzat per a tot el poble, dels poliesportius que els fan de gimnàs, eh? Això és el que la realitat... Que a vostés els senta malament, jo ho comprenc, si jo ho comprenc, senyora Escudero, ¡tantos años ahí sin hacer nada!, pues, bueno. (*Protestes*)

Quant al professorat, mire, he de dir que els agents socials, els sindicats, els sindicats van ser els primers que van eixir a dir que n'hi havia normalitat en l'inici del curs, normalitat. Les places, l'adjudicació de places estan els sindicats de l'ensenyança allí, amb la qual cosa són ells els que haurien de dir si està mal o bé. Quan diuen que està bé, per alguna cosa serà, per alguna cosa serà. Perquè ja em dirà vosté si jo puc comprar l'Stepy o puc comprar Comissions Obreres, o puc comprar UGT. Diga-m'ho si ho puc comprar. No senyor, ells estan allí en la mesa de negociacions. I quan ells veuen que s'arriba, i s'arriba a l'acord i t'ixen sense dir-los res, dies abans de l'inici de curs i està tot perfecte, està tot perfecte, no és perquè volen dir-ho, és perquè ho diuen perquè està perfecte. Els únics que diuen que no està perfecte són vostés.

I, mire, amb açò, aprofitant l'inici de curs, done la felicitació a la Conselleria d'Educació i Cultura perquè ja que vostés no han presentat ninguna proposta del que es referix a cicles infantils, supose, supose i estic convençuda que enguany han anat molt bé i no mos bombardejaran a preguntes d'eixe estil.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Nàcher.

Entiendo que ha habido una enmienda transaccional que han presentado, además, por escrito los tres grupos políticos, aunque el Grupo Entesa especifica que solo a efectos de tramitación, en que dice: “Los portavoces de los grupos parlamentarios abajo firmantes presentan la siguiente enmienda transaccional a la propuesta de resolución, con registro de entrada 16.367.

Enmienda transaccional: Las Cortes Valencianas dan soporte a la solicitud que el Gobierno español ha hecho al ejecutivo de la Unión Europea sobre la reforma de su régimen lingüístico para que el valenciano junto con otras lenguas cooficiales que figuren en los estatutos de autonomía, teniendo en cuenta que... (*remors i pausa*) “El Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, Ley orgánica 5/1982, del primero de julio, en su artículo séptimo establece que el valenciano y el castellano son los idiomas oficiales de la Comunidad y de la Generalitat, y que la Generalitat garantizará el uso normal y oficial, otorgando protección y respeto especiales a las recuperaciones del valenciano.

“La Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, fixa el valencià com llengua pròpia de la nostra comunitat i regula el seu ús normal i oficial en tots els àmbits de la convivència social i de l'ensenyament. La declaración institucional de la Academia Valenciana de la Lengua sobre el nombre y entidad del valenciano y sobre la normativa vigente aprobada por el Pleno de la misma, el 19 de diciembre de 2003, que recoge y hace suyo el contenido del mencionado dictamen del CVC. Les Corts Valencianes insten el Consell de la Generalitat que d'acord amb la legalitat vigent utilitze tots els mitjans legals de què disposa per tal de desactivar qualsevol conflicte que pugua sorgir sobre el nom, naturalesa i normativa del valencià contribuint així a la seua dignificació, salut cívica i social i al seu procés de recuperació, el qual ens hauria d'identificar i unir com a valencians en compte de separar-nos.

“Les Corts Valencianes insten el Consell de la Generalitat a adreçar-se al Govern de l'Estat perquè en cas de prendre qualsevol iniciativa sobre la nostra llengua consulte abans amb l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i amb el Consell.

“Igualment, acordem que de la present resolució es done trasllat al president del Govern de la nació, al president del Congrés dels Diputats, al president del Senat del Regne d'Espanya, al Defensor del Poble, al ministre d'Afers Europeus i a totes les institucions de la Unió Europea. Corts Valencianes, 16 de setembre de 2004.”

(Un diputat diu alguna cosa des del seu escó i sense micròfon)

Muchas gracias.
Señor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Sí, per exercir el torn en contra, senyor president.

El senyor president:

Perdón...

El senyor Ribó i Canut:

Per exercir el torn en contra a aquesta proposta que, evidentment, no s'ha exercit el torn en contra fins ara.

El senyor president:

Bien, tiene usted dos minutos, señor Ribó. Desde el estrado, por favor.

El senyor Ribó i Canut:

Únicament dir que no puc fer una anàlisi detallada de la proposta perquè no la tinc per escrit. Però sí que crec que les idees... Bé, la primera cosa que nosaltres hem de dir és que hem presentat avui, ací, una proposta per a potenciar l'ús –jo crec que és palés que fa falta potenciar l'ús, ho hem vist no fa massa temps, jo crec que és molt important– i s'ha rebutjat en aquestes Corts.

La segona és que nosaltres ens alegrem molt que es diga que no s'han d'obrir batalles pel tema de la llengua, però hi ha hagut una proposta que ja està aprovada hui ací que, al nostre entendre, reobre una batalla de la llengua.

Bé, ho podem dir amb un acudit en castellà: *por sus obras los conoceréis*. O ho podem dir d'una altra manera: *obras son amores y no buenas razones*. Aleshores, nosaltres mantenim com a grup que, evidentment no tenim cap interès d'obrir cap batalla lingüística, però reiterem el que hem dit este matí: no ens fiem de la dreta en aquests temes. El dia que la dreta tinga altres comportaments en aquests temes, treballem per l'ús i ho faça de veritat, nosaltres estarem encantats d'avançar en la mateixa direcció.

Per tant, no anem a votar a favor d'aquesta proposta.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ribó.

Pasamos a votar primero la enmienda transaccional, que entiendo que sustituye la resolución 16.367. Comienza la votación. Resultado de la votación: 75 votos a favor, 6 abstenciones y 1 voto nulo.

Y ahora procedemos a votar de la 16.364 a la 16.370 excluyendo la votada anteriormente. Comienza la votación. Resultado de la votación: 39 votos a favor, 44 votos en contra.

Pasamos a continuación a debatir la proposición 16.279, que ha presentado l'Entesa, que va a ser defendida por el señor diputado Carles Arnal.

Proposta RE número 16.279

El senyor Arnal i Ibáñez:

Bon dia.

Com tots coneixem, el transvasament de l'Ebre està ara ja descartat i el PP té tot el dret del món a entestar-se en una via que està descartada ja, però este entossudiment no va a servir per a res i va a fer perdre molt de temps i no va a defensar realment els interessos dels valencians.

Però si realment el PP vol treballar seriosament pel tema de l'aigua i anar més enllà d'un debat reduccionista i manipulador sobre dessaladores, pot fer moltes coses encara. Per això, en eixe sentit positiu, proposem que vaja més enllà en eixa política racional de gestió de l'aigua i proposem que el

Consell Valencià elabore dintre del present any un pla hidrològic valencià basat en l'optimització dels recursos hídrics propis i en la millora de la qualitat d'aquesta preuat recurs, que tindria els següents objectius.

En primer lloc, estabilitzar la demanda hídrica valenciana en el termini màxim de deu anys.

En segon, definir els usos prioritaris i distingir-los dels no essencials i sumptuaris i donar una clara prioritat sempre a la satisfacció dels primers.

En tercer lloc, maximitzar els percentatges de depuració d'aigües per avançar cap a la depuració integral de les aigües residuals urbanes, amb la màxima proporció de depuració terciària, que ara només és d'un 24%, i la reutilització completa de les aigües depurades, eliminant al màxim els emissaris submarins, recordem que en tenim ara més d'una vintena que amollen a la mar uns cent cinquanta hectòmetres cúbics anualment.

En quart lloc, impedir taxativament el bombeig d'aigües des de les zones humides litorals a la mar, que constitueixen unes pèrdues inadmissibles d'un recurs escàs, a més de perjudicar els valors d'ecosistemes que són les zones humides. Recordem que actualment, van quasi cent hectòmetres cúbics anuals a la mar, bombejats des d'estes marjals.

En cinqué lloc, millorar les xarxes de distribució, de manera que es redueixen les actualment molt elevades pèrdues hídriques, tant en xarxes agrícoles com urbanes. Recordem que venen a ser en les xarxes urbanes del 30% les pèrdues i les agrícoles del 14%. Suposa això més de cinc-cents hectòmetres cúbics anuals.

En sisé lloc, completar la renovació del sistema de reg valencià, per fer-lo més eficient.

Set, impulsar la màxima eficiència i reutilització de l'aigua industrial i urbana mitjançant tecnologies de cicle tancat a les indústries i l'increment de l'eficiència dels usos públics i privats en àmbits urbans.

Huit, una política de preus realista i que grave els usos sumptuaris i el malbaratament de l'aigua.

Nou, acompliment estricte de la prohibició d'ampliar la superfície de nous regadius. Recordem que només en tres anys de govern del PP se van transformar en regadiu 10.000 noves hectàrees.

Deu, una política territorial ben planificada que limite l'excessiva demanda d'aigua vinculada a l'actual desordre urbanístic i de serveis d'oci.

Onze, lluita i prevenció de la contaminació de l'aigua amb mesures que limiten els agents contaminants en l'agricultura, la indústria i els usos urbans. Recordem que tenim en l'actualitat més de cent trenta municipis litorals que tenen les seues aigües subterrànies, els seus aquífers, contaminats per nitrats, cosa que fa que en molts casos no siguen aptes per a beure.

I, per acabar, un control rigorós i un inventari complet dels recursos hídrics subterranis i l'acompliment estricte de la legislació, que pose fi a l'actual desordre i descontrol que l'administració mateixa reconeix amb este parell de recursos.

Per tant, són tot mesures que no tenen d'enfrontar-nos amb ningú, que no hem de barallar-mos amb altres comunitats...

El senyor president:

Señor Arnal, les queda medio minuto.

El senyor Arnal i Ibáñez:

—Gràcies— ...i que són complementàries amb altres mesures que puguem fer. Però són coses que són urgents, que avançarien en resoldre un problema que tots volem resoldre, tinguem-ho ben clar, i que damunt la taula el tenen per a poder avançar.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Arnal, tiene la palabra para el turno en contra el señor don Fernando Modrego.

El senyor Modrego Caballero:

Señor presidente.

Señor Arnal, no deja de ser sorprendente que plantee usted aquí una proposición de ley en la que hable de un plan hidrológico valenciano.

Yo, cuando usted la propuso, pues, bueno, tenía mis dudas, digo, ¿para qué lo propondrá?, ¿por qué? Claro, en la motivación que usted hace habla de... para la idea fundamental que defienden ustedes siempre: hay que ahorrar, la eficiencia, esas son, en la propuesta de resolución, las dos ideas fundamentales.

Sin embargo, usted no habla en ningún momento de que el agua, como un recurso fundamental para el desarrollo de los valencianos, no habla de lo que debía decir: garantizar a los valencianos que van a tener en agua, en energía, en educación, en sanidad, todo aquello que garantice su desarrollo y su calidad de vida.

Y a usted únicamente le preocupa lo que siempre hablan del ahorro, ¿eh?, el ahorro que no es tal ahorro. Usted lo que pretende es: gastemos menos agua... No importa las necesidades que tengamos, de lo que se trata es de no consumir agua.

Y, eso, claro, eso, que podía tener una justificación desde el punto de vista de una sociedad que no tiene aspiraciones, que no tiene unas mayores necesidades, que no está compitiendo en el mundo, pues, bueno, pues podía tener una justificación. Pero, claro, ustedes, esta proposición, seguro que no la hacen en otras comunidades de España, como en Aragón, como en Cataluña, cuando ustedes saben que disponemos, por habitante, de siete veces menos agua en la Comunidad Valenciana que en la cuenca del Ebro. Entonces, si hablamos de solidaridad y hablamos de contener los consumos, podríamos hablar de que contengan allí los consumos, en vez de ampliar más de 200.000 hectáreas de regadíos, para, en un ejercicio de solidaridad, contribuir con la Comunidad Valenciana.

Pero es que, además, lo plantean con una figura que es un plan hidrológico valenciano, algo que no existe ni en la tradición histórica de las distintas leyes de agua españolas aprobadas por los partido socialista, el Partido Popular, técnicamente, que no se ajusta a lo que... Y ustedes presumen de conocimiento técnico y científico alguna vez, cuando lo que me parece es que no tienen ni idea.

Vamos a ver, si tenemos en la legislación de agua los planes de cuenca y, superior, los planes hidrológicos, es porque la gestión del agua se hace allí donde se puede hacer, donde se produce y donde se consume, y no a nivel de comunita-

des y a nivel de municipios, porque usted, mañana, puede plantear, vamos a hacer el plan hidrológico de la provincia de Valencia, y sería, pues, una tontería tan grande como la que acaba de proponer.

Pero lo malo de todo esto, señor Arnal, es que esta motivación, con supuestos argumentos ecologistas de eficiencia, bueno, pues, realmente, lo que hacen es sustentar los argumentos de otras comunidades en las que, como ya se dijo, y dijo el presidente ayer, hay una competencia territorial por el futuro, por ocupar determinados nichos de crecimiento y de desarrollo de calidad, de forma que ustedes lo que hacen es coartar la competitividad de la Comunidad Valenciana. Lo hacían ya en el tema del Ave, y en el tema del Ave decían, "no, nosotros, tren de cercanías, Ave no", sin embargo Cataluña tiene Ave, Andalucía tiene Ave, y ustedes allí, y gobiernan allí, no están en contra del Ave, pero aquí sí.

En el tema del agua, de la misma manera: ustedes no plantean en ningún sitio restricciones al uso y garantizar el abastecimiento a los ciudadanos, ustedes lo que plantean únicamente es vamos a no consumir, vamos a no satisfacer las demandas. Si una demanda en instalaciones turísticas, instalaciones recreativas, fundamental en nuestra comunidad, ¿no tenemos agua?, pues ¡no las hagamos!, ¡no compitamos!, ¡perdamos mercado turístico! Eso es lo que nos interesa. En el campo agrícola, exactamente igual.

Por lo tanto, yo creo que, realmente, lo que ustedes están haciendo es establecer, bueno, una coartada para...

El señor presidente:

Señor Modrego, está dentro del último medio minuto.

El señor Modrego Caballero:

...que realmente lo que sustentan son los argumentos de otras comunidades.

Y, además, y lo más grave también, es que lo que usted plantea de eficiencia y de ahorro es algo en lo que la Comunidad Valenciana es un modelo a nivel nacional, que el conseller y el presidente se han cansado de exponer aquí, en esta comunidad, y que me parece absurdo volver a repetir el listado de todas las actuaciones que se están realizando en depuración, en reutilización, en modernización de regadíos, señalando que somos punteros en utilización de agua depurada, pero que las actuaciones que están en ejecución a través de los convenios con el ministerio o en los planes de saneamiento, garantizan que se va a duplicar la utilización de agua depurada hasta prácticamente 300 hectómetros cúbicos, que hemos cumplido...

El señor presidente:

Muchas gracias, señor Modrego.

El señor Modrego Caballero:

—Gracias, señor presidente— ...mejor que nadie en toda España los planes de modernización de regadíos, y, es decir, que somos un ejemplo en todo aquello que usted propone que habría que hacer como solución de futuro, que es algo que ya está hecho.

El señor presidente:

Muchas gracias, señor Modrego.

Tiene la palabra, para el turno de réplica, el señor Arnal.

El señor Arnal i Ibáñez:

Bé, señor Modrego, jo no m'aclearixc.

A vore, les polítiques estes d'estalvi i eficiència, són bones o no? Ha començat primer dient que això és molt limitat, i això és molt restrictiu, per a després dir que sí que som punters en este tema. Aclarim-nos, doncs, què és el que vol.

Naturalment, supose que en definitiva sap que són essencials, són necessàries, i que encara que es faça alguna cosa, perquè jo no he dit que no hagen fet res en absolut, per suposat, però que es pot fer més i que s'ha d'anar més enllà. Això és el que estic dient, i els números mos demostren que se pot fer molt més.

Naturalment que volem garantir l'aigua que necessitem, i la millor manera de garantir-la és evitar que es perga, que es contamine, que es malbarate, i per això eixa proposta inclou molts apartats d'eixos tipus, i que es definixca quins usos són els prioritaris i els que s'han de garantir en qualsevol cas, sempre davant d'uns altres, i quins són més sump-tuaris, més secundaris i que no tenen eixa prioritat. I aclarim clarament quins són els prioritaris, perquè moltes voltes, encara que disposem d'un volum determinat d'aigua, no se garantixen els usos agrícoles o els usos que requeririen sempre esta prioritat, i van a parar a altres vinculats a sectors d'oci o d'altres, que no dic que no siguen importants, però que no són els prioritaris.

El señor presidente:

Muchas gracias, señor Arnal.

El señor Arnal i Ibáñez:

I quant al fet que siga un pla valencià, bé, naturalment que pot ser valencià, pot fer vosté moltes coses ací, quin problema n'hi ha?, innove!

El señor presidente:

Gracias, señor Arnal.

Señor Modrego, un minuto.

El señor Modrego Caballero:

Señor Arnal, bueno, yo creo que con esta argumentación, claramente, lo que está diciendo es que se están haciendo muchas cosas y que se pueden hacer más. Evidentemente, es lo que ha propuesto el gobierno y es: se han hecho muchas cosas, se han hecho, se están haciendo y se van a hacer más, y cualquiera de las que usted está planteando están ejecutándose, como ya le he dicho, a través del plan de infraestructuras estratégicas, del segundo plan de saneamiento, del plan de modernización de regadíos.

Pero, claro, yo creo que con su argumentación lo que deja fuera de lugar un poco es la justificación de lo que sería

un plan hidrològic valencià, perquè usted dice que sí, que hay que satisfacer a todos los usos, pero que hay unos más importantes que otros. Bueno, pues si hay que satisfacer todos los usos, lo que usted tendría que haber defendido es el plan hidrológico nacional y no plantear esa quimera de un plan hidrológico valenciano, que no está diciendo nada, está diciendo, "hay que arreglarlo todo", pero lo que pone luego, las condiciones que pone es para que no se pueda arreglar nada.

Si usted quiere arreglar cosas, apoye, tendría que haber apoyado lo que es el Plan hidrológico nacional y los planes de cuenca de la Comunidad Valenciana y todas las actuaciones que va llevando el Gobierno Valenciano.

Por lo tanto, yo creo que queda clarísimo por qué no se va a apoyar esa propuesta.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Modrego.

Procedemos a la votación: 16.279. Comenzamos la votación. Resultado de la votación: 39 votos a favor, 45 votos en contra.

Procedemos a continuación al debate de las proposiciones que van de la 16.310 a la 16.323, presentadas por el Grupo Parlamentario Socialista y defendidas por el diputado don Antoni Such.

Propostes RE números 16.310 a 16.323

El senyor Such Botella:

Moltes gràcies, senyor president.

Hem presentat una sèrie de propostes de resolució, que tenen totes un comú denominador: intentem donar una visió de la nostra comunitat distinta al voltant del que ahir ja es va plantejar en el debat per part del síndic portaveu del Grup Parlamentari Socialista.

En primer lloc, volem dir-li, senyor president, que fa falta tindre altura de mires per a portar endavant esta comunitat. Nosaltres creguem que hi han en estos moments assumptes tremendament importants que afecten el futur de la nostra comunitat i de la Unió Europea i que cal avançar amb propostes de futur i que cal que la Comunitat Valenciana s'implique d'una forma important.

Vull referir-me a l'acord dels països de la Unió Europea que es va signar el passat mes de juny, l'acord de la Constitució Europea, element fonamental per al futur de tots els europeus. Nosaltres presentem propostes de resolució per tal que la Comunitat Valenciana, per part del seu govern, faça tot el possible perquè la Constitució Europea impregne la vida dels ciutadans de la nostra comunitat i que els nostres veïns i veïnes puguem ser copartícips d'este tipus de decisions.

Nosaltres veïem amb preocupació la situació en què estem en estos moments. Preocupació que al mes de febrer segurament tindrem el referèndum de la Constitució Europea i fa falta que posem tots en comú tota la força que nosaltres podem tindre per tal que eixa constitució puga ser coneguda, eixa constitució puga ser aprovada amplament.

A la vegada també, senyor president, volem fer-li una proposta, ahir ja li la vàrem fer també, però volem...

El senyor president:

Por favor, por favor. Señores diputados, señores diputadas, yo estimo que la hora es avanzada, pero el orador se merece el respeto. Si hay comentarios, realícense fuera de lo que es el Parlamento.

Continúe, señor Such.

El senyor Such Botella:

—Gràcies, senyor president—...volem alguna contestació sobre això.

Este govern del Partit Popular porta molt de temps parlant de la centralitat, de les idees i de la col·laboració. Fins ara, fins ara hem pogut vore com el president Camps —per això de la centralitat, que és una centralitat estrictament territorial, mai política i de direcció política i de propostes polítiques, sinó en això de la centralitat estrictament territorial—, ens proposa l'eix de la prosperitat. Eix de la prosperitat que va en avió, evidentment, en avió o en barco, des de Madrid, botant-se Castella-La Manxa, arribant a València fins a les Illes Balears.

Nosaltres creem que eixes actuacions de col·laboració amb altres comunitats cal remarcar-les en allò que ens afecta realment als valencians, en allò que afecta als nostres sectors productius, en allò que afecta a les nostres empreses i al nostre futur més immediat.

Nosaltres ahir li férem la proposta que realment el govern de la Generalitat tire cap endavant per a eixir de l'aïllament este a què ens té sotmesos el govern del PP en els últims anys a esta comunitat. I siga valent i atrevit i faça una proposta perquè tirem endavant l'arc mediterrani conjuntament amb Andalusia, amb Múrcia, amb les Illes Balears, amb Catalunya, amb Midi-Pirinees i amb Languedoc. Nosaltres creem que el que és l'arc mediterrani, on banya este mar, el mar que ha sigut el motor moltes vegades de les exportacions i de les comunicacions, que eixe arc mediterrani siga realment l'eix estratègic bàsic perquè els nostres empresaris tiren endavant i que les infraestructures puguem fer-les en comú.

Li hem fet eixa oferta, no hem tingut contestació al respecte. I realment lamentem que, finalment, a l'únic que es dediquen és sols a parlar i aïllar-se, a parlar amb governs del Partit Popular d'altres comunitats. I si l'esforç més gran, com s'ha fet fins ara, han sigut les nou visites al president de Múrcia. Jo crec que cal tindre altitud de mires per a poder governar esta comunitat, i realment en els últims mesos hem pogut vore que n'hi ha ben poques.

Li reiterem el nostre compromís de col·laborar en això, de col·laborar en un arc mediterrani potent i de futur, i de col·laborar en tot el que siguen millores de les infraestructures i de les sinèrgies que poden aportar tots aquells que treballen i viuen a la nostra comunitat i en les comunitats d'al voltant.

Unes altres propostes que li estem fent, unes altres propostes que li estem fent, senyor president, i sobretot per intentar aclarir el que ha sigut un debat polític que realment té desconcertats a molts ciutadans d'esta comunitat, és el tema de la nacionalitat històrica.

Nosaltres ahir emplaçarem al president de la Generalitat que diguera si vol, si vol, recolzar la dissolució anticipada de les Corts com un dels elements d'autogovern més importants que tenim per davant. Ahir l'emplaçarem i no hem tingut contestació. Hui li reiterem que és necessari contestació al respecte. És necessari per saber si el Partit Popular està realment per incrementar el nivell d'autogovern i la capacitat dels valencians de poder governar-se a sí mateixos. I això és fonamental que ho faça el president. Ahir no tinguérem resposta i esperem que hui el Partit Popular entre en això.

I a la vegada, el que volem és un reconeixement exprés per part d'estes Corts que la nostra comunitat, per mor de la seua història, de les seues lleis, de la seua llengua i de les seues arrels, siga reconeguda o, a més, fem la declaració de reconeixement de nacionalitat històrica.

I anem un poc més endavant. Nosaltres creem que això cal plasmar-ho. El president de la Generalitat va fer un discurs, en el discurs d'investidura, en pla valencianista, que després s'ha anat diluint permanentment en esta cambra. Un valencianisme que al final no s'ha portat endavant. Nosaltres emplacem el Partit Popular i el seu govern que elabore i que estudie i prepare l'elaboració d'un codi civil valencià que recopile el que han sigut els nostres Furs i els nostres drets antics, i que això ho pose blanc sobre negre perquè ho puguem conèixer i ho puguem disfrutar tots els valencians. Nosaltres ho facem i altres comunitats ja ho han fet. Altres comunitats ho feren i el Partit Popular a Madrid ja va recórrer, ja va recórrer eixa llei. I ha hagut de ser el govern del senyor Zapatero el que haja llevat el recurs perquè això puga tirar endavant. Per tant, tenint la bona posició a Madrid, emplacem el Partit Popular d'esta comunitat que tira endavant eixa proposta.

Miren vostés, jo crec que hi ha algunes qüestions que cal tocar obligatòriament, perquè realment estem en una situació prou malament. Vull referir-me a la situació dels ajuntaments, a la deixadesa que el govern del Partit Popular ha tingut en esta comunitat respecte als ajuntaments de la nostra comunitat. En l'any 1999 signàrem un pacte amb molt bona voluntat tots els partits polítics, que fou el pacte local, i que tenia unes premisses bàsiques i que va ser consensuat per part de tots. Avui, a l'any 2004, cinc anys després, ni una sola lletra d'eixe pacte s'ha complert. I això volem deixar-ho ben clar.

Jo crec que cada vegada que algun conseller o que el president de la Generalitat parla i diu que volen passar-li competències als ajuntaments, els alcaldes s'espanten, els alcaldes s'espanten de veres. Perquè l'únic que s'ha fet fins ara ha sigut no complir amb les competències pròpies de la Generalitat, i els ajuntaments han hagut assumir el cost de les competències impròpies que la Generalitat i el govern d'este Partit Popular han sigut incapaç de complir. I estem parlant de serveis socials, estem parlant de cultura, estem parlant –clar– de l'educació infantil. Quin alcalde es nega a pagar i a posar diners per a subvencionar l'educació infantil en el seu poble? Tenim de zero a tres anys molts ajuntaments posant diners. I això seria responsabilitat del govern del Partit Popular i no ho complix.

Nosaltres volem que això se compense a la major brevetat possible. Sabem que és molt complicat, sabem que és complicat per la pròpia divisió del Partit Popular. Sabem que hi ha hagut una comissió per a estudiar les competències i el

desenvolupament de les competències als ajuntaments en la mateix Federació, i una altra en la conselleria, quan estava governada pel senyor vicepresident d'este govern. I això era perquè cada u era d'un *bando*, no d'una banda, d'un *bando*. I això realment mos dóna mals presagis. Però volem que és dote un fons de cooperació municipal per part del govern de la Generalitat i, en este cas, acordat amb la Federació Valenciana de Municipis i Províncies i parlat amb el Grup Popular, de 120 milions d'euros per a l'exercici de l'any 2005, per a compensar-se de les competències.

Miren vostés, he escoltat amb molt de deteniment al conseller d'Economia en la seua intervenció. Realment pareix que este matí sí que han intervingut els consellers per tal de salvar la situació del debat d'ahir. Perquè el debat d'ahir va ser una catàstrofe per al govern del Partit Popular i avui han donat ordre als consellers perquè intervinguen en esta cambra per a vore si es pot salvar alguna cosa d'allò, a vore si es pot salvar alguna cosa d'allò.

Miren vostés, no m'estranya, no m'estranya que l'interveñtor de la Generalitat diga que hi ha 4 milions de dèficit i que finalment n'isquen 971. No m'estranya. Jo vull dir-li el següent, senyor conseller, amb rigorositat, com vosté ha parlat abans. Vull dir-li que no és possible que es faça un informe de 4 milions de dèficit d'esta comunitat per part de la intervenció...

El senyor president:

Señor Such, está en el último medio minuto.

El senyor Such Botella:

–Gràcies, president...per part de la intervenció, ara es traguén 971 i no passe res. Com no és possible que es facen plecs, licitacions i adjudicacions de recursos públics en la majoria de les obres que vostés fan– i acabe–, tenint un 50% d'increment els costs de les obres. Nosaltres ja, al final, ens posem a tremolar quan vostés volen fer alguna cosa d'obres, ens posem a tremolar, perquè malbaraten y, i sobretot que no controlen absolutament res del que són les despeses públiques, vostés han donat un mal exemple. Per això els proposem que es cree la comissió d'investigació perquè estude...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Such.

El senyor Such Botella:

...els sobrecosts en les obres públiques que vostés han fet.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Tiene la palabra, para el turno en contra, el señor Ricardo Costa.

El senyor Costa Climent:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Such, yo comprendo su referencia a la intervención de los señores consellers en el debate. Lo entiendo porque probablemente ya tuvieron bastante falta de argumentos en el debate de ayer con el señor Pla y el señor presidente del Consell, que les molesta, de forma importantísima, que los miembros del gobierno pongan sobre la mesa, sobre los *Diarios de Sesiones* de este Pleno, la incongruencia, la falta de coherencia y la falta de seriedad a la hora de exponer los argumentos por parte de la oposición.

Pero yo le digo que mi grupo parlamentario está encantado de que cualquier miembro del gobierno ponga en negro sobre blanco la incompetencia de muchos de los miembros del Grupo Parlamentario Socialista, políticamente, a la hora de defender sus propuestas. Porque, desde luego, a mí cualquier conseller me va a aportar muchísimo más de lo que cualquier miembro del Grupo Parlamentario Socialista puede aportar en esta tribuna. (*Remors*)

Y con respecto a lo de la Constitución Europea, yo le he ofrecido una transaccional, que creo que hemos llegado a un acuerdo, no porque pensemos que es la constitución que nosotros hubiéramos aprobado si hubiéramos estado en el gobierno. Creemos en una constitución que tiene que tener el respaldo y el apoyo de los grupos parlamentarios en estas Cortes y en el conjunto del Estado. Nosotros pensamos que España ha salido perjudicada, y la Comunidad Valenciana ha salido perjudicada con la constitución que el señor Zapatero y el gobierno socialista aprobó con el resto de países miembros por la ampliación, y pensamos que es negativa para los intereses valencianos. Pero pensamos, por responsabilidad institucional, que tenemos que llegar a un acuerdo, que tenemos que intentar que esa constitución se apruebe. Y esa es la postura de mi partido, la postura del Gobierno Valenciano. Y por eso hemos dicho que de acuerdo con esa propuesta, que lleguemos además a colaboraciones con las instituciones europeas y con el gobierno de la nación, porque, que se apruebe en la Comunidad Valenciana igual que en España, la Constitución Europea es una tarea de responsabilidad política de todos los grupos.

Y mire, nosotros estamos de acuerdo con que haya prosperidad en el arco mediterráneo, y estamos de acuerdo con que cuanto más prosperidad, más riqueza, más infraestructuras, más aeropuertos, más puertos, más autovías, más ferrocarriles, más Ave haya en el arco mediterráneo, mejor va a ser para los valencianos. Y queremos además liderar ese proceso de riqueza, de crecimiento, de progreso desde la Comunidad Valenciana. Y no nos oponemos nunca a hablar con ninguna comunidad, señor Such. Lo que sí que no estamos dispuestos es a que desde otras comunidades, como Aragón o como Cataluña, se nos imponga, se nos vete y se nos beneficie en contra de los intereses de los valencianos, porque no se pueden aceptar imposiciones de comunidades que están brindado por quitar el agua a los valencianos, no se pueden aceptar imposiciones de comunidades que quieren vetar el progreso y el desarrollo de esta comunidad. Y eso es lo que no vamos a hacer nunca. No es lo mismo hablar, dialogar, consensuar, que imponer, mandar y dirigir, y pretender el Grupo Parlamentario Socialista que desde Cataluña se diga a los valencianos lo que se tiene que hacer.

Y estamos de acuerdo con lo de la nacionalidad histórica. ¡Claro que estamos de acuerdo! Lo hemos defendido siempre. Y le hemos ofrecido una transaccional, que vamos

a llegar a un acuerdo, donde se refleja la voluntad del gobierno en conseguir la nacionalidad histórica por parte de todos los grupos políticos. ¿Y cuáles son nuestros límites? Pues el presidente lo ha dicho desde el principio. El máximo techo competencial y estatutario dentro de lo que es la Constitución Española y el Estatuto de Autonomía. Y lo ha dicho siempre. Y esa es nuestra posición. ¿Pueden ustedes decir lo mismo? ¿Pueden ustedes decir lo mismo? Porque a lo mejor lo que ustedes dicen aquí entra en contradicción con lo que los catalanes, socialistas catalanes, dicen en Cataluña. Y ese es el verdadero problema que tiene el Grupo Socialista a la hora de defender, de plantear y de plasmar estas propuestas.

Pero yo creo que hemos llegado a un punto en común y a un acuerdo. Y creo que eso es importantísimo, señor Such. Hemos conseguido plasmar una propuesta conjunta de los grupos mayoritarios en esta cámara. Una propuesta conjunta que marca... una propuesta conjunta de todos los grupos parlamentarios de esta cámara, que marca reconocer a la Comunidad Valenciana como nacionalidad histórica, nuestros hechos diferenciales, el idioma valenciano, y que pone sobre la mesa las bases para que ese desarrollo estatutario sea el máximo posible, de acuerdo con el presidente del Consell marcó en su debate. Y eso creo que es lo importante, señor Such.

Como también coincido con usted, y creo que es importantísimo, lo de desarrollar la normativa civil y el derecho civil valenciano. Tan importante, que ha sido este gobierno el que planteó la constitución de una comisión y el que ha anunciado la presentación de un proyecto de ley de derecho civil valenciano en estas Cortes. ¡Claro que sí! Porque apostamos por eso, por nuestras señas de identidad. Porque el derecho civil valenciano pueda aportar grandes soluciones a nuestra actual vida social, política y económica. Y eso es importante. Pero eso lo estamos haciendo ya. No puede usted venir aquí a plantear con seriedad, con rigor, de que es gracias al señor Zapatero que los valencianos dentro de unos años tendremos una ley de derecho civil. En eso no estaremos de acuerdo, señor Such. Sí en la base, sí en el fondo, pero no en la forma. Por lo tanto, no podemos aceptar esa propuesta.

Como también le digo que tampoco estamos de acuerdo con su planteamiento y su defensa de lo que es el desarrollo local. Si fue en el año 1999 donde se hizo probablemente una de las más importantes descentralizaciones a los ayuntamientos por parte del gobierno central, en el año 99, con el gobierno popular. Y esa fue una base importantísima para que ahora las comunidades autónomas elaboren un sistema de desarrollo competencial y de transferencias competenciales a los ayuntamientos. Es que usted no puede creer, no puede plantear con seriedad en esta cámara que hasta ahora no se ha hecho nada.

Y hemos avanzado muchísimo, como en la enseñanza, como cuando ustedes se oponían a que los ayuntamientos valencianos fueran capaces de decidir adelantar recursos financieros para construirse infraestructuras de interés general, con la voluntad y con la autonomía municipal. Y ustedes se oponían a eso. Y nosotros siempre hemos apostado por esa autonomía. Presupuestariamente, políticamente, económicamente y socialmente. Y la estamos impulsando. Y no me hable usted de planteamientos diferentes. Este gobierno

y este partido ha defendido lo mismo en el 95, en el 99, en el 2003 y en el 2004 en cuanto al desarrollo local. No encontrará divergencias en esta materia. Búsquelas. No las va a encontrar. Ni una sola, señor Such. Como tampoco lo va a hacer en el tema económico sobre la licitación, sobre la contratación, sobre la adjudicación.

Mire, yo le voy a decir una cosa. El planteamiento que usted hace me demuestra que el Grupo Parlamentario Socialista tiene muy poco interés y le da muy poca veracidad a los informes de la Sindicatura de Cuentas. Muy poca. Muy poca, señor Such. No puede decir usted eso con seriedad, cuando el principal sistema de contratación pública es el del concurso y el de la subasta, que son los que garantizan la publicidad, la concurrencia y la transparencia pública. No puede decir usted eso cuando son los mecanismos de contratación pública que garantizan un mayor porcentaje de baja en las adjudicaciones de la obra pública en esta comunidad y en cualquier procedimiento. Eso no lo puede decir.

Y usted podrá encontrar excepciones. Pero la realidad es que hoy se contrata con más transparencia, con más publicidad, con más concurrencia y con unos niveles de baja importantísimos de ahorro y de recursos públicos valencianos. Y esa es la realidad, señor Such. Esa es la realidad. Y no lo digo yo ni lo dice el gobierno. Lo dice el principal órgano de fiscalización de las cuentas públicas de la actividad económica, presupuestaria y financiera, que es la Sindicatura de Cuentas, que depende directamente de estas Cortes. Entonces, si usted me plantea esa comisión, es que usted no le ofrece ninguna credibilidad a los informes de la Sindicatura de Cuentas. Por lo tanto, señor Such, a eso no.

Y no ha hablado de muchísimas otras cosas en ese afán del Grupo Socialista de mezclar cualquier tipo de iniciativa parlamentaria con tal de tener algo de tiempo a la hora de defender los temas que quieren, y que nos quiten y nos hurten al resto de grupos parlamentarios poder debatir...

El senyor president:

Por favor, señorías.

El senyor Costa Climent:

...con ustedes los temas que puedan ser interesantes y que presenten en estas Cortes.

Pero yo le digo, señor Such, sí a los acuerdos en la Constitución Europea, sí a los acuerdos en la nacionalidad histórica, sí a la centralidad y a la importancia de la Comunidad Valenciana como comunidad propia, hablando con todos, pero no dejando imponer por ninguno.

El senyor president:

Le queda medio minuto, señor Costa.

El senyor Costa Climent:

Sí a eso, señor Such. Y eso es lo que nosotros queremos. Queremos diálogo, queremos desarrollo, queremos unidad, queremos competencias, y lo queremos hacer todo dentro del Estatuto de Autonomía y de la Constitución Española.

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, don Ricardo Costa.

Por favor, tiene la palabra, en el turno de réplica, señor don Antonio Such.

El senyor Such Botella:

Gràcies, senyor president.

Jo crec, senyor Costa, que vostè no ha entès res del que estava dient al respecte del tema de la regió de l'arc mediterrani. Jo crec que no ha entès res. Jo no dic que estiguen d'acord o no. Que poden estar d'acord. Vostè ha vingut ací i ha dit que està d'acord. Jo li agraiusc que estiga d'acord. Ara el que ha de fer vostè és repetir-li al senyor president de la Generalitat que es pose a la faena. Que el problema és que no s'ha posat a la faena d'això. El problema és que sols s'han dedicat a donar expressions de propaganda i publicitat al respecte de no sé què "eje de la prosperidad" i tal, quan resulta que ens estan demanant centenars d'empresaris inversions necessàries i estratègiques per a poder anar a Europa. I quan tenim problemes en comú que cal traure-ho endavant.

L'única cosa que estic dient-li és que el president de la Generalitat siga valent, siga valent i tire endavant un projecte, un projecte que ens beneficie a tots. I és que l'arc mediterrani siga realment una Euroregió que puga parlar i que puga atraure inversions per a les nostres zones. I això ha de fer-ho el president de la Generalitat. I per això li ho diem, que ho faça. No és només estar d'acord, és que ha de treballar per això.

El que hem vist fins ara no ha sigut això. El que hem vist fins ara és que altres han pres la iniciativa, altres han pres la iniciativa, i nosaltres acomplexats, el govern acomplexat, la única cosa que ha vingut dir és no a tot. I això és el que ha fet fins ara. Que estem demanant-li que prenga la iniciativa i que tire endavant.

Mire vosté, senyor Costa, jo crec que la promesa que va fer el president de la Generalitat en el debat d'investidura de fer la recopilació del dret foral valencià jo creia que anava en serio, creia que anava en serio. Ara li hem una proposta de resolució perquè això es porte efectivament. I ara no van a votar-la. Ara van a votar-la en contra perquè diuen que ja està fent-se. Ho desconeguem. Espere que algun dia ens explique on està eixe projecte de llei del govern valencià respecte a la recuperació del dret foral valencià. Espere que algun dia ens ho diga. I que no tinga que passar un altre any perquè açò torne a vindre.

Mire, quan parla del tema dels ajuntaments crec que no és serio, senyor Costa, crec que no és serio. Vostè sap en quant està quantificats els recursos que els ajuntaments estan destinant a competències impròpies? Sap en quant està quantificat dels recursos propis dels ajuntaments que estan posant per a fer front a competències que han deixat d'exercir-se per part de la Generalitat Valenciana? Estem parlant al voltant d'un 30% del que és el pressupost ordinari dels ajuntaments, un 30%. I estem reclamant que d'una vegada per totes complisquen un acord que vosaltres firmareu. Vostès firmaren eixe acord. Estem demanant que es complisca. Sols això. I han passat cinc anys i no s'ha complit ni una paraula, no s'ha complit ni una paraula. I si en l'any 99 vostè diu

que es va fer el procés de descentralització més gran de la història en el pacte local, doncs vinga ací i expliquen a algú, perquè ni una sola paraula del pacte local valencià s'ha portat a efecte. Ni tenim llei valenciana de règim local, ni tenim fondo cooperació, ni tenim la comissió mixta Corts-municipis perquè puguen entendre i debatre el que són iniciatives legislatives que afecten als ajuntaments. I que s'ha complit, senyor Costa? No s'ha complit absolutament res.

Mire, jo no sé si al final vostè parla en serio en el tema de sobre costos. Li insistim que fa falta una comissió d'investigació en esta cambra perquè tots ens posem ben malalts cada vegada que escoltem que el govern de la Generalitat va a fer una obra. Perquè acaben tots valents pràcticament el doble del que han eixit licitades. I això no es pot consentir, perquè això porta a la ruina econòmica. I be o falla el que fa el plec, o la licitació o falla l'obra. És que no sabem que és el que està passant perquè tot tinga els sobre costos que té esta comunitat.

I podem fer els anàlisis del que són els centres escolars. I faça-ho vostè, el que costa un mateix centre en una comunitat i en una altra. Perquè ací sempre ha de costar un 40 o un 50% més? Jo hem vaig espantar personalment quan el president de la Generalitat va parlar de l'esfera armillar. Hem vaig espantar, perquè estava valorada en seixanta milions d'euros. Dic, açò acaba constant-nos 120 milions d'euros. De 60 segur que acaba en 120. Que eixa és la tònica habitual del govern del Partit Popular en esta comunitat? Que acabe tot constant-nos el doble? I el problema és que no acaba constant-nos el doble, sinò que damunt ve algun conseller i ho reconeix públicament que el que és el Palau de les Arts està constant un dineral, i que s'ha incrementat un 60 o un 70% el seu preu de licitació. Com pot passar això? I volem saber-ho. Volem saber per què passa això en esta comunitat!

I això és el que realment després va incrementant eixe dèficit que de 4 milions passa a 971. I això és pel que som nosaltres la primera comunitat...

El senyor president:

Señor Such, tiene un minuto, por favor.

El senyor Such Botella:

... més endeutada de l'estat espanyol. I això no es pot consentir i els valencians tenen dret a saber-ho. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Tiene la palabra el señor Costa.
Muchas gracias, señor Such.

El senyor Costa Climent:

Gracias, señor presidente.

Señor Such, la propuesta del presidente del Consell, con respecto a la Comunidad Valenciana, al arco mediterráneo, a nuestras competencias, nuestro desarrollo autonomista, ha sido muy clara. Nosotros apostamos por la Comunidad Valenciana. Nosotros queremos que la Comunidad

Valencia-na se desarrolle. Nosotros queremos inversiones estratégicas en la Comunidad Valenciana. Inversiones estratégicas como el Plan hidrológico nacional, que ustedes paralizaron por decreto. Nosotros queremos inversiones estratégicas, y por eso apostamos por la alta velocidad en la Comunidad Valenciana y en todo el eje mediterráneo. Nosotros queremos inversiones estratégicas, y por eso hemos apostado por desarrollar nuestros puertos y nuestros aeropuertos en la Comunidad Valenciana. Y queremos ser el motor de ese eje mediterráneo. Queremos ser el motor de España. Lo que no queremos, señor Such, es que, como pone la prensa de hoy, que el motor de España sea Cataluña. Y que por eso el señor Carod se va con el presidente del gobierno, se hace la foto y le pide más dinero para que Cataluña sea el motor de España, que es lo que ustedes quieren. *(Aplaudiments. Veus)* Eso es lo que no queremos. Eso es lo que no queremos, señor Such.

Y ¡hombre! ¿Derecho civil valenciano? ¡Claro que lo queremos! Pero es que lo estamos desarrollando nosotros. Es que fuimos nosotros los que creamos una comisión para plasmar el derecho civil valenciano en una ley. ¿Es que cuantas veces los candidatos a la presidencia socialista durante estas últimas tres elecciones han hablado de eso? ¿Cuántas veces el Grupo Socialista ha puesto sobre esta cámara iniciativas en esa materia? ¿Cuántas veces, señor Such? No puede usted venir aquí y decirnos lo que tenemos que hacer cuando somos nosotros los que hemos puesto esa ley en marcha y los que aprobaremos esa ley, esperamos con su apoyo, señor Such.

Y el desarrollo local. Mire, a usted le puede molestar que hubiera sido el gobierno del señor Aznar el que haya sido el gobierno central más municipalista de la historia de este país. *(Protestes)* Le puede molestar. A usted le molestará. Ahora, lo que le quiero decir yo, es que ya que le molesta que sea este grupo parlamentario y este gobierno el que esté apoyando una nueva ley de régimen local, que está en fase de redacción, y le anuncio que este grupo parlamentario va a pedir su agilización, eso, desde luego, ralla el absurdo, señor Such, ralla el absurdo.

Y ¡hombre! Yo entiendo que usted se ponga a temblar cuando el presidente del Consell habla de la esfera armillar. Para mí que usted se ponga a temblar es bueno, porque eso quiere decir que es bueno para los valencianos. Lo que a los socialistas les asusta es bueno para los valencianos. A mí me satisface, señor Such. Ahora, no me puede decir usted, aquí, *(veus)* con la seriedad lógica de un debate parlamentario que a usted le importa un comino lo que diga la Sindicatura de Cuentas y que pretenda constituir no sé qué comisión para que garantice y que fiscalice lo que debe fiscalizar el órgano fiscalizador a los presupuestos de la Generalitat y a las adjudicaciones públicas.

Eso no puede ser. Es que ustedes están desacreditando uno de los organismos más importantes del Poder Legislativo y del poder fiscalizador de este gobierno. Es que no puede ser, señor Such, porque a ustedes les da igual, lo mezclan todo, les da lo mismo el Legislativo, el Ejecutivo, les da lo mismo desprestigiar a la Sindicatura de Cuentas. Por eso, luego, cuando salimos aquí a hablar de los informes de la Sindicatura de Cuentas, la representante del Grupo Socialista no le da ninguna credibilidad. Es que eso no puede ser. Si no empezamos nosotros mismos a creernos

nuestros órganos de autogobierno no haremos que los ciudadanos y ciudadanas de la Comunidad Valenciana se lo crean, señor Such. Es que eso no puede ser.

Y le voy a decir más. Yo estoy de acuerdo con mejorar la transparencia. Hoy el conseller de Economía y este grupo parlamentario han presentado aquí una propuesta donde se pone negro sobre blanco y transparente lo que va a hacer este gobierno para cumplir con una ley del Partido Popular. Y lo va a traer a este Parlamento, lo va a debatir con los grupos parlamentarios y va a hacer que se voten. Yo le digo a usted si es usted capaz de poner seriamente las propuestas que ha planteado el Grupo Socialista con el mismo rigor, seriedad y eficacia.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Costa.

Vamos a proceder a la votación... (*Remors*)

Previamente a la votación iba a comunicar lo de las enmiendas transaccionales. Si usted me permite, yo luego le doy la palabra, señor Oltra.

Se han presentado dos enmiendas transaccionales, una firmada por los tres grupos políticos y la otra por los tres grupos políticos, aunque Entesa aclara que afectos de tramitación, lo que motiva que las propuestas 16.320 y 16.321 sean sustituidas, las otras no.

Antes de votar las dos enmiendas transaccionales ¿quería usted decir algo, señor Oltra?

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor president.

Volíem, precisament, demanar votació separada d'eixa que inclou la 320, però també la 315, eixes dos juntes, perquè la votació nostra va a ser la mateixa, i la 317 a banda.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Oltra.

Por favor, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Ha separat el senyor Oltra aquelles que ha cregut convenient, però el que no volem és que la 15 s'agrupe amb la 20. O siga, que demanem que es vote la transaccional 16.320, després la transaccional 16.321 i després ja que atenga les sol·licituds que faça el Grup d'Esquerra Unida. Està clar?

El senyor president:

De acuerdo, señor Maluenda.

Vamos a proceder primero a votar las dos que tienen enmiendas transaccionales. Tienen ustedes ya el texto de las dos lecturas, que antes es que el señor Ribó no la tenía. ¿Las tienen ustedes? De acuerdo.

Pues procedemos a la votación de la proposición 16.320. Comienza la votación. El resultado de la votación: 76 votos a favor, 6 abstenciones y hay un voto nulo.

Ahora vamos a votar la resolución 16.321. Comienza la votación. El resultado de la votación es de 83 votos a favor y ninguno en contra.

Vamos a proceder ahora a votar la propuesta 16.315. Comienza la votación. El resultado de la votación: 31 votos a favor, 46 votos en contra, 6 abstenciones.

Vamos a proceder ahora a votar la 16.317. Comienza la votación. El resultado de la votación: 31 votos a favor, 52 votos en contra.

Y ahora vamos a proceder a votar el resto de las proposiciones, es decir, las que iban entre la 16.310 y la 16.323, menos las votadas, que son la 15, 17, 20 y 21. Comienza la votación. El resultado de la votación: 37 votos a favor, 46 votos en contra.

A continuación se suspende la sesión y se comunica que se reanudará a las cinco de la tarde.

(*Se suspén la sessió a les 15 hores i 2 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 17 hores i 4 minuts*)

Proposta RE número 16.280

El senyor president:

(*Inoible*) ...que va a defender don Joan Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Bona vesprada.

Defensem una proposta de resolució que diu: "Les Corts Valencianes insten al Consell a participar activament en la iniciativa de constitució d'una euroregió amb les comunitats autònomes de l'Antiga Corona d'Aragó, regions franceses del Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon i altres que considere oportú de l'arc mediterrani."

Nosaltres pensem que és important plantejar-se el tema de l'euroregió, ho vàrem manifestar ahir en el debat amb el president de la Generalitat, per una sèrie de motius.

El primer, perquè ajuda a planificar infraestructures cap a Europa. Pensem que és important pensar en infraestructures no només pensant en Madrid sinó també pensant en Europa. Els valencians hem estat tradicionalment gent exportadora, i aquí es parla molt poc, per exemple, de les comunicacions de l'arc mediterrani, les comunicacions amb la zona del centre del Pirineu, i entenem que s'ha de parlar molt d'elles.

És important per rebre subvencions. Jo vull recordar que després del 2007 deixarem de ser un tipus de regió objectiu 1 i passarem a ser un altre tipus de consideració i les subvencions disminuiran d'una manera molt important, i per tant, parlar de subvencions de la Unió Europea és un tema important i poden arribar a eixe nivell.

I pensem també, i jo crec que s'ha d'afegir, que el tema de l'euroregió podria ajudar d'una forma decisiva a resoldre un problema del qual aquest matí hem estat parlant: la presència del valencià en la Unió Europea. Perquè per a nosaltres com a grup, que som molt crítics amb el projecte de constitució perquè no presta la suficient atenció a les distintes comunitats autònomes, a les llengües, pensem que és imprescindible que el valencià estiga en Europa, però sense

contradir un element que entenem que és fonamental, i és que el valencià forma part d'un sistema molt més ampli d'un sistema de dialectes que conjunten una llengua conjunta que es parla en l'antiga Corona d'Aragó. A açò s'ha de buscar una solució per a plantejar-ho conjuntament en Europa, i açò pensem que és molt important.

Jo vull recordar que ahir el president de la Generalitat ens contraposava al tema de l'euroregió amb una cosa econòmica com és el port. Efectivament, el tema econòmic és important, però a la vegada nosaltres hem de dir, per exemple, que un país com Gran Bretanya, el seu primer ingrés de producte interior brut és el degut precisament a la seua llengua. A nosaltres ens agradaria que poguérem tenir també en la nostra producció cultural, en la nostra producció de llibres, en la nostra producció musical, en la nostra producció de comunicació, un mercat més ampli, perquè és imprescindible avançar. L'euroregió pot ser un magnífic camí també per a buscar un marc cultural més ampli. En un món en el qual la comunicació cada vegada és més global és imprescindible parlar també d'economies d'escala també a nivell de llengua, també a nivell de comunicació.

Este país és molt creatiu, és un país que va ser capaç de plantejar-se un segle d'or, és un país amb grans potencialitats a tots els nivells culturals i lingüístics, i és un país que el fet d'aïllar-lo de la resta de comunitats que parlen una mateixa llengua està impossibilitant-li un desenvolupament. Per dir-ho d'una manera molt clara: pel port de València, a més de veure entrar contenidors de la Xina amb sabates que després posen etiquetes en el Vinalopó o amb mobles o tèxtil que vénen de l'Índia, ens agradaria veure eixir contenidors que pogueren dur llibres en valencià, que pogueren dur *software* en valencià, que pogueren dur producció cultural en valencià. I jo pense que eixe és el camí i és un dels elements importants de l'euroregió.

Per tots aquests motius, per motius de buscar...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa Maria Barrieras Mombriu)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Ribó, vaja finalitzant.

El senyor Ribó i Canut:

...un espai més ampli –acabe, me queden tres segons– plantegem el tema de l'euroregió.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

En representació del Grup Parlamentari Popular i per a exercir el torn en contra, té la paraula el senyor Ferraro.

El senyor Ferraro Sebastià:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

L'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, en els seus articles 1, 2 i 3, marca els fonaments de dret que, en

el marc de la Constitució Espanyola de 1978, té el poble valencià a organitzar-se com a comunitat autònoma dins de la indissoluble unitat d'Espanya.

El títol I de l'Estatut arplega els drets, deures i llibertats dels valencians, delimita el territori de la Comunitat Valenciana, determina la condició política de valencià, recupera les senyes d'identitat del nostre poble i estableix que els dos idiomes oficials de la comunitat són el valencià i el castellà, atorgant especial protecció i respecte a la recuperació de l'idioma valencià.

El títol II es referix a les institucions de la Generalitat Valenciana que configuren el nostre autogovern, les competències del qual queden arplegades en el títol III.

Bé, senyories, ara, quan disposem d'una ferramenta bàsica per al nostre desenvolupament polític i social, la reforma del qual es troba ja en marxa complint el compromís que el president Camps va fer en el debat d'investidura, ara ix el socialista senyor Maragall amb la seua excèntrica, perquè és tracta d'una excèntrica, proposta de macroregió, utilitzant com sempre fan els socialistes al tractar estos temes, utilitzant dic els eufemismes i les veritats a mitges. És a dir, al projecte li canviem el nom, li donem una pàtina de reialesa i de vells esplendors medievals i a tractar d'enganyar el personal.

Jo tinc la impressió, senyories, que el Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds: l'Entesa, presenten esta proposta de resolució només de manera testimonial i per a justificar-se davant dels seus socis de govern d'altres autonomies i com a corretja de transmissió del tripartit català, puix ací en esta sessió de les Corts Valencianes saben perfectament que no tenen cap possibilitat que la seua proposta poguera prosperar, ni tan sols arribar a algun acord transaccional sobre ella.

El molt honorable senyor president de la Generalitat va ser ahir explícit, clar i contundent sobre este tema, al manifestar que el nostre govern, que els valencians estem en condicions de liderar el desenvolupament de l'arc mediterrani i que, per tant, no podem prestar-mos a col·laborar amb la creació d'un ens la centralitat del qual es troba en la Catalunya absorbent que ens té acostumats de sempre a intentar incloure la Comunitat Valenciana en uns fantasmagòrics Països Catalans, amb intencions massa clares des del punt de vista d'allò que sempre hi ha darrere de les seues propostes.

Siguem clar, senyories. Les obsessions del senyor Maragall només són una coartada més per a emmascarar les seues verdaderes intencions nacional-socialistes de futur, (*remors*) que no són ni més ni menys que crear el caldo de cultiu necessari perquè la gran Catalunya de Prat de la Riba siga una realitat.

El Govern Valencià i el Grup Parlamentari Popular que li dona suport no estan per la labor, senyories, i continuarem defenent el fet diferencial valencià i, per descomptat, el lideratge de la nostra Comunitat Valenciana en el context d'Espanya i la multilateralitat constructiva amb la resta de comunitats autònomes i regions europees.

Res més i moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ferraro.

Per a rèplica, té la paraula, en representació d'Esquerra Unida-l'Entesa, el senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Gràcies.

Jo, en primer lloc, li puc assegurar que nosaltres ens creuem aquest tema i em sembla que podria ser una bona solució per a arreglar molts problemes d'aquest tipus no solament aquí sinó en altres zones d'Espanya. I, per suposat, no entenem que el senyor Fraga Iribarne, de qui discrepe profundament, tinga els plantejaments que ha dit respecte la seua euroregió entre Portugal i Galícia, zona nord de Portugal.

Mire, nosaltres entenem que els plantejaments i la personalitat que diu l'Estatut en cap moment és un castell per a autodefensar-se contínuament, com s'està plantejant. Nosaltres entenem que este país, com deia ahir el president, és una terra d'acollida, és una terra plural, és una terra que no mira sempre cap a Madrid. La centralitat és estar en el centre o ser el centre, no mirar cap al centre sempre, mirar cap a Madrid. Nosaltres entenem que en estos moments és molt important també mirar cap a Europa. Històricament aquesta comunitat també ha mirat molt cap a Europa.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ribó. Se li ha acabat el temps...

El senyor Ribó i Canut:

...eixe element passa necessàriament per l'arc mediterrani.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

...ja han passat deu segons del seu temps.

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula el senyor Ferraro, en representació del Grup Parlamentari Popular.

El senyor Ferraro Sebastiá:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor Ribó. Mire, quan es tracta d'establir convenis de col·laboració o cooperació de qualsevol índole, el fet principal que cal tindre és confiança entre les parts que han de signar els convenis. Quina confiança pot donar a la Comunitat Valenciana qui lidera la creació d'esta euroregió que comença per denominar-se "comunitat del Canigó"? Vosté ho sap, vosté coneix què és el Canigó. Clar, clar que ho coneix. El Canigó, vosté és lleidatà i ho coneix perfectament, és una muntanya emblemàtica catalana, que es troba en França però és emblemàtica catalana, als peus de la qual està el monestir de Sant Martí, bressol de Catalunya. Vosté ho sap. Veritat que sí que ho sap? Llavors se farà una idea d'allò que vol el senyor Maragall amb açò. Molt bé.

Diga'm vosté, a més, per què hem de pactar amb un senyor que mos nega als valencians l'aigua, que mos nega sistemàticament el pa i la sal, que ha influït decisivament per-

què el Govern central derogara el transvasament de l'Ebre, que ens ha negat l'aigua necessària per al normal desenrotllament de la nostra comunitat...

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ferraro. També se li ha acabat el temps. Un segon.

El senyor Ferraro Sebastiá:

No, senyor Ribó, no podem pactar amb este senyor. Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies. Gràcies, senyor Ferraro.

Anem a passar a la votació de la proposta de resolució presentada per Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, número 16.280. Comença la votació. Per 36 vots a favor i 43 vots en contra queda rebutjada la proposta de resolució.

Anem a passar a les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Popular 16.287, 16.295, 16.296 i 16.300. Té la paraula per a la seua defensa la senyora Quinzá.

***Propostes RE números
16.287, 16.295, 16.296 i 16.300***

La senyora Quinzá Alegre:

Gracias, señora presidenta.
Señorías.

Intervengo en nombre de mi grupo parlamentario para defender un bloque de cuatro propuestas, tres referidas principalmente a justicia y gestión y otra a cooperación internacional al desarrollo. Yo espero que refrenden el resto de los grupos de esta cámara estas propuestas porque además contribuyen a una justicia más eficaz, a una gestión más ágil y luego también a reforzar la cooperación en nuestra comunidad.

La primera de ellas, que es la 16.287, trata de instar al Consell a que agilite y presente a la mayor brevedad posible el Proyecto de ley valenciana de régimen local, que tiene ya en fase de redacción, y también a que continúe desarrollando el pacto local en la Comunidad Valenciana para que las entidades locales puedan mejorar los servicios en beneficio de todos los valencianos. Después de las palabras que he escuchado esta mañana a compañeros del Grupo Socialista referente a esta ley, estoy convencida de que van a apoyar esta propuesta de resolución.

La Comunidad Valenciana, como bien saben, a diferencia de otras comunidades, carece de una normativa propia reguladora del régimen local que configure con carácter general un auténtico régimen local valenciano adaptado a sus características y elementos propios. Esto implica la existencia de vacíos legales difícilmente cubiertos por la normativa básica actual estatal, y la ausencia de directrices claras

para apoyar la autonomía y la suficiencia financiera de la administración local.

En el régimen local valenciano existen grandes aglomeraciones urbanas que requieren una actuación conjunta de planificación estratégica en ámbitos como el urbanismo, el medio ambiente, el patrimonio cultural, transportes y demás servicios públicos, pero también se caracteriza por la existencia de pequeños municipios que precisan un tratamiento muy distinto, destinado especialmente a potenciar su suficiencia financiera para el desarrollo de sus actividades. En este sentido se potenciarán las fusiones de municipios, el asociacionismo municipal y se establecerá un régimen especial para pequeños municipios. En este sentido además será esencial el papel que desempeñen las diputaciones provinciales.

La Ley de régimen local, que será consensuada con todos los municipios a través de la Federación, se inspirará en estas ideas, así como en lo enunciado por el presidente de la Generalitat, es decir, en una mayor descentralización competencial y en una mayor capacidad de autoorganización de nuestras entidades locales, haciendo así realidad el principio de autonomía local.

La siguiente de las propuestas de resolución que voy a defender es una propuesta muy importante porque se trata de la aprobación del III Plan director de infraestructuras judiciales para conseguir la total renovación de las sedes judiciales de nuestra comunidad. Asimismo, también estas Cortes respaldan al Consell en su exigencia al Gobierno de la nación de la adecuación de la planta y demarcación judicial a la nueva realidad socioeconómica de la Comunidad Valenciana al objeto de que la administración de justicia sea más racional, rápida y efectiva.

Como saben sus señorías, cuando la Comunidad Valenciana asumió las competencias en materia de justicia, el lamentable estado de nuestras sedes judiciales hizo necesario emprender un plan de infraestructuras judiciales destinado a crear más sedes modernas en régimen de propiedad, evitando así, además, la dispersión de las sedes judiciales.

Desde que el Partido Popular asumió el Gobierno de la Generalitat asumió responsabilidades en materia de justicia y suscribió con la sociedad valenciana el firme compromiso de configurar la misma como debe ser: un auténtico servicio público, moderno, ágil y cercano al ciudadano. En pro de este objetivo, una de las actuaciones desarrolladas ha consistido en adecuar las infraestructuras judiciales a las necesidades actuales, transformando el panorama arquitectónico de nuestras sedes judiciales mediante la puesta en marcha de un ambicioso plan de infraestructuras judiciales que ya se ha ejecutado en sus dos primeras fases.

Sin embargo, es imprescindible continuar con el enorme esfuerzo inversor efectuado para la renovación de nuestras sedes judiciales, en el que la Ciudad de la Justicia es solo el exponente principal de una labor que está llegando a todos y cada uno de los partidos judiciales de nuestra comunidad.

Por ello, se ha diseñado este III Plan director de infraestructuras judiciales de la Comunidad Valenciana que espero que apoyen con sus votos.

Por lo que respecta a las nuevas sedes judiciales, se prevén actuaciones en las sedes de Alcoy, Alicante, Alcira, Castellón, Chiva, Elche, Gandía, Ibi, Liria, Massamagrell, Onteniente, Orihuela, Paterna, Silla, Sueca, Torrente, Torrevieja, Valencia, Utiel y Villareal, entre otros.

En la ejecución de los proyectos contenidos en este plan de infraestructuras se continuará insistiendo en los valores y principios que hacen del ciudadano su protagonista principal: la horizontalidad frente a la verticalidad; la amplitud de nuevos espacios para profesionales y ciudadanos; el uso generalizado de nuevas tecnologías; seguridad en las sedes; ahorro económico y mayor funcionalidad al agruparse en un solo edificio todos los órganos judiciales de un mismo partido judicial.

Respecto a la planta judicial, lo que se pretende, señorías, es, ni más ni menos, que acercar más la justicia al ciudadano, y acercarla a la nueva realidad de la Comunidad Valenciana.

La siguiente de las propuestas de resolución va encaminada a fortalecer la formación que yo creo que los empleados públicos..., creo que es un tema que nos preocupa a todos los grupos de esta cámara. Se trata de la creación del Instituto Valenciano de Estudios y Ciencias de la Administración como un organismo autónomo de la Generalitat para que la formación de los empleados públicos sea integral y en un único centro. Nuestra responsabilidad al frente de la gestión pública nos obliga a diseñar y poner en marcha todos aquellos mecanismos adecuados para lograr que esta, la gestión, sea lo más ágil y eficaz posible. Ello pasa, necesariamente, por la modernización y adaptación día a día de nuestra administración autonómica a las exigencias y demandas de la sociedad actual. Para conseguirlo, uno de los pilares fundamentales es, sin duda alguna, la formación y su enfoque como un sistema integral que nos permita unificar criterios y, además, optimizar los recursos. De ahí la propuesta de crear este Instituto Valenciano de Estudios y Ciencias de la Administración.

La administración pública ha experimentado un gran cambio en los últimos años, cambio que ha tenido por objeto acercarse al ciudadano y facilitarle su actividad cotidiana. Para ello se han modernizado las estructuras administrativas con la plena implantación de las nuevas tecnologías y la adecuada formación del personal a su servicio. Y se ha prestado una especial atención al ciudadano mediante la extensión de los puntos Prop de atención ciudadana. Este cambio se proyecta en el tiempo como un proceso de renovación permanente. Para que los cambios adquieran plena virtualidad es imprescindible facilitar a los empleados públicos su adaptación a los constantes cambios, poniendo a su disposición planes formativos que respondan a los criterios de una nueva administración.

En la actualidad, como saben, la formación se reparte en un conjunto de instituciones diversificadas por razón de la materia, tales como el Instituto Valenciano de la Administración Pública, el Instituto Valenciano de la Seguridad Pública, la Escuela Valenciana de Estudios para la Salud, el Centro de Formación del Profesorado y el Servicio Valenciano de Empleo. Sin embargo, se hace necesario integrar las mismas dentro de un único organismo, el Instituto Valenciano de Estudios y Ciencias de la Administración. El mismo, configurado además como un organismo autónomo y dependiente de la Generalitat Valenciana, integraría los siguientes centros formativos: la Escuela Valenciana de Administración, el Centro de los Altos Estudios de la Administración Pública, el Centro de Investigación y Estudios de Administración y Política.

La última propuesta de resolución que voy a defender es la relativa a cooperación internacional y desarrollo y viene encaminada a pedir al Consell la agilización en la tramitación del proyecto de ley de cooperación al desarrollo de la Comunidad Valenciana, para que sea presentada en estas Cortes lo antes posible. Esto es, ni más ni menos, cumplir con el compromiso que ya anunció la consellera de Cooperación en su tomo de posesión, con el objetivo de que el Consell apruebe el anteproyecto de ley dentro de este propio ejercicio 2004. Ya se ha redactado el borrador del anteproyecto y se ha entregado a todos los agentes sociales para su estudio y consideración, porque lo que se pretende es que sea una ley absolutamente consensuada con todos y cada uno de los agentes sociales.

Con la Ley valenciana de cooperación podemos conseguir la consolidación definitiva...

La senyora vicepresidenta primera:

Le quedan treinta segundos, señora diputada.

La senyora Quinzá Alegre:

...de la cooperación al desarrollo como un elemento integrante de la política del Gobierno Valenciano.

Yo, señorías, desde esta tribuna les pido el voto afirmativo porque votar afirmativamente a estas propuestas de resolución es votar por la modernización en la justicia, por el servicio público, por una gestión eficaz, por la formación de los empleados, por el municipalismo y por la cooperación al desarrollo y la ayuda humanitaria.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Muchísimas gracias, señora diputada.

Per a exercir el torn en contra, té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Socialista, la senyora Andrés.

La senyora Andrés Barea:

Bueno, señora Quinzá, le agradezco el tono con que ha presentado estas enmiendas de resolución del Partido Popular y, desde luego, darle la enhorabuena, todo el mundo me lo ha dicho: "Ten cuidado, que está embarazada". Así que, enhorabuena.

En principio, vamos a analizar... No es tan bonito lo que usted ha dicho con la realidad y es que la situación parece ser que no es así o por lo menos nosotros no la vemos así y, desde luego, la ciudadanía yo creo que tampoco.

Estas cuatro propuestas de resolución que presenta el Partido Popular van relacionadas con la administración pública. Es cierto que es la cara del gobierno y que a veces se tiene que lavar bastante la cara porque bastantes problemas hay.

La primera que queremos examinar es la propuesta de creación del Instituto Valenciano de Estudios i Ciències de l'Administració, como un organismo autónomo, un organismo autónomo más. La Generalitat Valenciana ya tiene muchos organismos autónomos, pero es cierto que el Instituto Valenciano de Administración Pública lo estaban

ustedes dejando morir por lisis, no tenía ya casi a penas presupuesto. Tenía un millón y medio de presupuesto, y 715.000 euros eran destinados para personal. El resto, 911.000 euros eran destinados para el capítulo II, capítulo II que eran alquileres y trabajo para otras empresas.

Ustedes estaban gastando un cuarto de millón de euros para dar a empresas de formación privada la formación de los empleados públicos –bastante paradójico. Por otra parte, es un organismo autónomo, pero también es verdad que estará sujeto y que nosotros estaremos vigilantes a la propia intervención y a la propia Sindicatura de Cuentas para ver qué pasa con ello. Por lo tanto, le anuncio que a esto vamos a votar a favor.

Con respecto a la agilización en la tramitación del proyecto de ley de cooperación y desarrollo de la Comunidad Valenciana, la verdad es que la cosa nos parece bastante peculiar, bastante peculiar porque llevamos..., creo que esta es la segunda legislatura que va en el programa del Partido Popular y son bastantes promesas reiteradas en este sentido. La verdad es que ustedes lo que deberían de hacer no era pedir que se agilice, sino ponerse a trabajar. Yo sé que ahora hay una nueva consellera. Espero que le de sentido al tema, que es un tema pendiente, que es un tema que va en cartera en el Partido Popular, y espero que se de un poco de solución. Pero lo que sí que es verdad es que existe un tema que ustedes han puesto, que es participación empresarial. Se entiende que participación empresarial relacionado con ONG parece ser que es cruzar algo antagónico por excelencia. En principio, las empresas tienen un fin fundamental, lícito, que es conseguir un producto, casi siempre un producto económico, desde luego. Y, desde luego, las ONG es desarrollo, es ayuda y es cooperación. Y es bastante difícil de relacionar estas dos cosas.

Yo creo que esta ley se tendría que hacer con consenso de todas las organizaciones y todos los integrantes de la cooperación y espero que tenga bastantes más luces que hasta ahora han tenido distintos organismos que han participado en ella.

Respecto al tema de la aprobación del tercer Pladij. Bueno, es verdad que las infraestructuras judiciales son un objetivo prioritario en este gobierno, pero tendríamos que tener en cuenta qué obras quedan pendientes del segundo Pladij, porque hay muchas obras pendientes. Solamente en Alicante falta Elche, Orihuela, que lo está haciendo el propio ayuntamiento, como el ex conseller sabe; y Ibi, un juzgado bastante problemático. En Castellón se está haciendo la Ciudad de la Justicia. Los demás juzgados están con bastantes dificultades desde el punto de vista de las infraestructuras. Y en Valencia nos falta Paterna, Torrente y Alcira. Según la información del Pladij de la página *web*, es esto.

Es más, en la propuesta de resolución sale una actitud, no sé cómo calificarla, entre quijotesca y victimista, yo creo que con bastantes complejos, donde dice que debemos de respaldar al Consell en que se exija ante el Gobierno de la nación. Ustedes han lanzado esa opa hostil al Gobierno de la nación, intentando pedir ahora un número de juzgados, sobredimensionados en muchas circunstancias, que superan lo que ustedes no han hecho durante ocho años de gobierno del Partido Popular. Y usted lo sabe, señor Campos, usted lo sabe.

Ustedes han pedido 80 juzgados, que es el 25% de los juzgados de la Comunidad Valenciana. La última reforma en

profundidad de la planta judicial se hizo en el año 1988. Ustedes piden el doble de juzgados que han hecho ustedes en ocho años. Ustedes no presentaron ninguna alegación al proyecto de presupuestos del 2003 en el número de juzgados. No lo presentaron.

Pero, mire, yo les propongo una posible transaccional. Les pido que retiren la palabra “exigimos” y que pongan “solicitamos” o “pidan” al Gobierno de la nación y que aporten una memoria económica valorada con la que la comunidad debe de aportar la suficiencia financiera para hacer posible la creación de nuevos juzgados en la Comunidad Valenciana durante esta legislatura. Tienen ustedes la pelota en su tejado. Ustedes quieren, ustedes pueden. Pónganlo, modifíqueno.

Y luego, el último planteamiento es el tema de instar al Consell a que agilice y presente a la mayor brevedad posible el proyecto de ley de régimen local. Usted mismo lo ha dicho. No tenemos ley de régimen local. No tenemos ley de régimen local, y entramos en correlación con una propuesta que ha presentado mi grupo sobre el municipalismo, la financiación y el fondo de cooperación. Cuando hablamos de municipalismo tenemos que hablar por precisión, por la falta de capacidad que en muchos casos se da en muchos municipios de no poder responder a las necesidades de los ciudadanos. Los municipios deben de ocupar el espacio competencial que tienen, que en este momento no lo tienen. No son el último eslabón de la cadena; son un eslabón de la cadena. Pero la realidad es que el proceso de descentralización no ha llegado a los ayuntamientos. Los municipios no pueden dar solución a muchos de los problemas que se generan, no tienen capacidad de solucionarlo. La Constitución abrió la capacidad de la descentralización y esto no se ha desarrollado, no ha llegado a los municipios.

Y otro de los grandes problemas que ustedes no han puesto en la propuesta de resolución ha sido la financiación. Financiación que a ustedes se les ha olvidado poner en la propuesta de resolución, y es lo que ahoga y lo que supedita a los propios ayuntamientos, porque hay muchos problemas que se generan en los propios municipios y que es el ayuntamiento el que tiene que dar solución, problemas sobreañadidos que no son competencia del propio ayuntamiento, como la tarjeta dorada, la ayuda al transporte, los medicamentos excluidos; en los jóvenes la gratuidad de los libros de texto, mejorar la red de saneamiento que en muchos municipios... –no está el señor García Antón– que en muchos municipios producen inundaciones reiteradas porque la Conselleria de Infraestructuras no hace planificaciones supramunicipales y siempre son los mismos municipios los que se inundan.

El anterior Gobierno, el gobierno del Partido Popular, presentó en los presupuestos del 2004 que la carga de gasto del sector público en el Estado es el 53,5%; en la Comunidad Valenciana, el 33,4, y en los ayuntamientos, es del 13%, igual que en 1998. Estamos en la cola de los municipios de la Unión Europea. Pero esta comunidad, además, no ha hecho absolutamente nada. Se hizo un pacto en la Federación de Municipios y Provincias que nunca se cumplió –el señor Serafín Castellano lo sabe muy bien–, no se dotó presupuestariamente y no se cumplió. Se recuerda, sobre todo, pero el acuerdo...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Andrés, li queden 15 segons.

La senyora Andrés Barea:

...y, sobre todo, por el incumplimiento –acabo enseguida. Se constituyó una comisión por resolución de las propias Cortes que no ha celebrado casi reuniones. No existe fondo de cooperación municipal en esta comunidad. Somos la única que no tiene fondo de cooperación municipal. Y, desde luego, no me diga...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Andrés, se li ha acabat el temps.

La senyora Andrés Barea:

...no me diga que están desarrollando el municipalismo porque no están haciendo absolutamente nada.

Gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyora Andrés. *(Pausa)*

Per què demana la paraula, senyora Quinzá?

La senyora Quinzá Alegre:

Señora presidenta, para pedir un receso para ver si llegamos a un acuerdo con la transaccional que ha ofrecido l...

La senyora vicepresidenta primera:

Crec que si la senyora Andrés està conforme en l'oferta de la transaccional, anem a donar un recés de tres minuts per a vore si es pot aplegar a un acord.

(Se suspén la sessió a les 17 hores i 35 minuts)

(Es reprén la sessió a les 17 hores i 55 minuts)

(Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya)

El senyor president:

Señores diputados, ocupen sus escaños.

Ha habido dos enmiendas transaccionales firmadas por los tres grupos, aunque una de ellas, la que se refiere a la propuesta de resolución 16.300, a efectos de tramitación sólo por el Grupo l'Entesa.

Las enmiendas dicen lo siguiente: “Los portavoces de los grupos parlamentarios abajo firmantes presentan la siguiente enmienda transaccional a la propuesta de resolución con registro de entrada 16.295.

Esmena transaccional: ‘Les Corts Valencianes insten el Consell a l'aprovació del III Pla director d'infraestructures judicials, Pladij III, para conseguir la total renovación de las sedes judiciales de la Comunidad Valenciana. Al mismo tiempo, les Corts Valencianes respaldan al

Consell en su solicitud al gobierno de la nación de la adecuación de la planta y demarcación judicial a la nueva realidad socioeconómica de la Comunidad Valenciana, al objeto de que la Administración de Justicia sea más racional, rápida y efectiva’.

La segunda enmienda, que corresponde y firman los tres grupos parlamentarios, y es la que lo hace a nivel de tramitación l’Entesa, dice: “Los portavoces de los grupos parlamentarios abajo firmantes presentan la siguiente enmienda transaccional a la propuesta de resolución, registro de entrada 16.300, y dice:

‘Les Corts Valencianes acuerdan pedir al Consell la agilización en la tramitación del proyecto de ley de cooperación al desarrollo de la Comunidad Valenciana para que sea presentado en estas Cortes lo antes posible y continuar las políticas comunitarias relativas al fomento de empleo, formación y educación, apoyo a ONG, participación ciudadana, universitaria y tecnológica, en proyectos europeos y de desarrollo sostenible”.

Por lo tanto, vamos a proceder a la votación, primero, de la 16.295. Comienza la votación. El resultado de la votación es de 83 votos a favor, ninguno en contra.

Procedemos ahora a la votación de la 16.300. Comienza la votación. El resultado de la votación es 77 votos a favor, 6 abstenciones.

Ahora procedemos a la votación de las dos restantes propuestas de resolución... Perdón, señor Such, tiene usted la palabra ahora.

El senyor Such Botella:

Si, senyor president, per a demanar que es vote individualment cada una d’elles.

El senyor president:

De acuerdo.

Pues, a petición del señor Such, procedemos primero a la votación de la 16.287. Comienza la votación. El resultado de la votación: 45 votos a favor; 32 en contra y 6 abstenciones..

Y ahora procedemos a votar la 16.296. Comienza la votación. Resultado de la votación: 77 votos a favor, 6 abstenciones.

Y ahora pasamos al bloque siguiente, que es la propuesta de resolución de registro de entrada número 16.285, presentada por el Grupo l’Entesa y que corresponde defender al señor Joan Antoni Oltra.

Tiene usted la palabra, senyor Oltra.

Proposta RE número 16.285

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor president.

Bé, en primer lloc, dir que cal fer dos correccions al text, havien dos errors mecanogràfics. En el punt quatre allò de l’aeroport de Castelló, prou en tenim amb un! O siga, és el singular. I en el punt cinqué on diu “la creació de l’oficina

des de les Corts”, això “de les Corts” cal suprimir-ho. No és en les Corts.

Dit això, doncs, caldria dir també que per a nosaltres en altra situació haguera sigut una sorpresa molt agradable, vore que el Partit Popular també presentava una proposta de resolució en el sentit de demanar un Pla de sanejament finançat de la Comunitat Valenciana, perquè això l’oposició ho ve demanant des de fa anys. I segurament una altra cosa passaria, un altre resultat dels comptes públics tindríem si això haguera estat aprovat, consensuat des de fa algun temps. Això no ha sigut així.

Però, clar, coneixent el que s’ha publicat recentment, doncs, la sorpresa és la relativa. O siga, vostés presenten aquest Pla de sanejament per imperatiu legal, perquè no tenen altre remei, ja no poden continuar escapant-se d’eixa obligació. Els han pillat, els han descobert. Caldria així recordar aquell refrany que diu que s’agafa abans a un mentider que a un coix. Jo crec que és el que els ha passat a vostés. Han estat ahí fent malabarismes amb els números, amb els comptes públics, però això ha valgut mentre ha valgut. El govern ja ha detectat l’error, els ha descobert i el resultat que vostés van dir d’un dèficit de 4 milions d’euros és de 971 milions d’euros. Ja sé, pel que el conseller ha dit este matí, home!, que caldria esperar un *ajuste* –ha dit ell–. Vaja *ajuste*, senyor conseller! El dia que siga una rectificació grossa caldrà fugir, perquè la cosa serà de por.

A nosaltres això ens preocupa, i ens preocupa perquè pensem que s’ha tractat d’enganyar a l’opinió pública valenciana, s’ha tractat d’enganyar a aquestes Corts, s’ha tractat de manipular un resultat que no era bo per a vostés. I això nosaltres ho considerem molt greu. I també considerem molt greu que, al contrari que nosaltres, que en el seu moment van criticar la Llei d’estabilitat pressupostària, i eixa filosofia Aznarista del dèficit zero, que pensaven que no era real, inclús que no era bona i que vostés mitificaven dient que allò era perfecte i que era un compromís del Partit Popular per a una bona gestió, resulta que a la primera oportunitat vostés s’obliden d’eixa cosa tan fantàstica que havia ahí i els falta temps per anar a demanar a Madrid que es deixen violar eixa estabilitat, eixe dèficit, eixa possibilitat de no incórrer, inclús al·legant agravis comparatius: “com que es deixa a aquella comunitat i a nosaltres no”. Aleshores, tot eixe missatge, tota eixa arquitectura en el sentit que calia respectar allò i que allò era producte d’una bona gestió on està? O siga, era tot fals, era tot aparença, que és un poc el que vostés normalment estan venent.

Ara bé, nosaltres, amb l’aprovació merament d’aquest pla que ve per imperatiu legal no tenim prou. Volem també algunes coses més. I en el text de la resolució estan posades, perquè jo crec que si no tornarem dins d’un any, dins de tres anys, a repetir la jugada. Jo crec que això no és bo. El nostre país no pot aguantar més situacions de fallida tècnica, de ruïna econòmica a la que vostés estan duent en estos moments.

Necessitem i proposem que en eixe Pla de sanejament s’incorporen una sèrie de qüestions que considerem bàsiques. I saludem, saludem el que eixe pla vinga ací a estes Corts, que es pugui debatre i que es pugui votar, cosa que inicialment la resolució del PP no incorporava. Però,

creem que és una qüestió bàsica que ahí s'incorporen un canvi radical en la política econòmica que duga el Consell, fonamentalment quant a prioritzar la despesa pública. No podem continuar dilapidant, tirant diners en projectes faraònics sense cap utilitat social, tipus Terra Mítica, aeroport de Castelló, Mundo Ilusión, etcètera, etcètera...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barrieras Mombrú)

La senyora vicepresident primera:

Senyor Oltra, trenta segons.

El senyor Oltra i Soler:

...abandonant completament àrees essencials tan importants com és la sanitat, com és el tema de l'educació, benestar social, etcètera, etcètera. Necessitem un pla d'austeritat. En la mateixa administració valenciana ja és prou de col·locar gent, d'enxufar gent, d'una despesa corrent absolutament incontrolada. O ho fem això o la cosa rebentarà. I jo crec que està a punt de rebentar. I la prova és que vostès ja no poden continuar amagant el desastre econòmic en el qual han ficat a la nostra comunitat.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Oltra. Se li ha acabat el temps.

Per a torn en contra té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, el senyor Costa.

El senyor Costa Climent:

Gracias, señora presidenta.

Señor Oltra, nosotros no es que hayamos planteado ahora pedir un Plan de saneamiento, nosotros hemos aplicado la ley que el gobierno del Partido Popular aprobó con sus votos en contra. Y lo que sí que hemos hecho nosotros, el gobierno y el Grupo Parlamentario Popular, es pedir que ese plan, en aplicación de la ley que el Gobierno del Partido Popular aprobó con los votos en contra de su grupo parlamentario en Madrid, pues, lo traiga a esta Cámara, lo debata, que ustedes den su opinión de ese Plan de saneamiento y que se apruebe y se vote. Eso es lo que hemos pedido. No hemos pedido otra cosa. Hemos aplicado una ley que ustedes votaron en contra.

Y nosotros no hacemos demagogia, como mucho, la harán ustedes. No pueden decir que llevan dos años pidiendo un Plan de saneamiento si resulta que votan en contra de la ley que permite a las comunidades autónomas aplicar ese Plan de saneamiento. Eso no puede ser. Y claro, que nos han pillado... Será que nos hemos pillado nosotros mismos, porque si resulta que nos pilla la aplicación de una ley que aprueba el Grupo Parlamentario Popular en el Congreso de los Diputados, que el Grupo Parlamentario Popular en las Cortes Valencianas apoya y que lanza y plantea el gobierno del Partido Popular, o sea, nos pillamos nosotros mismos. Eso es una incoherencia, señor Oltra.

¡Hombre!, y parece que a usted en este momento le molesta lo del déficit. Yo le pido que haga usted un ejercicio de repaso de los gobiernos donde su formación en otras comunidades ha participado. Y dígame usted qué gobierno donde haya participado Izquierda Unida ha liquidado un presupuesto con superávit. Ninguno. Ninguno, señor Oltra. Todos con déficit. Porque ustedes tienen una política presupuestaria del derroche, de no tener en cuenta las necesidades reales de la economía, de no aplicar políticas coherentes de control, de no aprobar leyes de estabilidad presupuestaria. Ese es el problema que tiene usted. Y viene aquí a decir todo lo contrario de lo que ustedes están planteando en otros sitios, en Madrid y en otras comunidades.

Y, ¡hombre!, nosotros no engañamos a nadie, nosotros no engañamos a nadie. Nosotros y el gobierno aquí aprueba y liquida un presupuesto con la normativa presupuestaria valenciana y ese presupuesto y la liquidación de ese presupuesto, por mucho que a usted le moleste, de acuerdo a la normativa presupuestaria valenciana, se liquida con un déficit de cuatro millones de euros. Y es la normativa y los ajustes que hace la contabilidad nacional la que da el otro resultado. Pero aquí no se engaña a nadie. ¿O es que usted me está diciendo que aplicar la normativa presupuestaria y económica y financiera valenciana es engañar a los valencianos? ¿Me está usted diciendo esto? Pues salga y dígalo aquí, que no se aplique la ley valenciana. Claro, porque mucha autonomía, mucho creerse esto de la comunidad autónoma y está planteando que la normativa presupuestaria valenciana no tenga vigencia en la liquidación del presupuesto valenciano. Y eso no puede ser.

Y, hombre, ¿que la Comunidad Valenciana es una ruina? Somos la que más crecemos, la que más empleo genera, donde se genera más creación de empresas...

La senyora vicepresidenta primera:

Trenta segons, senyor Costa.

El senyor Costa Climent:

Gracias, señora presidenta.

Hombre, y que dejemos de gastarnos el dinero en proyectos faraónicos que no generan ningún tipo de beneficio para los ciudadanos y ciudadanas de la Comunidad Valenciana. Yo no sé si para Izquierda Unida que haya 21 millones de visitantes que han visitado en estos momentos los grandes proyectos que ha puesto en marcha la Comunidad Valenciana y el gobierno del Partido Popular y que se hayan generado 44.000 empleos entre directos e indirectos no es ningún beneficio para su grupo parlamentario.

Muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Costa.

Para réplica té la paraula el senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyora presidenta.

Està clar, senyor Costa, que amb com vosté tenim garantit no el dèficit este sinó segurament molt més. Són vostés els qui presentaren ací un pressupost equilibrat en el seu moment. Són vostés els qui el senyor conseller va dir públicament que el dèficit era de quatre milions, això ho va dir ell, i no va especificar que segons les comptes valencianes o segons... No, no. Va dir quatre milions. I a la millor algú fa un ajust, un ajust de més de 900 milions d'euros. Però de quina manera volen manipular, volen enganyar a la gent? Per què no reconeixen allò evident? Que el pressupost era un pressupost irreal, que era un pressupost amb dèficit, que feta la llei feta la trampa. Vostés quan defenien aquella llei ja estaven pensant que si els pillaven o no podien continuar amagant-lo demanarien el Pla de sanejament. I no em vinga ara que són altres forces polítiques les que fan eixa cosa, perquè, clar... Està vosté copiant ara el que diu vosté que fem nosaltres en altres comunitats autònomes? Perquè l'argument seu al final és copiar el que l'esquerra està fent, segons vosté, i no és així.

Per tant, nosaltres criticàrem allò, perquè pensem que era una mesura hipòcrita. I s'acaba de demostrar que és una mesura hipòcrita.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, el senyor Costa.

El senyor Costa Climent:

Gracias, señora presidenta.

Señor Oltra, la verdad es que es sorprendente que para usted aplicar la ley sea hacer trampa. (*Remors*) Porque, claro, me está usted diciendo que el conseller liquida un presupuesto de acuerdo a la normativa valenciana, la normativa presupuestaria valenciana y eso es hacer trampa. O sea, Izquierda Unida plantea que aplicar la ley en la Comunidad Valenciana es hacer trampa. (*Remors*) Es lo que usted ha dicho. Me parece absolutamente una barbaridad política con mayúsculas.

Y, hombre, que nosotros planteamos liquidaciones y presupuestos falsos. No, no, señor Oltra. Ni intentamos hacer lo mismo que ustedes, Dios nos libre. Nosotros no apostamos por subir los impuestos, por hablar de ecopagos de servicios públicos, por aplicar ecotasas. Nosotros no aplicamos eso. Ahora, que usted me plantee aquí que qué mal lo estamos haciendo, porque liquidamos con déficit, cuando Izquierda Unida... son las formaciones políticas que más déficit generan en los... (*inintel·ligible*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Costa, però el temps se li ha acabat.

Anem a passar a la votació de la proposta de resolució 16.285. Comença la votació. Per 42 vots en contra, 5 a favor i 32 abstencions, queda rebutjada la proposta.

Anem a continuar amb el bloc de propostes de resolució 16.292 i 16.293, del Grup Parlamentari Popular. Per a la seua defensa té la paraula la senyora Franco.

Propostes RE números 16.292 i 16.293

La senyora Franco Aliaga:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

En nombre del Grupo Parlamentario Popular, y dentro del debate de política general que ayer expuso en esta Cámara el presidente Camps, voy a defender dos propuestas de resolución de gran calado en nuestra política sanitaria. Una apoyando al Consell para que dé continuidad al Plan de salud de la Comunidad Valenciana y al Plan de humanización, y otra para respaldar al Consell en la petición al gobierno de la nación para que regule el fondo de cohesión y así compense adecuadamente a la Comunidad Valenciana por la asistencia sanitaria prestada a los desplazados. Asimismo, en esta misma propuesta, apoyamos la petición del Consell para la cofinanciación por parte del gobierno de España para la creación del hospital La Fe.

El gobierno del Partido Popular siempre ha defendido la planificación como uno de los instrumentos estratégicos e imprescindibles a la hora de realizar una política sanitaria seria, que responda a las necesidades de salud de la población. Y, en este contexto y en el año 2001, la Conselleria de Sanidad puso en marcha dos planes, el Plan de salud y el Plan de humanización cuya vigencia termina en 2004.

El Plan de salud se elaboró con un objetivo muy claro, y era la prevención de la enfermedad y la promoción de la salud. Y fruto de este plan surgió un plan oncológico, un plan de prevención y control de osteoporosis, encuestas de salud y sexualidad y publicación de las guías de actuación clínica que, sin ninguna duda, han mejorado notablemente la atención sanitaria.

Con el Plan de humanización lo que se pretendía era lograr la confianza de los ciudadanos en los profesionales, en los servicios asistenciales y en los propios sistemas de salud, para mejorar la calidad de vida y la satisfacción de los pacientes. Con el Plan de humanización hemos llevado a cabo medidas tan importantes como la aprobación de la Ley de derechos e información al paciente, la creación del consejo de bioética de la Comunidad Valenciana, la comisión del consentimiento informado, los comités de bioética asistencial, la creación de los servicios de atención e información al paciente, el programa de acogida y despedida del paciente hospitalizado, la carta del paciente, etcétera, etcétera. Dados los evidentes beneficios que se derivan de estas actuaciones es por lo que solicitamos la continuidad de ambos planes y pensamos que van a apoyar sus señorías.

Con la segunda propuesta, señorías, defendemos la asistencia a desplazados. Sabemos que esta está generando un gran déficit sanitario en nuestra Comunidad. Gastamos cien millones de euros al año y solo recibimos 2,4 millones al año. Por tanto, somos una de las comunidades autónomas que mayor volumen de turistas recibe tanto de españoles como de extranjeros. Y, por el contrario, somos una de las que menos dinero recibe por parte del fondo de cohesión. Y quiero recordarles que este fondo nace con la finalidad de garantizar la igualdad de acceso a los servicios de asistencia sanitaria pública en todo el territorio español y en la atención a los desplazados procedentes de los países de la Unión Europea.

Desde el Grupo Parlamentario Popular apoyamos en todo momento al gobierno valenciano, consideramos que ha llegado el momento de que el gobierno central asuma su compromiso de incrementar el fondo de cohesión sanitaria; un compromiso que adquirió el Partido Socialista cuando se presentó a las elecciones. Claro que, a juzgar por cómo cumple los compromisos este gobierno, pensaremos que las promesas las convierten en actuaciones, las actuaciones en habitáculos y esto, seguramente, acabará en algún saco del olvido.

Y queremos respaldar, como les he dicho también, la petición de cofinanciación del nuevo hospital La Fe. Porque es claro el gran esfuerzo inversor que en materia de sanidad ha hecho el gobierno de la Generalitat. Tenemos 260 millones de euros para la financiación de la construcción de este hospital. Y está previsto que se finalice en el año 2009.

Tengo que decir, al hilo de lo que se decía esta mañana, que sí que hemos remodelado el hospital La Fe y que, posiblemente, si se hubieran hecho a tiempo las obras necesarias en otros años, posiblemente estaría en mejores condiciones.

Señores de la oposición, confié que votarán...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora diputada, li queden 30 segons.

La senyora Franco Aliaga:

...favorablemente esta propuesta, pues sus compañeros de partido del Ministerio de Sanidad y Consumo han prometido ayudas a las comunidades. No queremos ser una Comunidad de segunda, ni de tercera; queremos ser una comunidad de primera y ustedes tienen que participar para que lo consigamos.

Nada más y muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Per exercir el torn en contra, en representació del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Llinares.

La senyora Llinares Cuesta:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

El Grupo Parlamentario Popular presenta dos propuestas de resolución en un tema tan importante como es la sanidad. Dos propuestas de resolución con el único objetivo de continuar con el victimismo, con el enfrentamiento, de forma... o para intentar ocultar sus incumplimientos, sus promesas electorales, su incompetencia y, en definitiva, su desgobierno. Ese es el objetivo. (*Remors*)

Dicho esto, queremos resaltar que no han presentado ni una sola propuesta para mejorar la calidad de vida de los valencianos y valencianas. Ninguna de las propuestas –que ustedes prometieron en campaña electoral hasta veinte–, no han puesto ninguna en marcha. Y al Grupo Parlamentario Popular se les ha olvidado ponerlas ahora otra vez como propuestas de resolución.

Esta mañana el Grupo Parlamentario Socialista ha presentado propuestas de resolución importantes en sanidad y

se nos ha dicho que eran propuestas chocantes. Han votado en contra, por supuesto, porque eran chocantes. ¿Les parece a ustedes chocante que se pida el dentista para las personas mayores y para los niños, que por cierto el presidente Camps lo prometió en campaña electoral? ¿Les parece a ustedes chocante que se pida que se financie a las personas mayores y a las familias con necesidades socioeconómicas las prótesis dentales?

Porque, les recuerdo, que la Comunidad de Madrid el consejero de Sanidad, muy amigo del señor Rambla, las ha puesto en marcha. ¿Les parece a ustedes chocante que se solucione el problema de las listas de espera que ustedes de forma reiterada y sistemática mienten, ocultan y nos dicen que han puesto en marcha la garantía de no demora? ¿Dónde está esa resolución? No la conocemos. ¿Les parece chocante que presentemos medidas para mejorar la sanidad de esta Comunidad que, insisto, ha estado paralizada durante ocho años y este año muchísimo más? A nosotros, desde luego, no nos parece nada chocante; nos parece deplorable la actitud del Partido Popular.

Señorías, le pedimos al Gobierno Valenciano y al señor Rambla, como máximo representante en temas sanitarios, que recupere la responsabilidad institucional, que acuda al consejo interterritorial, que sea el conseller de todos los valencianos y valencianas y no el conseller del Partido Popular, que negocie la financiación adecuada en ese fondo de cohesión, que no supo negociar cuando era conseller de Economía y Hacienda, y cuando el señor Zaplana y el, como conseller, vinieron aquí fanfarroneando políticamente: “Hemos conseguido la mejor financiación para nuestra comunidad. Les hemos perdonado los 36.000 millones en financiación sanitaria porque ahora vamos a tener muchísimo más”. Hay que ser coherentes, hay que ser responsables. Vaya al Consejo Interterritorial, negocie mejor.

Pero también una cosa: haga usted los deberes, hagan... (*Remors*) Señora Franco, le dice usted a su conseller que hagan bien los deberes, que cuando vayan allí, vayan con las cuentas echas. Porque ¿cómo es posible que en esta comunidad eminentemente turística –y es verdad, y estamos orgullosos–, solamente hayan ustedes facturado, en el año 2002, 350.000 euros, cuando Murcia ha facturado 900.000 euros, o sea, un tercio menos que Murcia? Hagan ustedes los deberes, hagan los deberes. Vayan allí, negocien, hablen, consensuen y consigan la financiación adecuada para nuestra comunidad.

Mire, del tema de la Fe, la verdad es que yo no tengo calificativos...

La senyora vicepresidenta primera:

Trenta segons, senyoria.

La senyora Llinares Cuesta:

...no tengo calificativos. Desde el año 1995, el primer conseller, todos, cuatro consellers, tres presidentes, se han hecho la foto anunciando la construcción de la Fe. Vino él... –era ministro en aquellos momentos del Partido Popular– a poner la primera piedra y a ustedes se les olvidó exigir cofinanciación de la Fe. Saquen a la Fe del debate político. Han votado en contra de que se acelere la construcción de la Fe

esta mañana. (*Remors*) Han votado en contra. Construyan la Fe. Gobiernen...

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyoria. Se li ha acabat el temps.

La senyora Llinares Cuesta:

...gobiernen, gobiernen.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

Anem a passar a la votació de les propostes de resolució del Grup Parlamentari Popular 16.292 i 16.293. Comença la votació. Per 45 vots a favor i 34 en contra queden aprovades les dos propostes de resolució.

Passem a les propostes de resolució del bloc número 6, 16.288, 16.309 i 16.372, del Grup Parlamentari Popular.

Per a la seua defensa, té la paraula la senyora García Herrero.

***Propostes RE números
16.288, 16.309 i 16.372***

La senyora García Herrero:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

El gobierno del Partido Popular viene trabajando muy intensamente con un principal objetivo, que es seguir mejorando al sociedad del bienestar. Y dentro de este objetivo está la atención a las personas dependientes como una línea de actuación prioritaria.

En este sentido, la ejecución del programa de accesibilidad social y del bono-residencia van a permitir a la Comunidad Valenciana disponer, a finales de 2005, de más de 27.000 plazas residenciales, que están muy por encima de las recomendaciones del Plan gerontológico nacional y que sí, señorías, nos coloca en el segundo lugar pero en número de plazas residenciales.

Asimismo, para afrontar con suficientes garantías la atención al fenómeno de la dependencia, desde el Gobierno Valenciano se trabaja en la implantación de nuevos servicios sociales dirigidos a favorecer la permanencia en el hogar de las personas dependientes y retrasar su institucionalización residencial.

Por ello, para conseguir una óptima atención dentro del entorno habitual de las personas mayores discapacitadas y de todas aquellas personas dependientes que por su situación lo requieran, es importante la puesta en marcha de nuevos programas que faciliten su permanencia en el entorno familiar y que favorezcan la igualdad de oportunidades y la conciliación de la vida familiar y laboral de las mujeres, que son las grandes cuidadoras de la dependencia.

La realidad social nos muestra que son las familias en las que recae en la mayor parte de casos el cuidado y atención de la población dependiente, y muy particularmente en las

esposas y las hijas, con lo que son las cuidadoras informales, los cuidadores informales los que se ocupan fundamentalmente de estas tareas. Ante ello, la acción política debe dar respuesta a las necesidades de formación y apoyo que manifiestan estas personas.

Por ello, respaldamos las políticas que desde el Gobierno Valenciano se están desarrollando. Y, sí, como el presidente de la Generalitat decía ayer, el está orgulloso, y este grupo parlamentario también está orgulloso de las políticas que está desarrollando el Gobierno Valenciano.

Son programas con el objetivo de mejorar la calidad de vida de las personas dependientes y sus familiares, de tal forma que puedan continuar con su vida normal dentro de su entorno, de manera que todos se beneficien de la permanencia en el domicilio.

Así, el programa de bono-respiro, con la finalidad de posibilitar a las personas mayores dependientes que vivan en el núcleo familiar la posibilidad de ingresar en una residencia por un tiempo limitado, cuando, por diferentes razones, sus familiares no pueden hacerse cargo de su atención, favoreciendo a su vez el descanso de las familias cuidadoras.

El programa del bono-centro de día, destinado a personas mayores dependientes que teniendo necesidad de estancia en un centro de día, no dispongan de medios suficientes para hacer frente a la totalidad del precio de la estancia. Esta ayuda vendrá determinada por la diferencia entre la cantidad que pueda abonar el usuario en función de sus ingresos y el precio de la plaza del centro adherido al programa de bono-centro de día, de tal forma que este recurso pueda ser utilizado por las familias económicamente más necesitadas.

Y el programa de orientación y formación para cuidadores informales, que posibilite una respuesta óptima a las necesidades de orientación, formación, información, asesoramiento sanitario y apoyo psicológico para los cuidadores informales.

Igualmente, señorías, con el objetivo de conseguir una sociedad solidaria que permita la integración social de todos aquellos que viven en nuestra comunidad, apoyamos la propuesta del molt honorable president de la Generalitat Valenciana, Francisco Camps, de aprobar el Plan valenciano para la inmigración. Un modelo valenciano de integración para los inmigrantes que combine la defensa de la diversidad y la diferencia como un factor enriquecedor y positivo para nuestra sociedad, y que se configure como un nuevo marco de tolerancia y respeto hacia los valores que representa la interculturalidad.

Un plan cuyos programas y actuaciones permitirán incidir de una forma especial en la integración social y económica de la población inmigrante de la Comunidad Valenciana, e integrar las actuaciones en materia de inmigración de los distintos sectores de la sociedad civil. Y también servir de soporte al gobierno en la gestión de la distribución y los efectos de los flujos migratorios en el ámbito de la Comunidad Valenciana y de las necesidades que presentan las personas inmigrantes en los distintos sectores productivos valencianos.

Creación conjunta, por parte de las consellerías de Turismo y Bienestar Social, de una comisión para elaborar un plan que...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria, trenta segons.

La senyora García Herrero:

...posicione a la Comunidad Valenciana como referente de los distintos destinos turísticos y de ocio para las personas con discapacidad.

La Comunidad Valenciana ha venido desarrollando estos años una serie de actuaciones tendentes a esta medida. Y estas actuaciones van a ir dirigidas a incidir en la decisión del viaje, a adaptar los medios del transporte y mejorar la accesibilidad de los establecimientos turísticos.

Por todo ello, señorías, y entendiendo que estas propuestas siguen avanzando en la apuesta decidida del gobierno de la Generalitat, de conseguir una mejor y mayor calidad de vida para todos los valencianos, y especialmente para los más desfavorecidos, es por lo que, señor Ribó, obras son amores...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

La senyora García Herrero:

...pedimos la aprobación por esta cámara de las propuestas que presentamos.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

La senyora García Herrero:

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Molt bé, moltes gràcies.

Té la paraula, en representació del Grup Esquerra Valenciana, l'Entesa, el senyor Cardona. (*Remors*)

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyors diputats, senyores diputades.

En primer lloc, senyora diputada, comunicar-li que sí que ens pareix bé la proposta de resolució 16.372. Pensem que el turisme per a discapacitats en la nostra comunitat ha d'oferir uns serveis de qualitat i potents. I, per tant, aprovarem esta proposta.

Però no podem dir el mateix de les altres dos propostes que vosté ens fa en aquest bloc. En primer lloc, nosaltres no recolzem les polítiques que el Consell ve desenvolupant, en primer lloc, perquè no les ve desenvolupant. És a dir, en primer lloc, perquè el que aquí diu no és cert. On estan els programes d'abonament centre de dia en marxa? Si vosté mateix comenta que "servirán para..." És a dir, que en un futur es posaran en marxa. Com podem donar recolzament a

una política que "se viene desarrollando", que en realitat no se viene desarrollando? Eixe és el gran problema que hi ha en este tipus... a la manera que vostés tenen de redactar estes propostes.

Com no anem nosaltres a estar a favor que les famílies que estan atenes a persones dependents tinguen un temps de respir? Clar que estem a favor! Com no anem a estar a favor que les persones que tenen a una persona que necessita anar a un centre de dia, puga anar a un centre de dia? Clar que estem a favor! Però, primer, vostés no tenen eixa política en marxa; i segona, vostés eixa política la fiquen en marxa a base d'abonaments. No es tracta que totes les persones que ho necessiten podran accedir al respir. No, no. Seran les persones que puguen accedir a l'abonament, que ja vorem quina quantitat té i vorem a quantes famílies arriba.

Per tant, de cap manera podem considerar que el que vostés diuen "polítiques que se vienen desarrollando para conciliar y mejorar la vida laboral", siguen ni polítiques efectives ni polítiques que després servisquen per a resoldre realment els problemes que té la gent. Per tant, és evident que no anem a recolzar això.

Quan veiem que les polítiques es basen en 130 ajudes per a dones que tenen dos xiquets, i un d'ells menys de quinze mesos, i hi ha 2.000 dones que es queden fora perquè no hi ha prou consignació pressupostària... Ajudes que es van donar? 130. Persones que es van quedar fora? 2.000. Eixa és la seua política d'ajudar les dones, etcètera, etcètera.

No anem a parlar ara, perquè no tinc temps, de la reducció de la PER, de determinats aspectes dels serveis en els centres de majors, que no s'estan oferint, etcètera, etcètera.

Per tant, no estem d'acord en absolut en donar suport a la política que es ve desenvolupant, perquè és nefasta i desastrosa.

I, en segon lloc, està el tema del Pla de la immigració. Com no anem a estar nosaltres a favor del Pla de la immigració, si l'hem demanat repetidament? Però el que passa és que vostés ens diuen aquí que recolzem la proposta per a l'aprovació del Pla valencià de la immigració. Senyora diputada, jo he demanat eixe Pla valencià de la immigració. El vaig demanar una miqueta abans de l'estiu i se'm va contestar "que como estaba en fase de elaboración, no podemos facilitárselo".

Per tant, és evident que el nostre grup, Esquerra Unida, no ha pogut participar en l'elaboració del Pla valencià de la immigració. Nosaltres sabem que es va presentar en algun fòrum de la immigració, però sabem també que unes altres associacions que vam voler tindre accés a ell de manera oficial no l'han tingut, no l'han disposat físicament, no se'ls ha entregat. Per tant, és evident que el consens i la participació que vostés interpreten és molt contrari al consens i la participació que nosaltres interpretem.

Nosaltres els exigim una altra cosa, senyora diputada. Els exigim que eixa pla de la immigració es presente en les Corts i es permeta fer esmenes. Això sí que seria un intent d'aconseguir un consens i una participació correcta. Nosaltres el que els demanem és que hi haja un debat correcte, obert i participatiu amb totes les associacions d'immigrants pogueren aportar les seues opinions, i on les associacions que treballem amb immigrants també pogueren aportar-les. Això sí que seria correcte. El que seria correcte és que quan es tenen uns centres per a immigració, els centres

amics, que ja porten dos anys en els pressupostos i encara no n'existix cap... Eixe és el problema, que sempre estem a la vora de fer grandíssimes coses, però que no s'arriben mai a fer, ni en el tema de la immigració, ni el tema de la política social, ni el tema de l'atenció...

La senyora vicepresidenta primera:

Vint segons, senyoria.

El senyor Cardona i Pla:

...a la dependència.

Per tant, per eixos motius nosaltres no podem donar suport a una política que considerem molt negativa per a la gent que realment ho necessita.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Anem a passar a la votació de les propostes de resolució. I tal i com s'ha després, si no m'equivoque, de la intervenció del senyor Cardona, anem a votar, en primer lloc, la 16.288 i la 16.309, per a deixar després la 16.372 a banda. Comença la votació de la 16.288 i la 16.309. Per 50 vots a favor, 27 vots en contra i 2 abstencions queden aprovades la 16.288 i la 16.309.

Anem a passar a la votació de la 16.372. Comença la votació. Per 76 vots a favor i 1 vot en contra queda aprovada la proposta de resolució número 16.372.

A continuació, defensa de la proposta de resolució 16.284 del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana. Té la paraula en representació del grup el senyor Cardona.

Proposta RE número 16.284

El senyor Cardona i Pla:

Molt bé, senyora presidenta.

Esta proposta de resolució es referix als concerts educatius, i concretament demanem que el Consell de la Generalitat adopte les mesures necessàries per a garantir que els centres educatius privats concertats escolaritzen alumnat immigrant o alumnat amb necessitats educatives especials en proporció semblant a l'existent als centres educatius públics.

El que estem demanant bàsicament és que tots els centres sostinguts amb diners públics complixquen uns mínims de requisits, i fonamentalment eixos requisits vénen basats en el fet que atenguen el mateix tipus de població. El que estem dient és que els centres concertats no puguen, com estan fent ara, seleccionar el seu alumnat, que és el que està passant.

Nosaltres vam tindre..., quan se va planificar la política de concerts, ja en temps del Partit Socialista, vam plantejar les nostres pegues: això no era correcte. Però, en el tema dels concerts, en la normativa legal dels concerts, se van ficar determinades limitacions legals.

Bé, el Partit Popular se les ha saltat totes: n'hi han concerts per a etapes educatives que no són obligatòries; n'hi ha col·leges concertats que només tenen matriculats xiquets o només tenen matriculats xiquetes, n'hi ha una segregació per sexe que no és acceptada pels condicionaments legals; n'hi han col·leges concertats que estan cobrant diners als pares que escolaritzen allà als seus fills, i això està prohibit legalment, però ens estem trobant que les escoles concertades, a l'hora de matricular, aconseguixen que no entre ni un sol alumne estranger..., més que estranger, immigrant –són dos conceptes bastant diferents–, i també aconseguixen que no entre cap alumne amb necessitats educatives especials, bé degudes a discapacitat o degudes a un origen sociocultural.

N'hi han 56.289 alumnes immigrants en els nostres centres. El 85% estan en centres educatius públics, i, a més, quan estan els centres educatius públics sense el suport necessari, sense mediadors culturals, sense les estructures de suport que els professors necessiten.

Per tant, nosaltres el que demanem és que tots els centres sostinguts amb fons públics realment escolaritzen tot l'alumnat que tenen l'obligació de fer, no poden seleccionar l'alumnat, han d'atendre la població de la zona, han d'atendre totes les persones, tinguen les discapacitats que tinguen o tinguen els problemes educatius que tinguen.

Per això, en este sentit, suposem que el Partit Popular aprovarà perfectament esta proposta de resolució.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Cardona.

Per a exercir el torn en contra, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la senyora Salvador.

La senyora Salvador Moliner:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyor Cardona, este grup va a rebutjar la seua proposta, i li diré el perquè: no perquè no mos parega interessant, de fet, ho és força, però en aquest moment ja existeix una normativa vigent a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports que, per una part, possibilita que la distribució de l'alumnat immigrant entre tots els centres sostinguts, tant públics com privats, perquè tenen fons públics, es pugua fer.

I per l'altra, també es contempla l'atenció de l'alumnat amb necessitats de compensació educativa en centres públics i concertats que tenen fons públics.

Com hem dit este matí, però ho tornaré a repetir, la normativa, l'Orde del 3 d'abril de 1998, article 6, apartat 3.k de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, regula l'admissió de l'alumnat en centres sostinguts per fons públics i possibilita que siga la Comissió d'Escolarització dels Consells Escolars Municipals l'encarregada de distribuir entre tots els centres l'alumnat.

Al respecte, la Resolució del 15 d'abril del 2002, de la Direcció General de Centres Docents, desenrotlla el citat article de l'ordre i faculta la Comissió d'Escolarització per a reservar abans del procés de matriculació i la determinació de vacants del centre, un nombre de places escolars per a poder assignar al dit alumnat que tinga necessitats educatives especials que dificulten la seua integració social.

Així mateix, l'Orde del 4 de juliol del 2001, de la Conselleria de Cultura i Educació, regula l'atenció a l'alumnat amb necessitats de compensacions educatives i contempla l'aprovació de programes i projectes educatius i compensatoris amb l'assignació de recursos materials i humans tant als centres públics com als concertats.

Això ben bé demostra que la normativa actual nos determina que puguen ser escolaritzats els immigrants. També, i com clarament es demostra en el curs 2004/2005, i vosté ha dit aquí les xifres, s'han escolaritzat en la Comunitat Valenciana un total de 56.289 alumnes estrangers, dels quals 10.778 pertanyen a l'Educació Infantil, 25.611 a l'Educació Primària, 16.310 a l'ESO, 1.964 a Batxillerat, i 1.481 a la Formació Professional.

A més a més, l'augment que hi ha hagut en el professorat de compensació, que ha augmentat fins a 362 en este darrer curs, demostra que les necessitats d'educació especial estan clarament pensades i recapacitades.

A més a més, una altra cosa hem de dir: el que són les necessitats d'educació especial venen determinades pels gabinets psicopedagògics, i estos gabinets són els que deuen informar les escoles de les necessitats que tenen les criatures després d'observar-les i de poder dictaminar. Òbviament, els centres privats i els públics, són atesos, però, òbviament, el personal que n'hi ha als centres públics per a necessitats educatives especials és molt més gran, llavors, està clar que són els mateixos gabinets els que dictamen on i de quina forma adequada se tenen d'atendre les necessitats de l'alumnat.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Molts gràcies, senyora Salvador.

Per a rèplica, té la paraula, en representació del Grup d'Esquerra Unida el senyor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

Jo en este cas, senyora diputada, no estava posant en dubte la legalitat, sinó estava posant en dubte que la Conselleria estiguera actuant de manera correcta perquè la legalitat fóra efectiva.

És a dir, la legalitat diu que els centres educatius no poden seleccionar el seu alumnat, però la realitat és que els centres educatius concertats estan seleccionant el seu alumnat.

El que estic criticant no és que no existisca normativa, sinó que la normativa no s'aplica de manera correcta, ni s'aplica per a aconseguir els fins per als quals està pensada.

Jo tinc objeccions respecte a la normativa, però una vegada està publicada el que estic demanant al Partit Popular és que l'aplique, és que no permeta que se facen trampes. Per què estan permetent que les matrícules arriben als centres en lloc d'arribar als consells escolars municipals? Fent això el que estan fent en realitat és que estan permetent al centre que enganye i que al final no acabe matriculant els alumnes que han demanat l'entrada ahí, sinó que acaben matriculant els alumnes que li dona la gana.

Per tant, nosaltres seguim insistint en el mateix...

(*Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

...fins que els concertats no tinguen la mateixa proporció d'immigrants, no estan complint amb el que la llei mana.

El senyor president:

Tiene la palabra la señora diputada doña Carolina Salvador para el turno de réplicas.

La senyora Salvador Moliner:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyor Cardona, jo entenc que per a vosté és una mica difícil entendre açò, degut que els col·leges concertats per a vostés no existeixen, però sí que tenim proves, i clarament les pot vore, si (*inintel·ligible*) una miqueta a la comunitat i li podria dir d'algunes escoles a on el percentatge –i a centres concertats– d'escolarització d'immigrants és bastant més elevat que a centres públics.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora diputada.

Vamos a proceder a la votación de la propuesta de resolución 16.284. Comienza la votación. Resultado de la votación: 35 votos a favor, 46 en contra.

Pasamos al debate de la propuesta de resolución 16.277, presentada por el Grupo Entesa, que defiende el señor diputado don Alfredo Botella.

Tiene la palabra, don Alfredo.

Proposta RE número 16.277

El senyor Botella i Vicent:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

D'entrada, dir que tinc quasi la certesa que el Grup Popular va a recolzar esta proposta, entre altres coses, perquè ahir el president de la Generalitat dia que tendia la mà a l'oposició en tot allò que significara millorar la gestió, en este cas, del Govern.

S'han discutit abans propostes, pel Partit Popular, en les quals com pareix ser com no hi han diners es reclama al Govern de l'Estat que es cofinance la construcció de l'Hospital de La Fe.

I jo crec, senyores i senyors diputats, que u ha de reivindicar allò que toca, però primer ha de fer valdre els seus recursos, i, per tant, el que s'ha de tindre en compte és que a l'hora d'elaborar els pressupostos sempre s'argumenta que

els recursos són limitats, que no podem anar més llunt del que hi ha, però, en canvi, sempre es posa l'accent en augmentar el que són les despeses externes i, per tant, els concerts en la sanitat privada i en este cas també en el que són les despeses farmacèutiques.

Jo vull recordar que en l'any 1995, quan vostés van aplegar al govern, el pressupost de la despesa farmacèutica era de 74.000 milions de pessetes, aleshores en pessetes; avui, nou anys després, ha pujat el 47%, en euros, 789 milions. Jo crec que això és una qüestió que s'hauria de tindre en compte a l'hora de planificar, de tractar per tots els mitjans de retallar la despesa farmacèutica, utilitzar la dispensació de medicaments genèrics, competir amb les grans multinacionals de la farmàcia, obligar-los que tinguen menys beneficis, és a dir, tota una sèrie de mesures que vagen encaminades que eixa factura baixi.

I, per un altre costat també, que el tema dels concerts també es retalle, perquè en este pressupost, ha augmentat el 48% la quantitat respecte als concerts amb les clíniques privades de la sanitat privada.

I dir que, per exemple, ahir es parlava de les ressonàncies magnètiques. Les ressonàncies magnètiques han tripliat la quantitat de diners que estava pressupostada, i això vol dir que tenint en compte que n'hi havia una oferta dels professionals de la sanitat pública per tractar que es feren eixes ressonàncies dintre del que és l'àmbit de gestió pública, i que, a més a més, asseguraven que costava la mitat de preu, vostés han optat per donar-ho a determinades empreses privades, sense ningun tipus de control, perquè ningú sap si una ressonància magnètica es repetix una, dos vegades, tres vegades, qui controla eixes qüestions, de quina manera i per tant el cost que això té també.

I a més a més cal dir que vostès en estos moments tenen el 16% d'execució del pressupost d'inversions. Per tant, nosaltres el que plantejem és que perquè hi haja major execució del pressupost d'inversions, perquè realment es facen els centres de salut que toquen i perquè es facen els hospitals públics de gestió pública que toquen, lògicament es comença per tractar de retallar estes partides pressupostàries i invertir-les on toquen. I després demanarem al govern de l'estat el que siga, com a complement. Però u no pot tirar els diners per ahí i després anar i demanar-li a l'altre a veure si li dóna alguna cosa, perquè jo pense que no és un bon plantejament, no és una bona política i, per tant, pense que no li toca al govern de la Generalitat fer eixe paper. En tot cas, jo pense que és al contrari, depén de la sanitat pública tindre els recursos que toquen i tractar, en la mesura de les possibilitats, negociar unes condicions adequades.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Muchas gracias, don Alfredo.

Tiene la palabra, para el turno en contra, el diputado del Grupo Popular, señor Del Baño.

El senyor Del Baño Fernández:

Señor presidente.

Señorías.

Señor Botella, creo que ha estado equivocado, pero vamos a votar en contra su proposición. Y voy a intentar aclararle la confusión que usted padece y que denoto de la falta de rigor y fundamentos de su propuesta.

El hecho de traer fondos de las partidas presupuestarias destinadas a los conciertos, como la atención farmacéutica, no haría sino disminuir la calidad de la prestación sanitaria que se está realizando. Los conciertos con la sanidad privada, como usted sabe, constituyen un medio circunstancial para mejorar el nivel de cobertura sanitaria de determinadas prestaciones que resultan básicas para los ciudadanos, tales como el transporte en ambulancias o las pruebas diagnósticas. Estas prestaciones no son asumibles por las administraciones públicas sanitarias, principalmente por el alto coste que comportan. La concesión o conciertos de servicios públicos ha sido un medio de gestión indirecta tradicionalmente usado por todas las administraciones, independientemente del color político que sea. Estas fórmulas jurídicas vienen recogidas por la Ley de contratos de administraciones públicas, por lo que son perfectamente legales, además de que su adopción no supone una renuncia a la titularidad o al control del servicio público prestado.

Respecto al recorte del gasto en farmacia, habría que preguntarle de dónde quiere usted recortar, si del gasto de medicamentos o del gasto en productos ortoprotésicos, por ejemplo. Sabe usted que el principal afectado por este recorte en las prestaciones farmacéuticas sería la población más débil, la población jubilada y aquellos con menos recursos. Baste mencionar que en el 2004 el 80% de la factura farmacéutica se destinó a la población pensionista, así como a los poseedores de la tarjeta sanitaria y a los preceptores de beneficencia.

El compromiso del actual gobierno para la presente legislatura es culminar la cobertura del cien por cien. En estos momentos hay en funcionamiento un total de 814 centros de atención primaria, 235 centros de salud y 579 consultorios. Esto supone que en junio del 2004 la cobertura del nuevo modelo de atención primaria ya alcanzaba el 89,12%, cuando en 1995 era del 68,53%. En estos momentos se sigue trabajando para mejorar dicho porcentaje. Y así, en estos momentos se encuentran en diferentes fases de ejecución un total de 18 nuevos centros de atención primaria, además de cinco ampliaciones. Además están en programación 16 nuevos centros más, así como siete ampliaciones.

Desde 1995 hasta julio de 2004 la inversión en infraestructuras de atención primaria ha superado los 117,5 millones de euros: 104 millones en obra y 12 millones en equipamiento. Cuando finalicen las actuaciones actuales programadas, entre junio de 2004 a 2007, la inversión, sin contar con el equipamiento, será de cerca de 149.800.000 euros. Se habrá realizado, incluyendo reformas y centros nuevos, un total de 156 centros de salud. Además, de 1995 hasta 2003 se han realizado 355 actuaciones en 273 poblaciones de nuestra comunidad, a través del Plan de adecuación de consultorios, con más de 12 millones de euros en obra.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias, don Felipe.

Para turno de réplica, tiene la palabra don Alfredo Botella.

El senyor Botella i Vicent:

Gràcies, senyor president.

Senyor diputat, efectivament estava equivocac, perquè jo pensava que vostés anaven a tindre sensatesa i anaven a votar a favor d'esta proposta. Però veig que continuen en la mateixa dinàmica. No hi ha res a fer. Però algun dia ho aconseguiré. No patisca.

Vosté diu que és que jo patisc una confusió... no ho sé, com una malaltia o alguna cosa així, no? No, no patisc de res de tot això.

Mire, el problema està que la confusió la poden tindre vostés a l'hora de plantejar-se el tema dels concerts i de com gastar els diners públics. Perquè vosté diu: si reduïm la partida de medicaments va a perjudicar-se a les capes socials més desfavorides. Però vosté m'ha sentit a mi? O ho portava ja escrit i diguera el que diguera igual donava. Perquè jo li he dit: vostés han d'exigir a les multinacionals del medicament que baixen els preus, que reduïsquen el percentatge de guany, que vostés competisquen a eixes multinacionals, que gasten i utilitzen els medicaments genèrics. Tot això a vosté li sona a música celestial.

El senyor president:

Señor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

Acabe, senyor president.

El senyor president:

Lleva ya un exceso de...

El senyor Botella i Vicent:

I és que, sens dubte, a mi em sembla demagògic dir que va a rebaixar-se la factura de medicament i que va a perjudicar-se a... (*inintel·ligible*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

Moltes gràcies.

El senyor president:

Señor Del Baño.

El senyor Del Baño Fernández:

Gracias, presidente.

Señoría, ustedes nos siguen negando la mayor. Nos niegan la puesta en funcionamiento de hospitales y centros de salud, que lo único que hacen es acercar la sanidad a los ciudadanos y darles una sanidad de mayor calidad cada día. Nos niegan el esfuerzo que seguimos realizando en

hacer que las listas de espera que heredamos vayan poco a poco disminuyendo en tiempo y en número. Nos niegan el esfuerzo que se está realizando en hacer una sanidad cada vez más humana. Nos niegan el éxito que ha tenido la puesta en marcha de los chequeos a personas mayores de 40 años.

Y lo que en realidad a ustedes les duele es que nuestro partido, el gobierno al que nuestro partido representa, le haya dado la vuelta a esta comunidad. Hayamos convertido a esta comunidad en una comunidad puntera, una de las más puntuadas de Europa.

Y pese a quien le pese y pese al gobierno central incluso, este gobierno seguirá trabajando en esa línea y seguiremos por el camino del progreso y el bienestar social.

Gracias. (*Alguns diputats, aplaudint, diuen: "muy bien"*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Del Baño.

Vamos a pasar a votar la proposición 16.277. Comienza la votación. Resultado de la votación: 6 votos a favor, 46 votos en contra y 26 abstenciones.

Pasamos al siguiente bloque de propuestas de resolución, que son la 16.290 y 16.291, presentadas por el Grupo Parlamentario Popular, y que va a defender la diputada doña Amparo Sancho.

**Propostes RE números
16.290 i 16.291**

La senyora Sancho Vicente:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

El Grupo Parlamentario Popular ha presentado dos propuestas de resolución. La primera de ellas muestra nuestro respaldo a la política de defensa y fomento del deporte en la Comunidad Valenciana que se viene realizando desde el Consell de la Generalitat Valenciana. Porque es innegable reconocer las medidas que desde la Generalitat Valenciana se han venido tomando para el fomento del deporte, especialmente del deporte base. Por lo tanto, desde el Grupo Parlamentario Popular respaldamos y apoyamos todas las medidas que se han venido realizando y que tan buenos resultados han dado.

Un ejemplo de ello son las escuelas de actividades náuticas que se han llevado a cabo para facilitar a los alumnos la práctica de estas actividades, generalizando el deporte náutico, no sólo en la costa, sino también en las comarcas del interior.

Mediante esta propuesta de resolución instamos al Consell a seguir trabajando en la reorganización de la red de escuelas de iniciación deportiva para favorecer el desarrollo del deporte en edad escolar, al igual que a seguir trabajando en el mapa de centros de tecnificación deportiva.

Desde el gobierno del Partido Popular trabajamos por la educación y el deporte, ya que no creemos que sean compartimentos estancos, sino que son realmente compatibles.

Con respecto a la segunda propuesta de resolución, respaldamos la política del Consell de mejora de las infraestructuras educativas y las condiciones del personal docente, ya que, tal como ayer mostró en su discurso el presidente de la Generalitat Valenciana, se ha hecho un esfuerzo muy importante. Un ejemplo de dicho esfuerzo es la incorporación de 1.032 nuevos docentes este curso, con la consecuente bajada del ratio profesor/alumno o la asistencia a este nuevo curso de 63 nuevos centros.

Pero, mediante esta propuesta de resolución, animamos e instamos al Consell a que siga realizando acciones y programas novedosos que permitan autorizar a los institutos de educación secundaria impartir las enseñanzas del ciclo inicial de las escuelas oficiales de idiomas, en los idiomas inglés y francés, así como también en valenciano.

Animar también al Consell que siga trabajando en el diseño del modelo valenciano de los centros de educación que atienden al alumnado de cero a tres años, con los objetivos de conciliar la vida familiar y laboral.

Estas propuestas de resolución son propuestas basadas en el rigor, en datos objetivos, que han incrementado y seguirán incrementando el bienestar de los ciudadanos y ciudadanas de la Comunidad Valenciana. Por ello, no entenderíamos que los grupos de la oposición votaran en contra.

Nada más y muchas gracias. (*Alguns aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señora Sancho.

Tiene la palabra, para turno en contra, la diputada señora doña Ana Noguera. (*Remors*)

La senyora Noguera Montagud:

Me encanta la canción. Buenas tardes.

Me encanta, además, que cada vez que suelo subir a la tribuna haya mujeres del Grupo Popular que suelen dedicarme una canción respetuosa y preciosa que llega hasta aquí. Me gusta mucho además.

Mire, yo, estas dos propuestas, la de educación y la de deporte, me da la impresión de que ustedes las han presentado simplemente para limpiar la conciencia del gobierno del Partido Popular, por varias razones.

Primero. Yo no puedo creerme que tengan tal abstracción de la realidad, tal incomunicación y tanta falta de comprensión como para no darse cuenta de que, efectivamente, la educación, el sistema educativo valenciano se han convertido, como decía esta mañana la señora Nácher, en un mar de lágrimas. ¡Claro que todo el mundo llora! Y tanto que lloran. Como que los problemas están reflejándose cada día en los medios de comunicación y ustedes no quieren verlos, no quieren oírlos.

Yo creo que aquella habilidad que tenían ustedes hace tiempo, cuando empezaron a gobernar, de hacer una abstracción de lo que era la realidad, me parece que se está convirtiendo ya no en una estrategia, sino en una patología. Realmente algo enfermizo está pasando en las filas del PP cuando no quieren ni siquiera reconocer que, efectivamente, existen unas condiciones educativas tan graves que ustedes están convirtiendo en estos momentos en excepcional lo que es una obviedad.

Ustedes dicen “la gestión educativa: los niños han ido al cole”. ¡Hombre, pues sí, faltaría más! Es que hay niños y jóvenes que a lo mejor ni siquiera están entrando al cole, porque no tienen ni las infraestructuras educativas adecuadas en ese momento. Y ustedes están convirtiendo en obviedad, en excepcionalidad, lo que es una absoluta obviedad.

Y dicen ahora que van a mejorar las condiciones del profesorado. Mire, simplemente con que dejaran de acosarlos laboralmente y de ejercer la presión psicológica de cargas de responsabilidad, de no darles dinero para que puedan llegar a final de mes, abriendo los institutos y los colegios con dignidad y no cargando responsabilidades, que son suyas, sobre las espaldas, a lo mejor conseguiríamos que, efectivamente, las mejoras de las condiciones educativas de los profesores fueran más decentes.

Y respecto a la otra propuesta que ustedes hacen de deporte. Van a mejorar ahora el deporte en edad escolar. Bienvenido sea. Pero yo les voy a proponer que, en lugar de esa, hagan ustedes tres sencillas cuestiones para la mejora del deporte escolar.

La primera de ellas: hagan las reformas en los colegios de primaria que no tienen gimnasio y que todavía tienen que hacer el deporte escolar en el patio en función de si llueve o no llueve, y sin ningún tipo de instrumento para realizar el deporte.

En segundo lugar, ¿por qué no se dedican a hacer ayudas a las escuelas municipales deportivas, que las han abandonado a su suerte y que son justamente estas las que a veces tienen que estar dando una respuesta a la necesidad del deporte municipal y al deporte de los niños que ustedes no dan?

Y en tercer lugar: ¿por qué no les preguntan ustedes a los deportistas que están federados qué les parece la política del PP que cada año se dedica a reducir la subvención como mínimo en un 10%? Cada año la política que el PP hace de subvención a las federaciones deportivas es rebajar la subvención un 10%. Supongo que eso es la cultura del esfuerzo y de la competitividad que ustedes proponen, apretarles el cinturón para ver si así conseguimos que ni siquiera puedan federarse. Lo que es más grave, esos deportistas federados tienen que buscar sus propios planes de autofinanciación firmando pólizas de crédito, porque no solo es que pagan ustedes poco, es que encima pagan tarde y mal. Esa es la ayuda al deporte.

Y cuando yo veo ya en su propuesta de resolución algo así como “los deportistas promesa”, miren, los únicos deportistas promesa que a ustedes les interesa es cuando intentan colarse en la foto de alguno que ha conseguido efectivamente algún premio y así poder ustedes poner también la cara a ver si salen en esa fotografía. Hemos tenido la inmensa suerte y el inmenso honor de que en los Juegos Olímpicos la representante de nuestro país, de España, era una deportista valenciana, en concreto la alicantina Isabel Fernández, dos veces medalla olímpica, y no ha tenido ningún reconocimiento de la Conselleria de Cultura, Educación y Deporte ni al ir ni al volver, que cuando llegó al aeropuerto fue recibida por sus compañeros de federación y sus amigos deportistas, y no hubo ni un solo cargo institucional para reconocer efectivamente el enorme honor de los deportistas promesa. (*Aplaudiments*)

Esa chica ha llegado donde ha llegado buscándose sus apoyos económicos, sus ayudas profesionales de profesores

deportistas y los lugares donde poder entrenar, porque nunca los ha facilitado la Generalitat. Cuando hablen de deportistas promesa acuérdense de lo que tienen en esta casa, que subsisten pese a ustedes. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Noguera.

Vamos a proceder a la votación de la 16.290 y 16.291. (*Remors*) Señor Oltra, por favor.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies. Demanaríem votació separada de les dos proposicions.

El senyor president:

Sí señor, cómo no. Pues hacemos primero la 90 y luego la 91.

Comienza la votación de la 16.290. Resultado de la votación: 46 votos a favor, 26 votos en contra, 6 abstenciones.

Y ahora votamos la 16.291. Comienza la votación. Resultado de la votación: 46 votos a favor, 32 votos en contra.

Pasamos al debate de las propuestas de resolución número 16.286, 16.297, 16.307 y 16.371, que presenta el Grupo Parlamentario Popular y las defiende el diputado señor Mundo.

***Propostes RE números
16.286, 16.297, 16.307 i 16.371***

El senyor Mundo Alberto:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Em correspon avui aquí defensar quatre propostes que presenta el Grup Parlamentari Popular de les recents nomenades conselleries de Turisme i la Conselleria d'Empresa, Universitat i Ciència.

En el discurs d'ahir del president de la Generalitat va deixar ben clara la importància que per a nosaltres tenen estes noves conselleries i el reforçament d'estes propostes, que van lligades en allò que representa una aposta seriosa i ferma. En el primer cas vaig a parlar-li del tema del turisme.

Hem vixcut un estiu en el qual des de les files de l'oposició mos han estat venent una imatge negra de la nostra comunitat, regressiva en el tema del turisme, en la qual perdíem tot eixe lloc important que hem tingut sempre en el turisme de la nostra comunitat, i ahir amb xifres, amb dades i amb detalls podíem dir que nosaltres hem passat eixe estiu amb uns números de pernотacions, amb una quantitat de turistes a la nostra comunitat que ha sigut fruit del treball seriós que hi ha hagut estos anys, que no ha tingut l'augment significatiu que ha tingut els anys anteriors, però ha augmentat en capacitat i en quantitat. Això dels esforços que moltes vegades des dels grups, en les propostes que hi ha hagut aquí per a fomentar un altre tipus de turisme, no tan

sols el de sol i platja, han negat apostes importants que hem tingut en la nostra comunitat per a fer grans projectes que han fet possible eixa gran quantitat de turistes que mos seguixen visitant i que han donat a la nostra comunitat eixe lideratge turístic que volem i devem mantindre nosaltres.

Per tot això, a banda d'eixes propostes, que seguirem treballant en eixa línia, li demanem que donen suport a una proposta de resolució en la qual li demanem al Consell que difonga i desenrotlle un pla integral de qualitat del turisme valencià i afavorisca la posada en marxa de plans sectorials de qualitat dirigits a les empreses i destins turístics de la Comunitat Valenciana. Tots estem d'acord. Pense que la globalització dels mercats turístics ha fet possible estos últims anys que els preus d'allò que han sigut els transports i l'abaratiment dels costos, els destins emergents que hi han hagut, han fet una competència tal que en este moment mos hem de moure amb altres pautes com són les pautes de qualitat, qualitat que li donaran un referent al nostre sector.

I per això se proposa este pla, basat en uns objectius que justifiquen la posada en marxa d'este pla integral. Eixos objectius són la consolidació de la posició de lideratge que dia abans del turisme a la Comunitat Valenciana a mitjà i llarg termini, objectius d'incrementar la rendibilitat de les empreses turístiques, objectiu de coordinar amb els agents públics i privats la consolidació del sector turístic de la Comunitat Valenciana, l'objectiu de la sostenibilitat socio-cultural i mediambiental de l'activitat turística, la diversificació de l'oferta i la demanda, l'augment de la qualitat de l'ocupació en el sector i el reconeixement del sector turístic per la resta de sectors econòmics i per la societat en general.

Són apostes que des de la nova Conselleria de Turisme estem donant de cara a potenciar eixe turisme de qualitat que volem per a la nostra comunitat i que mos deixe en el lloc que sempre hem tingut i que nosaltres d'alguna forma sempre hem defensat.

A banda d'estes propostes, tenim una altra proposta relacionada amb el Pla èdlic, el Pla èdlic que avui hem sentit moltes vegades aquí durant el dia que hi havien propostes que realment no estaven pràcticament quasi ni iniciades i que realment costen a vegades de ficar en marxa, però en este moment mos trobem amb una aposta ferma, una aposta de tirar endavant eixe pla èdlic de la Comunitat Valenciana que possibilita el desenrotllament d'energies renovables de major viabilitat socioeconòmica com és el Pla èdlic.

Tots coneixem el contingut d'eixe pla èdlic, i per tant, instem a la posada en marxa ràpida al Consell d'eixe pla èdlic, recolzem la seua posada en marxa. Sabem que eixe pla contempla 67 parcs èdlics en tota la Comunitat Valenciana. En este moment eixe desenrotllament del Pla èdlic se troba ja en una fase molt avançada, 14 de les 15 zones i 7 d'elles que comprenen 28 parcs compten en l'actualitat ja amb els corresponents plans especials aprovats provisionalment, i per tant, començaran en breu la construcció dels parcs èdlics en la nostra comunitat.

Per tant, nosaltres recolzem a la Generalitat en eixa potenciació del Pla èdlic de la nostra comunitat.

Com a proposta de potenciació del nostre R+D+I en la universitat se fa una proposta de resolució la qual diu que les Corts Valencianes insten al Consell a la creació de la nova Agència d'Acreditació, Avaluació i Prospectiva, que servisca com a instrument de relació entre les distintes institu-

cions, acreditació de currículums i títols, preavaluar els programes d'R+D+I, així com a resposta de l'interés per tindre un organisme de la prospecció per a l'estudi i búsqueda d'oportunitats. La citada agència és un instrument fonamental en el desenvolupament de la política d'R+D+I del Govern Valencià. La seua creació promourà la integració d'estes activitats en el si de del sistema de ciència, tecnologia i empresa.

La Comissió Delegada del Consell en Matèria d'Investigació i d'Innovació Tecnològica, en la seua reunió del passat juny, va aprovar un document programàtic que, inclòs en el Pla valencià d'investigació i ciència, desenvolupament tecnològic i innovació, propose la creació del Programa d'espais d'innovació en el si dels parcs científics que estan desenvolupats en les universitats valencianes, amb l'objecte d'obindre economies d'aglomeració que permeten el desenvolupament de la nova societat del coneixement.

Així mateix, esta comissió va aprovar un conveni de col·laboració amb la Conselleria d'Empresa, Universitat i Ciència i amb la Universitat Politècnica de València per a la creació del Cedit a ubicar dins del centre de la Universitat Politècnica de la innovació, amb el fi de, fonamentalment, ficar a disposició de les empreses que ho sol·liciten espais per a la ubicació dels seus centres per al desenvolupament de l'activitat d'R+D+I.

I per últim, l'última proposta és un recolzament a un sector important de la nostra comunitat en les seues demandes, que és el sector del taulell, el sector de la indústria ceràmica, quant als compromisos que la Generalitat ha demanat d'este sector important en la nostra comunitat, que fa que puga concloure el compromís en Kyoto en un temps prudencial d'acord amb allò que representa per a la nostra comunitat este sector importantíssim per a la nostra economia.

El senyor president:

Señor Mundo, le quedan veinte segundos.

El senyor Mundo Alberto:

Per tant, nosaltres creem que amb estes propostes estem recolzant per un cantó la labor de la Generalitat, i per l'altre cantó estem donant unes portes obertes a poder avançar en dos sectors importants com són el turisme, com són la indústria, com és l'energia, que són ells els fonamentals del discurs del nostre president i compromisos d'esta Generalitat. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias, señor Mundo.

Tiene la palabra para el turno en contra el señor diputado don Adolf Sanmartín.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Bona tarda.

En primer lloc, assenyalar que aquest grup socialista, evidentment, està d'acord amb l'energia èdica perquè, evidentment, de totes les energies renovables és la que té un

major desenvolupament tecnològic, una major eficiència, uns impactes ambientals reduïts i, sobretot, eficaç en la reducció d'emissió de gasos d'efecte hivernacle. Per tant, és una energia a potenciar i positiva.

Ara bé, aquest Grup Socialista no pot estar d'acord, i per tant, no pot aprovar-la, la proposta de resolució, perquè estem en desacord amb el Pla èdic valencià mateix aprovat pel Consell, pel Govern Valencià, el 2001. Discrepem en la forma i, sobretot, amb els continguts. I no podem estar d'acord per moltes raons.

En primer lloc, el Govern Valencià pensem que no té cap tipus de política energètica, únicament un pla èdic al qual es va enganxar quan es va donar compte, direm, del múltiple joc d'empreses que estaven entrant o esperant per a repartir aquest pla èdic. De fet, encara hi han diputats socialistes que estan esperant la resposta de l'exconseller Fernando Castelló perquè explique en quins fonaments jurídics es basaven les famoses preadjudicacions.

En segon lloc, pensem que no podem recolzar el Consell en el Pla èdic perquè senzillament, senzillament, encara no s'ha executat res, i això malgrat anunciar-ho. Vostés van anunciar un Pla d'energies renovables en l'any 97 i, a més tenen, jo penso que, entre cometes, la desvergonyia de dir que en aquesta matèria aquesta comunitat és pionera, quan saben vostés perfectament que la Comunitat Valenciana està a la cua del conjunt d'Espanya respecte a les energies renovables en general i a l'energia èdica en particular.

En tercer lloc, encara estem esperant saber quin és el mapa de béns del territori valencià que justifique de forma objectiva l'elecció de zones amb potencialitat èdica. Pense, senyor Mundo, vosté no ha comentat res d'això, però hauria de saber que un pla d'acció territorial d'aquesta envergadura s'hagués hagut de basar en fonaments tècnics més seriosos i transparents per a tot.

A més a més, han evitat, i pense que de forma greu, el que ha estat la participació i consens per part d'ajuntaments i particulars; ni els han cridat per a escoltar-los ni han tingut en compte les seues alegacions. Jo li faig una pregunta: per què excolgueren els ajuntaments en la comissió de selecció dels propis projectes? Estic ben segur que tampoc els escoltaran a l'hora de concretar qui gestionarà les inversions compensatòries per als municipis afectats.

A més a més, vostés no han respectat per a res els contractes que de forma, jo diria, legítima i transparent, ajuntaments i particulars havien signats amb empreses elèctriques abans de l'aprovació del pla.

A més a més, hem de votar en contra perquè vostés no han volgut tenir en compte les conseqüències tremendament, no solament negatives, tremendament negatives que per a les zones rurals té l'anomenada zona de trànsit d'un quilòmetre de perímetre al voltant del Pla èdic.

I, en últim lloc, hem de votar en contra d'aquest recolzament que vostés ens demanen perquè si a tot el que he dit fins aquí ho completem amb jo diria que obscurantisme i el dèficit democràtic existent en els processos d'informació pública, el panorama pense que és vergonyós. Bona part, vosté ho sap millor que jo, bona part de les exposicions públiques, amb una duració algunes d'elles d'a penes entre 15 i 20 dies, s'han realitzat en el mes d'agost amb objecte que ajuntaments, col·lectius cívics i particulars afectats no tinguen temps suficients per a presentar alegacions i fer

valer els seus drets i interessos, per exemple l'últim de tots, el d'aquest darrer mes d'agost, si mal no recordo, el sector 8, la comarca dels Serrans.

Voldria, simplement, afegir una qüestió ja perquè este matí no s'ha debatut com s'hagués hagut de fer per part del Grup Popular. La factoria Izar, a Quart de Poblet i a Manises. Jo ací he de recordar, i relacionat amb el parc eòlic i amb l'energia eòlica, que amb 400 treballadors entre plantilla i indústries auxiliars avui per avui és una de les empreses amb més solvència dins del grup, degut a la diversificació de producció i obertura als mercats internacionals. Els he de recordar que es va realitzar en el seu dia una inversió important, una inversió important, amb milions d'euros, en infraestructura per a fabricar una sèrie de motors, sobretot, i no ha parlat vosté res, després de la promesa de Zaplana que va realitzar el 8 de març de 2001 assenyalant que s'inclouria aquesta factoria en el tema del Pla eòlic valencià.

Els he de recordar, i vostés ho haurien de saber, que és l'única empresa de la Comunitat Valenciana que actualment pot emsamlar i fabricar, és a dir, fondre components per a aquests molins. I, evidentment, evidentment, els he de recordar la necessitat i la urgència per part de l'administració autonòmica per a tirar un cable, per a tirar una mà en el sentit d'assegurar tota una sèrie de llocs de treballs importants per a la zona. Jo me fea una reflexió i era la següent: si realment la Generalitat en el seu moment, amb l'excusa que s'havien de generar llocs de treball, se van recolzar societat com parcs temàtics, la Ciutat de les Llums, etcètera, etcètera, per què van permetre vostés...?

El senyor president:

Señor Sanmartín, señor Sanmartín...

El senyor Sanmartín Besalduch:

...en el seu moment adjudicar a tota una sèrie d'empreses i ara, en conseqüència, la Generalitat no pot fer el que ha de fer sobre això? Evidentment, el pastís se'l van repartir en el seu dia i ací ens ha quedat el Pla eòlic valencià, mal fet, descontents tots i, sobretot, amb un futur tremendament, tremendament fosc.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias, señor Sanmartín.

Sólo pretendía informarle que le quedaban 30 segundos. *(Rialles)*

Bien, pasamos a la votación de estas cuatro propuestas. Señor Oltra, por favor.

El senyor Oltra i Soler:

Senyor president, demanariem votació separada, la 286 i 371 per una banda, i les altres dos per altra.

El senyor president:

Bien.

Señor Such.

El senyor Such Botella:

Si, senyor president. També per a demanar votació separada de la 297.

El senyor president:

Bien. Entonces, entiendo que me piden una votación conjunta de la 286 y de la 371 y, por otro lado, separadas las otras dos. *(Remors)* Vale, vale. De acuerdo. Una a una.

Pues pasamos a votar la 286. Comienza la votación. Resultado de la votación: 70 votos a favor, 6 abstenciones.

Pasamos a votar la 297. Comienza la votación. Resultado de la votación: 71 votos a favor y 6 en contra.

Pasamos ahora a votar la 307. Comienza la votación. Resultado de la votación: 44 votos a favor, 33 en contra.

Y ahora votamos, cuando estén ustedes preparados, la 371. Comienza la votación. 44 votos a favor, 26 en contra y 6 abstenciones.

Y ahora pasamos a la siguiente propuesta de resolución, que es la 16.278, que presenta el grupo l'Entesa y que defiende el señor don Carles Arnal.

Proposta RE número 16.278

El senyor Arnal i Ibáñez:

Bona vesprada.

Com sabrà perfectament, l'energia és un factor clau per l'economia i la sostenibilitat d'un país, però al País Valencià tenim una sèrie d'indicadors molt preocupants respecte al consum energètic. En primer lloc, cada any que passa s'incrementa el consum i, a més, a un ritme molt elevat. En segon lloc, la major part de l'energia consumida prové de fons que no tenim nosaltres, que vénen de fora, més d'un 97%. En tercer lloc, la major part de l'energia consumida prové de fons que no són renovables i que són contaminants, més del 96%. I, en quart lloc, cada vegada consumim més energia per aconseguir una mateixa unitat de producte interior brut, una mateixa unitat econòmica.

En conseqüència, estem seguint un model energètic que és clarament insostenible, depenent en gran mesura de recursos que no tenim, basat en energies que no són renovables i cada vegada més ineficient. Esta situació reclama a crits un canvi important de direcció que reorienta l'economia valenciana cap a la sostenibilitat. I açò no va a passar de manera espontània, sinó que exigeix la implicació de l'administració a tots els nivells per impulsar un model energètic més sostenible.

És per això que proposem que el Consell elabore abans que acabe este any un pla energètic valencià 2005-2015, que pose les bases d'una estratègia de sostenibilitat energètica a curt i mitjà termini al nostre país, cosa que de retruc ajudarà al compliment d'importants compromisos internacionals, com el de Kyoto, i a la millora de la nostra economia, la seua competitivitat i modernització.

Els eixos principals i els objectius fonamentals d'este pla haurien de ser: en primer lloc, estabilitzar, dintre del ter-

mini del pla, el consum energètic valencià; en segon lloc, fer un gran esforç en estalvi d'eficiència energètica de manera que disminuïska la intensitat energètica valenciana i que millore la nostra coeficiència, com ja estan fent la major part dels països europeus; en tercer lloc, promoure una ambiciós pla de foment de les energies renovables, de totes les renovables, molt especialment la solar, actualment minimitzada i subdesenvolupada al nostre territori; i, en quart lloc, disminuir la nostra dependència de fonts energètiques exteriors.

Naturalment, açò implica actuar en tots els sectors econòmics, en la indústria, en el transport, en l'agricultura, en la construcció. I aquests objectius són coherents amb aquells objectius denunciats, però no suficientment desenvolupaments ni instrumentalitzats, en altres documents que han elaborat vostés mateixos però que estan de moment per a tindre'ls ahí guardats en un calaix i no per a fer-los funcionar. Tenen l'oportunitat ara d'arreglar eixos objectius dispersos en una sèrie de documents inconnexos i arreglar-los en un pla energètic del País Valencià, en uns terminis raonables, que han de posar-se en marxa eixes mesures ja mateix. Açò farà disminuir enormement els impactes ecològics de la nostra economia i, encara que al principi demane un esforç econòmic, unes inversions, va a redundar en una economia més moderna, que competirà millor en el mercat europeu i que ens farà més autònoms en un factor clau com és l'energia.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Arnal.

Tiene la palabra para el turno en contra el diputado señor Castejón.

El senyor Castejón Chaler:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Bé, senyor Arnal, realment no l'entenc, no l'entenc perquè ens ha fet una proposta, que ja l'avise que no l'anem a recolzar, perquè la seua proposta amb les argumentacions considerem que són molt importants, però jo penso que arriba tard, arriba tard per dues vegades: la primera perquè el pla que demana ja està elaborat i, la segona, perquè ha perdut una oportunitat d'or, i precisament a la votació anterior. El meu company havia fet la proposta, una proposta de resolució, que demanava suport al Consell en el desenvolupament d'actuacions previstes en el Pla eòlic de la Comunitat Valenciana, i el seu grup ha votat en contra. Per tant, per a mi això és un contrasentit.

Bé, vostés detallen que es fixen objectius clars en este pla que ens demanen, que, en definitiva, està una mica en contradicció del que ara s'havia votat, que era el Pla d'energia eòlica per a la Comunitat Valenciana. El pla, com dic, està elaborat i té un objectiu molt clar, un, que diu: reduir la intensitat energètica primària, és a dir, aquella que és la necessària per a produir una unitat de producte interior brut, l'1,1% anual. I això ho fa..., vosté em podrà dir que podria ser més ambiciós, però ho fa amb unes mesures molt concretes, que també per a resumir les podria dir, concretes i, d'alguna manera, haurien de ser correcto-

res dels dèficits que poden haver en energia i que ens puguen vindre d'altres llocs, com, per exemple, dels quatre punts concrets.

El pla preveu un assessorament energètic, evidentment gratuït, tant a empreses com a organismes públics com als mateixos ajuntaments. També preveu una sèrie de convenis, naturalment amb els sectors productius a què vosté ha fet referència; alguns convenis ja estan firmats en algun sector, com és el cas, per exemple, del sector del vidre, de la ceràmica; darrerament, per exemple, el gremi de pastisseries i de forns. I també preveu la bonificació en cinc punts de l'interés en crèdits, naturalment destinats a la incorporació de mesures d'estalvi i eficiència energètica. I és important, important perquè arriba pràcticament a grans empreses i a petits comerciants i a petites empreses. I també s'han elaborat en els darrers anys, jo diria que en els darrers últims dos anys, guies tècniques sectorials, que ja estan elaborades, naturalment també d'estalvi d'energia, per a sectors, concretament el sector de l'hostaleria i el sector comercial.

Que té importància el que vostés demanen, evidentment, evidentment! La Comunitat Valenciana realitzarà una inversió en energies renovables de 2.226 milions d'euros. Això es farà fins a l'any 2010, això segons ho contempla el Pla d'infraestructures estratègiques que ha estat elaborat, com vosté ben bé sap, pel conseller d'Infraestructures i Transport. I precisament, d'estos 2.226 milions, 2.100 seran dedicats a la generació elèctrica per fonts alternatives, que és el que vosté mos demanava.

En el Pla eòlic de la Comunitat Valenciana no vaig a insistir. Vosté ha votat en contra. És a dir, que preveu posar en marxa... Actualment aprofitem d'energia eòlica uns 21 megawatts, i el que preveu és arribar als 2.300, amb una potència que produirà aproximadament uns 5.000 gigawatts/hora, que és el que avui pràcticament és el consum energètic domèstic.

Però és que, a part, el pla té altres coses. Per a fer-ho molt resumit i molt de pressa, diria que procura un impuls, a través naturalment de l'Agència d'Energia, de tot el que són energies fotovoltaiques, de biomasses, de minicentrals hidràuliques, d'aerogeneradors aïllats, perquè el pla articula a través de subvencions a empreses, inclús a petites empreses que volen fer instal·lacions per a estalviar energia, i de l'any 2003 se van donar un total de 552 subvencions, que han passat a 928 en l'any 2004.

Resumint: si nosaltres seguim este pla elaborat per part del Consell, en l'any 2010 tindrem aproximadament el triple d'energia renovable del que tenim actualment.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Castejón.

El senyor Castejón Chaler:

Per tant, és una bona realització per part del Consell Valencià.

El senyor president:

Tiene la palabra, para el turno de réplica, el señor Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Diu vosté que no m'entén. Possiblement és perquè no m'escolta i, aleshores, no entén tot el que li estic dient.

En primer lloc, no és cert que n'hi haja una planificació global energètica al País Valencià. No existix eixe document, no existix eixe pla, malgrat que des de fa anys ho estan demanant els sindicats i moltes forces socials.

En segon lloc, precisament l'objectiu marcat pel Pla d'estalvi i eficiència, que és un pla i, després, l'èdic n'és un altre, és a dir, plans desconexos, i no n'hi ha ningun, per exemple, específic d'energia solar o de la biomassa, que falten, el que li estem dient és que reunisca tots eixos objectius en un sol pla i que en el tema, per exemple, de la solar, vaja molt més enllà. Estem per darrere de països com Alemanya, però no simplement de països més desenvolupats, sinó més endarrerits que països com Portugal, Xipre, Grècia, que tenen el mateix sol que mosatros i menys condicions econòmiques, se suposa.

Estem molt arrere encara i, efectivament, s'han demanat el doble quasi de demandes per a subvencions i s'ha hagut de rebaixar la quantitat que se donava per ajuda respecte a l'any passat perquè la quantia no fea front a eixe increment de demandes.

I, a més, no se tracta únicament de subvencions, que fan falta, però n'hi han més coses i cal incidir...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

...en el transport reduint el transport en les ciutats i afavorint el transport de mercaderies en trens, entre múltiples altres coses.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Arnal.
Tiene la palabra el señor Castejón.

El senyor Castejón Chaler:

Bé, senyor Arnal, em complau que almenys reconega que el Govern Valencià està adoptant unes mesures que demostren, demostren esta sensibilitat perquè hem apostat decididament per aquestes energies renovables i ho estem fent amb unes iniciatives que estan facilitant la incorporació de les tecnologies verdes. Ho fem al sistema energètic i també perquè procurem que tant a nivell domèstic com a nivell industrial el consum siga racional i eficient de l'energia que avui tenim.

Però, en cap moment, naturalment, podem oblidar que un dels objectius més importants del govern del Partit Popular és el desenrotllament econòmic, però tampoc oblidem que ho fem des de la màxima sostenibilitat.

Breument, jo diria que seguirem apostant perquè mediambientalment i estratègicament les energies renovables són importants, i tenen i tindran el suport del Govern Valencià perquè encara que sols siga per minvar la dependència, a què vosté fea referència, exterior i per a reduir l'e-

fecte de canvi climàtic, seguirem apostant, com estem fent ara, per energies netes.

Gràcies.

El senyor president:

Muchísimas gracias, señor Castejón.

Vamos a proceder a la votación de la propuesta de resolución 16.278. Comienza la votación. Resultado de la votación: (*inoible*) votos a favor; 44 votos en contra.

Continuamos con la propuesta de resolución número 16.275, presentada por el Grupo Entesa, y que defiende la señora diputada doña Dolors Pérez.

Proposta RE número 16.275**La senyora Pérez i Martí:**

Gràcies, senyor president.

Bona vesprada, senyores diputades, senyors diputats.

Aquesta proposta de resolució que en nom d'Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: L'Entesa vinc a presentar a tots vostés, ve com a conseqüència de la voluntat que la política sobre les dones siga una realitat. Una política que entenem des d'Esquerra Unida ha de ser un plantejament ferm, una decisió clara i una aposta segura per al futur d'aquest sector que representa quasi el 52% de la societat valenciana.

En data 4 de maig d'aquest any, vam tindre l'últim debat sobre la situació de les dones, un de tants. I, com moltes vegades, i estic convençuda que eixa és la voluntat, una de les parts del debat era allò que diu: "...i per tot açò, el govern del Partit Popular, ja des de l'any 1995, es va comprometre des del primer moment amb l'eradicació de la violència de gènere". I per a eradicar la violència de gènere hem tingut un muntó d'ordres, comptem amb plans com és el PIO, tenim una llei d'igualtat entre hòmens i dones, però sé que som conscients tots que això no és suficient. I no és suficient perquè l'agressió té un creixement considerable, les víctimes dones amants dels seus companys creix moltíssim, estem a hores d'ara en una quantitat de 50 dones mortes, i això va a continuar passant malauradament.

Per tant, des d'Esquerra Unida, conforme he dit L'Entesa, hem presentat o venim ací amb aquesta proposta de resolució que ve a dir el següent: "Les Corts Valencianes insten el Govern Valencià perquè en un termini de tres mesos es presente a la cambra un projecte de llei integral per a la igualtat de gènere al nostre país, amb la dotació pressupostària necessària per al desenvolupament d'aquesta."

Senyories, moltes vegades les inversions que fem en quantitat d'ordres i ajudes no donen el resultat que considerem que haurien de donar al País Valencià. Per tant, una llei integral, que no és insignificant, seria importantíssim que allò que tant se diu que els valencians hem de gaudir, si és possible, de les millors lleis, que som els primers, que volem tindre una autonomia pròpia, que tenim capacitat per a avançar, havíem de tindre també la capacitat de poder aplicar o aplegar a acords per a estudiar una llei d'esta magnitud sobre la situació de les dones al nostre país.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señora diputada, doña Dolores Pérez.

Tiene la palabra para el turno en contra, la diputada del Grupo Popular, señora doña Elvira Suanzes.

La senyora Suanzes Fernández:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías.

Yo quiero agradecerle sobre todo el tono que ha utilizado durante su intervención la señora Pérez. Estoy convencida de que sabe que existe ya una ley integral para la igualdad de género. Se aprobó en esta cámara al final de la legislatura pasada. Entendemos que es una de las mejores leyes ya que regula a todos los niveles..., las materias de política de igualdad desde todos los ámbitos, desde una perspectiva transversal. Fue pionera aquí, nosotros no contamos y no tuvimos la suerte de contar con su voto, por eso a lo mejor o la tiene tan presente como debería, pero yo he tenido la sensación de que nos ha tendido la mano, de que ha buscado y ha demostrado de verdad que lo que le preocupa es lo mismo que a todas, que es la erradicación de la violencia de género, y nosotros, una vez más, en este debate de política general tenemos que decirle que no, desgraciadamente, a su propuesta de resolución simplemente porque ya existe esa ley que pide, esa ley integral de igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres, y decirle que, bueno, que en todo lo que sea mejorar en lo que son políticas de igualdad, contribuir entre todos a que la erradicación de la violencia de género sea una realidad, estaremos siempre, como siempre hasta ahora, el Partido Popular le tenderá la mano y estaremos encantados de poder contar con su ayuda.

Nada más. Muchas gracias. *(Aplaudiments des d'un sector de la cambra)*

El senyor president:

Muchas gracias, señora Suanzes.

Para el turno de réplica, tiene la palabra, desde la tribuna, doña Dolor Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyor president.

Senyora Suanzes, efectivament, va ser presentada a aquesta cambra una llei que es dia Llei per a la igualtat entre hòmens i dones, que va tindre 40 vots a favor i 20 vots en contra. Un d'eixos vots en contra, per suposat, el meu.

No se podía fer una llei d'estes característiques. Açò res té a vore amb una llei integral, res té a vore. Açò seria part d'una llei integral. Aquesta llei, per exemple, no unifica el que són ajuntaments, la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, el que són les mancomunitats, les línies d'actuació concretes, per dir-li alguna cosa, perquè temps en tinc poc.

Però, a més, aquesta llei per a dones i hòmens, la llei d'igualtat, el que ve a demostrar és que se fa una llei arran de, per exemple, els plans PIO, que encara no s'han acabat d'aplicar, o les diferents ordres que amb molta bona voluntat...

El senyor president:

Dolors...

La senyora Pérez i Martí:

...eixien... –acabe, senyor president, ràpidament–, eixien però no comportaven una línia clara. I, és més, aquesta llei ni tan sols té una dotació pressupostària per a poder-se desenvolupar. S'ha de ser coherents alhora de parlar d'esta. Jo li dic, senyora Suanzes, que no és la mateixa llei, i a mi m'agradaria que aixina ho reconegueren perquè, si no, quan parlem de dones estem parlant de coses totalment diferents. I quan parlem de la defensa i de la qualitat de vida per a eixes dones no estem dient el mateix.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

De nada, señora diputada Pérez.

Le he permitido extenderse un poco más a la diputada Pérez porque había dejado minuto y medio en la intervención anterior, y yo he creído oportuno dejarla.

Por favor, señora Suanzes.

La senyora Suanzes Fernández:

Muchas gracias, señor presidente.

Mire, señora Pérez, yo estoy dispuesta... Yo sé que este debate es un debate muy árido, que su grupo cuenta con un número de diputados más reducido que el resto y que es difícil hacer propuestas de resolución a lo mejor a estas horas ya un poco centradas, y yo estoy dispuesta a obviar que se han ustedes equivocado en la redacción de la propuesta y que ustedes lo que quieren es una ley integral de violencia de género, y lo hago encantada de la vida porque yo estas cosas las comprendo y en la tribuna pasamos todos un poco... y tal. Pero, hombre, en la réplica no me diga usted que la ley que tenemos no es una ley integral porque es absolutamente integral, trata todos los ámbitos, todos los ámbitos y en todo tipo de políticas de mujer, en educación, en participación política... Sí, señora Pérez, es exactamente igual.

Yo le repito: estamos muy orgullosos de esa ley, orgullosísimos de que haya salido si así ha sido necesario con los votos solo del Partido Popular. Orgullosísimos. Lo haremos cuantas veces sea necesario, solo con nuestros votos, en todo lo que sea necesario, para que estas mujeres, las mujeres de la Comunidad Valenciana sigan adelante. Pero seamos todos responsables y rigurosos. Esta ley, esta ley que tenemos en esta Comunidad Valenciana, ya es integral. Pida usted lo que desee y entonces se le dará o no se le dará.

Nada más. Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias, señora Suanzes.

Pasamos a la votación de la propuesta de resolución 16.275. Comienza la votación. Resultado de la votación: 6 votos a favor, 43 votos en contra, 26 abstenciones.

Pasamos a la siguiente propuesta de resolución, que es la 16.301, que en representación del Grupo Popular, presenta la diputada doña Verónica Marcos.

Proposta RE número 16.301

La senyora Marcos Puig:

Muchas gracias, señor presidente.
Señorías.

El Grupo Parlamentario Popular ha presentado una propuesta de resolución para instar al Consell a que exija al gobierno de la nación un nuevo plan de regadíos, cofinancie un plan de mejora para las infraestructuras agrarias, le reclame ayudas que compensen los efectos de las inundaciones y reasigne fondos de la Unión Europea para la reestructuración del viñedo.

En su primera intervención, mi compañero, el señor Maluenda, ofrecía al Partido Socialista la posibilidad de dos transaccionales, que iban en la misma línea de la resolución que estoy presentado en estos momentos, señorías. Por cierto, yo creo que ustedes no han accedido a esa transaccional porque una de esas proposiciones que ustedes hacían, una de esas propuestas, estaba contemplada en uno de los anexos del Plan hidrológico nacional que ha eliminado el gobierno socialista. Luego ahí encuentro cierta coherencia en que ustedes anoche no lo pensarán, pero esta mañana no hayan querido llegar a una transaccional con este grupo parlamentario.

Pero espero, espero, señorías, espero que hayan reflexionado a lo largo de la mañana, porque aún estamos a tiempo de aprobar por consenso un paquete de medidas para la modernización de nuestros regadíos y las infraestructuras agrarias y, por supuesto, la reestructuración de los viñedos valencianos; reestructuración de los viñedos de las comarcas de la Comunidad Valenciana, y no como ustedes decían en su propuesta de resolución, que solamente hacían mención especial a la comarca de Utiel-Requena.

Espero, señorías, como he dicho antes, que hayan reflexionado y voten a favor de esta propuesta de resolución presentada por mi grupo parlamentario, el Grupo Parlamentario Popular.

Trataré de argumentar nuestra propuesta y confiar en el talante del Partido Socialista para su aprobación en esta cámara.

El gobierno de la nación aprobó el Plan nacional de regadíos en el año 2002, año en el que gobernaba el Partido Popular en la nación, con el horizonte fijado en el 2008.

La Comunidad Valenciana, adelantándose a la previsión de este plan, como ya dijo ayer el presidente del Consell, ya ha ejecutado obras de modernización de los regadíos en un porcentaje de ejecución del 95% de lo previsto hasta este ejercicio.

La elaboración de un segundo plan de regadíos es una necesidad para esta comunidad, para seguir llevando a cabo una política de uso eficiente del agua, y especialmente para

nuestros agricultores, que además de consumir menos agua, obtendrán la modernización de sus explotaciones, que las hará más competitivas.

Por eso solicitamos a esta cámara el apoyo para que el gobierno de la nación elabore y apruebe un plan de regadíos, como estaba previsto, como previó el gobierno del Partido Popular de la nación. ¡Como estaba previsto, señorías! (*Aplaudiments*) Con el fin de que en el año 2010 puede verse realizada la completa modernización del regadío valenciano.

Señorías, como ustedes bien conocen, la mejora permanente de los caminos y otras infraestructuras agrarias es una necesidad para la ayuda al desarrollo económico y social de las poblaciones rurales y, además, facilita el transporte de los productos agropecuarios. Esta demanda social debe tener una respuesta conjunta en las distintas administraciones públicas, y muy especialmente cuando estos caminos se ven afectados por inclemencias meteorológicas excepcionales. (*Veus*)

La Generalitat Valenciana, señor Such, (*veus*) ha dado respuesta a esta demanda social, al igual que los ayuntamientos de las zonas afectadas por los recientes temporales, (*el senyor president colpeja amb la maceta*) poniendo los medios necesarios para que estos caminos fueran transitables. Y en un plazo breve, se va a firmar un convenio con la Diputación de Castellón para cofinanciar actuaciones de mejora y reparación de las infraestructuras dañadas. (*Veus*)

Para ello, el Partido Popular propone a los distintos grupos parlamentarios para que el gobierno nación suscriba un acuerdo con la Generalitat Valenciana para cofinanciar la mejora de las infraestructuras agrarias.

Asimismo, pedimos el apoyo de esta cámara para que el gobierno adopte las medidas fiscales necesarias para eximir del pago del impuesto de bienes inmuebles rústicos y la ampliación en un módulo cero para las actividades agrarias en el Impuesto de la Renta de las Personas Físicas.

En fin, señorías, está claramente demostrado el esfuerzo del Gobierno Valenciano en infraestructuras agrarias. Esta eficacia en la gestión e inversión de las ayudas del Gobierno Valenciano ha permitido que cada anualidad, cada anualidad anterior, el Ministerio de Agricultura realizara una reasignación que incrementara la asignación inicial conforme a la realidad. De esta forma, mediante esta reasignación, se reducen las asignaciones de aquellas comunidades...

El senyor president:

Señora Marcos...

La senyora Marcos Puig:

Termino enseguida, señoría.

Simplemente decirles: en diferentes reasignaciones, la Conselleria de Agricultura ha obtenido un complemento necesario para cubrir los importes de las medidas certificadas. Me refiero, señorías, que dado este esfuerzo de la conselleria, años anteriores el ministerio, el ministerio que pertenecía a un gobierno popular, nos ha estado dando ayudas. Solamente pedimos ahora... No pedimos nada nuevo, solamente pedimos que se nos dé lo que nos ha estado dando el gobierno de la nación hasta ahora, el gobierno del Partido

Popular. Exigimos ahora al gobierno socialista igual que le exigimos en su día al gobierno del Partido Popular.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Marcos.

Tiene la palabra, para el turno en contra, si procede, el diputado del Grupo Socialista señor don Antonio Lozano.

Yo les ruego a todos ustedes —entiendo la avanzada hora de la tarde— que templen sus intervenciones espontáneas para que podamos sentir la comunicación entre quien actúa a favor, quien actúa en contra, quien tiene que dialogar.

Señor Lozano.

El senyor Lozano i Pastor:

Gràcies, president.

Senyor Verónica, me fa l'efecte que ni tan sols s'ha llegit les propostes que hem fet mosatros, i ni tan sols, si m'apura, s'ha llegit la que han fet vostés. Primer, perquè no és veritat que mosatros hagem dit que només siga en la comarca Requena-Utiel. El que sí que hem dit és que prioritàriament en la comarca de Requena-Utiel. (*Protestes*) Llija-ho, per favor.

Mire, vosté sap quin és el problema, senyora Marcos? El problema és que vostés estan en la bancarrota i no tenen ni tan sol un duro per a fer front a les seues responsabilitats. Vostés són uns mals gestors, desastrosos i incompetents. I ara intentaré dir-los per què. Vostés no tenen ni idees, perquè estan ja passats, ja no tenen ganes, ni poden, per a poder traure al camp de la situació de crisi permanents en què es troba. I vostés el que proposen, el que proposen està basat en el victimisme i l'únic solució és tirar balons fora.

Miren vostés, el malbaratament que han fet és que no tenen un duro, i per fer front a la modernització dels regadius de la sèquia reial del Xúquer. En la nostra proposta sols demanàvem que vostés agiliten les obres de modernització dels regadius de la sèquia reial del Xúquer, compromís que va adquirir en un conveni amb els usuaris de la sèquia reial i que va firmar el senyor Zaplana. El conveni li recorde que parlava d'una part, que era pressuritzar la sèquia a càrrec del ministeri, i que en este moment està pràcticament acabat. La segona part, la segona part, (*veus*) si m'ho permeten, la segona part era la que tenia...

El senyor president:

Por favor...

El senyor Lozano i Pastor:

... que fer el Consell en eixe conveni que havien vostés firmat i que en estos moments pràcticament ni l'han començant. (*Veus*) Cal dir que vostés pràcticament no han fet absolutament res d'eixe conveni.

Mire, vostés són els que han votat en contra d'unes coses que eren propostes de vostés. L'únic que exigíem era que es portaren a terme les promeses que vostés havien fet. I vostés han votat en contra. (*Veus*)

Miren vostés, en aquest cas, com en altres, el govern socialista ha complit, i no tan lluny, i ahí està el conseller...

El senyor president:

Perdón. Yo les ruego a los señores diputados que actúan espontáneamente que se abstengan. (*Protestes*) Señor Maluenda, señor Maluenda. Señor Such. Los dos, los dos. (*Veus*) Bueno. Señor Maluenda, por favor.

Señor Lozano, puede usted continuar, le daremos una prórroga.

El senyor Lozano i Pastor:

Gràcies, senyor president.

No tan lluny com el mes de juliol, el govern de Madrid amplia en 31 milions d'euros les inversions en modernització de regadius en la part que els corresponia fer a vostés. Per tant, ha demostrat el govern de Madrid que, a pesar de la seua bancarrota, està disposat a ajudar al País Valencià.

Miren, en el tema de l'aigua vostés l'únic que han fet ha sigut dificultar perquè arribe amb rapidesa l'aigua al Vinalopó. (*Veus*) I demanem... (*Protestes*)

El senyor president:

Señor Maluenda, señor Maluenda, señor Maluenda... (*Protestes*) Señores diputados de la oposición... Yo puedo entender, señor Maluenda, su indignación. Usted es un hombre del Vinalopó que siente en sus carnes (*protestes*) lógicamente... (*Aplaudiments*) Pero respetemos lo que es el debate parlamentario y a esta cámara y no interrumpamos a las personas que están interviniendo, que también defienden lo que es su forma de pensar y lógicamente lo que piensan.

El senyor Lozano i Pastor:

Sense ànim també de fer-li la contradicció al senyor president, que sembla que pren part en este debat, sobretot és objectiu. Gràcies, senyor president.

Miren vostés, en el tema de l'aigua vostés sí que han estat enganyant al País Valencià durant huit anys. Vostés han estat en la mentida permanent. (*Veus*) Quan ací algú encén la llum, no pregunta d'on ve l'electricitat. L'únic que vol és tindre energia per a poder fer funcionar els seus aparells. Quan un arbre necessita aigua, l'únic que demana és que siga de qualitat, suficient en quantitat i a preus raonables. I el Pla hidrològic nacional no complia ninguna d'eixes tres qüestions. I amb el programa de l'aigua demostrarem que l'aigua arribarà a València més prompte, més barata i de més qualitat. (*Aplaudiments*)

Vostés, a més, com dia abans, són uns incompetents, perquè damunt, en el tema de la reestructuració de la vinya, vostés feren una mala gestió a l'hora de valorar les necessitats. Lògicament, quan anaren a Madrid, en la redistribució entre comunitats autònomes, només demanaren la part que vostés no havien calculat mai. Saben els diners que els ha costat als viticultors valencians? 18 milions d'euros que han deixat de cobrir. (*Remors*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Lozano. Ha tenido una prórroga de un minuto, yo creo que suficiente. (*Protestes*)

El señor Lozano i Pastor:

Acabe amb una frase, senyor president, si m'ho permet, jo sé que vosté m'ho permetrà. Primer, vostés han votat en contra dels compromisos que havien vostés pres. I tinguen segur, tinguen segur que quan vostés vulguen acompanyarem al senyor conseller a Madrid per a demanar les ajudes...

El señor president:

Muchas gracias, señor Lozano.

El señor Lozano i Pastor:

...que siguen necessàries, igual que hem fet en el tema de l'aigua.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments. Protestes*)

El señor president:

Los grupos políticos han pactado que no haya aquí derecho a réplica ni a intervención. (*Remors*) En eso puede tener razón el señor Maluenda. A última hora se nos ha desordenado un poco el Pleno a todos. (*Remors*)

Señor Maluenda, por favor. Señor Maluenda.

El señor Maluenda Verdú:

Senyor president, l'únic partit que... (*Inoible*)

El señor president:

Señor Maluenda, perdone...(*remors*) Señor Maluenda, con ese criterio siempre estaríamos unos, lógicamente, interviniendo en las intervenciones de los demás.

Pasamos, si les parece bien, a votar la propuesta de resolución 16.301. Comienza la votación. El resultado de la votación: 45 votos a favor, 25 votos en contra y 6 abstenciones.

Pasamos a la siguiente propuesta de resolución, que es la número 16.299 y que va a defender, por el Grupo Popular, la diputada doña Mónica Lorente.

Proposta RE número 16.299**La senyora Lorente Ramón:**

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Este grupo parlamentario, el Grupo Parlamentario Popular, trae con esta propuesta de resolución una propuesta concreta, decisiva y, además, oportuna. Trae la concreción del apoyo y el respaldo al sector audiovisual valenciano. Es, además, una propuesta que se concreta en trasladar al Consell la elaboración y la promulgación de un reglamento de creación y funcionamiento del Consejo Asesor del Audiovisual Valenciano. Un consejo donde, desde la participación, se cumplan los cometidos que se contienen en el Libro Blanco del Audiovisual Valenciano.

El gobierno de la Generalitat Valenciana, el gobierno del

Partido Popular, ha venido haciendo una labor encomiable en colaboración con todas las empresas relacionadas con el sector del audiovisual valenciano desde el año 2002. Ha venido trabajando codo con codo para lo que era absolutamente necesario y que además estaba pendiente hacer: una radiografía del sector de las demandas, necesidades y concretar las acciones inmediatamente necesarias para acometer esas demandas del sector. Más de 600 empresas del sector audiovisual valenciano que facturan un volumen aproximado de unos 450 millones de euros, 75.000 millones de las antiguas pesetas, que además dan una ocupación activa, generan empleo y dan puestos a trabajadores en un número superior a los 7.000 puestos de trabajo, necesitan respuesta inmediata.

Ese libro blanco recogía más de 250 objetivos y medidas, que además priorizaban aquellas que de manera urgente se debían acometer para ser y apostar por un sector moderno y competitivo. Pero además, decíamos, de ser concreta, en ocasiones hemos debatido sobre la necesidad de este consejo asesor en esta cámara, decía que además era importante recalcar que era una medida y propuesta que traíamos de forma oportuna en este momento. Porque había algo pendiente, algo que debía completar esa radiografía, ese mapa del sector audiovisual valenciano, que eran las televisiones locales. Por fin la ausencia de regularización ha venido y ha visto la luz con la puesta en marcha del Plan técnico nacional de televisión digital local. Por fin las televisiones locales han podido optar a la concesión, en igualdad de condiciones, para poder formar parte de esa radiografía ya completa de ese mapa del sector audiovisual valenciano. Es ahora cuando también los ayuntamientos han podido optar a poder gestionar la programación de esas concesiones de programas locales. Ahora el mapa está completo.

Es oportuno que instemos, por tanto, y pido el apoyo y la colaboración de todos los grupos políticos de la cámara, para que se cree el reglamento que va a dar creación y funcionamiento a ese consejo asesor. Que además es un paso más, es un paso que reclama el sector, junto con la colaboración inestimable del Gobierno de la Generalitat, pero que también va a ser el primer paso y el embrión para el próximo encargo en el que le pedimos también se agilicen los trabajos ya realizados, como son el anteproyecto de ley para el sector audiovisual valenciano.

Señorías, creo que estamos en un momento oportuno, en un momento en el que podemos hablar del presente, pero sobre todo del futuro del sector del audiovisual valenciano. Creo que es el momento de hablar de la apuesta por el sector de lo local a lo global, en una era que aventura un futuro esperanzador, como es la era digital, donde la radiografía, vuelvo a repetir, está completa. Apoyen esta propuesta que, como digo, concreta, decide y sobre todo ofrece oportunidades y apoyo al sector.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Tiene la palabra la diputada doña Dolors Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyor president.

Senyories. Senyora diputada.

Des d'aquest mati en què entre les propostes de resolució presentades pel Partit Popular m'havia aparegut aquesta, jo la veritat és que m'he quedat un poquet preocupada. Aviam. Fa uns quants anys, en l'anterior legislatura, els representants de l'audiovisual valencià es reuneixen amb tots els grups parlamentaris demanant concretament una llei de l'audiovisual valencià. Arran d'aquella necessitat i després de uns quants debats en comissió, es decidí estudiar un llibre blanc, un llibre blanc de l'audiovisual valencià que coneguem poquet, molt poquet, i que l'únic que sabem d'ell és que es concedix la realització de l'audiovisual valencià a la Corporación Multimedia, i que té un import de 138.232,76 euros. Això és l'únic que coneguem del llibre blanc, que no estaria de més que el tinguérem en les mans i que el discutírem abans d'acceptar aquesta proposta. Que no dic que s'haja presentat perquè va i resulta ser que tot està bé o vostés creuen que tot està bé. Jo supose que eixe pensament el poden tindre, però pense que ens deixem moltes coses envers l'audiovisual valencià.

Per exemple, és cridaner que la part més principal, la referida a la televisió, com era tan negativa per al llibre blanc, s'extraguera tota la part referent ad ella en la seua totalitat perquè no creara problemes. Aleshores, jo dic: quan vostés volen fer aquesta creació del funcionament del consell assessor, jo vull saber, vull que vosté me convença si pot, de quina forma va a assessorar, per exemple, al que és la xarxa de la televisió? Quin tipus d'assessorament va a donar? I concretament aquest consell assessor a qui va a assessorar i de què?

Jo crec que estem davant, ni més ni menys, d'un altre nou òrgan que no va a donar la contestació necessària al sector de l'audiovisual valencià, el qual té el nostre compromís, el d'Esquerra Verda, Esquerra Unida i Esquerra Valenciana, per a dur endavant i fer palesa la necessitat que este sector necessita una llei. I estem compromesos amb ells. Ells saben que nosaltres els recolzem. Són vostés els qui no han aplicat el que havien d'aplicar, estan creant una altra cosa. I jo tinc dubtes i tinc dubtes, tinc dubtes sobre el plantejament que vosté ha fet sobre la creació i el funcionament del consell assessor i tinc dubtes quan vosté parla del llibre blanc. Perquè a mi m'agradaria conèixer el llibre blanc en la seua totalitat.

Mire, senyora diputada, jo pense que seria molt més important... Envie'm una còpia al despatx, me servirà a muntó, no la tinc. Jo pense que haguera estat molt més important que en este tipus de resolucions, i tinguent davant una situació tant delicada com és la de Radiotelevisió Valenciana, hagueren vostés presentat la creació del consell assessor de Radiotelevisió Valenciana, que a més forma part de la seua creació i que se neguen, des de 1995 a posar-lo en funcionament. Però aquest consell assessor que vostés volen crear no dóna contestació ni als doblatges, ni a les empreses de filmació, etcètera. No dóna contestació, cap tipus de contestació.

A mi m'agradaria que açò haguera sigut també tot el contrari, que en comptes d'açò hagueren tingut un pronunciament clar i de profunditat al parlar d'un consell assessor per a l'audiovisual valencià, que haguérem tingut abans d'això un pronunciament clar...

El senyor president:

Señora Dolors, le queda medio minuto.

La senyor Pérez i Martí:

—Acabe, señor presidente.— ...ja de què és el que passa amb Radiotelevisió Valenciana, si privatització sí, si privatització no, i quins són els plans que per a ella tenen. D'això m'haguera agradat parlar. Esta proposta de resolució que presenta el Partit Popular no me dóna la garantia que siga una contestació clara per a l'audiovisual valencià i, malauradament, ens veiem en la necessitat de votar-la en contra.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Pérez.

Pasamos a la votación de la propuesta de resolución 16.299. Comienza la votación. El resultado de la votación: 44 votos a favor, 32 votos en contra.

Señores diputados, yo sé que la hora de la tarde está avanzada, tengan un poco de paciencia que ya nos queda menos.

Pasamos a la siguiente propuesta, que es la 16.283, que presenta el Grupo l'Entesa y que defiende el señor Cardona.

Proposta RE número 16.283

El senyor Cardona i Pla:

Els informe que en esta proposta concreta, que fa referència a les persones que van patir presó durant el temps del franquisme, evidentment per motius polítics, per defensar la llibertat, hem arribat a una transaccional que pense que cobrix clarament les expectatives de la proposta que havia presentat Esquerra Unida-Els Verds: l'Entesa. Els explicaré que hui en dia encara hi ha moltes persones que no han pogut cobrar cap compensació, bé perquè no tenien 65 anys en el moment d'aprovació de la Llei d'amnistia, bé perquè no havien estat més de tres anys en presó. Estes Corts van aprovar una resolució en març de 2001 per què es fera un cens i es compensara a estes persones. Malauradament des de 2001 fins ara han passat molts anys i nosaltresensem que és hora de donar una espena a este tema, una espena urgent.

La gent és molt major, la que ha estat en presó durant el temps del franquisme i molts d'ells estan malalts i alguns d'ells s'estan morint, i, per tant, és una qüestió d'urgència donar eixida a esta situació.

La Conselleria d'Administracions Públiques ja té un cens fet, l'única cosa que ha de fer és publicar-lo i procedir a pagar les ajudes, això és el que demanem en el primer punt de la transaccional que aprovarem.

En segon lloc, la Conselleria, a l'hora de fer els cens, va excloure les persones que havien patit menys de tres anys de presó, i s'ha de cobrir també aquestes persones. El que demanem en el segon punt de la transacció que hem aprovat és que se faça este procés el més ràpidament possible i aixina puguen al final també cobrar estes ajudes.

No els vull cansar més, degut a l'hora que és, però sí que vull deixar clar la importància que aquesta resolució s'aprove per unanimitat i la importància que el Consell de la Generalitat realment faja cas a les propostes d'aquesta cambra i es done una gran urgència en resoldre aquest problema: la gent que ha lluitat per la democràcia s'ho mereix.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barrieras Momburú)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Cardona.

Té la paraula en representació del Grup Parlamentari Popular el senyor Ovejero.

El senyor Ovejero Adelantado:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señor Cardona, una reflexión sobre su interpretación del tiempo que se está tardando en hacer el censo: usted conoce que las otras comunidades del resto del Estado que también lo están haciendo, este proceso de elaboración está durando o ha durado varios años, dedicando expertos e incluso historiadores en la elaboración del censo definitivo.

Urge la culminación del proceso, como usted indica, de elaboración, pero no deseamos caer, por la precipitación en los errores de bulto, como ha ocurrido en otra comunidad, que tras un cúmulo de despropósitos, las prisas principalmente, llegaron a indignar a los que sufrieron penas y privación de libertad, sintiéndose defraudados y engañados. Por lo que, como nuestro gobierno, el del Partido Popular, desea equidad y justicia, ha utilizado y utilizará el tiempo necesario, pero ya está a punto de aprobarse.

Es justa y encomiable la decisión que vamos a adoptar. Señor Cardona, desde el Grupo Popular consideramos que su propuesta de resolución respalda razones humanas, por lo que les propusimos transaccionar el segundo apartado de su propuesta, y le agradezco que, una vez más, usted y su grupo y por tercera vez con este diputado que les habla, hayan accedido, es el talante que necesitamos potenciar en esta cámara.

Es indudable que ninguna cantidad podrá reparar el daño físico y moral que los afectados sufrieron con la reclusión. La indemnización es simplemente la expresión con la que esta sociedad les manifiesta y reconoce la injusticia cometida y valora su contribución a la consecución de un sistema político como el que se disfruta en este país gracias a todos.

Muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ovejero.

Degut que n'hi ha una transaccional, deuríem de passar a votació, per tant, no crec que corresponga el torn de rèplica, gràcies, senyor Cardona.

Anem a llegir l'esmena transaccional, que ha arribat ací, a la Mesa. Esmena transaccional: "Que el Consell de la Generalitat tanque l'elaboració del cens definitiu de persones que van patir presó durant el franquisme per motius polítics i que abone les compensacions corresponents amb la

màxima urgència; que el Consell de la Generalitat establixca una convocatòria de caràcter informatiu en el termini més breu possible, per a determinar el nombre de persones que van patir presó durant el franquisme per motius polítics per un temps inferior als tres anys i així establir futures ajudes".

Per tant, anem a passar a la votació d'esta esmena transaccional. Comença la votació. Per 69 vots a favor i 1 vot nul donem per aprovada la proposta de resolució 16.283.

Anem a passar al bloc número 11 en la defensa de la proposta de resolució 16.281 del Grup Esquerra Unida-Els Verds. Té la paraula, per a la seua defensa, el senyor Ribó.

Proposta RE número 16.281

El senyor Ribó i Canut:

Vinga, va, ràpidament: Copa de l'Amèrica. Estem segurs que tothom té clar que ni Sevilla va ser igual després de l'Expo, ni Barcelona després de les Olimpíades, ni Atenes tampoc. Nosaltres estem també segurs que després del 2007 València no serà igual, i ens sembla que pot ser un esdeveniment que hem d'aprofitar, i nosaltres hem intentat plantejar, d'alguna manera recolzar aquest esdeveniment, però, a la vegada, fer les coses bé.

No sempre s'han fet bé les coses per ahí, jo crec que no val la pena recordar ni posar exemples. Però hi han hagut vegades que sí que s'han fet bé i crec que ho hem d'intentar fer bé en estos moments.

Tres condicions nosaltres posaríem: primer, que siga un esdeveniment ecològicament sostenible. Posaríem un exemple: l'Olimpíada de Sidney, a on hi va haver la participació de grups ecologistes, es va treballar d'una manera, a nivell ecològic, molt positivament, i nosaltres pensem que s'hauria d'anar en aquesta direcció.

Hi han perills en aquesta Copa de l'Amèrica quant als elements de sostenibilitat, no solament en el tema de costes, sinó també en el tema de construccions. Jo crec que és important aquí fer una aposta perquè siga un exemple de sostenibilitat ecològica.

Segona proposta. Hi han hagut exemples també que aquests esdeveniments s'han fet no només des de les administracions, no només des dels grans centres de negoci, sinó també des de la participació ciutadana, i a nosaltres ens sembla que aquesta Copa de l'Amèrica s'hauria de plantejar amb un element de participació ciutadana, no només fent voluntaris quan estiga en marxa, que és important, sinó també que les entitats ciutadanes puguin participar en el disseny i en com dissenyar, en definitiva, un model d'aquest esdeveniment.

I, en tercer lloc, que siga en valencià! Jo ja sé que aquesta és molt americana, però a nosaltres ens agradaria que també es conega en el tema de la Copa de l'Amèrica que aquí tenim una llengua pròpia, que aquí volem utilitzar el valencià, que en tot allò..., i per açò sol·licitem que el Consell, d'alguna forma, demane que siga idioma oficial, reconegut, i allí està un element, doncs, que d'alguna manera després vorem que s'ha transaccionat, doncs, que el Consell no té capacitat de decidir aquest tema, però que ho demane i que faça tots els esforços, juntament amb

l'Ajuntament de València, perquè el valencià es note, no només que es parle en anglés i en *castellano*.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Per a exercir el torn en contra, té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, el senyor Modrego.

El senyor Modrego Caballero:

Señora presidenta.

Señoría, como usted ya ha avanzado, tenemos una transaccional en marcha, que básicamente recoge –y yo me felicito– el espíritu de apoyar, de que toda esta cámara haga lo realmente importante, que es apoyar un evento como la Copa del América y exigir algo que yo creo que va de suyo en las actuaciones que se van a llevar a cabo.

Primero, que sea sostenible: yo creo que no hay actuaciones más sostenibles que estas que impulsan un evento como este, sostenible desde el punto de vista económico, por el beneficio que va a tener para nuestra comunidad: más de 1.500 millones de euros y 10.000 empleos.

Desde el punto de vista social, por las grandes infraestructuras que van a mejorar la calidad de vida de todos los ciudadanos. Y desde el punto de vista ambiental, porque estoy convencido que tanto el Estado como la Generalitat Valenciana van a exigir todas las garantías ambientales a través de los estudios de impacto ambiental en estos proyectos.

Por lo tanto, felicitarnos precisamente por esta transaccional que hemos planteando, mejorando algunos aspectos de redacción que entendíamos que no se ajustaban a lo que era propio, y darle traslado, señor presidenta, de la transaccional a la que hemos llegado.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Modrego.

Doncs, entenc que anem a passar ja a votació, per tant, vaig a llegir l'esmena transaccional que s'ha presentat a la 16.281, i diu el següent: "Les Corts Valencianes donen el seu suport, com a primera institució de la Generalitat i representant de tots els valencians i valencianes, als actes de celebració en la nostra comunitat de la Copa de l'Amèrica i insta el Consell que vetlle perquè la construcció i l'ampliació de les infraestructures necessàries per al bon desenrotllament de la prova no provoquen efectes indesitjables sobre el medi ambient, tant a la mateixa ciutat de València com a aquelles poblacions costaneres a on es plantegen infraestructures subsidiàries o relacionades amb la pràctica de l'esport de la vela, convertint la Copa de l'Amèrica en un esdeveniment ecològicament sostenible.

Les Corts Valencianes insten el Consell a prendre les mesures necessàries perquè el disseny i desenrotllament de la Copa de l'Amèrica gaudisca del màxim nivell de participació de la societat valenciana i les distintes entitats que la componen.

Així mateix, les Corts insten el Consell a sol·licitar la consideració de llengua oficial i a garantir la utilització de

l'idioma valencià, entre les altres llengües, en els actes relacionats amb la Copa de l'Amèrica, per a afavorir la difusió de la nostra llengua i cultura arreu del món".

Per tant, signat per tots els grups polítics, anem a passar a la votació d'esta esmena transaccional. Comença la votació: per 73 vots a favor queda aprovada la proposta de resolució 16.281.

Anem a passar al bloc número 12 amb la proposta de resolució 16.274, presentada pel Grup Esquerra Unida-Els Verds: Entesa, i té la paraula per a la seua defensa la senyora Pérez.

Proposta RE número 16.274

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories, ahir, atenent atentament el que el president del País Valencià ens exposava, vaig quedar sorpresa i, a més, contenta, quan ens dia: "En el primer trimestre de l'any 2004 s'han donat d'alta al País Valencià 8.856 empreses". *Chapeau!* I a partir del mes d'abril, a una mitjana de 16 empreses diàries. Fenomenal!

I jo me pregunte: quin tipus d'empreses? Ho tractarem en algun moment i parlarem d'elles, i m'agradaria saber també què produïxen, perquè per a aquest dona que els parla no és el mateix una empresa que una indústria.

Trobe que n'hi ha una diferenciació: aquella indústria que confecciona i que produïx és una cosa i, empreses, n'hi han de tot tipus, des del que és el comerç, les perruqueries, el transport, les pinyates... No sé quin tipus d'empreses són les que s'han donat d'alta, però totes siguen benvingudes si això fa establir un grau d'estabilitat en el món del treball que fins aleshores no el trobem per molts llocs, però esperem que siga aixina.

Però, conforme he dit, això ho parlarem en altres moments, i ara m'agradaria basar-se concretament en la indústria. I a ningú se li escapa, tots ho sabem encara que neguem eixa realitat, que tenim un gran problema actual en tot el sector industrial, tant en el tèxtil, la joguina, el calcer i el moble. Tenim una crisi que no és menyspreable i no hi ha forma humana que aquest govern busque les línies adequades per mantindre i faça competitives les seues empreses, sinó que l'única cosa que se li ocorre és crear dos ordres per les quals ajuda a les pimes a poder-se desenrotllar en altres països. Una ordre amb gastos pagats és la de l'11 d'abril del 2003, i l'altra ordre, la del 8 de juliol –esta és recent– del 2004.

No està mal que el Govern Valencià, per mitjà de l'Ivex, ajude a les seues empreses, a eixe teixit industrial tan important com són les pimes, que es puguen desenvolupar en altres països, sempre que no desaparega el que tenen ací creat. Però, clar, estes ajudes, i atenent el que és, concretament l'ordre de l'11 d'abril del 2003, parla ja en el seu quart punt de deslocalització, i això sí és preocupant.

Perquè al parlar d'esta... (*inintel·ligible*)

La senyora vicepresidenta primera:

Trenta segons, senyoria.

La senyora Pérez i Martí:

...qualsevol empresa en un món globalitzat por deslocalitzar-se quan vullga.

La proposta de resolució que jo els presente és buscar una fórmula, no sé si la més adequada, però a mi me sembla suficientment coherent, perquè totes aquelles empreses situades al País Valencià –que es considera que són valencianes– i que reben ajudes del Govern Valencià en matèria... la que siga, en matèria –acabe ràpidament– de noves tecnologies, en matèria d'ajudes per a depuracions d'aigües, en matèria d'estudis específics, en matèria de preparació del seu persona, ha de tenir en compte mitjançant la fórmula que vostés vullguen acoblar, que en el moment que es deslocalitzen a partir d'esta data, han de tornar al Govern Valencià totes...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

...eixes ajudes que abans hem rebut.
Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Vale. Moltes gràcies, senyora Pérez.

Moltes gràcies, senyora Pérez, després tindrà un minut encara de rèplica.

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, i per a torn en contra, el senyor Gómez.

El senyor Gómez Fernández:

Gracias, señora presidenta.
Señoras y señores diputados.

Señora diputada, señora Dolors Pérez, a mi, la verdad, es que en esta última intervención, de estas dos jornadas que hemos tenido intensas, me hubiera gustado haberle aprobado esta propuesta de resolución. Pero usted sabe perfectamente que no se le puede aceptar. ¿Por qué? Porque, mire, todas estas medidas que usted está diciendo, estas medidas ya están contempladas en las órdenes de las consellerías implicadas, señora Dolors; ya que las directrices sobre las ayudas de finalidad regional de la Comisión Europea, en el marco de las cuales la Generalitat debe aplicar para la concesión de ayudas, establece que dicha concesión deberá estar supeditada al mantenimiento de la inversión durante un período de cinco años.

Las disposiciones normativas, señora diputada, que regulan el procedimiento y concesión de las ayudas en el ámbito de la Comunidad Valenciana ya recogen estas directrices comunitarias. Y además usted debería de saber que las ayudas sobre concesión de ayudas en el marco del Plan de implantación de empresas en el exterior no han sido utilizadas en ningún caso por empresas de la Comunidad Valenciana para deslocalizar su producción y cerrar sus factorías ubicadas en la Comunidad Valenciana.

Y además, estas ayudas, usted lo debería de saber, se establecen para que aquellas empresas de la Comunidad Valenciana que ya se han consolidado en el mercado interno y desean emprender nuevos proyectos en otros mercados, es decir, emprender nuevos proyectos, trabajar en nuevos mercados, en nuevas redes de distribución. En ningún caso, señora diputada, en ningún caso se apoya el cierre de fábricas y su implantación en otros mercados.

La publicación de estas ayudas, señoras y señores diputados, responden a los intereses de las empresas que desean ampliar su área de influencia fortaleciendo así su competitividad.

Por otra parte, también, las empresas pueden externalizar las actividades de menor cualificación, siendo más competitivas en costes y aumentar la inversión local en innovación, diseño y protección de marcas, calidad, logrando así fortalecerse y garantizar, sobre todo, el proyecto empresarial a largo plazo.

Por lo tanto, señora diputada, la normativa ya está, y no ha habido ninguna excepción al incumplimiento de esta norma. No hay, por tanto, ayudas que supongan una excepción a esta normativa. Y por ello, como se podrá entender, no le vamos a emitir esta propuesta de resolución.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Gómez.

Per a rèplica té la paraula, en representació del Grup d'Esquerra Unida, la senyora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyora presidenta..

Senyor Gómez, mire, *al gat escaldat en aigua calenta li passa*. Això és el que es passa a vostès. Vostès no tenen una política industrial clara. No han realitzat cap estudi per a saber com la van a protegir, com van a alçar per sectors la indústria al País Valencià. I vostè, ni més ni menys, ha vingut a dir el mateix que jo li he dit. Però, que jo sàpiga, la única cosa que apareix en les ordres que ací s'han publicat és tot el contrari, és tot el contrari. Sinó, l'ordre que jo li he dit, del 4 d'abril de 2003, de l'11 d'abril -perdó- de 2003, agarre i llisca el punt número 4.

Però ací de què anem? Ací de què anem? Ningú no li ha dit a vostè que vostès estan fent polítiques perquè les empreses es deslocalitzen. S'ho ha dit vostè *asoletes*. Perquè en un moment d'incapacitat, l'única cosa que vostés han sabut fer ha sigut donar diners per a dir, mire vostè, açò de la indústria ens ve gran, és poc lluidor. I, sense entendre-ho, perquè està gent no fotrà el camp i a més els fem creure que els obrim tots els mercats del món.

Això és el que vostès han fet.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Pérez, se li ha acabat el temps. Ho sent molt.

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyora presidenta.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies.

Per a contrarèplica, té la paraula el senyor Gómez, en representació del Grup Parlamentari Popular.

El senyor Gómez Fernández:

Gracias, señora presidenta.

Señora diputada, mire, nosotros no vamos de nada. Solamente lo que intentamos hacer es trabajar por lo ciudadanos de esta comunidad. Y lo que intentamos hacer es apoyar el sector productivo de esta comunidad, que es lo que a usted le parece que le molesta muchísimo. Porque, mire, apoyar al sector productivo de la Comunidad Valenciana es apoyar el empleo, es apoyar las empresas, es apoyar la creación de empresas, es apoyar la generación de puestos de trabajar, es apoyar la riqueza de esta comunidad.

Y si a usted le molesta esto, pues es su problema, no es el nuestro, no es el nuestro. Y además le voy a decir una cosa. Todo lo que sea mirar, todo lo que sea mirar el progreso de esta comunidad, y no el retroceso que ustedes permanentemente con sus propuestas quieren hacer, nosotros vamos a seguir apoyando el progreso de esta comunidad, señora diputada.

Y además, le voy a decir mucho más. Algunos datos muy claros que se dijeron ayer y que usted hoy ha dicho aquí, en la trona, en la trona. Mire, esta comunidad, a su pesar, está por encima de la media nacional en el sector productivo, señora diputada, por encima de la media nacional. Y además cada día se crean 16 empresas en esta comunidad...

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor diputat. El temps s'ha acabat.

El senyor Gómez Fernández:

Por tanto, la comunidad está creciendo. No se le olvide. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar a la votació de la proposta de resolució 16.274. Comença la votació. Per 33 vots a favor i 40 vots en contra, es rebutja esta proposta de resolució.

Senyories, el Ple de Debat de Totalitat s'ha acabat. Moltes gràcies a tots i s'alça la sessió.

(S'alça la sessió a les 20 hores i 43 minuts)